

નવેમ્બર, ૨૦૧૩

પાવન હૃદય

શ્રદ્ધાવર્ષ વિશેષાંક

ફૂલ

મૂળ સામયિકની સ્થાપના: ૧૯૧૧

વાર્ષિક ભવાજમ રૂ ૧૦૦/-

૯૭ વર્ષથી ઝળહળતો શ્રદ્ધાનો દીવસો

પ્રથમ પુણ્યતિથિએ હૃદયભરી શ્રદ્ધાંજલિ

પુષ્પ સમુજ્જવન જીવ્યા તમે, ચોતરફ સુવાસ રેલાવી ગયા તમે
જીવનમાં દરેક સંબંધો નિભાવ્યા તમે, સારા સંસ્કારોનું સિંચન કરી ગયા તમે
અશ્રુભીની થઈ જાય છે આંખો, જ્યારે યાદ આવી ગયા તમે
ખૂબજ ખોટ સાલે છે તમારી અમને, જ્યારે તમે પ્રભુને પ્યારા થઈ ગયા.

તમારી અણધારી વિદાયને જોતજોતામાં એક વર્ષ વીતી ગયું. હજુ પણ તમો અમારી મધ્યે જીવંત છો તેવો અહેસાસ થાય છે. સતત જીવનભર સંઘર્ષ ભર્યું જીવન જીવી પોતાના સંતાનો માટે જીવન સમર્પિત કરી અમારા જીવનને અજવાળ્યું. જીવનભર મહેનત કરી શૂન્યમાંથી સર્જન કર્યું. વ્યવહારમાં કદી પોતાની ફરજ ચૂક્યા નહીં. કઠોર પરિશ્રમ, પ્રબળ પુરુષાર્થ, હસમુખો અને મજાકીયો સ્વભાવ જેવા ગુણો અમને સદાય યાદ રહેશે. અમો સર્વ તમને અંતઃકરણથી શ્રદ્ધાંજલિ અર્પીએ છીએ. પ્રભુ આપના આત્માને સદા શાંતિ અર્પે એજ પરમકૃપાળુ પરમેશ્વરને પ્રાર્થના.

જ્ઞાતા બાપુ

સ્વ. જોસેફ ગ્રેગોર ડાભી

આલોકે આગમન : ૦૭-૦૫-૧૯૪૦

પરલોકે ગમન : ૦૬-૧૧-૨૦૧૨

કુથબેન જે. ડાભી

તથા સમગ્ર પરિવાર

ક્રિશ્ચિયન સ્ટ્રીટ, વસ્તાલ.

પ્રથમ વાર્ષિક પુણ્યતિથિ

જન્મ : ૨૨-૦૪-૧૯૫૨

મરણ : ૨૩-૧૧-૨૦૧૨

પ્રિય દિનેશ,

દિનરાત હરપળ યાદ તમારી

નેણમાં આંસુ ભરાયાં ચોધાર

શમણાં વિલિન થઈ ગયાં તમારી અણધારી વિદાયથી.

જિંદગીમાં કદી વિચાર્યું ન હતું તે વાસ્તવિકતા બની ગઈ.

શું કરું દિનેશ? કંઈ સુઝતુ નથી. શાતા વળતી નથી આ જીવને! પ્રેમ અને સ્નેહના તાંતણે બાંધેલો સંબંધ તોડીને દૂર સુદૂર ગયા તમે, પ્રભુના ધામે નિર્દય થઈને!

એક વર્ષ થયું હજી વિસરાતી નથી એ ગોઝારી ૨૩ નવેમ્બરની રાત, પ્રભુએ એ રાત મને કેમ આપી? તમને કેમ ના આપી?

કબ્રસ્તાનને નવો ઓપ આપવાનો ધ્યેય પૂરો કરવાની આશાએ તમે જ ત્યાં હંમેશા માટે સ્થાન લઈ લીધું. પરોપકારને પુરુષાર્થ માનીને જીવન જીવી જાણ્યું.

“પુનરુત્થાનની પ્રભાતે ફરી મળીશું” પણ એ પ્રભાત ક્યારે આવશે દિનેશ? અને આપણે ક્યારે મળીશું?

ફરી મળવાની ઉલ્કંઠ આશા સાથે

પ્રભુ તમારા આત્માને ચિર શાંતિ આપે એજ મારી પ્રાર્થના.

લિ. તમારી દુઃખી માગી
માગ્રેટ દિનેશ મેકવાન અને દુઃખી બાળકો

વટવા

શ્રદ્ધાંજલિ

સ્વ. માગ્રેટ રેક્સ પરમાર

જન્મ: ૦૯-૦૧-૧૯૪૦

સ્વર્ગવાસ: ૩૦-૦૯-૨૦૧૩

ગુલાબમાળા સદા એના હોઠે રમે છે.
દંડવત્ નમન એ ઈસુને નમે છે.
દિવસ-રાત, સાંજે-સવારે ગમે છે.
મને મારી માગ્રેટ વધારે ગમે છે.

સ્વચ્છતા, સાદાઈ અને સંસ્કારો
હસતા મુખે સદા આવકારો
જીવન એક એના સહારે ગમે છે.
મને મારી માગ્રેટ વધારે ગમે છે.

રડું તો આવીને છાનોય રાખે
રહે હોઠે હૈયે અને હોય આંખે
મક્કમ મનોબળ એના ગમે છે
મને મારી માગ્રેટ વધારે ગમે છે.

નમ્ર નિખાલસ સહજ ઓપચારિક
અનુરૂપ સૌને સદા પારિવારિક
પુનરુત્થાન વેળા અગ્રતાક્રમે છે.
મને મારી માગ્રેટ વધારે ગમે છે.

બી-૧૨ શ્રીનાથજીનગર, હાટકેશ્વર બસ ડેપો પાછળ
મણિનગર - પૂર્વ, અમદાવાદ

રેક્સ પીટર પરમાર પરિવાર

રેવ. ફાધર ફ્રાન્સિસ રેક્સ પરમાર

અમારી માતૃશ્રીની માંદગી દરમ્યાન અને મરણ પ્રસંગે અમારી મુલાકાત લઈ,
પ્રાર્થનાઓ દ્વારા અને વિવિધ રીતે શુભેચ્છા પાઠવનારા, અમારા દુઃખમાં દિલાસો
દેનારાં પૂજ્ય ધર્મધ્યક્ષશ્રી થોમસ મેકવાન, ફાધરો, સિસ્ટરો, સગાંઘાલા, મિત્રો
આપ સૌનો રેક્સ પીટર પરિવાર અંતઃકરણથી આભાર માને છે.

સંન્યસ્ત જીવનની સુવર્ણ જયંતી શુભેચ્છા

૧૫-૧૨-૧૯૬૩ થી ૧૫-૧૨-૨૦૧૩

50 Years

ડો. સિસ્ટર સ્કોલાસ્ટિકા આપીયાન મેકવાન

વહાલા સિસ્ટર સ્કોલાસ્ટિકા (કીકીબેન) આજના આ શુભદિને આપની સુવર્ણજયંતી ટાણે અમારા દિલ આનંદ તથા આભારની લાગણીથી ભરાઈ આવ્યા છે અને તમારા પ્રિયજનો તમારા આનંદમાં અને ઈશ્વરનો આભાર માનવામાં સહભાગી બન્યા છીએ.

તમે તમારા જીવનના ધ્યેયને પ્રભુની અસીમ કૃપાથી પૂરો કર્યો છે. શરૂથી જ આપને ગરીબ અને સમાજના પછાત લોકો પ્રત્યે આકર્ષણ હતું. તેથી તમે તેમની સેવામાં સાક્ષાત્ પરમેશ્વરને અનુભવ્યા છે. આ ધ્યેયને પૂર્ણ કરવા તમે તમારી જાતને બધી જ રીતે તૈયાર કરી આવા જરૂરિયાત, બીમાર લોકો વચ્ચે જીવન વિતાવો છો. આપ આપણા સમાજના પ્રથમ સંન્યાસીની ડોક્ટર બન્યા છો. આપના મંડળે આપને સેન્ટ જોન મેડિકલ કોલેજ બેંગ્લોરમાં અભ્યાસ કરવા મોકલ્યા. ૧૯૭૪માં અભ્યાસ પૂરો કરી એક વર્ષ ઈન્ટર્નશીપ કરી, ૧૯૭૬માં તમારી પહેલી નિમણૂંક (અંદામાન-નિકોબારના ટાપુઓમાં) પોર્ટબ્લેર ખાતે નવા ફાઉન્ડેશનમાં થઈ. ત્યાં અગિયાર વર્ષ આદિવાસીઓ વચ્ચે કાર્યરત રહ્યા. ત્યારબાદ અનેક આદિવાસી મિશન સ્ટેશનોએ આપે તબીબ તરીકે સેવા આપી અને આજ લગી તે જ કાર્યમાં આપ કાર્યરત છો. તમારું જીવન સંન્યાસી તથા ડોક્ટર તરીકે સફળ બનાવવામાં ઈશ્વરની અસીમ કૃપા તથા તમારો સંઘર્ષ અને પ્રયાસના ફાળે જાય છે. આ બદલ અમે તમારા પ્રિયજનો ગર્વ ને આનંદ અનુભવીએ છીએ અને પ્રભુનો આભાર માનીએ છીએ.

બા-બાપુજીના આર્શીવાદ

(સ્વ. આપીયાન ટી. મેકવાન - સ્વ. રોઝાબેન એ. મેકવાન)

તથા

ભાઈઓ - અનંત - અંતોન - બેનુ

બહેન - વિનુ

(સમગ્ર પરિવાર)

નવેમ્બર, ૨૦૧૩

૫

અશ્રુભિની શ્રદ્ધાંજલિ

“મને શોધશો નહિ, હું ઈશ્વરના ધામમાં છું.”

આલોક આગમન

૦૩-૧૨-૧૯૬૩

પરલોક ગમન

૦૩-૧૦-૨૦૧૩

સ્વ. લ્યુસિયા ડાહ્યાભાઈ મેકવાન

સમય જિંદગીનો ઓછો હશે, એ ક્યાં ખબર હતી?
વિદાય તમારી અણધારી આવશે, એ ક્યાં ખબર હતી?
ઈશ્વરેચ્છા તેમનું કામ કરશે, એ ક્યાં ખબર હતી?
તું અચાનક ચાલી જશે, એ ક્યાં ખબર હતી?
લ્યુસી પ્રભુ તારા આત્માને શાંતિ બક્ષે,
તે માટે અંતરથી પ્રભુને પ્રાર્થના.

ડાહ્યાભાઈ તથા આણંદ પરિવાર

સાવલી, જિ. વડોદરા

અનુક્રમણિકા

તંત્રીની કલમે

શ્રદ્ધાનું પંચશીલ ❀ ડો. વિનાયક જાદવ એસ.જે.

૯

કાવ્યધારા (સંપાદક: ડો. સિલાસ પટેલિયા)

૧૩

સિલાસ પટેલિયા ❀ જોસેફ વાય. મેકવાન ❀ સુરેન્દ્ર આસ્થાવાદી ❀ પ્રકાશચંદ્ર પરમાર
❀ સવિતાબહેન પરમાર

તમારો પત્ર

૧૪

ઈગ્નાસ કે. પરમાર ❀ જયંતીલાલ પી. શાહ ❀ ભગવતભાઈ પરમાર ❀ સિ. રેશ્મા મેન્યુઅલ મેકવાન
❀ સાયમન ફ્રાન્સિસ પરમાર

લેખો

કોઈ પણ ભોગે શ્રદ્ધાને વળગી રહીએ ❀ બિશપ થોમસ મેકવાન	૧૬
આપણું કુટુંબ જીવન અને આપણી શ્રદ્ધા: ❀ ફાધર ફ્રાન્સિસ પરમાર એસ.જે.	૧૮
શ્રદ્ધાનો ઉત્પત્તિ ❀ જોન કાનીસ	૨૨
શ્રદ્ધા એટલે જે જોયું નથી તેનો પુરાવો ❀ શૈલેષ કિસ્તી	૨૪
કેવળ શ્રદ્ધાથી નહીં: શ્રદ્ધાવર્ષના અંતે એક ચિંતન ❀ ફાધર કુમાર	૨૬
શ્રદ્ધા: શિયાળો, ઉનાળો, ચોમાસું ❀ મેકવાન રાજુભાઈ ગોપાલભાઈ	૨૮
શ્રદ્ધા ઘડતરનું પ્રથમ પગથિયું... ❀ રાજેશ કિશ્ચિયન	૩૦
સુલેમાનથી મારિયો ❀ જોન ફિલીપ મેકવાન	૩૨

કિશોરમિત્ર (સંપાદક: રાજેશ કિશ્ચિયન)

૩૫-૩૮

કાટમાળમાંથી ફૂટતું પરોટ ❀ ડો. સિલાસ પટેલિયા	૪૦
એક અનોખો અવતાર — શ્રદ્ધા અને પ્રેમનો સમન્વય ❀ સિસ્ટર રેશ્મા મેન્યુઅલ મેકવાન	૪૨
‘જાતસ્ય હિ ધ્રુવં મૃત્યુ:’ ❀ ઈન્દુ રાવ	૪૪
પુરોહિત: આત્મ બલિદાન દ્વારા અન્યને જીવનદાન આપનાર ❀ બ્રધર પાઉલરાજ	૪૬
સંત સ્તાનિસલાઉસ કોસ્ટકા (૧૫૫૦-૧૫૬૮) ❀ રમણ દલવી	૪૮
સહુ ચાલીએ સંતોને પગલે... ❀ બિશપ થોમસ મેકવાન	૪૯
નવેમ્બર-ડિસેમ્બર મહિનાના શાસ્ત્રપાઠો ❀ ગુજરાત વિદ્યાદીપ, સેવાસી	૫૦

પંખીની પાંખે (સંપાદક: રાજુલ આઝાદ)

૫૯

આવરણ: ફાધર પરીજા એટલે વર્તમાન ગુજરાતની ધર્મસભાનું સર્વોચ્ચ આધ્યાત્મિક શિખર. ૯૭ વર્ષથી ઝળહળતા આ આધ્યાત્મિક દીવડાને લોકોની શ્રદ્ધા ઘડતરમાં ન ભાષા નડી કે ન ઝભ્ભો નડ્યો. બસ, એ તો ઈસુના પગલે ચાલતાં જ રહ્યાં. ફાધર પરીજાનો આ આધ્યાત્મિક પ્રકાશ આપણી શ્રદ્ધાના દીવડાને પણ હજુએ વધુને વધુ વર્ષો સુધી મળતો રહે એ જ પ્રભુને પ્રાર્થના.

આ અંકમાં લીધેલ ફોટોગ્રાફ્સ સૌજન્ય: ગુગલ

સૂચના

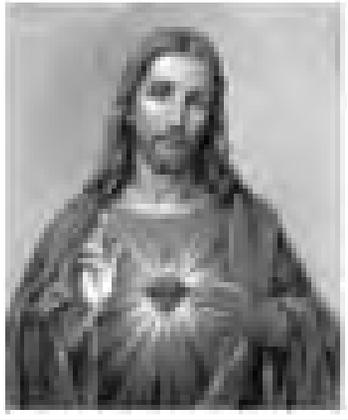
- અહીં પ્રગટ થયેલાં લેખો, નોંધો, અભિપ્રાયો અને કાવ્યો માટેની જવાબદારી જે તે લેખકની રહેશે, તંત્રીની નહિ તેની નોંધ લેવી.
- લેખકોએ પોતાનું લખાણ A4 સાઈઝના કાગળની એક બાજુએ સ્વચ્છ અને સુવાચ્ય અક્ષરે લખી મોકલવું. ઝેરોક્ષ નકલ મોકલવી નહીં. લેખકે પોતાનું સરનામું અને ફોન નં. લખવા. લેખ મૌલિક હોવાનું અને છાપવા માટે અન્યત્ર મોકલેલ નથી તેવું લખાણ મોકલવું.
- લેખકો જ્યારે પોતાનું લખાણ મોકલે ત્યારે કવર પર જે તે વિભાગનું નામ અવશ્ય લખવું.

શાસ્ત્રવાણી

શુભ સમાચાર લાવનારાં પગલાં કેવાં મંગલ છે! પણ સૌ કોઈને શુભસંદેશને કાને દીધો નથી. યશાયા કહે છે તેમ: “હે પ્રભુ, અમારો ઉપદેશ કોણે માન્યો છે?” એટલે શ્રદ્ધા ઉપદેશ સાંભળવાથી જાગે છે, અને એ ઉપદેશ ખ્રિસ્તના આદેશથી આવે છે.

(રોમ ૧૦:૧૫-૧૭)

ગુજરાતના કેથલિકોનું સર્વાંગી માસિક

✠ ‘પાવન હૃદય દૂત’ ઈસુ ભગવાનના હૃદયને એટલે કે મનુષ્યાવતાર પામેલા પ્રેમસ્વરૂપ ઈશ્વરના અંતઃસ્વરૂપને સમર્પિત છે. ઈસુના પાવન હૃદયમાંથી વહેતાં જ્ઞાન, શક્તિ અને તેજ મારફતે માનવહૃદયનું અને માનવસમાજનું સર્વક્ષેત્રે નવઘડતર કરવામાં નિમિત્ત બનવું તેને ‘દૂત’ પોતાનું કર્તવ્ય સમજે છે.

✠ ‘પાવન હૃદય દૂત’ ગુજરાતના ઈસુસંઘ દ્વારા સ્થાપિત-સંચાલિત, સમગ્ર જીવનને ઈસુપંથી દૃષ્ટિથી સંસ્કારતું સર્વાંગી માસિક છે. ઈસુસંઘ એ કેથલિક ધર્મસભામાં આંતરરાષ્ટ્રીય સ્તરે કામ કરતો એક સાધુસંઘ છે.

✠ ‘પાવન હૃદય દૂત’ સમસ્ત ગુજરાતના કેથોલિકો માટે છે. ઉપરાંત અન્ય ઈસુપંથીઓ અને અન્ય ધર્મીઓનું હિત પણ યાહે છે. ઈસુધર્મના સિદ્ધાંતોને અનુરૂપ માનવજીવન શૈલી ઘડવા ઉપરાંત વિવિધ ધર્મો અને સામાજિક વર્ગો વચ્ચે સમજણ, સદ્ભાવ અને સહકાર વધારતા રહેવાની મહેચ્છા પણ સેવે છે.

ગુજરાત સાહિત્ય પ્રકાશ સોસાયટી વતી

મેનેજર, પ્રકાશક અને મુદ્રક

ફાઇર જેટી સિકવેરા એસ.જે.

માનદ્ તંત્રી

ડો. ફાઇર વિનાયક જાદવ એસ.જે.

તંત્રી

ડો. થોમસ પરમાર (મો: ૯૮૨૫૩૮૪૬૨૩)

સહતંત્રી

રાજુલ આઝાદ (મો: ૯૯૨૪૮ ૯૮૫૯૪)

તંત્રી મંડળ

ડો. સિલાસ પટેલિયા

રાજેશ ક્રિશ્ચિયન, ડો. પ્રીતિ રાહોડ,

ફ્રાન્સિસ કાનીસ, ફાઇર રિચર્ડ લોપીસ,

ફાઇર આરસકુમાર રાયખન,

જાહેરાત અને પ્રસાર

જયંતીભાઈ આર. પરમાર

લવાજમ

ઈલોમીના એ. મહિડા

ટાઈપ સેટિંગ: મંજુ એમ. મેકવાન

ડિઝાઈન: વિજય મેકવાન

પત્રવ્યવહારનું સરનામું

‘પાવન હૃદય દૂત’ ગુજરાત સાહિત્ય પ્રકાશ,

પ્રેસ કોલોની, સેન્ટ ઝેવિયરસ રોડ,

આણંદ - ૩૮૮ ૦૦૧

કાર્યાલયનો સમય:

૮.૦૦ થી ૧૨.૦૦ અને ૧.૦૦ થી ૫.૦૦ કલાક સુધી.

Ph. (Office) : (02692) 241578 / 240161

Mob. 94084 20847

http://www.gspbooks.in/periodicals.php

e-mail : phdoot@gmail.com

લવાજમ

છૂટક નકલ રૂ. ૧૫/-

ભારતમાં વાર્ષિક : રૂ. ૧૦૦/-

પાંચ વર્ષ માટે : રૂ. ૪૫૦/-

પરદેશમાં (વાર્ષિક) : (U.S. \$ 30) રૂ. ૧૨૦૦/-

જાહેરખબરના દર

છેલ્લું કવરપેજ	:	રૂ. ૭,૦૦૦
પ્રથમ કવરની અંદરની બાજુના કવર પેજ	:	રૂ. ૬,૫૦૦
છેલ્લા કવરની અંદરની બાજુના કવર પેજ	:	રૂ. ૬,૩૦૦

અંદરના સામાન્ય પેજ

આખું પેજ	:	રૂ. ૪,૦૦૦
અર્ધ પેજ	:	રૂ. ૨,૧૦૦
૧/૪ પેજ	:	રૂ. ૧,૧૦૦
ટ્યુકડી	:	રૂ. ૪૦૦
૧/૧૨ પેજ	:	રૂ. ૩૫૦ (માત્ર શ્રદ્ધાંજલિ)

આમંત્રિત તંત્રીની કલમે...

શ્રદ્ધાનું પંચશીલ

શ્રદ્ધાવર્ષ નિમિત્તે માતા ધર્મસભાએ આપણને ધર્મશ્રદ્ધા અને ઈશ્વરાસ્થા તરફ દોર્યા છે. વેટિકન પરિષદના અને કેથલિક ધર્મશિક્ષણના ગ્રંથની વિવિધ જયંતિઓને શ્રદ્ધા વર્ષ સાથે સાંકળીને આખરે ભક્તજનના શ્રદ્ધાપિંડને પુષ્ટ કરવાનો પ્રયાસ કર્યો છે. છેલ્લા એક વર્ષપર્યંત કેથલિક ધર્મસંઘે કરેલી શ્રદ્ધા યાત્રામાં આપણે પણ શ્રદ્ધા વિષયક ચિંતન-મનન વડે જોડાઈએ.

શ્રદ્ધા જીવનનું પ્રાણભૂત-જીવાતુભૂત તત્ત્વ છે. એના વિના પણ જીવનારા હોય છે, પરંતુ અસરકારકપણે, ભરપૂર રીતે અને પરિવર્તનશીલ જીવન જીવવા માટે શ્રદ્ધાનો આધાર અનિવાર્ય છે. શ્રદ્ધાવિહીન જીવન અધુરું અને ઊંચું છે. શ્રદ્ધાનાં દિવ્યચક્ષુ જીવનનું અભૂતપૂર્વ અને વિરલ એવું દર્શન કરાવે છે. કહેવાતી અંધશ્રદ્ધામાં પણ અપૂર્વ વિશ્વાસનું તત્ત્વ પડેલું હોય છે. એટલે જ કવિએ કહ્યું હશે,

અંધશ્રદ્ધાનો ન એને દોષ દો
અંધને શ્રદ્ધા નહીં તો બીજું હોય શું?

આપણે શ્રદ્ધાનો આટલો વ્યાપક અર્થ કરવાને બદલે ‘ધર્મ અને ઈશ્વરમાં આસ્થા’ એવો વિશિષ્ટ અર્થ કરીને ચાલીશું. ઈશ્વરપ્રેરિત અને ધર્મ આધારિત શ્રદ્ધાનાં પાંચ મુખ્ય લક્ષણ ગણાવી શકાય. શ્રદ્ધાને જીવનના પાંચ તત્ત્વો સાથે સાંકળી શકાય: આધાર, અનુભવ, અર્પણ, આચરણ અને આનંદ.

૧. શ્રદ્ધા - જીવનનો આધાર :

શ્રદ્ધા જીવનનું પ્રસ્થાનબિંદુ છે. જીવનનો મદાર છે, બુનિયાદ છે. શ્રદ્ધાની નાવ અને પ્રભુનામના હલેસા વિના આ ભવસાગર તરવો અઘરો છે. જૂનાં ભજનોમાં કેવું સુંદર ને સરળ ગાતા હતા:

તારે ભરોસે મારી જિંદગી રે વહાલા
સોંપી છે તારે હાથ મારા વહાલા

સંત ઈગ્નાસે પણ પોતાની અધ્યાત્મસાધનામાં આધ્યાત્મિકતાના મૂળ અને પાયારૂપ સિદ્ધાંત તરીકે ‘ઈશ્વરની સેવા અને સ્તુતિ’ ને ગણાવી છે. અધ્યાત્મમાં જે “આદિ”નો અર્થ છે તે આદિ-અનાદિ પરમેશ્વરનું સૂચન કરે છે. ઈશ્વર જ જીવનનું આખરીમાં આખરી તત્ત્વ છે - અંતિમ મુકામ, પડાવ કે મંજિલ છે. “તારા વિના કેમ ચાલશે રે” ભજન પણ જીવનમાં એકડારૂપ ઈશ્વરનું માહાત્મ્ય સમજાવે છે. જેમ એકડા વિના મીંડાઓનું મૂલ્ય નથી તેમ ઈશ્વર વિના જીવન શૂન્ય છે. સિંદીઓના અતિ જાણીતા ‘દમાદમ મસ્ત કલંદર’ની બીજી પંક્તિ ‘અલીકા પહેલા નંબર’ પણ એ જ સૂર પૂરે છે. ટાગોર પણ સંસારની ઘટમાળમાં ઈશ્વરની લીલાને જ સાકાર થતી જુએ છે:

તુજ લીલા મુજ પ્રાણે ચાલે
તેથી ઘરી રાખ્યો સંસારે

જેમ પૃથ્વીના કેન્દ્રમાં રહેલું ગુરુત્વાકર્ષણ બળ સમસ્ત ધરાને જોડી રાખે છે તેમ સંસ્કૃત શાસ્ત્રોમાં ધર્મને પણ ધરાને જોડી રાખનાર કહ્યો છે. ધૃ ઘારયતિ ઈતિ ધર્મ અર્થાત્ ધરાને ધરી રાખે છે તે ધર્મ. ધરા, ધરી અને ધર્મ એકમેક સાથે જોડાયેલાં છે. ધર્મરૂપી ધરી જ જગતને ટકાવી રાખે છે, બલ્કે નિશ્ચિત દિશામાં અને નિશ્ચિત ભ્રમણ કક્ષામાં ગતિમાન રાખે છે. સૂર્યની સંમુખ રહેવાનું ધરા ચૂકી જાય છે ત્યારે તે અંધકારનો અનુભવ કરે છે. સૂર્યને કેન્દ્રમાં રાખીને પોતાની ભ્રમણકક્ષામાં રહેવાનું પૃથ્વી કદી ચૂકતી નથી એટલે જ બ્રહ્માંડમાં પોતાનું અસ્તિત્વ જાળવી શકી છે - ઉલ્કાપાતો કે ખરતા તારાઓની અવસ્થાનો ભોગ બનતી નથી. ધરા પર અને ધરી ફરતે જેમ સઘળું ટકી રહે છે તેમ ઈશ્વરમાં અને શ્રદ્ધામાં સઘળું હેમખેમ રહે છે.

ઈશ્વરમાં દૃઢમૂલ અને દૃઢીભૂત રહેવું એ શ્રદ્ધાનો પહેલો પદાર્થપાઠ છે. મૂળ વડે ઝાડ જમીનમાં ખોડાયેલું રહે ત્યાં સુધી લીલું રહે છે, ઈમારત પાયાને વળગી રહે તો અડીખમ રહે છે અને જહાજનું લંગર ખૂંપેલું રહે તો નાંગરેલું રહે છે તેમ શ્રદ્ધા

જ આપણું કેન્દ્રગામી બળ છે, સદા ખોડેલ અને ખૂંપેલ રાખતો ખૂંટ છે, જીવનને તારતું ને પાર ઉતારતું નૈયાબળ છે. એટલે જ કવિએ ગાયું હશે:

શ્રદ્ધા જ મારી લઈ ગઈ મને મંજિલ સુધી
રસ્તો ચૂકી ગયો તો દિશાઓ ફરી ગઈ.

શ્રદ્ધાની તાત્વિક તાકાત છે - દિશાઓ અને ગતિ બદલવાની. નાના હતા ત્યારે ગમ્મતમાં ગાતા :

નાની નાની જીવનગાડી હાથથી બનતી નથી
દૂર દૂર જાય છે, દૂર દૂર જાય છે
કેવી અદ્ભુત ગાડી છે કેવી અદ્ભુત ગાડી છે
જો ઈશ્વર ડ્રાઈવર હોય તો ગાડી સ્વર્ગે જાય છે
જો શેતાન ડ્રાઈવર હોય તો ગાડી નરકે જાય છે.

શ્રદ્ધાનો પરથમ પહેલો સાક્ષાત્કાર એક આધારશિલા સ્વરૂપે જ કરવો ઘટે. ભાવિકોએ અમસ્તુ જ નહીં ગાયું હોય: ઈસુજીનું નામ સાચું જીવનનો આધાર છે! સીમોન પીતરે એટલે જ શ્રદ્ધાનો આવો અભૂતપૂર્વ એકરાર કરેલો: “પ્રભુ અમે કોની પાસે જઈએ? આપની વાણી શાશ્વત જીવનની વાણી છે” (યો. ૬: ૬૨). શ્રદ્ધાના સામર્થ્યને પ્રભુ ઈસુએ પણ સુંદર દૃષ્ટાંતો દ્વારા ચીંધી બતાવ્યું છે: “મારામાં શ્રદ્ધા રાખનાર કોઈ પણ જીવતો માણસ કદી મૃત્યુ નહિ પામે. તું આ માને છે?” (યો. ૧૧: ૨૬) “તમારામાં રાઈના દાણા જેટલીયે શ્રદ્ધા હશે અને તમે આ ઊમરાના ઝાડને કહેશો કે, ‘અહીંથી ઊખડીને દરિયામાં રોપાઈ જા,’ તો તે તમારું કહ્યું કરશે” (લૂક ૧૭: ૬).

૨. શ્રદ્ધા - જીવનનો અનુભવ :

શ્રદ્ધા કાં તો અનુભવ છે કાં કશું નથી. શ્રદ્ધા નર્ચા થોયાં-થિયરી કે કેવળ બુદ્ધિ-તર્કનો વિષય નથી. શ્રદ્ધા જીવાતા જીવનનો વિષય છે. રોમેરોમમાં અનુભવવાનો વિષય છે. શુષ્ક ઠાલા વિચારોનો વિષય નથી. ભાવવિભોર અને ભીના થઈ જવાનો વિષય છે. મધ્યકાલીન સંત કવિ દયારામે કહ્યું છે:

પ્રેમરસ પાને તું મોરના પિચ્છઘર
તત્ત્વનું ટૂંપણું તુચ્છ ભાસે

શ્રદ્ધા નિરસ તત્ત્વજ્ઞાન નથી કે નથી માત્ર વિચારપ્રધાન કે બુદ્ધિગમ્ય વ્યાપાર. ભક્તિશૃંગારથી ભીંજાઈ જતી તરબતર લાગણીઓનો પિંડ છે. શ્રદ્ધામાં જે પુરાવાનું તત્ત્વ છે તે છે અનુભવ.

“શ્રદ્ધા હોય તો પુરાવાની શી જરૂર, કુરાનમાં તો ક્યાંય પગાંબરની સહી નથી”, કહેનાર કવિએ શ્રદ્ધાને બુદ્ધિ અને તર્કના પાંજરામાંથી છોડાવીને અનુભવોના હરિયાળા ઉદ્યાનોમાં વિચરતી મૂકી છે. એટલે જ પૂર્વની પરંપરામાં ઈશ્વરપ્રાપ્તિના માર્ગોમાં જ્ઞાનમાર્ગ ઉપરાંત ભક્તિમાર્ગનો પણ મહિમા છે. ઈશ્વરના

અપાર અને અનન્ય પ્રેમમાં ગળાડૂબ મધ્યકાળનાં ભક્તો મીરાં અને નરસિંહ, આવિલાનાં થેરેસ્યા અને ક્રૂસભક્ત ચોહાન ઈશ્વરમાં મસ્ત હતાં. શ્રદ્ધામાં ભક્તિ તત્ત્વ એટલે તેનું ભાવસામર્થ્ય. ઈશ્વરનો સંપૂર્ણ સ્વીકાર પામ્યાની અનુભૂતિ ભક્તને રૂંએ રૂંએ ઈશ્વરાસક્ત બનાવે છે. ઈશ્વરના પ્રેમની કટારી વાગે પછી ભક્ત નિર્લેપ રહી શકે ખરો?

શ્રદ્ધા ઈશ્વરપ્રેમનો હાડમાંસનો સાક્ષાત્કાર છે. “મીઠી મીઠી તે પ્રીત મેં ચાખી છે” ગાતી ઈશ્વરમાં ચકચૂર કરી દેતી ભક્તિ એટલે શ્રદ્ધા. એટલે જ સંત ઈગ્નાસ પોતાના અધ્યાત્મસાધકો પાસેથી ઈશ્વરનું ‘જ્ઞાન’ મેળવવાને બદલે ઈશ્વરને ‘આસ્વાદવા અને માણવા’ પર ભાર મૂકે છે. સર્વ ઈન્દ્રિયો થકી કરેલો ઈશ્વરપ્રેમનો અનુભવ અને અહેસાસ જ શ્રદ્ધાનું સાચું પ્રતિબિંબ છે - સાચી નિશાની છે

૩. શ્રદ્ધા : જીવનનું અર્પણ

એક વાર માણસ પ્રભુનો પ્રેમ ચાખે છે, તેનાથી ભીંજાય પછી તે અલિપ્ત રહી શકતો નથી. સાચા પ્રેમમાં સામા પાત્રને પૂર્ણપણે વશ કરી દેવાની, આદીન કરી દેવાની તાકાત હોય છે. પોતાની અપાત્રતા છતાં પ્રભુનાં અસીમ પ્રેમ અને સંપૂર્ણ સ્વીકાર પામીને ભક્ત ભગવાનને સંપૂર્ણ વરી જાય છે. પ્રભુને પૂર્ણપણે સોંપાઈ જાય છે. સંત ઈગ્નાસ એવો અખંડ અર્પણ ભાવ અનુભવે છે ને ગાઈ ઊઠે છે:

લે સ્વીકારી લે સ્વીકારી અંજલિ મારી હે ભગવાન
આપ તું તારાં પ્રેમને કૃપા બીજા કશાનું મારે ન કામ.

શ્રદ્ધા આપણા જીવનને અંજલિરૂપ બનાવી દે છે. પોપ ચોહાન પાઉલ બીજાનો મુદ્રાલેખ હતો: Tuus Totus અર્થાત્ “સંપૂર્ણ તારો.” સંન્યસ્ત જીવન આવા અર્પણભાવની પરાકાષ્ટા છે. ચઢ્ઠી ધર્મમાં પણ પવિત્રતાનો અર્થ “ઈશ્વરને માટે અલગ તારવેલું” એવો થતો હતો. એટલે જ તેઓ ખોડખાંપણ વિનાના પશુને બલિરૂપે ચડાવવાનો આગ્રહ રાખતા (કર્મકાંડ ૨૨: ૧૨). એ જ પ્રમાણે નવા કરારમાં પણ બેખમીર રોટીનો રિવાજ પ્રભુને “ઉચ્છિષ્ટ” અર્પણનો નિષેધ સૂચવે છે. સંન્યસ્ત જીવનને, સવિશેષ પુરોહિત જીવનને - “ઈશ્વર સમર્પિત જીવન” માનવમાં આવે છે. આપણી કેટકેટલી આહુતિઓ અભડાયેલી હોય છે! આપણે ઈશ્વરને અડધું કે અધુરું જ આપીએ છીએ. આપણા માટે કાંઈક શેષ રાખીએ છીએ ત્યારે આપણે “ભ્રષ્ટ” અર્પણ કરીએ છીએ. સંપૂર્ણ ઈશ્વરાદીન થઈને જીવવું એ શ્રદ્ધાનો કેન્દ્રિય અર્થ છે. કવિ કરસનદાસ માણેક એવો ભાવ વ્યક્ત કરે છે:

જીવન અંજલિ થાજો મારું
ભૂખ્યાં કાજે ભોજન બનજો, તરસ્યાનું જળ થાજો
દીનદુઃખિયાનાં આંસું લ્હોતાં, અંતર કદી ન ઘરાજો.

પરમપૂજાની અર્પણવિધિનો પણ એ જ અર્થ છે. રોજે રોજ વેદી આગળ આપણી જાતનું, પરિવારનું, સમાજનું, દેશનું અને ધર્મસભાનું અર્પણ કરતા રહેવું એ જ આપણો પરમધર્મ છે.

૪. શ્રદ્ધા - જીવનમાં આચરણ :

યાજ્ઞોબના ગ્રંથમાં સ્પષ્ટ આદેશ છે: “કર્મ વગરની શ્રદ્ધા વાંગણી છે” (૨:૨૦). “કોઈ કાર્યમાં ન પરિણમતી હોય તો લૂખી શ્રદ્ધા મરેલા જેવી છે” (૨:૧૭). “માણસ કાર્યોથી પુણ્યશાળી ઠરે છે, કેવળ શ્રદ્ધાથી નહિ” (૨:૨૪). ભક્તનું અર્પણ આચરણમાં ન અવતરે તો તે નર્યો આડંબર બની રહે છે - દંભ બની જાય છે. યશાયાના ગ્રંથમાં પણ સાચી શ્રદ્ધા અને ભક્તિનો નિર્દેશ છે : “મારો મનગમતો ઉપવાસ એટલે અન્યાયનાં બંધન તોડી નાંખવાં, જુલમની ઝૂંસરી ભાંગી નાખવી, દલિતોને મુક્ત કરવા, ભૂખ્યાં સાથે વહેંચીને ખાવું, ઘર વગરનાંને પોતાના ઘરમાં આશરો આપવો, ઉઘાડાંને જોતાં તેને વસ્ત્ર પહેરાવવાં, અને માનવબંધુઓને ભીડમાં જોઈને આંખ આડા કાન કરવા નહિ” (૫૨:૬-૭). કયામતને દિવસે અંતિમ ન્યાય તોળવાના માપદંડો પણ શ્રદ્ધાના આચરણને લક્ષમાં રાખીને પ્રભુ ઈસુ આપે છે: “હું ભૂખ્યો હતો ત્યારે તમે મને ખાવાનું આપ્યું હતું...” (માથ્થી ૨૫). સંત પાઉલ પણ એવી પોકળ શ્રદ્ધાને નકારી કાઢતાં અને એવા લોકોને ગાજતી થાળી અને વાગતી ઝાંઝ સાથે સરખાવતાં કડક શબ્દોમાં કહે છે: “મારામાં પયગંબરી વાણી ઉચ્ચારવાની શક્તિ હોય, હું બધાં રહસ્યો જાણતો હોઉં, બધું જ્ઞાન ધરાવતો હોઉં, પર્વતોને ચળાવવા જેટલી પૂરી શ્રદ્ધા ધરાવતો હોઉં. તેમ છતાં જો મારામાં પ્રેમ ન હોય તો હું કશું જ નથી.” (૧ કોરિંથ ૧૩:૧-૨) પ્રભુ ઈસુનું ભલા શમરૂનીનું દૃષ્ટાંત પણ સેવા જ ઉદ્ધારનો માર્ગ છે તેમ સૂચવે છે.

તાજેતરની બ્રાઝીલ મુલાકાત દરમ્યાન નામદાર પોપ ફ્રાન્સિસે પણ ધર્મને શેરીઓમાં લઈ જવાની તાકીદ કરી હતી: “If the church did not spread the faith in the streets, it would be reduced to a non-governmental organization”. જો ખ્રિસ્તી ધર્મ મૂળભૂતપણે સેવાધર્મ હોય તો એને શેરીધર્મ પણ કહી શકીએ. માનવ ઉદ્ધારનો માર્ગ હંમેશા પડોશીના આંગણેથી પસાર થાય છે. યોગ: કર્મસુ કૌશલમ્. કર્મ જ ઈશ્વર સાથેનો શ્રેષ્ઠ યોગ (એકરૂપતા) છે. ભારતીય પરંપરામાં ધર્મ અર્થાત્ શ્રદ્ધાના ત્રણ માર્ગમાં જ્ઞાન અને ભક્તિ બાદ કર્મ માર્ગનો એકરાર થયેલો છે. ભગવદ્ગીતામાં પણ ‘કર્મણ્યેવાધિકારસ્તે મા ફલેષુ કદાચન’ કહી કર્મનો મહિમા કર્યો છે. ગીતા પ્રયોજિત કર્મયોગ આચરીને ગાંધીજીએ પણ “મારું જીવન એ જ મારો સંદેશ” સૂત્ર આપ્યું. કબીરે પણ એ જ વાતને સુંદર દોહરાવી છે:

“કબીર કહત સાધુ કો, દો બાતાં શીખ લે
દેને કો ટુકડા ભલા, લેને કો હરિનામ.”

શ્રદ્ધા અને શ્રમ, પ્રાર્થના અને પુરુષાર્થ, કર્મ અને મર્મ, ભક્તિ અને શક્તિનો સુયોગ રચાય ત્યારે શ્રદ્ધારૂપી સોનામાં સેવાની સુગંધ ભળે છે - શ્રદ્ધા ફળદાયી બને છે. “ધર્મ ક્ષેત્ર એવં કુરુ ક્ષેત્ર” કહી કૃષ્ણએ પાર્થ (અર્જુન)ને ધર્મને ખાતર મહાભારતનું યુદ્ધ છેડવાનો આદેશ આપ્યો હતો. કવિ વ્હાનાલાલે એને સુંદર પંક્તિમાં પણ ઢાળ્યો છે:

પાર્થને કહો ચડાવે બાણ
હવે તો યુદ્ધ એ જ કલ્યાણ.

એટલે જ ગાંધીજીએ ધર્મ, શ્રદ્ધા અને પુણ્યના પ્રતીક સમા હિમાલયને ઉદ્દેશીને કહ્યું હતું: “મારી તપસ્યાનો હિમાલય ત્યાં જ છે જ્યાં હજી દરિદ્રતા પડી છે અને તેને કાઢવાની છે, શોષણ દૂર કરવાનું છે, દુ:ખ નિવારવાનું છે. દેશમાં એક પણ માણસ જ્યાં સુધી જીવનની જરૂરિયાતોથી વંચિત હોય ત્યાં સુધી મને શાંતિ ન વળે અને હું પગ વાળીને બેસી શકું નહીં.”

“ફળ વગરના ઝાડ પર કુડાઈ મંડાઈ ચૂક્યો છે” એવું ઈસુ વારંવાર કહે છે. અર્થાત્ એવા વાંગિયા વૃક્ષની કોઈ જ શોભા નથી - સાર્થક્ય નથી - સિદ્ધિ નથી. શ્રદ્ધા વિનાનું આચરણ આંધળું છે અને આચરણ વિનાની શ્રદ્ધા પાંગળી છે. શ્રદ્ધા વિનાનું આચરણ થકવી, હરાવી, બાળીને ખતમ કરી નાંખે તેવો નર્યો બોજ છે. શ્રદ્ધામય આચરણ ઉલટું શક્તિ આપે છે, લેતું નથી - સૂકવી કરમાવી નાખતું નથી બલ્કે ખીલવે છે, મ્હેંકાવે છે! જો આચરણ શ્રદ્ધારૂપી વૃક્ષને બેઠેલ ફળ હોય તો એથી મળતાં અદકાં શાંતિ-સંતોષ અને આનંદ એનાં પુષ્પો છે.

૫. શ્રદ્ધા - જીવનનો આનંદ :

શ્રદ્ધાને જીવનનો આધાર બનાવી, રોમેરોમમાં ઈશ્વરના પ્રેમરૂપી શ્રદ્ધાનો અનુભવ ભરી, જીવનનું સર્વસ્વ અર્પણ કરી દઈ, શ્રદ્ધાને આચરણમાં ઉતારવાથી જે ફળશ્રુતિ કે પ્રસાદી પ્રાપ્ત થાય છે તે છે આનંદ. હૃદયનો અનેરો આનંદ શ્રદ્ધાની પરાકાષ્ટાચરમસીમા છે. શ્રદ્ધાની પરિણતિ આનંદમાં થાય છે.

દુ:ખી સંત દયામણો સંત છે. મારાં સર્વ સેવાકાર્યોની સાચી શોભા એમાંથી નીતરતો આનંદ છે. દિવેલીયા સંતો ધર્મને માથે કલંક છે. હસતે મુખે પોતપોતાનાં કર્તવ્યો બજાવ્યે જતાં હજારો સ્ત્રી-પુરુષો શ્રદ્ધાનાં જીવંત સાક્ષી છે. પોપ ફ્રાન્સિસ પણ સંવ્યસ્તજનોને “પોતાને ભીનો કામળો ઓઢાડ્યો હોય” તેવાં સોગિયાં ન બનીને આનંદી સંવ્યસ્તજનો બનવાની હાકલ કરે છે. શ્રદ્ધાના આનંદ પર ભાર મૂકતાં તેઓ આનંદને સંવ્યસ્ત જીવનની હાકલનું પ્રમુખ લક્ષણ કહે છે.

શ્રદ્ધાનો આનંદ બહુવિધ હોય છે. નિશ્ચિંતતા, પ્રસન્નતા, પ્રકુલ્લતા, પૂર્ણતા, સહજતા, સાત્વિકતા અને સ્વર્ગીયતા જેવાં

સૂક્ષ્મ લક્ષણો ધરાવે છે. શ્રદ્ધા થાકેલા અને ભારથી કચડાયેલાને હળવાબોજ અને સહેલી ઝૂંસરીનો અનુભવ કરાવી આરામ આપે છે. તો પાપ, દુઃખ, ચિંતા અને નિર્બળતાઓના ભારથી લદાયેલાને “હેચે નિરાંત વડે ડાંગ જોઈ હાથમાં” જેવી શાતાનો અનુભવ કરાવે છે. “ડરીશ નહિ, હું તારી પડખે છું” (યશાયા ૪૩: ૧) જેવી હૈયાધારણાઓથી શ્રદ્ધા હૈયામાં હળવી પ્રસન્નતા લહેરાવે છે. શ્રદ્ધાનો અનુભવ ક્યારેક ભીતરનો કિલ્લોલ લઈને આવે છે. મા મરિચમે પ્રભુ મહિમાગાનમાં એ પ્રફૂલ્લતા ગાઈ છે: ‘ઈશ્વર સ્મરણે પુલક પુલક મુજ પ્રાણ - માતું અંતર છે રમમાણ.’ કૃપાના દિવ્ય અનુભવથી આપણે કોષ-કોષ ખીલી ઊઠીએ છીએ - મ્હોરી ઊઠીએ છીએ. હરખપદ્મડા થઈને અંતરથી નાચી ઊઠીએ છીએ. હૃદયમાં આવી જ આનંદની છોળો અને હર્ષના કુવાર બનીને ઉભરેલી સાંત્વનની ભરપૂર ઢાણોથી પ્રેરાઈને અવારનવાર આદ્યાત્મિક આંસુડા સાચાનો સંત ઈગ્નાસની ડાયરીમાં ઉલ્લેખ છે. એમ્માઉસના ઉદાસીન શિષ્યોનાં અંતર પણ વાટમાં પુનરુત્થાન પામેલ ઈસુના સાથથી “ઝળાંઝળાં” થઈ જાય છે.

શ્રદ્ધાપ્રેરિત નિર્ભયતા કે નિશ્ચિંતતા આત્મામાં વસંત બનીને ખીલે છે ત્યારે એ પૂર્ણતાનો અનુભવ કરાવે છે. પૂર્ણતા એટલે જીવનમાં અનુભવાતી પ્રગટ સાર્થકતા - ધન્યતા - પરિતૃપ્તિ - પરમસંતોષ. શ્રદ્ધાનાં આનંદમાં કશી અધુરપ કે ઉણપ નથી હોતી. શ્રદ્ધામાં પૂરેપૂરા ધરાઈ જવાનો તૃપ્તિભાવ રહેલો છે. એવા ભાવથી પ્રેરાઈને જ ક્રૂસ પર ઈસુ બોલી ઉઠ્યા હશે: “પૂરું થયું - પૂરું થયું”. મંદિરમાં અર્પણ કરવા લાવેલ બાળઈસુને હાથમાં લઈને કરેલાં દર્શનથી શિમિયોનની આંખો એવી તો ધરાઈ જાય છે કે તે બોલી ઉઠે છે: “નાથ હે, હવે આવતી છોને વિદાય વેળા.” શ્રદ્ધાની એવી દિવ્ય પરિતૃપ્તિ ઉદ્ધાર કે જીવનમુક્તિના પરમ અનુભવ સમાન બની જાય છે. પ્રભુ ઈસુએ આથી જ કહ્યું હતું કે તેમના પ્રેમની છાયામાં તમારો વાસ રહે તો “મારો આનંદ તમારો આનંદ બને, અને તમારો આનંદ પૂર્ણતાને પામે” (યોહાન ૧૫: ૧૧). શ્રદ્ધામય જીવનમાં પ્રાપ્ત થતો આનંદ સ્વયંભૂ છે - સાહજિક છે - સરળ છે. એમાં કોઈ આયાસ કે પ્રયાસ નથી. ઊભો કરેલો કે ઉપજાવેલો નથી બલ્કે નૈસર્ગિક છે. એવા આનંદનો કોઈ અવશેષ નથી. સાવ ભાર વિનાનો નિર્વ્યાજ, નિર્મોહી અને નિરાસક્ત આનંદ છે. આંગણે પધારતા પ્રભુ ઈસુને જોઈ માર્થા અને મરિચમના હૃદયમાં ઉભરતા સહજ નિર્મળ આનંદ જેવો કે જે એકને ચરણે બેસી રહેવા પ્રેરે છે અને બીજીને આગતાસ્વાગતામાં પરોવે છે.

શ્રદ્ધામય જીવનમાં મળતો આનંદ સૂક્ષ્મ આનંદ છે, સ્થૂળ નહીં. સાત્વિકતા એનો પ્રધાન ગુણ છે. મોજશોખના આનંદમાં જોવા મળતી રાજસિકતા કે તામસિકતા એમાં નથી. સત્વમાંથી અર્થાત્ હાઈમાંથી સ્ફૂરે તે સાત્વિક. મનમાંથી અસત્ય સ્ફૂરી શકે.

હૃદયમાંથી હંમેશા સત્ય જ સ્ફૂરે છે. સત્યથી મહેંકતો આનંદ એટલે સાત્વિક આનંદ. પુનરુત્થાનનો અનુભવ ભયથી કાંપતા પરંતુ ઈસુનો ભેટો થતાં નિર્ભય બનેલા શિષ્યોને શુભસંદેશની ઘોષણામાં દોરી જાય છે. પુનરુત્થાનના સંદેશમાં પ્રેરિતોને લાઘવું શુભ તત્ત્વ એટલે જ શ્રદ્ધાપ્રાપ્ત ખુશાલી અને આનંદ. એ સત્ત્વ અને સત્ય લઈને તેઓ નીકળી પડે છે - શુભસંદેશના પ્રચાર અને પ્રસાર અર્થે.

શ્રદ્ધાપ્રેરિત આનંદ શાશ્વત અને સ્વર્ગીય હોય છે - પાર્થિવ કે ક્ષણિક નહીં. શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે તેમ એ આનંદ “ઉદઈ ખાઈ ન જાય કે ચોર લૂંટારા લૂંટી ન જાય તેવો” ચિરંતન અને ચિરકાલીન હોય છે અને ભાવસમાધિની કોટિએ જઈ પહોંચે છે, જે આખરે પ્રબુદ્ધ મૌનમાં પરિણમે છે. એ મૌન ભક્તને હૃદયનું દિવ્ય એકાંત બક્ષે છે. અંધુ ઈશાનંદે પોતાના પુસ્તક “Krishna and Christ”માં કહ્યું છે: “Joy is the necessary accompaniment of every virtue”. અર્થાત્ આનંદ સર્વ ગુણોનો ગુણ છે - સર્વ ગુણોનો માતૃગુણ છે. આપણે શ્રદ્ધામય જીવન જીવીએ છીએ પરંતુ આનંદથી વંચિત રહીએ છીએ ત્યારે “કેડમાં છોકરું ને ગામ ખૂંદવા” જેવો તાલ રચાય છે. કબીરના શબ્દો “પાની મેં હૈ મીન પિયાસી, મોહે સુન સુન આવે હાંસી” સ્મરે છે. શ્રદ્ધાના વરદાન વડે ઈશ્વરે માનવજીવનને નિરાંત-શાતા-સુખ અને આનંદથી ભર્યું છે, પરંતુ આપણે શ્રદ્ધાના હાઈરૂપ એ આનંદ લગી પહોંચવાનું ચૂકી જઈએ છીએ.

આખરે શ્રદ્ધા એક આંતર્યાત્રા છે, આત્માની ગૂઠ્યાત્રા છે. શ્રદ્ધા એ અનુભવો, સંપર્કો, ઘટનાઓ અને સર્વ જીવનસંદર્ભોને ઉકેલતાં ઉકેલતાં એમાંથી લાઘતા તારતમ્યને ગૂંથતા-વણતાં રચાતું જતું ઝીણું પોત છે. શ્રદ્ધા ભરતગૂંથણ જેવી ધીરજ માંગી લે છે. પૂરા થયેલાં ભરતકામની જેમ ઈશ્વરની અકળ લીલાને પણ પૂરેપૂરી પ્રગટવા દેવાનો સમય માંગી લે છે. આખરે એ સુખદ નીવડે છે, એ નક્કી.

સો વાતની એક વાત : શ્રદ્ધા એ પરમકૃપાળુ પરમેશ્વરનું વરદાન છે, જે કેવળ પ્રાર્થનાદત છે. આપણે આપણી રાઈના દાણા જેવી શ્રદ્ધા ઘેઘૂર ઘટાદાર વૃક્ષ જેવી બને તે માટે નવા કરારના પેલા અશુદ્ધ આત્મા વળગેલા છોકરાના પિતાની જેમ પ્રાર્થના કરીએ: “મને તો શ્રદ્ધા છે, પણ એમાં જે ઉણપ છે તે દૂર કરો” (માર્ક ૯: ૨૪). એ જ અર્થમાં કવિ કરસનદાસ માણેકના સૂરમાં પણ સૂર પૂરાવીએ:

વમળોની વચ્ચે નૈયા મુજ હાલક ડોલક થાજો
શ્રદ્ધા કેરો દીપક મારો, ના કડીયે ઓલવાજો.

— જ્ઞાન વિનાયક જાદવ એસ.જે.

કાવ્યધારા

કબ્રસ્તાનમાં...

બુઓ! આ કબરની માટી પર
કેવાં ઊગ્યાં છે ફૂલ છોડ!
ને કેવાં ખીલ્યાં છે, રંગ બેરંગી ફૂલો!
તમે સારેલાં આંસુઓ,
જે આ માટીમાં ભળેલાં,
એ જ જાણે આમ ફૂટ્યાં છે - ખીલ્યાં છે!

કબર પર સળગાવેલી મીણબત્તીઓ
સળગતી રહેશે,
પૂરી ના થાય ત્યાં લગી!
પરંતુ હવે આંસુ ના સારો
ખાળો એને.....
જો આંસુ સારશો
તો એ આંસુઓથી બુઝાઈ જશે
સઘળી મીણબત્તીઓ.....
ને આ માત્ર મીણબત્તી નથી
આતો છે શ્રદ્ધાનું પ્રતીક!
એ જો અહીં તમારા અશ્રુથી
ઓલવાઈ જશે, તો ત્યાં
પ્રભુ પાસે મીણબત્તી લઈને
ઊભેલા સ્વજનની મીણબત્તી પણ
બુઝાઈ જશે.....
એ તમને ગમશે?
મીણબત્તી તો અહર્નિશ
સળગતી જ રહેવી જોઈએ ને!
પુષ્પોથી સુગંધિત મીણબત્તીના
પવિત્ર અજવાળામાં
બુઓને! સ્વજન (મૃત) કેવી
પ્રસન્નતાથી બુએ છે!

— સિલાસ પટેલિયા

આગ તમે લગાડજો

અંતઃકરણ સળગાવે એવી આગ તમે લગાડજો,
પશ્ચાતાપ ઉપજાવે એવી વાત તમે સંભળાવજો.
જ્ઞાની-વિદ્વાન કહેવાવા, વાદ-વિવાદ શાને કરો?
જોતાં જ માન ઉપજાવે એવા ગુણ તમે સ્વીકારજો.

સુંદર અને ચતુર વાતથી હાલી જનાર માનવી,
પ્રભુગમ વળાવે એવો રાહ તમે અપનાવજો.
પ્રભુભક્તિ વિના જગમાં, સર્વ હાલમડોલ છે,
એ સત્ય સમજાવે, એવો સાર તમે સમજાવજો.
અદ્ભૂત કાર્યો કરવા, માનવ રાતદિન મહેનત કરે,
ભક્તિમાર્ગ બતાવે એવાં કાર્યો તમે ધપાવજો.

— જોસેફ વાય. મેકવાન

ઈશ્વર આપણને નહીં તજે...

ઈશ્વર આપણને નહીં તજે... ધ્રુવ પદ

ભલે વિસારે આપજનો,
ઈશ્વર આપણને નહીં તજે,
ભક્ત સમૂહની સંગત દેશે,
અંગત દર્શન દઈ જશે,
ભય, જોખમ આંધી આફતનો,
જો ગાદો અંધાર હશે
અજવાળાનો ઘોઘ વહાવી,
અંધારે આધાર થશે.

હુમલો થતાં હૃદય પરે,
ઈશ્વર આપણને નહીં તજે,
રક્ત પ્રવાહો પુનઃ વહાવી,
હૃદય ધબકતું કરી જશે,
સત્તા, ધન, સંપત સાહેબી,
જોકે આંખે વસી જશે,
પ્રલોભને પડવા ના દેશે,
સમજણ સારી દઈ જશે,

સામે શત્રુ ઝઝૂમશે,
ઈશ્વર આપણને નહીં તજે,
તોફાનો ઝંઝાવાત,
શીઘ્ર સહુએ શમી જશે,
સતાવશે જો સાથીદારો,
મિત્રો વેરી થઈ જશે,
અગ્નિમેઘના સ્થંભ સ્વરૂપે,
ઈશ્વર પ્રહરી થઈ જશે.

— સુરેન્દ્ર આસ્થાવાદી

હે પ્રભુ તારી પ્રતીક્ષામાં...

તમારા વિના, તમારા વિના, પ્રભુ હું છું શું?
એકલ પંડે ઝૂરતો હું, શમણાની ઘોરે વિહરતો હું!
ક્યારે આવો? ક્યારે આવો? વાટ તમારી નિહાળું હું,
તમારા વિના, તમારા વિના, પ્રભુ મારા દિલડે દુઃખ...
શ્રદ્ધા તણી ડગે ના નાવ, પુણ્ય તણી લાગે હાશ!
આવો તમે, આવો તમે, આવીને કરજો મારો ઊગાર,
પાપ તણો વધ્યો છે ભાર, માનવતાનો થયો સંહાર,
તમારા વિના, તમારા વિના, પ્રભુ મારું જીવન શૂન્ય!

— પ્રકાશચંદ્ર પરમાર

મૃત્યુની શક્તિ

મૃત્યુ તારા નામથી ચે
ઊભરે એક અણખાણ ડર
કંપે દેહ થર થર.....
મૃત્યુ તારી કેવડી તાકાત?
રંગીન સપનાંની વણઝાર,
ભીનાં ભીનાં અરમાન,
ખાત ભાતનાં ઝેર,
તૂટે તડને ફડ
તુજ એક જ થપાટે!
મૃત્યુ આ તે કેવી તારી તાકાત?
કણસતી આશા-અભિલાષા,
તૂટતાં શમણાંની ચીસ,
તડપતી અધૂરી પ્યાસ...
ફ્યાં કરે કબરની આસપાસ
કાન દેવા કોણ છે પાસ?
મૃત્યુ તારી કેવડી તાકાત?

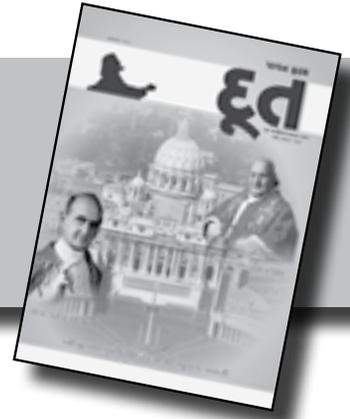
— સવિતાબહેન પરમાર

સરનામું:

ડો. સિલાસ પટેલિયા

૨૦૧-સેફ્ટોન કલાસિક
SBS Colony, ડિલક્ષ ચાર રસ્તા
નિઝામપુરા વડોદરા - ૩૯૦૦૦૨
મો: ૯૩૭૨૨૬૬૮૨૮

તમારો પત્ર

(૧)

આજના કપરા સમયમાં કોઈપણ સામાયિકોને તેમાં વળી કેથલિક સમાજમાં ધાર્મિક સામાયિકને આટલી દૃઢતાથી ટકાવી રાખવું અને આટલી સુંદર સુશોભિત પ્રિન્ટ ક્વર તેમજ દિન પ્રતિદિન નવીનતા હર્યું ભર્યું રાખવું એ 'દૂત'ના કાર્યવાહકો અને વાચકોનું અનોખું બળ ધર્મજનોનું યશસ્વી આકર્ષણ છે. જોકે 'દૂત' ધર્મના વિવિધ પાસાંને આવરી લેતું સુંદર સામાયિક છે જ વળી તેનું આકર્ષક અને સુંદર છાપકામ સુંદરતામાં વધારો કરે છે.

'દૂત'ની પ્રગતિનો આધાર આપણા કેથલિક સમાજ પર છે ગુજરાતના કેથલિક સમાજનું મુખપત્ર હોવાથી તેનો સીધો સંબંધ સમાજ પર અવલંબે છે. સમાજના પ્રાણ પ્રશ્નોનું નિરાકરણ 'દૂત' દ્વારા કરવામાં આવે તો જ સમાજ હળવાશ જરૂર અનુભવે. બીજું કે રાજનીતિને લગતા પ્રશ્નોને 'દૂત'માં સ્થાન આપી સમાજની એકતા જોખમાય અને મનદુઃખ થાય એવા વાતાવરણથી આપણે દૂર રહેવાનું છે.

'દૂત'માં પીરસવામાં આવતું સાહિત્ય આશાવાદી અને સર્વને રુચે એવું હોવું જોઈએ. કોઈ એક વ્યક્તિના અનુભવો કે ખ્યાલો સમાજ પર ઠોકી ન બેસાડે ને માટે આપણે સજાગ રહેવું જરૂર છે. સમાજની નામામાં નાની વ્યક્તિએ મેળવેલ સિદ્ધિની જાણ 'દૂત'ના વાચકોને મળી રહેવી જોઈએ. 'દૂત'ના સર્વાંગી વિકાસ અને ચાહના ગુજરાતી કેથલિક સમાજ પર નિર્ભર છે.

છેલ્લે સઘળું જોતાં 'દૂત' બીજા સામાયિકોની હરિફાઈ કરે એવું સુંદર સામયિક છે. સમાજનો સહયોગ આપણા ધર્મગુરુઓને રહે અને ધર્મગુરુઓની હૂંફ આપણા કેથલિક સમાજને રહે એવા મૂલ્યો સ્થાપિત થવાની તાતી જરૂર છે. આ બધું 'દૂત' દ્વારા બને એ વંદનીય છે. દિન પ્રતિદિન 'દૂત' સર્વાંગી વિકાસ સાધી સમાજને સહાયક બની ઘરઘરનું નજરાણું બની રહે તેવી મારી અંતરથી પ્રભુ પ્રાર્થના!

— ઈગ્નાસ કે. પરમાર (ખડગોધરા)

(૨)

સપ્ટેમ્બર ૨૦૧૩ 'દૂત' પાન ૯-૧૦મા આંસુઓ બાબતે ધ્યાનાકર્ષણ બદલ આભાર. સુખનાં, હર્ષનાં, શોકનાં, લાગણીઓ સહ વિજયોત્સવોનાં આંસુ રૂપી પ્રસાદીઓની વહેંચણી - લ્હાણી

કરાવી તે બદલ આભાર. ખરેખર તો આંસુઓ માનવ મરજીથી નહીં પણ ખાસ પ્રકારની હૃદયની ભાવનાઓથી વણમાગ્યાં પોતાની મેળે હાજર થઈ સમયાંતરે આવી જાય છે. આપણે માગીએ - આંસુ આવી જા - હરગીજ નહીં આવે. પણ પ્રસંગોપાત પોતાની મેળે હાજર થઈ વહેવા લાગે છે, જે થકી આપણે હાશ હળવાશ પ્રાપ્ત કરીએ છીએ. જનમ, પરણ અને મરણનાં આંસુ જ આંસુ છે.

લગ્ન પછી વર્ષ-બે વર્ષે કે પાંચ-સાત વર્ષે ઘરમાં ઘોડિયામાં પોઢનાર પધારે ત્યારે માત-પિતા અને સૌના ચહેરા હાસ્ય અને આનંદના અશ્રુઓની ધારા અવશ્ય વહેવા માંડે છે. જેને કહીએ જનમના આંસુ. લગ્ન પ્રસંગે કન્યાની વિદાય વેળાએ આવતાં આંસુ એ પરણના આંસુ અને મૃત્યુ પ્રસંગે રડી પડાય તે મરણના આંસુ.

ક્ષમા ચાચું છું તંત્રી સાહેબ - આંસુની વહેતી ધારાની સાચી સમજ તો તેને જ પડે જેને સાક્ષાત્ અનુભવ છે જે આપશ્રીએ અનુભવેલ નથી બલ્કે જોયું, જાણ્યું કે વાંચ્યું જરૂર છે. કારણ કે આપશ્રી અર્ધા સાધુ-સંન્યાસી સ્વરૂપ છો અને અર્ધા સંસારી. જેથી ભાઈઓ, બહેનો, મા, અન્ય સગાંઓ, સમાજ જનો વગેરેના જનમ, પરણ, મરણના પ્રસંગો અવશ્ય જોયા, જાણ્યા, માણ્યા હશે જ પણ ખરો અનુભવ તેને જ થાય જેને પોતાનાં 'સ્વ' - પત્ની, પુત્રો, પુત્રીઓ એવાં લોહીનાં પોતીકાંને મૃત્યુમાં ગુમાવ્યા હોય.

— જયંતિલાલ પી. શાહ (ગાંધીનગર)

(૩)

હું માનું છું કે કેથલિક ખ્રિસ્તી સમાજમાં દૂતના અનેક ચાહકો છે. અને લગભગ ઘણા બધા ખ્રિસ્તી કુટુંબોએ દૂતને પોતાના ઘરમાં સ્થાન આપ્યું છે. અને એના લીધે 'દૂત'નો ખૂબજ વ્યાપક પ્રમાણમાં ફેલાવો થયેલ છે.

દૂતની અંદર ખૂબજ સુંદર રીતે ધાર્મિક લેખો, અન્ય વાર્તાઓ, કવિતાઓ, સ્મરણાંજલિ, વગેરે વગેરે, દર મહિને પ્રસિદ્ધ થાય છે પણ મારા પોતાના અંગત મત પ્રમાણે તેમાં હજી એક ખોટ વસ્તુ છે. અને એ છે. 'કારકિર્દી વિભાગ'

આપણા સમાજમાં શિક્ષણ ક્ષેત્રે આપણે હરણફાળ ભરી રહ્યા છીએ. પણ શિક્ષણ ક્ષેત્રમાં અને જીવનમાં આગળ વધવા માટે શું જરૂરી છે તેનું પૂરતું જ્ઞાન સમાજ પાસે નથી. ભણેલા-ગણેલા અને નોકરી કરતા કુટુંબો પણ ધોરણ ૧૦ કે બાર પછી કચું ક્ષેત્ર પસંદ

કરવું તેને લગતુ જરૂરી જ્ઞાન સમાજ પાસે નથી. અને યોગ્ય જ્ઞાનને અભાવે, આપણા બાળકો, સારા સારા હોદ્દાથી વંચિત રહે છે. અથવા તો અધવચ્ચે જ લટકી પડે છે. ન તો આપણે યોગ્ય નોકરી મેળવી શકીએ છીએ અથવા અન્ય વિકલ્પ પસંદ કરી શકીએ છીએ.

આપશ્રીને મારી વિનંતી કે, આપ આ બાબતે થોડી મૂશ્કેલી વેઠીને પણ, ‘કારકિર્દી’ના મથાળા હેઠળ જે આવી માહિતી દૂતમાં પૂરી પાડવામાં આવે તો આપણા સમાજને માટે ખૂબજ ઉપયોગી બનશે એવી મારી પ્રબળ આશા છે.

— ભગવતભાઈ પરમાર (ચાવડાપુરા)

(૪)

ગત ઓક્ટોબર માસનો “પાવન હૃદય દૂત” વેટિકન તથા સેંટ પીટર સ્કવેરની ભવ્ય તસ્વીરની ઝાંખી કરાવતો અવિસ્મરણીય બની રહ્યો.

તંત્રીશ્રીની કલમે લખાયેલ “વેટિકન વિશ્વપરિષદની સુવર્ણ જયંતી” દ્વારા તંત્રીશ્રીએ વેટિકન પરિષદનાં ખ્રિસ્તી ધર્મસભાનાં ઘરખમ ફેરફારોને શ્રદ્ધાળુ સમક્ષ વ્યક્ત કર્યા છે, તથા વેટિકન પરિષદ પૂર્વેની ધર્મસભાની વિકટ પરિસ્થિતિનો પણ તાદૃશ ચિતાર વર્ણવ્યો છે. ધર્મસભાનાં કિલ્લેબંધ પાસાંઓને, વેટિકન પરિષદ બાદ શ્રદ્ધાળુઓનો કેવો શ્રદ્ધામય પ્રતિસાદ સાંપડ્યો છે એની ખાતરી પણ આપણી હાલની ધર્મસભાના પ્રેધિતિક કાર્યો વડે આપોઆપ વરતાઈ આવે છે. આપે, તંત્રીશ્રીએ વેટિકન પરિષદ જેવાં વિશાળ વિષયવસ્તુ (થિયોલોજી)નું ટૂંકી, રસપ્રદ અને અર્થસભર માહિતી દ્વારા ભવ્ય ચિત્રાંકન કર્યું છે.

શ્રદ્ધાના આ વર્ષમાં, બિશપ શ્રી થોમસ મેકવાન, ફરીથી પોતાના શ્રદ્ધામય લેખમાં સંત રીટાના જીવનચરિત્ર દ્વારા ભક્તજનોની અતૂટ શ્રદ્ધાને ટકાવી રાખવા પ્રેરિત કરે છે. અણ શ્રદ્ધાને કારણે જ સંત રીટાનું હાડમારીભર્યું, કપરું જીવન તેમને સંતની પંકિતમાં મૂકી દે છે.

“પલ દો પલ - સ્વસ્વીકાર”માં શ્રી શૈલેષ ક્રિસ્ટીએ પોતાની જાતની ગણના - અવગણના પર ભાર મૂક્યો છે. એ ઉચિત છે. આજની આ ગ્લોબલ દુનિયામાં ડગલે ને પગલે બદલાતી જતી ફેશન - ટ્રેન્ડ તથા હરિફાઈની કતારમાં આજનું ચૌવનઘન તુલનાત્મક વિચારધારામાં પોતાની હસ્તિને નહિવત્ ગણીને અન્યોની સાથે સરખાવે છે, ત્યારે આ લેખની મહત્ત્વની બાબતો પોતાની જાત પ્રત્યે માન-સન્માન, સ્વીકારનો અભિગમ અપનાવવા માટે પ્રેરણા આપે છે.

શ્રી હસમુખ મેકવાન “સિદ્ધિની મુંઝવણ” એક સુંદર લઘુનાટિકા દ્વારા આજના શિક્ષણ - સહિત, “ટ્યુશન” જગત પર માર્મિક કટાક્ષ કરે છે તે ખરેખર સરાહનીય છે. ટ્યુશનથી ચાલતી વિદ્યાર્થીની દુનિયામાં, શાળામાં શીખવવામાં આવતાં રોબિંદા પાઠનું મહત્ત્વ હવે મહદ્ અંશે ઘટી રહ્યું છે, જે એક ચિંતાનો વિષય બની રહે છે.

“સંત જોન ઓગિલવી”નું જીવનચરિત્ર એ ખ્રિસ્તી ધર્મની જીવંત શ્રદ્ધાનું અખોડ ઉદાહરણ પૂરું પાડે છે. આજની ધર્મસભામાં સંત

જોન ઓગિલવીની પડછાઈ રૂપ, સાહસિક તથા નીડર તેડાં પાકે, એ લક્ષ્યને અનુરૂપ સંત જોનની આ જીવનકથા ભક્તજન માટે બોધપાઠ રૂપ સાબિત થાય છે. સર્વે લેખકશ્રીને અભિનંદન.

— સિસ્ટર રેશ્મા મેન્યુઅલ મેકવાન (વાઘોડિયા)

(૫)

તંત્રીશ્રીને તેમના ઓક્ટોબર, ૨૦૧૩ના તંત્રીલેખ: ‘બીજી વેટિકન વિશ્વપરિષદની સુવર્ણજયંતી’ માટે હાર્દિક અભિનંદન. સામાન્ય વાચક પણ સમજી શકે એવી તેમની રજૂઆત છે. આ ઉપરાંત દૂતનું કવરપેજ પણ અત્યંત સુંદર અને તંત્રીલેખ સાથે સુસંગત છે અને એ બદલ ડિઝાઈનરશ્રી વિજય મેકવાનને પણ ખૂબ ખૂબ અભિનંદન. દૂત આકર્ષક અને અન્ય પ્રતિષ્ઠિત સામયિકની હરોળમાં મૂકી શકાય એવો છે. keep up વિજયભાઈ.

ફાઇર વર્ગીસ પોલનો સંત સિસ્ટર આલ્ફોન્સા વિશેનો લેખ ખૂબ જ માહિતી સભર છે. જોકે શીર્ષકમાં ‘દુઃખ માણતાં’ શબ્દો જરા કઠે છે. સુખ માણી શકાય જ્યારે દુઃખ તો વેઠી શકાય કે વેઠવું પડે.

ટ્યુશનની બદી સામે અંગુલિનિર્દેશ કરતી હસમુખ મેકવાનની લઘુનાટિકામાંથી માબાપોએ બોધપાઠ લેવો જોઈએ. આનાથી તેમના પૈસા બચશે અને બાળકોને રમવા માટે થોડો સમય પણ મળી શકશે.

— સાયમન ફ્રાન્સિસ પરમાર (અમદાવાદ)

Many many happy returns of the day
ALICE on his 1st Birthday

You both are our daughters, that truly shines,
Bright as a stars, in the darkest of times.
Knowing you both are our daughters, makes us so proud.
You both would stand out, in any crowd,
You both are our daughters, we truly love u.
You both are bright as the stars, that shines above.
GOD BLESS YOU

With best wishes

Hitesh Macwan (Father) John M. Chauhan (dada)
Janet Macwan (Mother) Pushpa J. Chauhan (dadi)
Surbhi Apt., Maninagar (e), Ahmedabad

જ્યા રે આપણે આપણી વિશાળ ધર્મસભાનો વિચાર કરીએ છીએ ત્યારે ખરેખર પ્રભુ ઈસુનો મહિમા જ નજર સમક્ષ આવે છે. પ્રભુ ઈસુના શિષ્યો અભણ, નબળા, ગરીબ, ડરપોક અને શ્રદ્ધામાં પાછળ હતા. છતાં પવિત્ર આત્માની શક્તિ વડે શિષ્યો પ્રચારના કાર્યમાં લાગી ગયા અને પોતાનું જીવન પણ શહીદીના રૂપમાં વ્યોષાવર કરી દીધું. શુભસંદેશના પ્રચારનું કાર્ય આજે પણ ત્વરિત ગતિએ આગળ વધી રહ્યું છે. ધર્મસભાનો પાયો અને આધારશિલા તો પ્રભુ ઈસુ પોતે છે. એનું હાર્દ પવિત્ર આત્મા છે, જે ઈસુપંથીઓ દ્વારા કાર્યવંત છે અને છેવટે આપણે સૌએ પરમપિતા પાસે જવાનું છે!

ધર્મસભા આટલી વિશાળ કેમની બની? પ્રભુ ઈસુના ૧૧ શિષ્યો અને ૧૨મો માથિયાસ જે ચહુદા (ઈસ્કરીયોત)ની જગ્યા લે છે તેમણે સૌએ પોતાનું લોહી શુભસંદેશ ખાતર રેલાવી દીધું છે. આપણા આદ્ય આચાર્ય ટરટુલીયન (ઈ.સ. ૧૬૦-૨૨૦) કહેતા કે, “શહીદોનું રક્ત તો ધર્મસભાનું બીજ છે!” એ હકીકત છે કે જ્યાં જ્યાં ઈસુ માટે લોકો શહીદ થયા છે, ત્યાં ત્યાં ધર્મસભા વિશાળકાય થઈ છે, એવા લોહીના પાયા પર માતા ધર્મસભા ફૂલી-ફાલી છે.

ધર્મશહીદોના દાખલાઓ તો હજારોમાં છે! તેમાંના થોડા રજૂ કરવા માંગુ છું. ફ્રાન્સ જેગર સ્ટાટર નામના ૩૩ વરસના ઓસ્ટ્રિયન કેથોલિક ખેડૂતને જર્મન સૈન્યમાં જોડાવું પડ્યું. એક વર્ષની તાલીમ બાદ તેને થોડા દિવસ માટે ઘેર જવાનો મોકો મળ્યો. ઘેર તેની યુવાન પત્ની ફ્રાન્સિસ્કા તથા ત્રણ દીકરીઓ હતી. ફ્રાન્સને બીજા વિશ્વયુદ્ધમાં જોડાવા માટેનો હુકમ આવ્યો. તેનો અંતરઆત્મા આ લડાઈમાં ન જોડાવા માટે પ્રેરણા આપતો હતો કારણ કે આ લડાઈ ગેરવ્યાજબી હતી. શુભસંદેશ અને કેથોલિક ધર્મસિદ્ધાંતોના મૂલ્યો વિરુદ્ધની આ લડાઈ હતી. તે પોતાના ધર્મધ્યક્ષની સલાહ લેવા જાય છે પરંતુ તેઓ આ પ્રશ્નનો સામનો કરવા તૈયાર ન હતા, જેથી ફ્રાન્સ દુઃખી થાય છે. તેના વિશાળ કુટુંબને લક્ષમાં રાખીને તેમના સભાપુરોહિત તથા કેથોલિક મિત્રો તેને લડાઈમાં જોડાવા સલાહ આપે છે. પરંતુ તે પ્રભુ ઈસુને અને ધર્મસભાને વફાદાર રહેવા માંગતો હતો. તેનો અંતરઆત્મા લડાઈમાં જોડાવા ના પાડતો હતો. જો લડાઈમાં ન જોડાય તો ભોગ આપવો જ પડત અને બીજા બાબુ એનું સુંદર કુટુંબ પણ હતું. તેને પ્રભુ ઈસુના વચન યાદ હતા, જ્યાં પ્રભુ કહે છે, “જે કોઈ પોતાનું જીવન બચાવવા મથશે તે ખોશે અને જે કોઈ પોતાનું જીવન મારે ખાતર ખોશે તે પામશે.” (માથ્થી ૧૬:૨૫) ઘણાં

મનોમંથન બાદ તે લડાઈમાં ન જોડાવાનો નિર્ણય લે છે જેના લીધે ફ્રાન્સનું શિરચ્છેદન કરવામાં આવે છે. ફ્રાન્સ કેથોલિક સિદ્ધાંતો અને ઈશ્વરની વિરુદ્ધમાં જતો નથી અને મોતને શરણે થાય છે. ઈસુની આગળ ફ્રાન્સે પોતાના કુટુંબને પણ બાબુ પર મૂકી દીધું. એક સામાન્ય કેથોલિક પ્રભુઈસુ અને ધર્મસભાની આજ્ઞાનું પાલન કરે છે. ઈશ્વરની આગળ એ પોતાના કુટુંબને પણ ગોણ ગણે છે.

૯મી ઓગસ્ટ, ૧૯૪૩ના રોજ શિરચ્છેદન થાય તે પહેલાં સાંકળમાં બંદીવાન હાથ હોવા છતાં તે કંડારે છે: “મારી આંતરિક સ્વતંત્રતાને જો કોઈ બંદીવાન બનાવે, તેના કરતાં હાથમાં બાંધેલી સાંકળ મારા માટે સારી છે. જેલની કોટડી કે સાંકળો કે મૃત્યુદંડ પણ માણસની શ્રદ્ધા કે આંતરિક ઈચ્છાને ઝૂંટવી ન શકે. ઈશ્વર તેની ભક્તમાં એટલી બધી શક્તિનો સંચાર કરે છે, કે કોઈપણ પ્રકારનું દુઃખ કે પીડા તે સહન કરી શકે છે.” તે ઈશ્વરને નમન કરે છે, નહિ કે હિટલરને! એક અડગ શ્રદ્ધાનો નમૂનો! મરતાં પહેલાં ફ્રાન્સ કહે છે, “હું ખાતરીપૂર્વક કહું છું કે, જીવનના ભોગે પણ સત્ય બોલવું.” થોડાં સમય પહેલા જ તેમને વડાધર્મગુરુએ પુનિત બહેર કર્યા.

ગ્યાના બેરેટા મોલ્લા ઈટાલીમાં બાળકોની ડોક્ટર હતી. ૩૩મા વરસે તેના લગ્ન થયા હતા. ભક્તિભાવથી તે તેના પતિ

અને ત્રણ બાળકોનું જતન કરતી હતી. જ્યારે ચોથા બાળકનો જન્મ થવાનો હતો, ત્યારે તેના ઉદરમાં કેન્સર થયું હતું. ડોક્ટરની સલાહ પ્રમાણે ઉદરમાંના બાળકને જો કાઢી નાખવામાં આવે તો ગ્યાનાનું જીવન સુરક્ષિત હતું. ગ્યાના પણ જાણતી હતી કે જો તેના બાળકને તે જન્મ લેવા દેશે તો તેનું પોતાનું મૃત્યુ નિશ્ચિત હતું. ગ્યાના આગળ પ્રશ્ન એ હતો કે, શું પોતાના જીવને બચાવવો કે પછી બાળકને? તેણે નિર્ણય લેવાનો હતો. તેને ઈસુના વચન યાદ હતા, “માણસ પોતાના મિત્રો ખાતર પ્રાણ પાથરે, એના કરતાં મોટો પ્રેમ કોઈ છે નહિ.” (યોહાન ૧૫:૧૩). અહીં તો મિત્ર નથી, પણ પોતાનું સંતાન જ છે!

જ્યારે ગ્યાનાને દવાખાને લઈ જવામાં આવી ત્યારે તે પોતાના પતિ આગળ સ્પષ્ટ કરે છે: “જો ડોક્ટર તમને પૂછે કે આ બંનેમાંથી ક્યા જીવને બચાવવું ત્યારે આપણા બાળકને બચાવવા માટે રજા આપજો અને આ બાબતે અચકાશો નહિ.” ગ્યાના બાળકનો જન્મ થવા દે છે અને ત્યાં સુધીમાં તો કેન્સર પ્રસરી ગયું હતું. બાળકીના જન્મ પછી ૭ દિવસ સુધી ગ્યાનાએ ઘણી યાતના વેડી. એના છેલ્લા

દિવસોમાં તે સંપૂર્ણપણે પ્રભુમય બની ગઈ હતી. ત્યાર બાદ ૩૮મા વરસે યુવાન ગ્યાના પ્રભુને ભેટી ગઈ. સમય જતાં માતા ધર્મસભાએ તેને સંત જાહેર કરી. એ સમયે સંત પીટર દેવાલયના પટાંગણમાં ગ્યાનાની એ દીકરી પણ હાજર હતી જેને ગ્યાનાએ બચાવી હતી. શ્રદ્ધામાં ગ્યાના ઈશ્વરને વફાદાર રહી!

માતા ધર્મસભાની ઉંમર ૨૦૧૩ વરસની થઈ છે! આ વરસો સરળ રહ્યા નથી. જ્યારે ધર્મસભાની શરૂઆત થઈ ત્યારે તો હજારો ધર્મજનોએ પોતાના જીવનને ઈસુમાં શ્રદ્ધા વ્યક્ત કરવા માટે ભોગ રૂપે ધર્યું હતું. તેમાં બધાં જ પ્રકારના લોકો આવી ગયા બાળકોથી માંડીને વૃદ્ધોએ ભોગ આપ્યો હતો, પરંતુ ઈસુ ખ્રિસ્તને તેઓ વફાદાર રહ્યા.

ધર્મસભાની શરૂઆતની ત્રણ સદીઓ દરમિયાન રોમન રાજ્યમાં ખ્રિસ્તીઓને વીણી વીણીને શોધી કાઢવામાં આવતાં હતા. પકડાયેલાં ઈસુપંથીઓને રોમન દેવતાઓ આગળ ધૂપ ચઢાવવા માટે કહેવામાં આવતું. જેઓ એ હુકમનું પાલન કરતા, તેઓ છૂટકારો અનુભવતાં, પરંતુ જેઓ એ હુકમનું પાલન ન કરતાં તેમને પૂળા સાથે બાંધીને સળગાવી દેવામાં આવતા અથવા હિંસક પ્રાણીઓ સમક્ષ તેમને ખૂલ્લાં મૂકવામાં આવતા કે જેથી પ્રાણીઓ તેમને ફાડી ખાય. કેટલાક ક્રિસ્તીઓમાં તેમને ઉંઘા લટકાવવામાં આવતા કે પછી તલવાર વડે શિરછેદન કરવામાં આવતું. અમુકને કાળી મજૂરી કરાવીને તેમનું જીવન ટૂંકાવી દેવામાં આવતું હતું.

વર્તમાન સમયમાં એક તારણ અનુસાર દર વર્ષે ૧,૦૫,૦૦૦ ખ્રિસ્તીઓ ધર્મ માટે બલિદાન આપી રહ્યા છે. તેના ભાગરૂપે આપણા દેશમાં પણ રોજે રોજ ખ્રિસ્તી સમુદાય પર હુમલાઓ થઈ રહ્યા છે. ઓગસ્ટ ૨૦૦૮માં ૭૫ કરતાં પણ વધારે ખ્રિસ્તીઓએ કંદમાલમાં શ્રદ્ધા માટે શહીદી વહોરી લીધી. ૩૦૦ દેવળો તથા ૬,૦૦૦ ખ્રિસ્તી ઘરોને આગ ચાંપવામાં આવી તથા ૫૬,૦૦૦ લોકો નિરાશ્રિત બનીને ઈસુને વફાદાર રહ્યા. જેમણે જીવન ગુમાવ્યું તેમને પ્રથમ ખ્રિસ્તી ધર્મ છોડી દેવા માટે મોકો આપવામાં આવતો હતો. એમ ન કરનાર ખ્રિસ્તીઓને ખૂબ જ ફૂટાથી મારી નાખવામાં આવ્યા હતા. જેવું ધર્મસભાની શરૂઆતમાં થયું હતું. એવું કંદમાલમાં પણ થયું હતું પરંતુ લોકોની શ્રદ્ધા ડગી નહીં. તેઓએ જીવના ભોગ કે જોખમે પણ પ્રભુ ઈસુ પ્રત્યે વફાદારી બતાવી છે. કોઈપણ શક્તિ તેમને ઈસુ ખ્રિસ્તથી અલગ ન કરી શકી. તેઓ ગરીબ અને ઓછું ભણેલા હોવા છતાં પણ શ્રદ્ધામાં અડગ જ રહ્યા!

પ્રભુ ઈસુ તથા ધર્મસભાને વળગી રહેવામાં અને તેમણે આપેલા સિદ્ધાંતોને વફાદાર રહેવામાં આજે મોટો પડકાર છે. જે લોકો સત્ય માટે કામ કરે છે, તેમણે ભોગ તો આપવો જ પડશે! ધર્મ માટે ભોગ આપવા માટેનો સમય આવી ચૂક્યો છે. કંદમાલના ધર્મજનોએ ઉત્તમ નમૂનો પૂરો પાડ્યો છે. ઈશ્વરને વફાદાર રહેવું છે કે શાસન કર્તાઓને? પ્રભુ કહે છે, “જેઓ દેહને હણે છે, પણ આત્માને હણી શકતા નથી તેમનાથી ડરશો નહિ. એના કરતાં તો જે દેહ અને આત્મા બંનેનો નર્કાગ્નિમાં નાશ કરવાને સમર્થ છે તે ઈશ્વરનો જ ડર રાખજો” (માથ્થી ૧૦:૨૮)

ઈસુના કારણે જ્યારે વેઠવાનું આવે ત્યારે શું કરવું એ બાબતે ઈસુ કહે છે. “મારે કારણે લોકો તમારી નિંદા કરે, તમારા ઉપર જુલમ ગુજારે, અને જાત જાતના આળ મૂકે ત્યારે તમે પોતાને પરમસુખી માનજો; એ વખતે તમે અપાર આનંદ અને ઉલ્લાસ માનજો, કારણ, સ્વર્ગમાં તમને મોટો બદલો મળનાર છે. તમારી પહેલાંના પયગંબરોને પણ એ જ રીતે રંજાડવા હતા.” (માથ્થી ૫:૧૧-૧૨)

શ્રદ્ધાવર્ષ એ એક વર્ષ માટેની બાબત નથી, રોજે રોજ શ્રદ્ધાભર્યું જીવન જીવવાની હાકલ છે. ઈસુ અને સત્યને વફાદાર રહીને જીવવામાં સામાન્ય વહેણની વિરુદ્ધમાં પણ જવું પડે. ભોગ આપવાનો વારો પણ આવે. આ બધામાં આપણે એકલાં નથી. પ્રભુ ઈસુ આપણને બાહેધરી આપતા કહે છે, “ખાતરી રાખજો કે, હું યુગના અંત સુધી સદા તમારી સાથે છું.” (માથ્થી ૨૮:૨૦) જે આપણે વિશ્વાસ રાખીશું કે પ્રભુ ઈસુ સદા આપણી સાથે છે, તો સંત પાઉલ સાથે આપણે પણ કહી શકીશું કે, “ચારે બાજુથી ભીંસ આવવા છતાં અમે અંતરાઈ નથી જતા, મૂંઝવણો આવવા છતાં અમે નિરાશ નથી થતા, પીછો પકડાવા છતાં અમે એકલા નથી પડી જતા, પછાડવા છતાં અમે જાનથી મરતા નથી. અમે રોજે રોજ અમારા દેહમાં ઈસુની મૃત્યુવેદના વહન કરીએ છીએ, જેથી ઈસુનું જીવન અમારા દેહમાં પ્રગટ થાય.” (૨ કોરિંથ ૪:૮-૧૦) શ્રદ્ધામાં પુષ્ટ થઈએ અને ઈસુ ખાતર પ્રાણ પાથરવા તૈયાર રહીએ, જેથી ઈસુનું રાજ્ય પ્રસરતું રહે! ●

કેરાલા પોપ્ટા રિટ્રીટ પ્રવાસ
વેલાંકની માતાના દર્શને
(ટ્રેન તથા લક્ઝરી બસ દ્વારા)

પ્રવાસ ફી: રૂ. ૬,૩૦૦/- પ્રવાસ દિવસ: ૧૬
પ્રવાસની શરૂઆત: ૦૭-૦૨-૨૦૧૪, શુક્રવાર
પ્રવાસની પૂર્ણાહુતિ: ૨૩-૦૨-૨૦૧૪, રવિવાર

નોંધ: (૧) પ્રવાસ ફીમાં માત્ર ટ્રેન - લક્ઝરી બસ ભાડું, રાષ્ટ્રીયકાણ અને રિટ્રીટ રજીસ્ટ્રેશન ફી નો સમાવેશ થાય છે. (૨) પ્રવેશ ફી તથા ભોજન વ્યવસ્થા પોતાના શિરે રહેશે. (૩) રીઝર્વેશન થયા બાદ કોઈપણ સંજોગોમાં ટિકિટ કેન્સલ કરવામાં આવશે નહિ અને એડવાન્સ ફી પરત આપવામાં આવશે નહિ. (૪) ઓળખપત્ર અવશ્ય આપવાનું રહેશે.

— આજે જ રીઝર્વેશન કરાવો : —

રૂ. ૩,૩૦૦/- એડવાન્સ ફી આપીને આપની ટિકિટનું રીઝર્વેશન કરાવવા માટે **તારીખ ૮-૧૨-૨૦૧૩ રવિવાર** સુધીમાં અચૂક અવશ્ય નામ નોંધાવશો.

બેવાલાયક સ્થળો: (૧) ચેન્નઈ દર્શન: સંત થોમાસની કબર (૨) સંત થોમાસ લીટલ મારિન્ટ (૩) સંત થોમાસ બીગ મારિન્ટ (૪) મીની વેલાંકની (૫) પોંડેચરી દર્શન: અરવિંદ આશ્રમ (૬) ચર્ચ (૭) બીચ (૮) વેલાંકની માતાનાં દર્શન બે દિવસ (૯) લાલ માટીની ભૂમિ સંત જોન દે બ્રીટો, ઓરીયૂર (૧૦) મીનાક્ષી મંદિર-મદુરાઈ (૧૧) આરોગ્ય માતાનું મંદિર, વાડીપટ્ટી (૧૨) કન્યાકુમારી દર્શન: સ્વામી વિવેકાનંદ સેંક (૧૩) ગાંધી બીચ (૧૪) ચર્ચ (૧૫) સંત દેવસહાયમ્ ચર્ચ. (૧૬) સનસેટ પોઈન્ટ (૧૭) કેરાલા દર્શન: કોરેટી ચર્ચ (૧૮) પોપ્ટા આશ્રમ (૧૯) હોલી લેન્ડ (પવિત્ર ભૂમિ) (૨૦) સંત આલ્ફોન્સાની સમાધિ (૨૧) વલ્લારપડા માતાનું ધામ (૨૨) સંત થોમાસના પવિત્ર જમણા હાથના અસ્થિ (૨૩) પ્રથમ સ્નાન સંસ્કાર આપ્યો તે સંત થોમાસ (૨૪) પલકના માતા મરિયમ, ત્રિચૂર (૨૫) ડિવાઈન રિટ્રીટ સેન્ટર, છ દિવસ (૨૬) આપના ઘરના દર્શન: “ઈમાનુએલ”.

આયોજક: કેરેસ્પેટીક બંધુ: હેમંતભાઈ એમ. મેકવાન
“અનંત” બી/૧૦ ચેલવ સોસાયટી, સેંટ ઝેવિયર્સ રોડ, આણંદ - ૩૮૮ ૦૦૧
ફોન નં. ૦૨૬૯૨-૨૬૬૦૭૧ મો: ૯૪૨૭૬ ૩૫૮૯૫

ગુરુવાર, ૧૧ ઓક્ટો, ૧૯૬૨. ૫૦ વરસ પર આ દિવસે વેટિકનની બીજી વિશ્વધર્મપરિષદનાં મંગલાચરણ કરવામાં આવ્યાં હતાં. વિશ્વભરના ધર્મધ્યક્ષો એમાં એકત્ર થયા હતા. એ વખતે ૨૦૦૦ જેટલા ધર્મધ્યક્ષો વેટિકનમાં એકઠા થયા હતા. આજે આવી પરિષદ યોજવી હોય તો ૫૦૦૦થી વધુ ધર્મધ્યક્ષો માટે વ્યવસ્થા કરવી પડે. ધર્મસભાના બે હજાર વરસના ઇતિહાસમાં માત્ર ને માત્ર ૨૧ વિશ્વધર્મપરિષદો યોજવામાં આવી છે. ૨૯ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૬૩ના રોજ પરિષદના બીજા સત્રનાં મંગલાચરણ કરતાં વડાધર્મગુરુએ એનો ઝોક શ્રદ્ધાના પાલનપોષણ તરફનો છે એમ સ્પષ્ટપણે વ્યક્ત કર્યું હતું. એ સૌ ધ્યાનમાં રાખી આ મંગળ પ્રસંગના સ્મારકરૂપે આપણા વડાધર્મગુરુએ આ વરસને શ્રદ્ધાસમર્પિત વરસ જાહેર કર્યું છે.

કેથોલિક ધર્મસભાના ધર્મશિક્ષણના ગ્રંથના પ્રકાશનને ૨૦ વરસ પૂરાં થાય છે. સૌ ધર્મજનો ધર્મશિક્ષણ લઈ ધર્મની સમજ ઊંડી કરે, એ સમજ એ સૌની ધર્મભાવના સારા દિલથી કરવા સહાયભૂત થાય અને સમજીને, ભાવભર્યા હૈયે સૌ એ મુજબ જીવતાં થાય એથી રૂડું બીજું શું હોઈ શકે? આ સૌ ધ્યાનમાં રાખી આપણે ખ્રિસ્તી પરિવાર અને પુષ્ટવચનમાં ધર્મજનોના શ્રદ્ધાઘડતર પર વિચારવિમર્શ કરીશું.

શ્રદ્ધાઘડતરની વાત વેટિકનની બીજી વિશ્વધર્મપરિષદ અને કેથોલિક ધર્મસભાના ધર્મશિક્ષણ ગ્રંથની જયંતીઓને પડછે કરવામાં આવી રહી છે. એટલે સૌથી પહેલાં તો આ બે ગ્રંથોની સમજ મળે અને સમજીને આપણે સૌ આપણા સંદર્ભાનુસાર એના શિક્ષણને જીવનમાં ઉતારી શકીએ એ માટે વ્યવસ્થા કરવી યોગ્ય લાગે છે. એ માટે વ્યાખ્યાનો, ક્વીઝ જેવી સ્પર્ધાઓ યોજી ICTનો ઉપયોગ કરી એમનો બહોળો પ્રચાર, પ્રસાર કરી એ સૌમાં ઊંડો રસ જન્માવી શકાય.

શ્રદ્ધા એટલે? સ્નાનસંસ્કારથી શરૂ કરી વિવિધ સંસ્કારો લેવા, રવિવારે ને વારતહેવારોએ ફરજિયાતપણે પરમયજ્ઞમાં ભાગ લેવો, શ્રદ્ધાઘોષણામાં વ્યક્ત કરાતી શ્રદ્ધા અંગેની બાબતોનો સ્વીકાર કરવો વગેરે વગેરે. આ બધું મહત્ત્વનું અવશ્ય છે. એ સૌ દ્વારા આપણે આપણી શ્રદ્ધાને વ્યક્ત અવશ્ય કરીએ છીએ. એ સૌમાં શ્રદ્ધાની અભિવ્યક્તિ છે. પણ અભિવ્યક્તિમાં પૂરી શ્રદ્ધા આવી જાય એમ કહી શકાય? ઉત્તમ અભિવ્યક્તિ કરનારને ઉત્તમ કેથોલિક ગણી શકાય? જો એમ જ હોય તો ખ્રિસ્તીધર્મ બહુ સહેલો ધર્મ બની રહે. એમાં બહુ વિચારવાની, સમજવાની કે પછી બાકીના જીવન પર એની કોઈ અસર પડે છે કે નહિ એ જોવાની જરૂર જ ન રહે. ધાર્મિક વિધિવિધાનોમાં ભક્તિથી ભાગ લો એટલે તમે ઉત્તમ કેથોલિક થઈ ગયા? કે પછી એ ઉપરાંત પણ કેટલીક બાબતો છે જેના પર આપણે ધ્યાન આપવું પડે? જો એવી બાબતો છે તો એ કઈ?

કેથોલિક તરીકે આપણે માટે શ્રદ્ધા એટલે **પ્રભુ ઈસુમાં પોતાની જાતને પ્રગટ કરનાર પરમેશ્વરને જાતનું સમર્પણ. શ્રદ્ધા સમર્પણ**

એક વ્યક્તિને, પ્રભુ ઈસુને, એને પગલે ચાલવા બીડું ઝડપવું તે શ્રદ્ધા. એની સાથે સંબંધની સ્થાપના. પોતાની જાતને પ્રગટ કરનાર પરમેશ્વર સૌ વાતે મારું ભલું જ કરે છે એ વાતમાં પૂરો વિશ્વાસ. ‘જેઓ ઈશ્વર ઉપર પ્રેમ રાખે છે, જેમને ઈશ્વરે પોતાની યોજના અનુસાર બોલાવેલા છે તેમનું હર વાતમાં ઈશ્વર ભલું કરે છે’ (રોમ ૮:૨૮) તેથી મારી જાતનો, મારા ઇતિહાસનો, મારી આસપાસનાં સૌનો, મારી પરિસ્થિતિનો શ્રદ્ધાથી સ્વીકાર. મારા પરિવારથી શરૂઆત, મારા પરિવારના સૌનો, એ જેવાં છે તેવાંનો શ્રદ્ધાથી સ્વીકાર. પતિનો, પત્નીનો, બાળકોનો, માતાપિતાનો, અન્ય સગાંસંબંધીઓનો શ્રદ્ધાથી સ્વીકાર. આપણા ઘણા બધા પારિવારિક સવાલો પાછળ મને આ અસ્વીકાર કારણભૂત લાગે છે. આ ધ્યાનમાં રાખી પરસ્પરના સ્વીકાર અંગે આ વિષયના નિષ્ણાતોની મદદ લઈ આ સવાલોની સભાનતા કેળવતા ને ઉકેલ તરફ અંગુલિનિર્દેશ કરતા કાર્યક્રમો યુ ટ્યુબ પર પ્રસારિત કરી શકાય (જુઓ ક્ષિતિજ બેન્કરનો વૃદ્ધ માતાપિતાને વૃદ્ધાશ્રમને હવાલે કરવા અંગેનો કાર્યક્રમ).

મારી શ્રદ્ધા દૃઢ કરવા સૌ પ્રથમ તો મારે મારી જાતમાં શ્રદ્ધા રાખતા થવું પડે. બીજાનો સ્વીકાર કરવા માટે મારે મારી જાતનો સ્વીકાર કરવો પડે. નહિ તો આવ ભાઈ હરખા, આપણે બેચ સરખા - હું ય નકામો કે નકામી ને તું ય નકામી કે નકામો. મને મારી જાતમાં શ્રદ્ધા હશે તો મને પેદા કરનારમાં પણ શ્રદ્ધા જનમશે. અને મને મારી જાતમાં ને મારા સર્વજનહારમાં શ્રદ્ધા હશે તો એણે સર્વેલાં મારાં ભાઈબહેનોમાં પણ શ્રદ્ધા હશે. અને માનવોમાં શ્રદ્ધા હશે તો એમની સાથે મળી કામ કરવાની તૈયારી હશે. અને સાથે મળી કામ કરવામાં આવશે, તો સૌના સહિયારા પ્રયત્નથી ઈશ્વરનું રાજ્ય અવશ્ય ફેલાશે. મને મારા પરિવારજનો પર શ્રદ્ધા છે? મારા પતિ યા પત્ની પર, બાળકો પર, માતાપિતા પર શ્રદ્ધા છે? એ શ્રદ્ધાને લીધે હું એમનામાં વિશ્વાસ મૂકી એમને પેટછૂટી વાત કરી શકું છું? મારા પરિવારમાં આવું વાતાવરણ છે? એ વાતાવરણ લાવવામાં યા જાળવવામાં મારો ફાળો કેટલો? આની સભાનતા કેળવાય એવા પ્રયત્નો કરવા રહ્યા. એ માટે સભાનતાશિબિરો કામ લાગે.

જાતનું પૂરેપૂરું સમર્પણ કરનાર શ્રદ્ધાનો ઉત્તમ આદર્શ આપણને શ્રદ્ધાના આદ્યપિતા અબ્રાહામમાં પ્રાપ્ત થાય છે (જુઓ રોમ ૪:૩-૧૩, હિબ્રૂ ૧૧, વિશેષ કરી ૮). આ પ્રકરણોમાં આપણને શ્રદ્ધાના આદ્યપિતા અબ્રાહામનું સુંદર વર્ણન પ્રાપ્ત થાય છે. પોતાનાં સગાંબહાલાં, ઘરખાર, દેશ છોડી અજાણ્યા મુલકમાં જવા ઈશ્વર એમને હાકલ કરે છે. અબ્રાહામ એ હાકલને માન આપી નીકળી પડે છે. ક્યાં જવાનું છે? ખબર નથી. કેટલી રાજીખાટ કરવાની છે? ખબર નથી. ખબર છે એટલી કે ઈશ્વરે હાકલ કરી છે. એના વારસોને કનાનદેશનો વારસો આપવાનું વચન છે. પણ એને ભાગે તો રાજીખાટ જ છે. છતાં ઈશ્વરમાં વિશ્વાસ મૂકી એ ચાલી નીકળે છે.

એનું નામ શ્રદ્ધા. મારા પરિવાર ખાતર મારાં બાળકોના ભાવિ ખાતર આ રીતે શ્રદ્ધાથી નીકળી પડવાની ઠાકલ છે. પપ્પા કહે કે કૂદી પડ એટલે કૂદી પડે એનું નામ શ્રદ્ધા. પૂરો વિશ્વાસ છે. પણ ઉંમર વધતાં મનમાં સવાલ ઊઠે, પડી તો નહિ જાઉં ને? એટલે કૂદે પણ જ્યાં ધાર્યું હતું ત્યાં ન પડે, પપ્પાની ધારણા ખોટી પડે ને દીકરો/દીકરી નીચે પછડાય. માતાપિતા મારા ભલા માટે ચિંતિત છે, એને માટે પોતાની જાત ઘસી નાખે છે એનો અહેસાસ ને આભારસહ સ્વીકાર. વિશ્વાસ મૂકી આગળ ધપવાની તૈયારી. શુભસંદેશના ધનિક ચુવક જેવી અધકચરી શ્રદ્ધા એ શ્રદ્ધા નથી. શ્રદ્ધામાં ઝંપલાવવું પડે. માંદી પડ્યા તે મહાસુખ માણે. આવી શ્રદ્ધા વિકસાવવી હોય તો એ શ્રદ્ધાથી જુદે માર્ગે જવા લલચાવતી આસપાસની સંસ્કૃતિ ઉપર વિચાર કરવો પડે. ઉદારીકરણ, ખાનગીકરણ, વૈશ્વિકરણ - LPGના જમાઉંદાર પાસાં વિશે સભાનતા કેળવાય એ માટે પ્રયત્ન કરવો પડે. એ માટે શિબિરો ગોઠવી શકાય, લેખો પ્રસિદ્ધ કરી શકાય, ધર્મજનોને યોગ્ય NGOમાં સક્રિય કરવા પ્રોત્સાહિત કરી શકાય.

એક પર્વતખેડુનો પગ લપસ્યોને એ પડવા માંડ્યો. એણે ઈશ્વરને મદદ માટે ઘા નાખી. એના હાથમાં એક ઠુંડું આવી ગયું ને એ જીવનમરણ વચ્ચે ઝોલાં ખાવા લાગ્યો. એણે ઈશ્વરનો આભાર માન્યો ને ફરી પ્રાર્થના કરી. એને દિવ્યવાણી સંભળાઈ. તને મારામાં વિશ્વાસ છે? તો પેલું ઠુંડું છોડી દે. અને એણે ફરી ખૂમ પાડી, બીજું કોઈ છે? ઈશ્વરમાં શ્રદ્ધા છે એમ કહીએ છીએ ખરા, પણ પેલું ઠુંડું ઝાલ્યું છે એમાં એથીય વિશેષ વિશ્વાસ છે. ઠુંડું છોડવા જેટલી ઊંડી શ્રદ્ધા નથી. મારી દોલત, મારી પહોંચ, મારી તાકાત, મારી ચાલાકીના ઠુંડા પર જેટલો વિશ્વાસ છે એટલી શ્રદ્ધા ઈશ્વર પર નથી. અને એટલે જ બાવાના બેય બગડ્યા જેવી પરિસ્થિતિનું નિર્માણ થાય છે. મારા ઠુંડાં ક્યાં? મારો પરિવાર ક્યાં ઠુંડા ઝાલી બેઠો છે?

મારા જીવનમાં જે કાંઈ બને છે, હકારાત્મક કે નકારાત્મક, એ સૌમાં ઈશ્વરનો સાથ છે, એ મારી આંગળી પકડીને મારી સાથે સાથે ચાલે છે એ શ્રદ્ધા છે? એવી શ્રદ્ધા ક્યારે આવે? આત્મિયતા હોય ત્યારે, આત્મિયતા ક્યારે આવે? સાથે સમય ગાળ્યો હોય ત્યારે. ઈશ્વર સાથે સમય ગાળવો એટલે પ્રાર્થનામય જીવન જીવવું. પ્રાર્થનાઓ બોલવી અને પ્રાર્થનામય જીવન ગાળવું એ બે એક નથી. ઈશ્વરની હાજરીમાં સમય ગાળતાં શીખો. એની પ્રેમાળ હાજરીનો અનુભવ કરો. આવું ક્યારે શક્ય બને? એની હાજરીની જરૂર વતાય ત્યારે. મને મારા જીવનમાં એની હાજરીની જરૂર જ ન લાગતી હોય, હું બધું સંભાળી શકું છું એમ મને લાગતું હોય તો પછી હું એ ઈશ્વર સાથે સમય ગાળવાનો/ગાળવાની નથી. એટલે જ આપણે ત્યાં કહેવાયું છે, સુખમાં સાંભરે સોની ને દુઃખમાં સાંભરે રામ. કૌટુંબિક સામૂહિક પ્રાર્થના. રોજ ગુલાબમાળાનો જાપ. શ્રદ્ધાનો સહિયારો એકરાર. એ વેળા કુટુંબના આનંદના પ્રસંગો માટે આભાર અને દુઃખના પ્રસંગો માટે દૈવી મદદ માટે આજીજી ઉમેરાય તો ઉત્તમ. એક વાત તો સ્પષ્ટ જ છે: ખ્રિસ્તીધર્મ સરળ તો નથી જ. ખ્રિસ્તીધર્મ શ્રદ્ધા એટલે પ્રભુ ઈસુમાં મૂકેલી શ્રદ્ધા. પ્રભુ ઈસુએ પોતાના પરમપિતામાં મૂકેલી શ્રદ્ધાનો આદર્શ સ્વીકારી એમની જેમ જીવવાની ને મરવાની તૈયારી. જુઓ રોમ ૬:૧-૧૪. એ શ્રદ્ધા સહેલી નથી જ નથી. મારી શ્રદ્ધા મને સહેલી લાગતી હોય તો કદાચ એ શ્રદ્ધા સાચી નથી. એ શ્રદ્ધા મુજબ

જીવવા ને મરવા માટે ખુદ પ્રભુ ઈસુને દૈવી મદદની સતત જરૂર લાગતી હતી. એટલે જ નવાકરારમાં ઠેરઠેર પ્રભુ ઈસુને પિતા સાથે એકાંતમાં વાતો કરતાં, પિતા સાથે ઘરોબો સાધતાં દર્શાવવામાં આવ્યા છે. લાંબી પ્રાર્થના બાદ તેઓ કહી શકે છે, મારી નહિ, તારી ઈચ્છા પૂર્ણ થાઓ. મારી શ્રદ્ધા મને ઈશ્વરેચ્છા શોધી એ મુજબ વર્તન કરવા ઠાકલ કરે છે. એ મુજબ વર્તવું હોય તો મારે પણ પ્રભુ ઈસુ જેમ પ્રાર્થનામાં સમય ગાળવો રહ્યો. મારે એમને આજીજી કરવી રહી, અમને પ્રાર્થના કરતાં શીખવો. આપણા પરિવારો રોજ પરિવાર તરીકે ભેગા મળી શારત્રપાઠ કરે, કૌટુંબિક પ્રાર્થના કરે એ માટે વિશેષ ઝૂંબેશ ઉઠાવી શકાય? પારિવારિક પ્રાર્થના માટે ધર્મજનો રોજેરોજ સમય ફાળવે એ માટેની ઝૂંબેશ, પ્રાર્થનાશિબિરો, આધ્યાત્મિક સાધના શિબિરો જેવી પ્રવૃત્તિઓ યોજી ધર્મજનો એમાં સક્રિય બને એ માટે સઘન પ્રયત્નો અને એની જાહેરાત અને સમાચારો પ્રકાશિત કરી શકાય તો ઉત્તમ.

મારી શ્રદ્ધા ઊંડી ક્યારે કહેવાય? એ શ્રદ્ધા મને મારું જીવનકાર્ય કરવામાં દોરી જાય ત્યારે. તમે ઘરતીનું લૂણ છો... દીવા છો. (માથ્થી ૫:૧૩-૧૪). ખ્રિસ્તી તરીકે આપણને લૂણ, દીવા બની રહેવાની ઠાકલ છે. લૂણનું કામ રસોઈને સ્વાદ આપવાનું છે, ખવાય નહિ એવી ખારી બનાવી દેવાનું નથી. દીવાનું કામ જાતે સળગતા રહીને બીજાને પ્રકાશ આપવાનું છે, બીજાનાં જીવનમાં આગ ચાંપવાનું નથી. સારી શ્રદ્ધા મને લૂણ અને દીવારૂપ બની રહેવા પ્રેરે. એ જ એની કસોટી. આપણે એક પરિવાર તરીકે આપણી આસપાસના સમાજ માટે દીવારૂપ કઈ રીતે બની શકીએ? પરિવાર સાથે બેસી વિચારે અને એકાદ નાનકડી બાબતે દીવા બની રહી એની વાત ધર્મસમાજ આગળ કરે તો અન્ય સૌને પણ ઘડો બેસે, ચાનક ચડે.

શ્રદ્ધામાં લોકોને આગળ લઈ જઈ શુભસંદેશ મુજબનું જીવન જીવી સમાજની કાર્યાલય કરવાનું આપણને સૌને આહવાન છે. આપણું ધર્મપાલન આપણને ગરીબો પ્રત્યે હમદર્દી રાખતાં, ન્યાયની સ્થાપના કરવાને રસ્તે વળતાં કરે છે? આપણી શ્રદ્ધાને લીધે આપણામાં કુટુંબ ભાવનાનો વિકાસ થયો છે? કે પછી ઘરનાં છોકરાં ઘંટી ચાટે જેવો ઘાટ છે? કુટુંબનાં સભ્યો તરફ આપણે સમજદારીભર્યું વલણ રાખતાં થયાં છીએ કે પછી મારો સ્વાર્થ ન સંધાય તો આપણાતની ધમકી જ નહિ પણ એ માર્ગ અપનાવવા તરફ વળ્યાં છીએ? થોડામાંથી થોડું વહેંચી લેવાની ભાવનાનો વિકાસ થયો છે? આ બધી બાબતો સારી શ્રદ્ધાની અંદાણીઓ છે. આપણા પરિવારો વિન્સેન્ટ દે પોલ જેવા મંડળોમાં સક્રિય થાય અને એમ ગરીબો માટે કાંઈક કરતા થાય એ માટે કોઈ વિશેષ ઝૂંબેશ ઉઠાવી શકાય? આપણા પરિવારો ન્યાય માટે લડતાં વિવિધ સંગઠનો સાથે મળી કામ કરતા થાય એવી કોઈ ઝૂંબેશ ઉપાડી શકાય? આ ન્યાય એટલે માનવમાત્ર માટે ન્યાય, માત્ર કેથોલિકો પર આપત્તિ આવી પડે ત્યારે જ નહીં બલ્કે ગમે તે માનવ પર આપત્તિ આવી પડતાં એની ન્યાય માટેની લડતમાં સહભાગી થવા સુધી પહોંચવું જરૂરી છે. આપણા કુટુંબો સમાજનાં ગરીબ કુટુંબોની વહાલે આવે, આપણી બહેન, દીકરીના કુટુંબને મદદ કરીએ એ તો સામાન્ય છે, પણ આપણા ઘરની વહુવારુઓના કુટુંબોને મદદરૂપ થવાની ભાવના વિકસાવવાની તાતી જરૂરિયાત છે. પિયર અને મોસાળમાંથી મેળવવાની ભાવનાને સ્થાને એમની જરૂરિયાતને સમયે એમને મદદરૂપ થવાની ભાવના વિકસે એ પણ એટલું જ જરૂરી.

આના અનુસંધાનમાં તાજેતરનો એક બનાવ યાદ આવે છે. ગરીબ માતૃપિતાનો દીકરો શાહરૂખખાન બનવાનાં સપનાં સેવે છે. એને જવું છે મુંબઈની એના સ્વપ્નની દુનિયામાં. એક એજન્ટ એમાં મદદ કરવા તૈયાર છે, માત્ર એંશી હજારમાં. ને કારીગર બાપ પાસે એંશી રૂપિયા ખર્ચવાની ચે બેગવાઈ નથી. પણ સમજે કોણ? દીકરે ઊઠીને આપઘાત કર્યો. શ્રદ્ધાનો પાયો કાચો રહી ગયો. પોતાની વિરુદ્ધ જનાર દુનિયાના લોકોના પાપની માફી અર્થે કૂસનું મરણ વેઠી લેનાર પ્રભુ ઈસુના અનુયાયી એક નાનકડી નિરાશા સહન કરી શકતા નથી. નિઃસ્વાર્થનો પદાર્થપાઠ શીખવનાર પ્રભુ ઈસુના શિષ્યો પોતાના સ્વાર્થ ખાતર બીજાનો જરાયે વિચાર કરવા તૈયાર નથી. એવી શ્રદ્ધા શા કામની? આપણા પરિવારોમાં યુવાવર્ગ આપઘાતને પંથે વળતો થયો છે. એની સહનશીલતાની હદ અત્યંત સંકુચિત થઈ ગઈ છે. નાના કુટુંબને કારણે બાળકમાં બાદશાહગ્રંથિ આવી જાય છે. આની સામે સમજ કેળવી એમાં પરિવારોને તથા યુવાપેઠીને માર્ગદર્શન પૂરું પાડવા કોઈ આયોજન કરવાની જરૂર છે. યુવાવર્ગની વાત છે એટલે યુ ટ્યૂબનો ઉપયોગ ઘણો ઉપયોગી નીવડી શકે.

બીજું એક વાત. આપણામાં શ્રદ્ધા અવશ્ય છે. પણ એની સાથોસાથ અન્ય બાબતો પણ આવી ગઈ છે. ધીરે ધીરે કરતાં આપણા સંસ્કારપ્રદાન દિવસો સામાજિક મેળાવડાઓ ને મહેફિલોમાં પલટાઈ ગયા છે. સ્નાનસંસ્કારની ઉજવણી, પ્રથમ પરમપ્રસાદની ઉજવણી, ઘરના ઉદ્ઘાટનની ઉજવણી, લગ્નની ઉજવણી ને યાજ્ઞિકદીક્ષાની ઉજવણી. એ બહાને સગાંસંબંધીઓ ભેગાં મળી, એકમેક સાથે હળેમળે એની સામે કોઈ વાંધો ના હોઈ શકે. પણ સ્નાનસંસ્કાર ને પ્રથમ પરમપ્રસાદ બાબુએ રહી જાય એની આધ્યાત્મિક તૈયારી એક બાબુએ રહી જાય. એ પ્રસંગનો ઉપયોગ આપણા સૌની શ્રદ્ધા દૃઢ કરવા માટે કરવાની વાત એક બાબુએ રહી જાય ને સમય બધો જાય પેલી ઉજવણીની તૈયારીમાં. અને એથી આગળ વધીને, બાળકના મામાપક્ષ માટે મોટા ખર્ચનો ને ખર્ચ ન કરી શકે તો મહેણાંટોણાંનો પ્રસંગ બની જાય ત્યારે પ્રશ્ન ઉપસ્થિત થાય. આ ઉજવણીમાં બંધાને બોલાવ્યાં, રહી ગયા માત્ર પ્રભુ ઈસુ. આમ થાય ત્યારે શ્રદ્ધામાં ઓટ આવી ગણી શકાય. ધર્મોપદેશો, યુટ્યુબ વગેરેનો ઉપયોગ કરી સભાનતા કેળવી શકાય.

રવિવારના પરમયજ્ઞોમાં લોકો હોંશેહોંશે આવે છે. માતા મરિચમના મેળાવડાઓમાં મેદની ઊમટી પડે છે. સરસ, પણ એ શ્રદ્ધા પ્રભુ ઈસુ ને માતા મરિચમ જેવું જીવન જીવવા પ્રેરે એ એથી ચે વધુ મહત્ત્વનું છે. મારે મારા સંબંધમાં આવતાં સૌ માટે ઈસુરૂપ બની જવાનું છે. સંત પાઉલ લોકોને શું કહે છે એ જુઓ. એ સૌને પોતાનું અનુકરણ કરવા આમંત્રણ આપે છે. કેમ? કેમ કે તેઓ પોતે પ્રભુ ઈસુનું અનુકરણ કરે છે અને એમનું અનુકરણ કરવાથી લોકો પ્રભુ ઈસુનું જ અનુકરણ કરતા હોવાના એની એમને ખાતરી છે. આપણામાંના કેટલાં આજે સંત પાઉલની જેમ બેધડક કહી શકે કે ભાઈ, તમારે પ્રભુ ઈસુનો અનુભવ કરવો છે? બસ તો મારો અનુભવ કરો એટલે થયું. ‘મારે પગલે ચાલજો, જેમ હું ખ્રિસ્તને પગલે ચાલું છું’ (૧ ક. ૧૦:૩૩). એ સારી શ્રદ્ધા અને એ શ્રદ્ધાપ્રેરિત જીવનચીતિ.

પ્રભુમંદિરે જઈએ છીએ, સારું લાગે છે. ધર્મમાં લાગણીનું મહત્ત્વ

છે અને ઘણું છે. પણ ધર્મ માત્ર સારું લાગવાનો વિષય નથી. સારું કરવાનો વિષય છે. જે સારું લાગે છે એ બધું સારું જ કરે છે એમ નથી. એટલે જ સંસ્કૃતમાં શ્રેયસ (સારું) ને પ્રેયસ (ગમતું) વચ્ચે ભેદ કરવામાં આવ્યો છે.

શ્રદ્ધાની લાગણી અનુભવવા ઉપરાંત એ શ્રદ્ધાને સમજવાની પણ જરૂર છે. આપણામાં ઘણાંને ઘેર અનેક લોકો આવી આપણી શ્રદ્ધા ડગાવે એવા પ્રશ્નો કરે છે. આપણે કર્મકાંડમાં પૂરા, પણ સમજ આપણી ઊણી. અને એટલે પેલા બધા સવાલો આવતાં આપણી શ્રદ્ધા ડગી જાય છે. એટલે આજે જરૂર છે એ શ્રદ્ધાની સમજ મેળવવાની. સમજ હશે તો ગમે તેવા સવાલો સામે આપણે ટક્કર ઝીલી શકીશું. એ સમજ એક વાર મેળવી લીધી એટલે થયું એમ ન કહી શકાય. રોજના જીવાતા જીવનના સંદર્ભમાં સતત એની સમજ ઊંડી કરતા રહેવાનું છે અને તો જ આપણે એ શ્રદ્ધાને બળે જીવનના પ્રશ્નોનો સફળ સામનો કરી શકવાના. એ સમજ નહિ હોય તો આપણે જડ રૂઢિચુસ્તતામાં સરી જવાના. આપણે ઘેરઘેર ફરી શ્રદ્ધાની બાબતે સવાલો કરનારાં મોટા ભાગનાં લોકો આવા જડ રૂઢિચુસ્ત લોકો છે. એ સૌ મારા પરની લાગણીને લીધે નથી આવ્યા પણ મને ખોટો દેખાડવા આવ્યા છે. એમને વાદે ચડતાં આપણે શ્રદ્ધાનો, ધર્મનો ખોટો અર્થ કરી બેસવાના. ધારણતિ ઈતિ ધર્મ. ધારણ કરે, માણસનો ટેકો બની રહે તે ધર્મ. એને સ્થાને લડાવી મારે તે ધર્મ/શ્રદ્ધા એવો ખોટો અર્થ ધર્મને નામે અધાર્મિક વાણીવર્તન લઈ આવ્યો છે. એમને સહકાર માટે આમંત્રણ આપો. શ્રદ્ધાને લીધે સમાજમાં કાંઈ કરવા આમંત્રણ આપો. એમની શ્રદ્ધા સારી હશે તો આમંત્રણ સ્વીકારશે ને કામ કરવા તૈયાર થશે. સાથોસાથ વધુ ને વધુ ધર્મજનો પોતાના ધર્મની સમજ ગાઢ બનાવવા ધર્મવિદ્યાના અભ્યાસમાં જોડાય, દરેક કુટુંબમાંથી ઓછામાં ઓછી એક વ્યક્તિ એમાં જોડાય એવી ઝૂંબેશ ઉઠાવી શકાય? દર વર્ષે આપણે કોઈ એક નવા ધાર્મિક પુસ્તકનું વાંચન કરવું જોઈએ અને પરિવારમાં એની ચર્ચા થવી જોઈએ.

મારી શ્રદ્ધાને મારે જીવનમાં સાર્થક કરવી હોય તો મારે સવાલ ઉઠાવતા થવું પડે. સમજવું હોય તો પ્રશ્ન કરવા પડે. પણ પ્રશ્ન કર્યો તો ખુલ્લે દિલે એનો જવાબ સાંભળવાની, એના પર ચિંતનમનન કરવાની ચે તૈયારી રાખવી પડે. માત્ર મારો કક્કો ખરો કરાવવાનો જ પ્રયત્ન કરતાં શ્રદ્ધાનો ઊંડો અર્થ ન મળે. પોતાને મૂંઝવતા પ્રશ્નો પૂછવા એ સાચા જિજ્ઞાસુની ઓળખ છે. પણ ઘણીવાર પ્રશ્નો જે રીતે પૂછાય છે એ જોતાં એવું લાગે છે કે આ પ્રશ્નો પૂછીને વ્યક્તિ એમ બતાવવા માંગે છે કે મારી ધર્મસમજ જ સાચી અને એ મુજબ જ કામ થવું જોઈએ.

આજે વિશ્વમાં એક બિલિયન (અબજ)થી ચે વધુ કેથોલિકો છે. પવિત્રાત્મા આપણી વચ્ચે કાર્યરત છે અને એ ભક્તોને કેથોલિક ધર્મ દ્વારા શ્રદ્ધાને માર્ગે દોરી રહ્યા છે. આ શ્રદ્ધા સમર્પિત વરસ દરમિયાન આપણે પવિત્રાત્માની આ હાજરી બદલ ઈશ્વરનો આભાર માનવો રહ્યો. આપણી શ્રદ્ધાને પગલે પરમેશ્વરે આપણા પર જે બધા ઉપકારો કર્યા છે એને વિગતે યાદ કરી પરિવાર તરીકે આપણે આભારની પ્રાર્થના કરીએ તો એ દાનોની યાદ તાજી થશે અને એનો ઉપયોગ કરવા જોમ પૂરાશે.

વેટિકનની બીજી વિશ્વધર્મપરિષદ આપણને અન્ય ધર્મો પ્રત્યે માનની નજરે જોવા અને એ ધર્મના અનુયાયીઓ સાથે સંવાદ સાધવા ઠાકલ કરે છે. આપણા હાલના જમાનામાં આપણી આસપાસનો સમાજ માટે ધર્મ ખરો ને તમારો ખોટો. હું માતા મરિયમને માન નથી આપતો/આપતી એ ખરો ધર્મ ને તમે આપો છો એ ખોટો ધર્મ. હું ભારતીય રસમ નથી અપનાવતો/અપનાવતી એટલે હું ખરો/ખરી ને તમે એ અપનાવો છો એટલે તમે ખોટા. મને બાઈબલની કડીઓ મોઢે છે એટલે હું સારો/સારી ખ્રિસ્તી, તમને એ મોઢે નથી એટલે તમે ખોટા. ધર્મને નામે કેટલી બધી અધાર્મિકતા આપણે ફેલાવીએ છીએ. ધર્મને નામે પોતાને ચડિયાતા સાબિત કરવાથી પોતાની નજરમાં આપણે ભલે મહાન બની જતા, ઈશ્વરની નજરમાંથી તો ઉતરી જ જઈએ છીએ. અન્ય ધર્મ પ્રત્યે માન દર્શાવી, એ પણ લોકોને સન્માર્ગે વાળવા પ્રયત્ન કરે છે એનો સ્વીકાર કરતાં માણસનો માણસ તરીકે સ્વીકાર કરતાં થઈશું અને એમ કરતાં ઈશ્વરનાં સૌ સંતાનોનું ગૌરવ થવાનું અને ઈશ્વરને તો એ જ ગમે. અન્ય ધર્મો વિશે સમજ મળે અને એ સમજ જે તે ધર્મ પ્રત્યે માનમાં પરિણમે એ માટે પણ વ્યવસ્થા કરી શકાય.

એક જમાનામાં પુરોહિત અબાણી લેટિન ભાષામાં પરમયજ્ઞ અર્પણ કરતા અને ભાવિકોમાનાં ઘણાં ગુલાબમાળાનો જાપ કરી સંતોષ લેતા. વેટિકનની બીજી વિશ્વપરિષદે એમાં પરિવર્તન આણ્યું. આપણને સમજાતી ભાષામાં પરમયજ્ઞ અર્પણ કરાવા લાગ્યો. આપણે સમજીને એમાં સક્રિય ભાગ લઈએ એ એની પાછળનો હેતુ છે. હું પરમયજ્ઞમાં સમજીને સક્રિય ભાગ લેવા પ્રયત્ન કરું છું? આપણે સૌ સમજીને પરમયજ્ઞમાં ભાગ લઈએ એ માટે વ્યવસ્થા કરી શકાય. દરેક પરિવારમાંથી ઓછામાં ઓછી એક વ્યક્તિ રવિવારના પરમયજ્ઞમાં મદદ કરવા સક્રિય બને એવું આયોજન કરી શકાય - વેદીસેવકો, પાઠકો, દાન ઉઘરાવનાર, ભજનવૃંદ, સફાઈસેવા એમ વિવિધ સેવાઓમાં પરિવારોને સક્રિય કરી શકાય. કોઈ એક વિસ્તારના પરિવારોને એક રવિવારની આવી વિવિધ સેવાઓની સમગ્ર જવાબદારી સોંપી ન શકાય?

સૂચનો ટૂંકમાં:

૧) શ્રદ્ધાઘડતર માટે વેટિકનની બીજી વિશ્વધર્મપરિષદ અને કેથોલિક ધર્મસભાના ધર્મશિક્ષણગ્રંથની સમજ મળે અને સમજીને આપણે સૌ આપણા સંદર્ભનુસાર એના શિક્ષણને જીવનમાં ઉતારી શકીએ એ માટે વ્યાખ્યાનો, ક્વીઝ જેવી સ્પર્ધાઓ યોજી ICTનો ઉપયોગ કરી એમનો બહોળો પ્રચાર, પ્રસાર કરી એ સૌમાં ઊંડો રસ જન્માવી શકાય.

૨) આત્મવિશ્વાસ, પરિવારજનો પર વિશ્વાસ, પરિવારમાં પરસ્પરના સ્વીકાર અંગે આ વિષયના નિષ્ણાતોની મદદ લઈ આ સવાલોની સભાનતા કેળવવા ને ઉકેલ તરફ અંગુલિનિર્દેશ કરતા કાર્યક્રમો યુ ટ્યુબ પર પ્રસારિત કરી શકાય.

૩) શ્રદ્ધાથી જુદે માર્ગે જવા લલચાવતી આસપાસની સંસ્કૃતિ ઉપર વિચાર કરી ઉદારીકરણ, ખાનગીકરણ, વૈશ્વિકરણ - LPGના જમાઉદાર પાસાં વિશે સભાનતા પાસાં વિશે સભાનતા કેળવાય એ

માટે શિબિરો ગોઠવી શકાય, લેખો પ્રસિદ્ધ કરી શકાય, ધર્મજનોને યોગ્ય NGOમાં સક્રિય કરવા પ્રોત્સાહિત કરી શકાય.

૪) દોલત, લાગવગ, તાકાત, ચાલાકી જેવાં ક્યાં ઠુંઠા પર આપણા પરિવારો મદાર બાંધે છે એ અંગે સભાનતા કેળવવા શિબિરોનું આયોજન, લેખોની પ્રસિદ્ધિ જેવા માર્ગો અપનાવી શકાય.

૫) પારિવારિક પ્રાર્થના માટે ધર્મજનો રોજેરોજ સમજ ફાળવે એ માટેની ઝૂંબેશ, પ્રાર્થના શિબિરો, આધ્યાત્મિક સાધના શિબિરો જેવી પ્રવૃત્તિઓ યોજી ધર્મજનો એમાં સક્રિય બને એ માટે સઘન પ્રયત્નોને એની જાહેરાત અને સમાચારો પ્રકાશિત કરી શકાય તો ઉત્તમ.

૬) આપણે એક પરિવાર તરીકે આપણી આસપાસના સમાજ માટે દીવારૂપ કઈ રીતે બની શકીએ એ અંગે પરિવાર સાથે બેસી વિચારે અને એકાદ નાનકડી બાબતે દીવા બની રહ્યા હોય એની વાત ધર્મસમાજ આગળ કરે તો અન્ય સૌને પણ ઘડો બેસે, ચાનક ચડે. ધર્મવિભાગમાં ભીંતપત્ર, આપણા સામયિકોમાં સમાચાર, યુ ટ્યુબ પર એનું પ્રસારણ વગેરે દ્વારા આ કામ આગળ ધપાવી શકાય.

૭) શ્રદ્ધાથી પ્રેરાઈ સમાજની કાચાપલટ કરવા ગરીબો પ્રત્યે હમદર્દી વ્યક્ત કરતા, ન્યાયની સ્થાપના માટે સક્રિય વિવિધ સંઘોની સ્થાપના, આપણા વિસ્તારના આવા સંઘોમાં સક્રિયતા, કુટુંબભાવના વિકસાવવા ને કુટુંબનાં સભ્યો તરફ સમજદારીભર્યું વલણ રાખવાની જરૂર પ્રત્યે સભાનતા કેળવવા, ટૂંકી સ્વાર્થવૃત્તિથી પ્રેરાઈ આપઘાતની ધમકી તેમજ એ માર્ગ અપનાવવા તરફ વળનાર સમાજની યુવાપેઢીને માર્ગદર્શન આપતી ને એમનામાં પરિસ્થિતિમાં સભાનતા કેળવતી શિબિરો, યુ ટ્યુબ પર પ્રસારણ વગેરેનું આયોજન કરી શકાય.

૮) સંસ્કારોની ઉજવણી નિમિત્તે ધર્મને બદલે સામાજિક મેળાવડાને વધુ મહત્ત્વ આપવાની વૃત્તિ અંગે સભાનતા કેળવવા ધર્મોપદેશો, યુ ટ્યુબનો ઉપયોગ.

૯) પોતાના ધર્મની સમજ ગાઠ બનાવવા દરેક કુટુંબમાંથી ઓછામાં ઓછી એક વ્યક્તિ ધર્મવિદ્યાના અભ્યાસમાં જોડાય એવી ઝૂંબેશ ઉઠાવી શકાય.

૧૦) અન્ય ધર્મોની માહિતી મેળવી એમને માનની નજરે જોઈ એમની સાથે સંવાદ સાધી શકાય એ માટે વ્યાખ્યાનો, મેળાવડા જેવાં સાધનોનો ઉપયોગ કરી શકાય.

૧૧) આપણા પરમયજ્ઞોમાં ધર્મજનો સમજીને સક્રિય ભાગ લે એ માટે વ્યાખ્યાનો યોજી શકાય તથા પરમયજ્ઞમાં વિવિધ જવાબદારીઓ માટે ધર્મજનોને તાલીમ આપી એ જવાબદારીઓ એમને સોંપી શકાય.

વેટિકનની બીજી વિશ્વપરિષદે શ્રદ્ધાને સમજી એના પર પૂરા હૃદયથી પ્રેમ રાખી એને જીવનમાં જીવી બતાવવા આપણને સૌને ઠાકલ કરી છે. વેટિકનની બીજી વિશ્વધર્મપરિષદનાં મંગલાચરણની સુવર્ણજયંતી વેળા આપણે સૌ એણે શરૂ કરેલ શ્રદ્ધાની સમજ ઊંડી કરવાના કાર્યમાં લાગી જઈએ અને એ મુજબ જીવતા થઈએ તો શ્રદ્ધા સમર્પિત આ વરસ ઉજવ્યું સાર્થક. ઈશ્વર આપણને સૌને શ્રદ્ધાપ્રેરિત જીવનશૈલી અપનાવવા તરફ દોરી જાય એ જ પ્રાર્થના અને આશીર્વાદ. ●

માનનીય પોપ બેનેદિક્ટ ૧૬માએ ૧૧ ઓક્ટોબર, ૨૦૧૨થી ૨૪ નવેમ્બર, ૨૦૧૩ સુધીના સમયગાળાને ‘શ્રદ્ધાવર્ષ’ તરીકે ઉજવવા સમગ્ર ખ્રિસ્તી આલમને હાકલ કરી હતી. અલબત્ત, આમ તો ઓક્ટોબર, ૨૦૧૧માં જ તેઓશ્રીએ બહાર પાડેલા એક પ્રેષિતિક પત્રિકા - Porta Fidaī - પાઠવીને તમામ કેથોલિક શ્રદ્ધાળુઓને શ્રદ્ધાવર્ષની ઉજવણી માટે તૈયાર રહેવા અનુરોધ કર્યો હતો.

‘દૂત’ એ કેથોલિક શ્રદ્ધાનું ઘડતર કરતું સામયિક હોઈને આ શ્રદ્ધાવર્ષ નિમિત્તે ‘શ્રદ્ધાઅંક’ પ્રગટ ન કરે તો જ નવાઈ! તંત્રીશ્રી એ ચૂકી નથી ગયા એ બદલ અભિનંદન!

શ્રદ્ધા વિષે લખવું, શ્રદ્ધાની વ્યાખ્યા આપવી એટલું જ અઘરું છે જેટલું પ્રેમનું વર્ણન કરવું, પ્રેમની વ્યાખ્યા બાંધવી. અહીં આપણે જ્યારે ‘શ્રદ્ધા’ શબ્દનો પ્રયોગ કરીએ છીએ ત્યારે એ ‘ખ્રિસ્તી શ્રદ્ધા’ના સંદર્ભે જ હોઈ શકે. અમારા પેટલાદ ધર્મવિભાગમાં થોડા દિવસો પહેલાં રજુ ઓક્ટોબરે ‘અખંડ આરોગ્યદાયિ માતા’ના મેળાની ઉજવણી થઈ. આ ઉજવણી નિમિત્તે આયોજીત મરિયમની નવસંધ્યા ભક્તિના એક દિવસે અન્ય ધર્મવિભાગમાંથી આમંત્રિત પુરોહિતે પરમપૂજામાં પોતાના બોધમાં ‘શ્રદ્ધા’ અને ‘વિશ્વાસ’ બન્ને પર્યાયવાચી શબ્દોના ભેદ સ્પષ્ટ કર્યા હતા. માતા મરિયમ, આબ્રાહામ ઈશ્વર પર શ્રદ્ધા રાખીને આગળ વધે છે, વિશ્વાસ નહીં. ઈસુએ પરમપિતા પર શ્રદ્ધા રાખી હતી, યહૂદા પર વિશ્વાસ અને યહૂદા વિશ્વાસઘાત કરી શકે છે. વિશ્વાસઘાત થઈ શકે, શ્રદ્ધાઘાત નહિં. શ્રદ્ધાને આધ્યાત્મિકતા સાથે સંબંધ છે.

બાઈબલમાં ઈસુ જ્યારે જ્યારે કોઈ ચમત્કાર કરે છે - ખાસ તો સાબાપણું બક્ષે છે ત્યારે ‘તારી શ્રદ્ધાએ તને સાજી કરી છે, કે કર્યો છે’ એ મતલબનું વિધાન વારંવાર ઉચ્ચારતા જોવા મળે છે. હા, પહેલાંના ખ્રિસ્તીઓને અન્યધર્મીઓ ‘વિશ્વાસીઓ’ તરીકે ઓળખતા, એ ઈસુ પરના વિશ્વાસને લીધે પણ આજે આપણે ‘શ્રદ્ધાળુઓ’ શબ્દનો પ્રયોગ કરીએ છીએ જે ખૂબ ઉચિત છે.

ખ્રિસ્તી શ્રદ્ધા એટલે ઈસુમાં, ચેતનસ્વરૂપ ઈશ્વરપુત્રમાં શ્રદ્ધા અને ઈસુમાં શ્રદ્ધા એટલે ઈસુએ શીખવેલાં-ઉપદેશેલાં સત્યોમાં શ્રદ્ધા.

ખ્રિસ્તીધર્મના શિક્ષણ અનુસાર શ્રદ્ધાની ભેટ એ ઈશ્વર તરફથી મળેલી અમૂલ્ય ભેટ છે. માતા મરિયમ જેને લીધે ‘કૃપાપૂર્ણ’નું બિરુદ પામ્યાં અને આબ્રાહામ ‘શ્રદ્ધાળુઓના પિતા’ મનાયા એ શ્રદ્ધા

ઈશ્વરકૃપા છે જે નથી ખરીદી શકાતી કે વેચાતી મળતી. વર્ષો પૂર્વે આપણા પૂર્વજોને જર્મન, સ્પેનિશ મિશનરીઓના માધ્યમથી શ્રદ્ધાની હાકલ થઈ. —ઈસુને અનુસરવાની અને આબ્રાહામની જેમ આપણા પૂર્વજોએ એ હાકલ ઝીલી લીધી. આજે આપણે કેથોલિક ધર્મસભાના અંગ છીએ એ બાબત, આપણા પૂર્વજોએ ઈશ્વરે કરેલી હાકલના હકારાત્મક પ્રત્યુત્તરનું ફળ છે. એ સમયે કહેવાતી ઘણી ઉજળિયાત, પૈસાપાત્ર, જમીનો ધરાવતી કોમો હતી અને છતાં શ્રદ્ધાની આ ભેટ આપણને—આપણા ગરીબ પૂર્વજોને જ કેમ? કદાચ આ જ પ્રશ્ન આબ્રાહામ, તોતડુ બોલતો મોશે, નાઝરેથ ગામની સામાન્ય કન્યા મરિયમ, કહ્નુરવાદી યહૂદી સાઉલ અને ઈસુના સાવ ગમાર, અભણ અને માછીમારીનો વ્યવસાય કરતા શિષ્યો પણ કરી શક્યા હોત!

ઈસુ પોતાની ઓળખ Identity બાબતે શિષ્યોને પૂછે છે - ‘પણ તમે, તમે શું કહો છો? હું કોણ છું’ના પ્રત્યુત્તરમાં માત્ર પીતર જ બોલી ઊઠે છે, ‘આપ તો ચેતનસ્વરૂપ ઈશ્વરના પુત્ર છો.’ અને ઈસુ કહે છે કે આ સત્ય મારા પરમપિતાએ તને પ્રગટ કર્યું છે. આમ, ઈસુને ઈશ્વરપુત્ર તરીકે એ જ સ્વીકારી શકે જેને ઈશ્વર એ શ્રદ્ધાનું દાન આપવા ઈચ્છે છે.

શ્રદ્ધા સંદર્ભે બીજી એક બાબત આપણે સમજી લેવી ખૂબ જરૂરી છે. ઈસુ પર શ્રદ્ધા રાખવાથી, “ઈસુ ઈશ્વરપુત્ર છે” એવું માનવાથી જ આપણો ઉદ્ધાર થશે, ‘આપણને અનંતજીવનની પ્રાપ્તિ થશે’ એ સમજ એ ખ્યાલ ખોટો અથવા અધકચરો છે.

ખુદ પ્રભુ ઈસુ કહે છે કે, “જે કોઈ મને ‘પ્રભુ, પ્રભુ’ કરે છે તે બધા ઈશ્વરના રાજ્યમાં પ્રવેશ પામવાના નથી, પરંતુ જે કોઈ મારા પરમપિતાની ઈચ્છા અનુસાર ચાલશે તેને જ પ્રવેશ મળશે.” અર્થાત્ આપણી શ્રદ્ધા આપણાં સેવાકાર્યો દ્વારા પ્રગટ થવી જોઈએ. જો આપણી શ્રદ્ધા કાર્યમાં પરિણમતી ન હોય તો પ્રેષિત યાકોબ કહે છે તેમ કાર્ય વિનાની એ શ્રદ્ધા વાંઝણી, લૂખી, મરેલાં જેવી છે જે કોઈ ફળ આપતી નથી. મધર ટેરેસા આવી જીવતી શ્રદ્ધાનું શ્રેષ્ઠ ઉદાહરણ છે.

મને ઘણીવાર રમૂજ થાય છે કે આપણે વારંવાર ‘તારી ઈચ્છા પૂરી થાવ’ એમ રટયા કરીએ છીએ. ફાઇરોના બોધવચનોમાં એ સાંભળ્યા કરીએ છીએ. છતાં માતા મરિયમ, પવિત્ર આત્મા કે દિવ્ય દયાનાં પવિત્ર ધામોમાં જઈએ છીએ આપણી ઈચ્છાઓના પોંટલા સાથે, અને માતા મરિયમ, પાવનઆત્મા કે ઈસુની દિવ્યદયા આગળ એ પોટલાં ઠાલવીએ છીએ. હા, રટણ કરીએ છીએ, ‘તારી ઈચ્છા પૂરી થાવ’ પણ આગ્રહ તો (ઘણીવાર હઠાગ્રહ) ‘મારી જ ઈચ્છા પૂરી થાવનો’. એ ઈચ્છા પૂરી ન થાય તો નગરા, ખંભોજળ, સલુણનો રસ્તો ભૂલી જવામાં વાર નથી લગાડતા; આ છે આપણી શ્રદ્ધા!

ટીકા નથી કરતો પણ નવસંધ્યા ભક્તિઓમાં અને તીર્થધામોમાં જઈને પણ પ્રથમ પ્રાયોરિટી આપણે આપણી અને આપણાંઓની

જગ્યાઓનું સ્થિરવેશન કરવાને આપીએ છીએ. પ્રાયશ્ચિત-પ્રિસ્તપ્રસાદની લાંબી લાઈનોમાં પણ આપણને ઘૂસ માસ્તવામાં કશું અજૂગતું લાગતું નથી. (જો કે પ્રાયશ્ચિતની લાંબી લાઈનો તો હવે કલ્પનાનો વિષય છે.) લગ્નોના ભોજનસમારંભોમાં તો આવી ઘૂસને ક્ષમ્ય પણ ગણી લઈએ; કહેવાનો અર્થ એટલો જ કે ઈસુ પર ઈસુના ઉપદેશો પર શ્રદ્ધા રાખનાર વ્યક્તિ માત્ર પોતાનો જ અથવા પોતાનાં માનેલાંનો જ, પોતાના ગૂપ્તના સભ્યોનો જ ખ્યાલ રાખે, અભ્યોનો નહીં, તો આપણી શ્રદ્ધામાં આપણા માનવ બંધુઓ પ્રત્યેના પ્રેમમાં ક્યાંક ઉણપ નથી જણાતી?

ફાધર પરેશે એક વાર પોતાના બોધમાં સાચા ખ્રિસ્તી જીવન વિશે સમજાવતાં આ દાખલો આપેલો. બસમાં તેઓ મુસાફરી કરતા હતા ત્યારે ઊભેલા એક ભાઈને પોતાની સીટ પર બેસાડી પોતે ઊભા રહ્યા.

એ ભાઈનું સ્ટેન્ડ આવતાં તેમણે બીજા એકને ત્યાં બેસાડ્યા. બસના છેલ્લા સ્ટોપ સુધી તેઓ ઊભા જ રહ્યા. બસનું છેલ્લું સ્ટોપ આવતાં તે ઊતર્યા ત્યારે એક હિન્દુ ભાઈ એમની પાસે આવ્યા ને પૂછ્યું- ‘તમે ખ્રિસ્તી ધર્મગુરુ-ફાધર છો એમ લાગે છે.’ ફાધરને નવાઈ લાગી. પેલા ભાઈએ કહ્યું- ‘આવી ભીડ છતાં બસમાં પોતે અગવડ વેઠીને અન્યની સગવડનો વિચાર કરીને ઊભા રહીને બીજાને સીટ આપવાની હિંમત (મારા શબ્દોમાં કહું તો પ્રેમ) એક ખ્રિસ્તી વ્યક્તિ જ બતાવી શકે.’

હા, આપણી શ્રદ્ધા આપણા પ્રેમ દ્વારા વ્યક્ત થવી ઘટે અને આપણો પ્રેમ આપણાં કાર્યો દ્વારા - માત્ર શબ્દો દ્વારા નહીં. આ રીતે આપણી શ્રદ્ધાનો ઉજાસ આપણી આજબાબુ ફેલાવીને ઈસુના સાચા શિષ્યોની સાબિતી આપી શકીશું. ●

દૂતની ભીતરમાં

ડો. રેવ. ફાધર વિનાયક જાદવ, એસ.જે.

આર.સી. મિશન શાળા, ખંભોળજમાં આચાર્ય, કેટેકિસ્ટ, કેથોલિક કેડીટ સોસાયટી ગામડી, આણંદની ખંભોળજ શાખાના કુશળ વહીવટકર્તા, ‘દૂત’ના લેખક અને વિતરણ સહ વિવિધ કાર્યભારનું વહન કરનાર, તે સ્વ. પીટર ગાબ્રિએલ જાદવ. માતા મારિયામાં આસ્થા રાખી, ભક્તો પોતાની મનોકામનાઓ પૂર્ણ થાય તે માટે અનાથોની માતા, ખંભોળજની બાધા-આખડી રાખતાં. આ ‘અનાથોની માતાની ફૂલછાબ’ના સંપાદન દ્વારા માતા મરિયમની ભક્તિનો પ્રચાર કરી મહિમા ફેલવતા સ્વ. પીટર સાહેબમાં રહેલી ધાર્મિકતા અને શ્રદ્ધાના પ્રતાપે તેમના પરિવારમાં આઠ સંતાનોમાં, બીજું સંતાન તે સિસ્ટર મયુરા જાદવ (કાર્મેલાઈટ મિશનરીઝ) હાલ રેલવા (દક્ષિણ ગુજરાત)માં સેવારત છે. આઠમું અને છેલ્લું સંતાન તે આ અંકના ‘દૂતની ભીતર’ના હીરો, ડો. ફાધર વિનાયક જાદવ એસ. જે.

દાદા-પરદાદાની શ્રદ્ધાની સંપત્તિ ફાધર વિનાયકને વારસામાં મળી, માનવસેવા તેમની ગળથૂથીમાં છે. જનસેવા એજ પ્રભુસેવાનો મંત્ર મૂર્તિમંત કરવા ફાધર વિનાયક પચ્ચીસમી જુલાઈ, ૧૯૮૩માં ઈસુસંઘમાં જોડાયા, સંન્યસ્ત જીવનની જરૂરી તાલીમ મેળવી ૧૮મી ઓક્ટોબર ૧૯૯૭માં પુરોહિત દીક્ષા ગ્રહણ કરી છે. પુરોહિતજીવનનાં સોળ વરસના આ સેવાયજ્ઞમાં ફાધર વિનાયક ઉર્ધ્વગામી બની રહ્યાં છે. કેળવણીકાર પિતા સ્વ. પીટર ગાબ્રિએલના પુત્ર ફાધર વિનાયકે કેળવણીનાં ક્ષેત્રે કાર્ડુ કાળ્યું છે. ગુજરાત યુનિવર્સિટીમાંથી ગુજરાતીમાં ગોલ્ડ મેડલ સાથે સ્નાતક અને અનુસ્નાતક થયા છે, અમેરિકાની માર્કકિવટ યુનિવર્સિટીમાંથી પત્રકારત્વની માસ્ટર ડિગ્રી મેળવી છે. ગુજરાતી સાહિત્યિક પત્રકારત્વ: પ્રવાહો અને પ્રયોગો (૧૯૮૦ - ૨૦૦૫ ના સંદર્ભમાં) વિષય પર મહાશોધ નિબંધ તૈયાર કરી ગુજરાત યુનિવર્સિટીમાં રજૂ કરતાં તેમને પીએચ.ડી.ની પદવી એનાયત કરવામાં આવેલી છે.

ફાધર વિનાયક અવ્વલ નંબરના લેખક અને કાબેલ વક્તા છે. ‘દૂત’માં લેખક, તંત્રીમંડળમાં સભ્ય, સહતંત્રી અને ૨૦૦૮ના વરસથી માનદ્ તંત્રીશ્રીની યશસ્વી ભૂમિકા નિભાવી રહ્યા છે. તેમના નેતૃત્વમાં ‘દૂત શતાબ્દિ’ની દમદમાભેર ઉજવણી થઈ છે. સમગ્ર વરસની ઉજવણીના કાર્યક્રમોના સફળ સુકાની રહ્યાં છે.

ફાધર વિનાયક જાદવ વંચિતોને માધ્યમોના કેન્દ્રમાં લાવવા પ્રયત્નશીલ છે. આદિવાસીઓ પ્રત્યે તેમને અપાર પ્રેમ છે, પરિણામે તેમણે ‘આદિલોક’ સામયિકની સ્થાપના કરેલી છે. તેઓ સેંટ ઝેવિયર્સ કોલેજમાં ગુજરાતી સાહિત્યના અધ્યાપન ઉપરાંત પત્રકારત્વનો અભ્યાસક્રમ ચલાવી રહ્યા છે. ‘પ્રેમલ જ્યોતિ’ (અમદાવાદ)ના ઘરના વડા-ભલા ગોવાળની ફરજ નિષ્ઠા અને પ્રેમથી નિભાવી રહ્યા છે.

ડોક્ટર, પ્રાધ્યાપક, ફાધર વિનાયકનો દૂત પ્રત્યેનો લગાવ અને સેવા બદલ ‘દૂત’ પરિવાર તેમની કદર કરતાં આભાર સહ હાર્દિક અભિનંદન પાઠવે છે. લોકકલ્યાણના કાર્યો અર્થે સ્વાસ્થ્ય સભર દીર્ઘાયુષ્ય બક્ષે તેવી પરમ પિતાને પ્રાર્થના.

ફાધર જેરી સિક્કેરા, એસ.જે.
પ્રકાશક

શ્રદ્ધા એટલે વિશ્વાસ કરવો, શ્રદ્ધા એટલે કોઈ તત્ત્વમાં, કોઈ શક્તિમાં કોઈ સામર્થ્યમાં માનવું.

આપણે એક વિશાળ વિશ્વમાં વસીએ છીએ, જે અત્યંત જટીલ અને સંકુલ છે. વિશ્વનાં રહસ્યો અને કાર્યોને સમજવા આપણે અસમર્થ છીએ. વિશ્વની અકળ લીલાઓ અને મહાનતાઓની સામે આપણને આપણી સૂક્ષ્મતાનો ખ્યાલ આવે છે, આ ખ્યાલ જ શ્રદ્ધાનાં અવતરણ માટે નિર્મિત બને છે. સામાન્ય રીતે આપણે શ્રદ્ધાવાન લોકો છીએ. જોયું હોય, અનુભવ્યું હોય તેની શ્રદ્ધા રાખીએ છીએ.

પણ બાઈબલમાં જોયું ન હોય તેની ઉપર પણ શ્રદ્ધા રાખવાની વાત છે. ઈસુ થોમાને કહે છે કે મને જોયા વગર પણ મારામાં જે શ્રદ્ધા રાખે છે, તે પરમસુખી છે. (યોહાન ૨૦:૨૯) આમ, શ્રદ્ધા એટલે જેની આપણે આશા રાખીએ છીએ તેની ખાતરી અને જે નજરે જોયું નથી તેનો પુરાવો (હિબ્રુઓ ૧૧:૧) તમે જોયું નથી, છતાંય તમે શ્રદ્ધા રાખો એમ બાઈબલ કહે છે.

શ્રદ્ધા એ ઉંડી ધાર્મિક લાગણી છે, જેમાં વિશ્વાસ સમાયેલ છે. જૂના કરારમાં બે વખત, જ્યારે નવા કરારમાં ૨૪૩ વખત શ્રદ્ધા શબ્દનો ઉલ્લેખ જોવા મળે છે. આમ, નવાકરારમાં શ્રદ્ધા ઉપર વિશેષ ભાર મૂકવામાં આવ્યો છે.

શ્રદ્ધા હંમેશા પ્રેરણા આપે છે. માર્ગદર્શન આપે છે. તમે જે છો અને તમે જે બનવા માંગો છો, તે સર્વ શ્રદ્ધા થકી જ શક્ય બને છે. જીવનનાં દરેક ક્ષેત્રે શ્રદ્ધા જ તમને બળવત્તર, સમૃદ્ધવાન, સુખ, આનંદી અને તંદુરસ્ત બનાવે છે. પણ, જો આપણામાં આંધળા માણસ જેવી શ્રદ્ધા હોય તો!

એક આંધળો માણસ રસ્તાની ઘાટે ભીખ માંગતો બેઠો હતો. (લૂક ૧૮:૩૫) ટોળાનો અવાજ સાંભળીને એણે પૂછ્યું આ શું છે?

લોકોએ તેને કહ્યું નાગરેથના ઈસુ અહીં થઈને જાય છે. (લૂક ૧૮:૩૭)

એટલે તે બૂમ પાડી ઉઠ્યો, ‘ઓ ઈસુ દાવિદના પુત્ર મારા પર દયા કરો.’

આ આંધળા માણસ પાસે આંખો નથી, પણ દૃષ્ટિ છે. ઈસુ નજીકથી પસાર થાય છે, તે જાણીને બૂમ પાડી ઉઠે છે, ઈસુને તેણે નરી આંખે જોયા નથી, પણ તે કોઠા સૂઝથી ઈસુને ઓળખે છે. તે દેખતો નથી પણ સમજી લે છે કે, ઈસુ જ મારી શારીરિક મર્યાદામાંથી મને મુક્તિ અપાવશે, આમ તે ભીંતરના અવાજને અનુસરીને બૂમ પાડે છે.

શ્રદ્ધાથકી જ સ્વાસ્થ્ય પ્રાપ્ત થાય છે. આજે અત્યાધુનિક ચિકિત્સાલયમાં પણ શ્રદ્ધાનાં દેવસ્થાન જોવા મળે છે. જટિલ અને ગંભીર રોગોમાં ચિકિત્સક શ્રદ્ધા અને પ્રાર્થના ઉપર ભાર મૂકે છે.

ઈશ્વરીય શ્રદ્ધા થકી જ માનવ સ્વસ્થ રહી શકે છે. શ્રદ્ધા આગળ વિજ્ઞાન પણ આજે શિર મૂકાવે છે.

શ્રદ્ધાના વિચાર વેગ આપે છે, જ્યારે શંકા વેગને અટકાવે છે. એમ કેટલીક વખત આપણે આંધળા માણસની જેમ પહેલ કરતાં નથી, આપણે પહેલવૃત્તિને દબાવી દઈએ છીએ, જે છીએ જેવા છીએ તેવા જ રહીએ છીએ, તેમાં કોઈ સુધારો વધારો કરવા માટે આપણે પ્રયત્ન કરતા નથી, કમ્ફર્ટ ઝોન (સગવતાભર્યું ક્ષેત્ર) આપણને એવો અને એટલો ગમી જાય છે કે એ વત્

ત્તમાંથી આપણે બહાર જ નીકળવાનું જ વિચારતા નથી.

આગળ ચાલતાં લોકોએ તેને ધમકાવીને શાંત રહેવા કહ્યું. (લૂક ૧૮:૩૯) આંધળા માણસને રોકનારા ત્યાં આગળ ચાલતા હતા. એવાં કેટલાંક લોકો આજે પણ આગળ ચાલે છે, અને પાછળ આવનારાઓને રોકે છે. બીજાને શાંત રાખવા તેઓ અવાજ કરે છે, તે આગળ દોડતા રહે છે, અને આગળ વધતાં લોકોને અટકાવે છે.

પણ જેમ પેલો આંધળો માણસ ગભરાતો નથી, કોઈનું કંઈ સાંભળતો નથી, પણ ઊલટો વધારે જોરથી બૂમ પાડવા લાગ્યો કે, ‘ઓ દાવિદના પુત્ર મારા પર દયા કરો’ (લૂક ૧૮:૩૯) તેમ શું આપણે બૂમ પાડીએ છીએ કે પછી ચૂપ થઈ જઈએ છીએ. આપણે આગળ વધીએ છીએ કે અટકી જઈએ છીએ. બાહ્ય પરિબલોથી પરાર્થ થઈએ છીએ કે એને પડકારીએ છીએ, તાબે થઈ જઈએ છીએ કે શ્રદ્ધાનાં સહારે બમણાં વેગથી આગળ વધીએ છીએ.

યાદ રાખજો દોસ્તો, શંકા અને અંધકાર વચ્ચે પણ આપણે શ્રદ્ધાનો દીપક લઈ એક પગલું પ્રભુ તરફ આગળ વધીશું, તો પ્રભુ મોટો પ્રકાશ પૂર્વ લઈ એક માઈલ આપણી તરફ આગળ આવશે. પ્રભુ આપણી તરફ આગળ વધે એ પૂર્વે આપણે એક ડગલું ભરીને પહેલ કરવાની જરૂર છે. જ્યારે તમે પ્રભુ તરફ આગળ વધો છો ત્યારે શ્રદ્ધાના કારણે જ તમને આંતરિક અને બાહ્ય સમસ્યાઓમાંથી બહાર નીકળવાનો રસ્તો મળે છે.

જીવનમાં જ્યારે મુશ્કેલીઓ અને સમસ્યાઓનો પહાડ રસ્તો ચોકે ત્યારે, હું તમને ખાતરીથી કહું છું કે જો કોઈ આ પર્વતને કહે કે ઉઠ, અને પડ દરિયામાં, અને જો તેના હૈયામાં શંકા ન હોય પણ જો તેને શ્રદ્ધા હોય કે હું જે કહીશ તે થશે જ તો એ પ્રમાણે અચૂક થશે (માર્ક ૧૧:૨૩) રાઈનો દાણો પ્રમાણમાં નાનો હોય છે તેની સરખામણીમાં પર્વત અનેક ગણો મોટો હોય છે. બંને જુદા જુદા છેડા પર છે. એક અત્યંત સૂક્ષ્મ સ્વરૂપ છે. જ્યારે બીજું વિરાટ સ્વરૂપ. છતાંય તત્ત્વાર્થ એ છે કે જો તમારામાં રાઈના દાણા જેટલી પણ શ્રદ્ધા હોય તો તમે ગમે તેટલું વિરાટ અને મુશ્કેલ કાર્ય પાર પાડી શકો જ.

પણ જીવનની વાસ્તવિકતા એ છે કે લોકોને રાઈનાં દાણા જેટલી પણ શ્રદ્ધા હોતી નથી. પર્વત એટલે સ્થૂળ પર્વત નહીં, પણ પર્વતરૂપી અંતરાયો મુશ્કેલીઓ. આ અંતરાયો અને મુશ્કેલીઓમાંથી માર્ગ કાઢવા વિકરાળ સમસ્યાઓ શ્રદ્ધાને બળે દૂર થઈ શકે છે.

પણ, આપણે એમ જ માનીએ છીએ કે શ્રદ્ધા તો છે, છતાંય સમસ્યાઓ દૂર થતી નથી. ઈસુ કહે છે કે પર્વત આપોઆપ દરિયામાં જઈને નહીં પડે એને કહેવું પડશે, અને પર્વતને કહેવાની જવાબદારી આપણી છે. ઈસુ અત્યંત નમ્રતાથી એ જવાબદારી આપણે માથે મૂકે છે. ઈસુ પોતે જવાબદારી નથી લેતા એટલે તો એમ કહે છે કે તારી શ્રદ્ધાએ તને સાબો કર્યો છે. ઈસુ આંધળા માણસને એમ કહી શક્યા હોત કે જો મેં તને દેખતો કર્યો, સાબો કર્યો, હું ઈશ્વર પુત્ર છું, હું શક્તિશાળી છું, હું ધારું એ કરી શકું એમ છું, ઈસુ પાસે આવું કહેવા માટે પૂરતાં કારણો હતા છતાંય ઈસુ એમ કહેતા નથી. પણ શ્રદ્ધા ઉપર જ ભાર મૂકે છે.

સામાન્ય સંજોગોમાં શ્રદ્ધાની કોઈ ચકાસણી થઈ શકતી નથી. પણ કસોટીના અને પરીક્ષણનાં સમયમાં જ શ્રદ્ધાની કસોટી થાય છે. કારણ સાનુકૂળ સંજોગોમાં બધું જ આપણી તરફેણમાં હોય, માફકસરનો પવન ફૂંકાતો હોય, જીવન-નૈયા સરળતાથી ભવસાગરમાં તરતી હોય ત્યારે આપણું વર્તન સહજ હોય અને આપણે એમ જ માનતા હોઈએ છીએ કે આપણને શ્રદ્ધા છે. પણ જીવનનાં નકારાત્મક અને પ્રતિકૂળ સમયમાં, આપણી જીવન-નૈયા ભવસાગરમાં હાલકડોલક થતી હોય, મુશ્કેલીઓ અને સમસ્યાઓની થાપટોથી નૈયાનાં સઠ ફાટી ગયા હોય, હલેસાં મારીને બાવડાં દુ:ખી ગયા હોય છતાંય ધીરજ રાખીને ઈશ્વર તરફ દૃષ્ટિ રાખીને

ચાલતાં રહીએ તો શ્રદ્ધા છે એમ કહેવાય. કારણ આ કસોટીઓ તો એટલાં માટે આવે છે કે તમારી શ્રદ્ધા કસાય. સોનાને પણ અગ્નિ પરીક્ષામાંથી પસાર થવું પડે છે. એ નાશવંત સોના કરતાં તમારી શ્રદ્ધા તો અનેક ગણી છે. (પીતર ૧ થી ૭) આ સત્ય આપણે વિસારે પાડી દઈએ છીએ.

જીવનમાં એવા કોઈ પ્રશ્નો કે સમસ્યાઓ નથી કે જે શ્રદ્ધાને બળે દૂર ન થઈ શકે. કોઈ એવી પરિસ્થિતિ નથી જેમાં ઈશ્વર મદદ ના કરે, આપણે આંધળા માણસની જેમ શ્રદ્ધાથી બૂમ પાડી ઉઠીએ કે પર્વતને કહીએ જા તું જઈને દરિયામાં પડ તો જરૂર તમે ઈચ્છશો તે થશે જ. જો તમે પર્વતને દરિયામાં પડવાનું ન કહો તો કશું જ થવાનું નથી બલકે નાની સરખી અશ્રદ્ધાને કારણે તમે ડૂબવાના.

અરે, અશ્રદ્ધાળુ તે શંકા કેમ આણી? (માથ્થી ૧૪:૩૧)

પીતર જ્યારે પાણી ઉપર ચાલતાં ડૂબવા લાગે છે ત્યારે પ્રભુ ઈસુ તેને કહે છે તું શંકા કેમ કરે છે.

પીતર જ્યારે ઈસુ તરફ જોઈને ડગ ભરતો હતો ત્યારે એ ચાલી શક્યો પણ જેવી પીતરની નજર દરિયાઈ તોફાન તરફ ફેંટાઈને એને બીક લાગવા માંડી પરિણામે તે ડૂબવા લાગ્યો આમ શંકા ડૂબાડે છે.

ઘણી વખત તો આપણે ઈશ્વર ઉપર આધારિત નથી રહેતા. જીવનના પ્રત્યેક કાર્ય કે વિચાર આપણે ઈશ્વરને ધ્યાનમાં રાખીને કરવા ટેવાયેલ નથી. પણ આપણે એમ માનીએ છીએ કે આ ફળ તો આપણી અને માત્ર આપણી મહેનતનાં કારણે જ મળેલ છે, ઈશ્વરનાં માથેથી આપણે જવાબદારી આપણાં માથે લઈ લઈએ છીએ. આપણે એમ માનીએ છીએ કે જે ફળ મળે છે તે આપણને આપણી મહેનતનું જ પરિણામ છે પણ ઈશ્વરની ઈચ્છા સિવાય એક પાંદડું પણ હલતું નથી આ વાત આપણે બહુ સહેલાઈથી ભૂલી જઈએ છીએ. જેને શ્રદ્ધા છે તેને બધું જ શક્ય છે. (માર્ક ૯:૨૩) અને માંગો એટલે મળશે, જે કોઈ માંગે છે તેને મળે છે જ (માથ્થી ૭:૭-૮) આપણે જ્યારે પ્રાર્થીએ છીએ ત્યારે ઈશ્વર અચૂક તેનો પ્રત્યુત્તર આપે છે જ. આથી શ્રદ્ધાપૂર્વક અને લેશપણ શંકા વગર માગવું જોઈએ (યાકોબ ૧:૬) આમ આપણી શ્રદ્ધામાં વધારો થવો જોઈએ.

અને શ્રદ્ધા ઉપદેશ સાંભળવાથી વધે છે, (રોમાન ૧૦:૧૭) આમ ઈશ્વરના શબ્દ સાંભળવાથી કે વાંચવાથી શ્રદ્ધામાં વધારો થાય છે, અને શબ્દ એ જ ઈશ્વર હતો આમ ઈશ્વર ભણી નજર રાખીને પૂરી શ્રદ્ધાથી જીવનનું પ્રત્યેક ડગલું ભરવું જોઈએ કારણ ઈશ્વર એ અનંત શક્તિનો સ્ત્રોત છે. ઈશ્વરમાં જે શ્રદ્ધા રાખે તેને એ કહીએ નિરાશ કરતો નથી. એની કૃપાથી જ શ્રદ્ધાને કારણે તમારો ઉદ્ધાર થયો છે. એમાં તમારું કર્તવ્ય નથી એ ઈશ્વરની બક્ષિસ છે. (એફેસસ ૨:૮) આમ શ્રદ્ધા એ ઈશ્વરની ભેટ છે અને ઈશ્વર જ તમારી શ્રદ્ધામાં વધારો કરે છે. ●

કેવળ શ્રદ્ધાથી નહીં : શ્રદ્ધાવર્ષના અંતે એક ચિંતન

ફાધર કુમાર

શ્રદ્ધા માનવ જીવનનું એક પાયાનું અમૂલ્ય પાસું છે (૨ પીતર ૧:૧); તે એના જીવનને અર્થ આપે છે. આપણો અનુભવ આપણને કહે છે કે ઘણી બધા મોભાદાર વ્યક્તિઓ પણ જેમની શ્રદ્ધા નથી તે કોઈ ને કોઈ સમયે જીવનનો અર્થ ગુમાવે છે. માનસિક ને શારીરિક બીમારીઓનો ભોગ બને છે. બાઈબલમાં પણ એને માટે ઉત્તમ દાખલાઓ જોવા મળે છે. ઈસુ સામાન્ય રીતે જ્યારે પણ કોઈ બીમારી મટાડે ત્યારે શ્રદ્ધાને એના કારણ તરીકે બતાવે છે (દા. ત. જુઓ માથ્થી ૮:૧૩; ૯-૨, ૨૨, ૨૯).

જૂના કરારમાં શ્રદ્ધા માટે હિબ્રુ શબ્દ એમેત (emet) વાપરાવામાં આવ્યો છે જેનો મૂળ અર્થ મક્કમતા, આધાર, કે નિષ્ઠા થાય છે. ક્રિયાપદ અમાન (amaan) નો પહેલીવાર અબ્રાહામ માટે (ઉત્પત્તિ ૧૫:૬) ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો છે. નવા કરારમાં ગ્રીક ભાષામાં શ્રદ્ધા માટે પિસ્ટીસ (pistis) શબ્દ જોવા મળે છે, જેનો મૂળ અર્થ દૈવી સત્યો પરનો વિશ્વાસ કે માન્યતા થાય છે. એટલે કે ઈશ્વરનું અસ્તિત્વ, ઈશ્વરની વાણી કે વચન અને તેમના કાર્યોમાં વિશ્વાસ રાખવો તે શ્રદ્ધા છે. “શ્રદ્ધા એટલે જેની આપણે આશા રાખીએ છીએ તેની ખાતરી અને જે નજરે જોયું નથી તેનો પુરાવો” (હિબ્રુઓ ૧૧:૧).

પરંતુ આ તો સિક્કાની એક બાજુ જ છે. વિવિધ ધર્મના પવિત્ર ગ્રંથો શ્રદ્ધાની બીજી બાજુ પર પણ એટલો જ ભાર મૂકે છે, એ છે કાર્ય કે રોવિંદુ જીવન. ઈશ્વરમાં શ્રદ્ધા રાખવા માટે કોઈકવાર બાઈબલમાં ‘ઈશ્વરને ઓળખવું’ કે ‘ઈશ્વરનું ધ્યાન ધરવું’ એમ પણ કહેવામાં આવે છે. પરંતુ ઈશ્વરને ઓળખવો એટલે શું? દા.ત. ઈર્મિયા પ્રમાણે ૨૨:૧૫-૧૬માં એમ કહેવામાં આવ્યું છે કે ઈશ્વરને ઓળખવો એટલે પ્રમાણિકપણે અને ન્યાયથી વર્તવું અને ગરીબ-ગુરબાનો ન્યાય

કરવો. શ્રદ્ધા એ માત્ર માનસ કે બુદ્ધિ પૂર્તિની વસ્તુ નથી (યાકોબ ૨:૧૯) જેને આપણે ક્રિયાકાંડ અથવા ધાર્મિક કે ઉપાસના વિધિઓમાં રજૂ કરી શકીએ. પરિપક્વ પામેલી અખંડ શ્રદ્ધા તો માનવના જીવનમાં - વિચારસરણી, વાણી, વલણ, ને આચરણમાં જોવા મળે.

સંત યાકોબના શબ્દોમાં કહીએ તો, “માણસ કાર્યોથી પુણ્યશાળી ઠરે છે, કેવળ શ્રદ્ધાથી નહિ” (૨:૪૪). સંત પાઉલના મતે તો પાકી શ્રદ્ધા હંમેશાં પ્રેમ (Love, Charity) સાથે સંકળાયેલી જોવા મળે છે (૧ કોરિંથ ૧૩). “સુન્નત (ક્રિયાકાંડ) કરો કે ન કરો એ કશા કામનું રહેતું નથી. પ્રેમ દ્વારા સક્રિય બનેલી શ્રદ્ધા જ કામ આવે છે.” (ગલાતિયા ૯:૬). સ્વામી વિવેકાનંદ કહે છે કે ઈશ્વર એના ઉપર પ્રસન્ન છે જે ઈશ્વરને ગરીબોમાં નિહાળીને એમને મદદ કરે, એના ઉપર નહિ જે માત્ર મંદિરમાં ઈશ્વરનાં દર્શન કરવા માગે છે.

બાઈબલમાં જોઈએ તો નૂહને ઈશ્વરની વાણીમાં શ્રદ્ધા બેઠી એટલે તેણે એક વહાણ બનાવી પ્રાણીઓને પક્ષીઓને સુધ્ધાં બચાવવા પ્રયત્ન કર્યો હતો. શ્રદ્ધાના આધારે જ અબ્રાહામ પોતે ક્યાં જાય છે એ જાણ્યા વગર ચાલી નીકળ્યો હતો ને પોતાના એકમાત્ર પુત્રને પણ ઈશ્વરને ધરવા તૈયાર થયો હતો. ‘શ્રદ્ધા રાખનાર પરમસુખી’ મરિયમ તો એ શ્રદ્ધાને બીજાની સેવા દ્વારા વ્યક્ત કરવા ને બીજામાં ઈશ્વરનાં દર્શન કરવા નીકળી પડી. શ્રદ્ધાની કૃપા પામનાર જાખ્ખી પોતાની મિલકતનો અડધો ભાગ ગરીબોને દાનમાં આપવા તૈયાર થયો. ઈસુમાં શ્રદ્ધા રાખતાંવેંત શાઉલ પાઉલ બનીને નિષ્ઠાપૂર્વક શુભસંદેશની ઘોષણા કરવા નીકળી પડ્યો એને એ માટે તેને પોતાનું જીવન પણ સમર્પી દીધું. આ બધા ઉદાહરણોમાં આવતી મહાન વ્યક્તિઓને ખબર હતી કે જે શ્રદ્ધા કાર્યમાં પરિણમતી નથી તે શ્રદ્ધા લૂખી છે, વાંગણી છે, મરેલી પણ છે, ને એને લીધે નકામી પણ છે

જ્યાં સાચી શ્રદ્ધા હોય ત્યાં પ્રેમ હોય અને જ્યાં પ્રેમ હોય ત્યાં અભિમાન, ઈર્ષ્યા, બડાશ, અધર્મ વગેરે ના હોય.

(યાકોબ ૨:૧૪-૨૬). કાર્યો મારફતે એમની શ્રદ્ધા સાર્થક થાય છે (યાકોબ ૨:૨૨). હિબ્રુઓ ઉપરના પત્રનો ૧૧મો અધ્યાય આવા ઘણા બધા શ્રદ્ધાવીરોની યાદી રજૂ કરે છે.

જે શ્રદ્ધા લૂપી કે પાખંડી નથી પણ સારી ને પરિપક્વ છે એની હાજરીમાં હિંમત, વિશ્વાસ, સ્વાતંત્ર્ય, આશા, એકતા, ઉદારતા, શાંતિ, આનંદ વગેરે જોવા મળશે. શરૂઆતના ખ્રિસ્તીઓના જીવનમાં આ બધું જોવા મળતું (પ્રેષિતો ૨:૪૨-૪૭). એટલે અવ્ય લોકો એમની પ્રત્યે આકર્ષણ ને એમની સંખ્યામાં ઝડપથી વૃદ્ધિ થઈ. તેમણે શ્રદ્ધાનો કોઈ મોટો દેખાવ કર્યો નહીં; તેમણે કશું પણ દેખાડા માટે કર્યું નહીં. આનાથી ઉલટું. જ્યારે લોકોમાં ભાઈચારો, સંઘભાવના, એકતા કે વહેંચીને ખાવાની ભાવના મટી જાય છે ત્યારે સંત પાઉલ એમને પ્રાકૃત ગણે છે, ને એમનામાં શ્રદ્ધાની અપરિપક્વતા કે અભાવ છે એમ માની એમને ખ્રિસ્તપ્રસાદમાં ભાગ લેવાની પણ ના પાડે છે (૧ કોરિંથ ૩:૧-૪; ૧૧:૧૭-૨૨).

સંત પાઉલ માને છે કે જ્યાં સારી શ્રદ્ધા હોય ત્યાં પ્રેમ હોય અને જ્યાં પ્રેમ હોય ત્યાં અભિમાન, ઈર્ષ્યા, બડાશ, અધર્મ વગેરે ના હોય. વધુમાં તેઓ કહે છે કે સારી શ્રદ્ધા ધરાવનારાઓ નોખી ભાષાઓ કે ચમત્કારિક શક્તિઓને નહિ પરંતુ પયગંબરી વાણીને મહત્ત્વ આપશે (૧ કોરિંથ ૧૩-૧૪), જે વાણી ન્યાય તથા ધર્મ આધારિત શાંતિને પ્રાથમિકતા આપે છે. કારણ કે આપણો અનુભવ આપણને બતાવે છે કે અભિમાનીઓ, વિલાસપ્રિય ને અધર્મ આચરનારાઓ

પણ નોખી ભાષાઓ બોલી શકે છે ને ચમત્કારિક શક્તિ ધરાવી શકે છે. આજની ન્યુઝ ચેનલો ને છાપાં એવા દાખલાઓથી ભરપૂર છે.

શ્રદ્ધા વર્ષ દરમિયાન આપણે સરસ કાર્યક્રમો કર્યા છે. હવે એની પુર્ણાહૂતિની વેળાએ પણ કંઈક કરીશું. પરંતુ આપણને પ્રાપ્ત થયેલી મહામૂલી ભેટ શ્રદ્ધાની જ્યોતને સળગતી રાખવી હોય તો કેટલાક પ્રશ્નો વિશે મનન કરવાની જરૂર છે.

આ એક વરસ દરમિયાન શ્રદ્ધા વિષે આપણને શું શીખવા મળ્યું છે?

યુવાનોમાં શ્રદ્ધાનું સિંચન કરવા ધર્મ વિભાગોમાં કેટલા પ્રયાસો થયા છે?

શું આપણા કુટુંબોમાં ખાસ કરીને આપણા બાળકો સારી શ્રદ્ધા રાખતાં થયા છે?

ગુર્જરભૂમિમાં મિશનરીઓ દ્વારા કેવી શ્રદ્ધાનું બી વાવવામાં આવ્યું હતું અને એનો કેવો વિકાસ થયો છે?

શું હવે આપણે સારી ને અખંડ શ્રદ્ધા, ભક્તિ, ધાર્મિકતા વગેરે વચ્ચેનો ભેદ સમજતા થયા છીએ? શું આપણી શ્રદ્ધા પરિપક્વ થઈ છે? અથવા ઓછામાં ઓછું પરિપક્વતા તરફ પ્રગતિ કરતી થઈ છે? એક વરસ પહેલાં આપણે આપણી શ્રદ્ધાને કેવી રીતે વ્યક્ત કરતાં હતા ને હવે કેવી રીતે આપણે એને દર્શાવીએ છીએ? ●

ઓક્ટોબર માસની નગરા - રાત્રિ આરાધનાની એક ઝાંખી.

વિશેષ નોંધ: રાત્રિ આરાધના માટે બસ કે અન્ય વાહનો લઈને તેમજ દૂરથી આવનાર શ્રદ્ધાળુ ભાઈ-બહેનોને વિનંતી કે અગાઉથી ફોન દ્વારા જાણ કરવામાં આવશે તો સાંજના ભોજનની વ્યવસ્થા કરવામાં આવશે.

નવેમ્બર માસની રાત્રિ આરાધના
તારીખ : ૧૬-૧૧-૨૦૧૩
સમય: રાત્રે ૧૦:૦૦ થી ૪-૦૦.

ફોન દ્વારા પ્રાર્થના: ફોન નં. ૯૦૯૯૫૦૧૦૨૬ (સોમવાર સી શનિવાર સવારે ૮:૦૦ થી ૧૦:૦૦)

શ્રી ટ્રીટ સેન્ટર - નગરા, નગરા રોડ, ખંભાત - ૩૮૮૬૨૦, ફોન નંબર : ૦૨૬૯૮-૨૨૩૨૫૬, ૯૫૧૦૯૦૩૭૪૦

નિયમિત ચર્ચમાં જઈ પ્રાર્થના કરવાથી, દાનધર્મ કરવાથી આપણામાં સારી શ્રદ્ધા આવતી નથી. ઈશ્વરનો પ્રેમ પ્રાપ્ત થતો નથી. ઈશ્વરનો પ્રેમ પ્રાપ્ત કરવા માટે નમ્ર બનવું જોઈએ.

શ્રદ્ધા એટલે શિયાળો, ઉનાળો અને ચોમાસુ, સારી શ્રદ્ધા એટલે કડકડતી ઠંડી, બળબળતો ઉનાળો અને ધોધમાર વરસાદ. કોઈને પ્રશ્ન થાય કે શ્રદ્ધાને ઋતુઓ સાથે શો સંબંધ? સંબંધ છે. જરા વિચારો. જે તાપ ન પડે તો સમુદ્રનું પાણી ગરમ ન થાય પરિણામે વરસાદ ન થાય, પરિણામે ઘરતી તૃપ્ત ન થાય ને શિયાળામાં ગુલાબી ઠંડી ન અનુભવાય. મારા મતે શ્રદ્ધાનું કંઈક આવું જ છે. દુઃખમાં માણસની કસોટી થાય. અર્થાત્ ઉનાળો. કસોટીમાંથી સંપૂર્ણપણે પાર ઉતરવું એટલે ચોમાસુ અને ઈશ્વર તરફની સારી નિષ્ઠાથી ભક્તિ કરી ઈશ્વરપિતાનો અનુભવ કરવો એટલે ગુલાબી ઠંડી.

“શ્રદ્ધાનો હો વિષય તો પુરાવાની શી જરૂર છે? કુરાનમાં કાંઈ પચગંબરની સહી નથી.”

એક વખત વર્ગમાં મને એક વિદ્યાર્થીએ પ્રશ્ન પૂછ્યો કે ભગવાન ક્યાં છે? મેં નરસિંહ મહેતાની ભાષામાં જવાબ આપ્યો - “અત્રત્ર સર્વત્ર ઈશ્વરી તત્ત્વ બિરાજમાન છે.” મારા જવાબથી વિદ્યાર્થી સંતુષ્ટ ન થયો. એટલે બીજો પ્રશ્ન પૂછ્યો. ભગવાનનો અનુભવ થઈ શકે? ભગવાનને જોઈ શકાય? મેં કહ્યું - ચોક્કસ જોઈ શકાય, અને અનુભવી પણ શકાય. વિદ્યાર્થીએ કહ્યું, ‘કેવી રીતે’ પછી મેં સમજાવ્યું કે જો આપણે આશંકથી અમદાવાદ જવા નીકળ્યા હોઈએ. અમદાવાદ પહોંચી જઈએ પછી ખબર પડે કે પાકીટ ચોરાઈ ગયું છે; તો શું થાય. અને વળી આ નવા શહેરમાં આપણને કોઈ ઓળખતું પણ નથી. ત્યાં અચાનક સામેથી આપણને મિત્રના દર્શન થાય. અને તેના તરફથી મદદ મળે તો માનજો કે તે મિત્રના રૂપમાં ભગવાન આપણી સમક્ષ હાજર છે. દવાખાનામાં આપણા સંબંધી માટે લોહીની જરૂર પડે, કોઈ જગ્યાએથી લોહીની વ્યવસ્થા ન થઈ શકે. અને તેના વગર ચાલે તેમ નથી, તેવા સંજોગોમાં અચાનક કોઈ અજાણ્યા રક્તદાતા તરફથી આપણને રક્ત મળી જાય અને આપણા સગાંને બચાવી લેવાય તો માનજો કે લોહીના દાતાના સ્વરૂપમાં ભગવાન મળ્યા. આવા તો આપણા જીવનમાં ઘણાં પ્રસંગો બન્યાં હશે. દરેકના જીવનમાં આવી રીતે ભગવાનના દર્શન થયા જ હશે. ફક્ત જરૂર છે સારી શ્રદ્ધાથી ભગવાનને ઓળખવાની.

નિયમિત ચર્ચમાં જઈ પ્રાર્થના કરવાથી, દાનધર્મ કરવાથી આપણામાં સારી શ્રદ્ધા આવતી નથી. ઈશ્વરનો પ્રેમ પ્રાપ્ત થતો નથી. ઈશ્વરનો પ્રેમ પ્રાપ્ત કરવા માટે નમ્ર બનવું જોઈએ. જેવી રીતે બાર-

બાર વર્ષ સુધી રક્તપ્લાવથી પીડાતી બાઈ નમ્ર બની હતી કે હું પ્રભુના વસ્ત્રની કોરને અડીશ તો પણ સાજુ થઈ જઈશ. અને તે સાજુ થઈ ગઈ. આવા તો ઘણાં દૃષ્ટાંતો પવિત્ર બાઈબલમાંથી આપી શકાય. મારા મતે શ્રદ્ધા એટલે નમ્રતાથી ઈશ્વરભિમુખ થઈ ઈશ્વરનો પ્રેમ પ્રાપ્ત કરવો.

આપણે માણસ છીએ, આપણું મન ચંચળ છે એટલે ક્યારેક આપણી શ્રદ્ધા ડગી જાય. ક્યારેક એવું પણ બને કે ઈશ્વર તરફથી પ્રતિસાદ ન મળે. એનો અર્થ એવો નથી કે ઈશ્વર આપણાથી વિમુખ થઈ ગયા છે. ના, ઈશ્વર આપણને પ્રેમ કરે છે તે આપણાથી ક્યારેય વિમુખ ન થાય. હા, એટલું ચોક્કસ કે તેની કરુણાનો વરસાદ સહેજ મોડો થાય. તેની દયાનું ઝરણું સહેજ મોડું વહે. કારણ કે ઈશ્વર આપણો પરીક્ષક છે અને આપણે તેના વિદ્યાર્થી છીએ. આપણી શ્રદ્ધા સારી છે કે ખોટી તેની પરીક્ષા લેવાનો તેને હક છે. આપણે તેમાંથી પાસ થવાનું છે. જેની જેવી શ્રદ્ધા તેવા ગુણ તેને મળે. કોઈને ૯૦%, કોઈને ૬૦%, કોઈને ૫૦% તો કોઈને ૩૦% અર્થાત્ કોઈ ભક્ત સારી શ્રદ્ધાથી ઈશ્વરની આરાધના કરતો હોય, તો પણ તેના જીવનમાં સંકટોના વાદળ છવાયેલા રહે તો માનજો તેની પરીક્ષા શરૂ થઈ છે. ઈશ્વરની પરીક્ષામાં સફળ થવું તે દરેક શ્રદ્ધાળુનું ધ્યેય હોવું જોઈએ. જેવી જેની શ્રદ્ધા તેવા તેના ગુણ. આમ મારા મતે શ્રદ્ધા એટલે પરીક્ષા અને પરીક્ષાનું પરિણામ એટલે ઈશ્વરના પ્રેમનો અનુભવ કરવો.

પ્રભુ ઈસુએ આપણને ભરપૂર પ્રેમ કર્યો છે. માટે આપણે સુખી છીએ. સારો શ્રદ્ધાળુ ક્યારેય દુઃખી ન હોઈ શકે. હા, દુઃખવી ચીજોનો અભાવ હોઈ શકે, એનો અર્થ એવો નથી કે માનવ દુઃખી છે. સારુ સુખ મનનું છે અને તે ઈશ્વર તરફથી મળે છે. પરંતુ ક્યારેક આપણામાં શેતાન અશ્રદ્ધાના બીજા વાવી જાય ત્યારે ચેતવાનું જરૂરી છે. ભગવાન ઈસુએ પીતરને ચેતવ્યા હતા. જ્યાં સુધી સારી શ્રદ્ધા હતી ત્યાં સુધી પીતર પાણી પર ચાલી શક્યા. અને જ્યારે પવન આવ્યો કે તરત જ શ્રદ્ધા ડગમગવા લાગી. અને પીતર ડૂબવા લાગ્યા. ત્યારે ભગવાન ઈસુએ તેમને બચાવ્યા. આપણા જીવનમાં શેતાન રૂપી પવન આપણી શ્રદ્ધાને ડગમગાવવા માટે આવે છે, પણ ગભરાવાની જરૂર નથી. ઈશ્વરપિતા આપણને ચોક્કસ મદદ કરે છે કારણ કે આપણે તેના સંતાનો છીએ.

“પ્રભુ ઉપર તું રાખ વિશ્વાસ
તને કદી ના કરશે નિરાશ
પ્રભુ ઉપર તું રાખ વિશ્વાસ”

ઈશ્વરની કૃપા મેળવવા માટે, પ્રભુને પ્રસન્ન કરવા માટે શ્રદ્ધા ખૂબ જ જરૂરી છે. શ્રદ્ધા હશે તો આપોઆપ પ્રેમનો પ્રસાદ મળવાનો જ છે. હિબ્રુઓ પરના પત્ર ૧૧મા અધ્યાયમાં ૬ કલમમાં લખ્યું છે કે, “શ્રદ્ધા વગર ઈશ્વરને પ્રસન્ન કરવો શક્ય નથી, કારણ જે કોઈ ઈશ્વરની નીકટ જવા ઈચ્છતો હોય તેણે એવી શ્રદ્ધા રાખવી જ જેઈએ કે ઈશ્વર છે અને તેની ખોજ કરનારને તે બદલો આપે છે.” મારા મતે આ આખો અધ્યાય દરેક શ્રદ્ધાળુએ એક વખત વાંચવા જેવો છે અને તેને આધારે પોતાના જીવનમાં ડોકિયું કરવાનું છે કે પ્રભુ ઈસુએ આપણને કેટલી બધી મદદ કરી છે જે જવાબ “હા”માં આવે તો માનજો કે આપણી શ્રદ્ધા સાચી છે. આપણે પ્રભુ ઈસુને ઓળખ્યા છે. અને તેમનો પ્રેમ પ્રાપ્ત કર્યો છે. આપણી હૃદયવાડીમાં પ્રેમથી તેમને બોલાવીએ.

પ્રભુ, પધારો મારી હૃદયવાડીમાં, હૃદયવાડીમાં
મેં તો શ્રદ્ધાના ક્યારા બાંધ્યા, આશાનાં બીજ રોપ્યાં
તો કરુણાજલ વરસાવો, હૃદયવાડીમાં, હૃદયવાડીમાં...

પ્રભુ પધારો •

શેરોન વેડીંગ ડ્રેસ ડીઝાઇનર

ક્રિશ્ચિયન લગ્ન માટે મેક્સી અથવા સાડી અને બ્લાઉઝ, નેટ, બૂકે, પર્સ, ગ્લોવ્ઝ, ડ્રોચ, હેન્ડી રૂ.૩૫૦૦/-માં મેક્સી અથવા સાડી સાથે કુલ બાર વસ્તુઓ.

નેટ, ક્રાઉન, બૂકે, ગ્લોવ્ઝ તથા દુલ્હા-દુલ્હન માટે ડ્રોચ અને હેન્ડી, બકરમસ્લીપ, પર્સ, બે ડાગ્ન કાચની બંગડી તથા સ્કાર્ફ

ફર્સ્ટ કમ્યુનિયન માટે મેક્સી, નેટ, ક્રાઉન, ગ્લોવ્ઝ ફક્ત રૂ.૧૨૦૦/-માં ફક્ત મેક્સી, રૂ.૫૦૦માં. ડાયમંડ સેટ, ક્રાઉન અને બૂકે મળશે.

પરવીન એસ.: ‘ઈવાઝ’ના સ્પેશ્યલ કારીગર

મો. ૯૬૨૪૩ ૬૦૬૮૯ / ૯૯૯૮૧ ૧૩૫૦૩

**શ્રીકૃષ્ણ ચોક, જૂનો સરપંચનો વાડો,
બાકરોલ, તા.જિ. આણંદ**

બહારથી આવનારે એપોઈન્ટમેન્ટ લેવી. મેક્સી હોલસેલ ભાવે બનાવી આપવામાં આવશે. તદ્દન નવા સ્ટોકમાં, ઈમરજન્સી ઓર્ડર લેવામાં આવશે.

મેડીકલ મિશનનાં સિસ્ટરોનું યુવતીઓને આહ્વાન

“જીવન ઈશ્વરની ભેટ છે; આપણે જીવનમાં જે બનીએ, તે ઈશ્વરને આપણી ભેટ છે.”

પડકારરૂપ અને જરૂરિયાતમંદ વિસ્તારોમાં જીવન અને આરોગ્યને પ્રાધાન્ય આપી લોકસેવાર્થે જાત ઘસી નાંખનાર મેડીકલ મિશનના સિસ્ટરોનું મંડળ એક આંતરરાષ્ટ્રીય સાધ્વીસંઘ છે.

શું તમને ભીંતરમાં એવી પ્રતીતિ થાય છે કે પ્રભુ ઈસુ તમને બોલાવે છે?

પ્રભુ ઈસુના પગલે ચાલી, માંદાઓની સારવાર કરવી, તરછોડાયેલા અને શોષિત વર્ગના ઉદ્ધાર માટે સામાજિક અને શૈક્ષણિક કાર્યો દ્વારા, સર્વને પ્રભુમય જીવનનો આસ્વાદ કરાવવો એ અમારા મંડળનો ઉદ્દેશ છે. ઈસુચીંધ્યા રસ્તે ચાલી માનવજાતની સેવાર્થે જીવન જીવવા ઇચ્છતી યુવતીઓને અમારું મંડળ સહર્ષ આવકારે છે.

HEARTY WELCOME

“હું તને જે કોઈ લોહોમાં મોકલું ત્યાં તારે જવાનું છે અને જે કાંઈ કહેવાનું હું તે કહેવાનું છે. (ઈર્મિયા ૧:૭)
તો આવો.... અને જુઓ....

શૈક્ષણિક યોગ્યતા: ધોરણ ૧૨ તેમજ કોલેજ કે અન્યકેત્રે અભ્યાસ કરતી બહેનો.

સંપર્ક સાધો:

Vocation Promoter
Medical Mission Sisters
Sandipani, Bibwewadi,
PUNE - 411 037 Maharashtra
Sr. Usha: 07588273153
Sr. Josiephine: (020) 24218925

ક્રેથલિક સંપ્રદાયના ધાર્મિક રીવાજોમાં ભિન્ન ભિન્ન પરંપરાઓ જોવા મળે છે. આ પરંપરાઓ અથવા રીતરિવાજો વ્યક્તિના શ્રદ્ધા ઘડતરમાં પણ મહત્વનો ભાગ ભજવે છે.

પરમપૂજા સમયે પુરોહિતને મદદ કરતાં મીસ સેવકો અથવા વેદીસેવકો પણ આપણી આવીજ ધાર્મિક પરંપરાનો હિસ્સો છે. પુરોહિત જ્યારે યજ્ઞ અર્પણ કરે ત્યારે તેમને સહાયરૂપ થવા તેમની સાથે વેદી ઉપર નાનાં નાનાં કિશોર - કિશોરીઓ ધાર્મિક વસ્ત્રો ધારણ કરી પુરોહિતને મદદ કરે છે. આજથી લગભગ પંદરેક વર્ષ પહેલાં ફક્ત કિશોરોને જ આ રીતે વેદીસેવક બનવા મળતું હતું. પરંતુ હવે કિશોરીઓ પણ વેદીસેવિકા તરીકે સેવાઓ આપે છે. મહદઅંશે જે બાળકોએ પ્રથમ ખ્રિસ્તપ્રસાદ સંસ્કાર અંગીકાર કરી લીધેલ હોય તેમને વેદીસેવક બનાવવામાં આવે છે.

કિશોર અવસ્થામાં પુરોહિત સાથે પરમપૂજામાં વેદી ઉપર ભાગ લેતાં બાળકોમાં નાની ઉંમરે જ શ્રદ્ધાનું સિંચન થાય છે. બાળકોમાં પુરોહિતને યજ્ઞમાં મદદ કરવા બદલ ખૂબ મોટું કામ કર્યાની લાગણી જન્મે છે. અને અબાણપણે ધીમે ધીમે તે બાળક ઈશ્વર તરફ ખેંચાય છે. અનેક સંતો અને મહાન ધાર્મિક વ્યક્તિઓનું કિશોર અવસ્થામાં વેદી સેવક બનતાં બનતાં શ્રદ્ધા ઘડતર પાંગર્યું છે. ત્રણેક વર્ષ પહેલાં આપણા ધર્મધ્યક્ષશ્રી થોમસ મેકવાને થલતેજના સંત જૂડ દેવાલય ખાતે વેદીસેવક મંડળની સ્થાપના વખતે પરમપૂજામાં કબૂલ્યું હતું કે નાનપણમાં તેઓ વારંવાર વેદીસેવક તરીકે પોતાની સેવાઓ આપતા અને ત્યારથી જ તેમને પુરોહિત બનવાની પ્રેરણા મળી હતી.

આવો, આજે આપણે વેદીસેવક/સેવિકાઓના રક્ષક સંત એવા સંત જોન બર્કમન્સની જીવનકથા જાણીએ. કેથલિક ધર્મસભા દર વર્ષે નવેમ્બર માસની ૨૬ તારીખે સંત જોન બર્કમન્સનું પર્વ ઉજવે છે. સંત બર્કમન્સ ઈસુસંઘમાં પુરોહિત બનવા જોડાઈ ગયા. પરંતુ ઉમેદવારીના સમયગાળામાં જ બાવીસ વર્ષની યુવા આયુમાં તેમનું મૃત્યુ થયું હતું.

જોન બર્કમન્સનો જન્મ બેલ્જિયમ દેશના ડાયેસ્ટ ખાતે ૧૩ માર્ચ, ૧૫૯૯ના રોજ થયો હતો. જોન ચાર્લ્સ અને એલિઝાબેથનાં પાંચ સંતાનોમાં તેઓ જ્યેષ્ઠ હતા. તેમના પિતા જૂતાં સીવવાનું કામ કરતા હતા. સ્નાનસંસ્કારક જોન બાપ્તિસ્માની યાદમાં તેમનું જોન નામકરણ કરવામાં આવ્યું હતું. બાલ્યાવસ્થામાં તેમના વખતમાં કેથલિક અને પ્રોટેસ્ટન્ટ સમુદાય વચ્ચે ધાર્મિક યુદ્ધનું વાતાવરણ હતું.

નાનપણથી જ બર્કમન્સ અત્યંત ધાર્મિકવૃત્તિવાળા હતા. સાત વર્ષની નાની ઉંમરથી જ તેઓ સવારે વહેલા ઊઠી જઈ રોજ દેવળે જતાં અને બે કે ત્રણ પરમપૂજામાં વેદીસેવક બનતા. રવિવારની પરમપૂજામાં પુરોહિતના ઉપદેશને એકાગ્રતાથી સાંભળતા. કિશોર અવસ્થામાં જ તેમના ઘરથી થોડા માર્ગલ દૂર આવેલ મોન્ટીયાગોના તીર્થસ્થળે પદયાત્રા કરતા. જોન બર્કમન્સની આવી ધાર્મિકતા અને પવિત્રતા જોઈ તેમના સભાયાજ્ઞિક ફાધર એમરિકે નોંધ્યું હતું કે આવું પવિત્ર અને શ્રદ્ધામય જીવન જીવતો આ નાનો બાળક આગળ જઈ મહાન વ્યક્તિ બનશે. અને ઈશ્વર તેની મારફતે અદ્ભુત કાર્યો કરાવશે. કેવી સચોટ ભવિષ્યવાણી!!! જ્યારે તેઓ ૯ વર્ષના થયા ત્યારે તેમની માતા ગાંભીર માંદગીમાં સપડાયાં. બર્કમન્સ માતાની પથારી પાસે કલાકોના કલાકો બેસી રહેતાં અને પ્રાર્થના કરતાં. નાનપણમાં ભણતરની સાથે થોડી આવક મેળવવા તેમણે ઘરનોકર તરીકે કામ કર્યું હતું જેથી પરિવારને આર્થિક ટેકો મળી રહે અને પોતાના અભ્યાસ ખર્ચમાં મદદ મળે.

ઈ.સ. ૧૬૧૫માં ઈસુસંઘે મેલાઈન્સ ખાતે નવી કોલેજ શરૂ કરી. બર્કમન્સ પ્રારંભમાં પ્રવેશ લેનારામાંના એક હતા. કોલેજકાળ દરમિયાન બર્કમન્સ અત્યંત પવિત્ર જીવન જીવ્યા. દર માસે પવિત્ર મરિયમની જુદી જુદી આરાધના કરતાં અને દર શુક્રવારે શહેરમાં

ઉઘાડા પગે ફરીને ક્રૂસના માર્ગની ભક્તિ કરતાં. કોલેજકાળ પૂરો થવા આવ્યો ત્યારે બર્કમન્સે તેમના ઘરે પત્ર દ્વારા જાણ કરી કે તેઓ ઈસુસંઘમાં જોડાવા ઈચ્છે છે. તેમના પિતાએ તીવ્ર વિરોધ દર્શાવ્યો. છેલ્લા ઉપાય તરીકે બધી આર્થિક મદદ બંધ કરી દેવાની ધમકી પણ આપી. પરિવારની નારાજગી છતાં ૨૪ સપ્ટેમ્બર, ૧૬૧૬ના દિવસે જોન બર્કમન્સ ઈસુસંઘમાં સંન્યસ્ત સંઘના ઉમેદવાર તરીકે જોડાઈ ગયા. મિલનસાર સ્વભાવ અને બીજાને મદદ કરવા હંમેશા તત્પર બર્કમન્સ સંઘમાં બધાંના પ્રીતિપાત્ર બની રહ્યાં. ૧૬૧૮માં તેમને તત્ત્વજ્ઞાનની (Philosophy) તાલીમ માટે રોમ મોકલવામાં આવ્યા. ત્રણસો માર્ગલથી વધુ લાંબી મુસાફરી પીઠ ઉપર પોતાનો સામાન લાદીને પગપાળા પૂરી કરી. જોન રોમ કોલેજમાં ઉચ્ચ અભ્યાસાર્થે પહોંચ્યા. જોન બર્કમન્સ ઘણી વખત કહેતાં કે દીક્ષા બાદ તેમની નિમણૂક સૈન્યમાં પુરોહિત તરીકે કરવી. તેઓ ઈચ્છતા કે સૈનિકો સાથે કામ કરતાં કરતાં તેઓ શહાદત પામે! સંત આલોઈસ ગોન્ઝાગાને તેઓ પોતાના આદર્શ માનતા. માતા મરિયમ પ્રત્યે તેમને અપાર પ્રેમ અને ઊંડી શ્રદ્ધા હતી. હમેશાં નિષ્કલંક જીવનધારણની ભક્તિ અને ગુલાબમાળા જપતા. બર્કમન્સ ખૂબ જ આજ્ઞાકારી હતા અને સંઘના

નીતિનિયમોનું ચૂસ્તપણે પાલન કરતા. પોતાના દરેક કામમાં તેઓ ચીવટ રાખતાં. નાનામાં નાના કામને પણ પૂર્ણ ચોક્કસાઈથી કરવાની તેમને ટેવ હતી. સંઘના અંધારણના નીતિનિયમો પ્રમાણે પવિત્રતા, આજ્ઞાધીનતા અને ઉદારતા પ્રત્યે તેઓ સંપૂર્ણ સજાગ હતા. સાદું અને પવિત્ર જીવન જીવતાં બર્કમન્સ કહેતાં કે હું યુવાનીમાં સંત ન બની શકું તો કદાપિ સંત બની ન શકાય. પોતાની વર્તણૂક દ્વારા સંઘના ઉપરી-અધિકારીઓને એક આદર્શ સંન્યસ્તસંઘના ઉમેદવાર તરીકેનું દૃષ્ટાંત આપતા ગયા. “નાનામાં નાના નીતિ નિયમનું ચોક્કસાઈ પૂર્વક પાલન કરવું એ જ મારે મન તપ છે.” જોન કહેતાં, અને સાચે જ નિયમોનું ઉલ્લંઘન કરવા કરતાં મોતને ભેટવાનું પસંદ કરતાં. આજ દ્યેય તેમણે જીવનના છેલ્લા દિવસ સુધી પાળી બતાવ્યો. ઈસુસંઘના ઉપરીઓ અને તેમના આધ્યાત્મિક ગુરુઓએ બર્કમન્સનો આ ગુણ ખૂબ નજીકથી અનુભવ્યો હતો.

ગ્રીક કોલેજ દ્વારા આયોજીત તત્ત્વજ્ઞાનની ચર્ચામાં ભાગ લેવા ૧૬૨૧ના ઓગષ્ટ માસમાં તેજસ્વી બુદ્ધિપ્રતિભા અને તીક્ષ્ણ યાદશક્તિવાળા જોન બર્કમન્સની પસંદગી થઈ. જોન રોમથી ત્યાં પહોંચ્યા અને પોતાની છટાદાર વક્તૃત્વ કળાથી બધાંને મંત્રમુગ્ધ કરી દીધાં. પરંતુ રોમ પાછા ફરતાં સમયે તેઓ બીમાર પડ્યાં અને મરડો અને તાવમાં પટકાયાં. માંદગીને લીધે ૧૩ ઓગષ્ટ, ૧૬૨૧ના રોજ રોમ ખાતે તેમણે અંતિમ શ્વાસ લીધા. બાવીસ વર્ષ અને પાંચ માસની યુવા આયુમાં તેમનું મૃત્યુ થયું. દક્ષિણવિધિ પહેલાં ઘણાં

દિવસો સુધી હજારો લોકો તેમના અંતિમ દર્શને આવતા રહ્યાં. અને તેમની સમક્ષ અરજો ગુજારતા રહ્યાં. રોમના ઈગ્નાસીઓ ખાતે તેમને દફનાવવામાં આવ્યા. એ જ વર્ષે ફિલિપ નામના આર્સકોટના ઉમરાવે પોપ ગ્રેગરી પંદરમાને જોન બર્કમન્સ વિશે સમગ્ર માહિતી એકઠી કરવા આવેદનપત્ર આપ્યું જેથી સંત તરીકેની ઘોષણાની પ્રક્રિયા શરૂ થઈ શકે.

જોન બર્કમન્સના મૃત્યુ પછી તેમનું હૃદય કાઠીને તેમના વતન બેલ્જીયમ મોકલવામાં આવ્યું હતું. અને લોવેન ખાતેના દેવાલયમાં ચાંદીની મંજુષામાં સાચવવામાં આવ્યું છે. ઈ.સ. ૧૮૬૫માં તેમને પુનિત અને ૧૮૮૮માં સંત તરીકે ઘોષિત કરવામાં આવ્યાં. તેમની પ્રતિમામાં સંત જોન બર્કમન્સ હાથ જોડેલા અને ક્રોસ, ગુલાબમાળા અને સંઘની નિયમસંહિતા ધારણ કરેલા જોવા મળે છે.

બેલ્જીયમના ટપાલ વિભાગે સંત જોન બર્કમન્સની યાદમાં ૧૮૬૫માં ટપાલ ટિકિટ જારી કરી હતી. વિશ્વભરમાં બર્કમન્સના નામે અનેક શૈક્ષણિક સંસ્થાઓ કાર્યરત છે. ભારતમાં ઝારખંડમાં બે શાળાઓ, કેરલમાં એક શાળા અને એક કોલેજ તથા તમિલનાડુમાં ચેન્નાઈ ખાતે ઈસુસંઘની સંન્યસ્ત સંઘના ઉમેદવારોની તાલીમ સંસ્થા (Jesuit Scholastigate) આ તેજસ્વી પ્રતિભાવાળા સંતની યાદમાં સ્થાપવામાં આવી હતી. શ્રદ્ધાવર્ધની પૂર્ણાહુતિના અવસરે સંત જોન બર્કમન્સના જીવનમાંથી આપણા કિશોર-કિશોરીઓ અને યુવાનો શ્રદ્ધામય જીવન જીવવાની પ્રેરણા મેળવે એવી અભ્યર્થના... ●

Saffron

Saffron villa
2 & 3 BHK
Ultra Modern Mangalore

Villa

N.A., N.O.C. ટાઈટલ ક્લીયર, લોન પેપર ઉપલબ્ધ

સુવિધાઓ:

★ લેન્ડસ્કેપ ગાર્ડન	★ આર.સી.સી. રોડ
★ બાળકો માટે પ્લે એરિયા	★ સ્ટ્રીટ લાઈટ
★ જોગીંગ ટ્રેક	★ ૨૪ કલાક પાર્કી
★ ખુલ્લી બેઠક વ્યવસ્થા	★ ૨૪ કલાક સિક્યુરીટી
★ સ્કેટીંગ રીંગ	

ડેવલોપર્સ: સૂર્યા ડેવલોપર્સ, નડિયાદ મો. ૯૮૨૫૦ ૧૯૩૩૭ મો. ૯૯૯૮૭ ૨૩૬૩૫ મો. ૯૩૭૭૯ ૯૦૯૬૨	સાઈટ: સેફરોન વિલા, મિશન રોડ, એલિમ ચર્ચના ખાચામાં, કમલેશ પાર્કની બાજુમાં, રામ તલાવડી, નડિયાદ
--	--

ST ANN'S GROUP OF INSTITUTIONS

Mulki, Mangalore - 574 154

Ph: 0824 - 2293880, 2293881, 2290505 Fax: 0824 - 2293882
Website: www.saintanns.in E-mail: saintanns2003@gmail.com

COURSES OFFERED

Recognized by Indian Nursing Council, Karnataka State Nursing Council & Govt. of Karnataka
Affiliated to KJ Somaiya, Bangalore & Rajiv Gandhi University of Health Sciences, Bangalore

- DIPLOMA IN MEDICAL LABORATORY TECHNOLOGY (DMLT)
- DIPLOMA IN X-RAY TECHNOLOGY WITH CT SCAN AND MRI (DXRT)
- B.Sc. IN MEDICAL LABORATORY TECHNOLOGY
- B.Sc. IN MEDICAL IMAGING TECHNOLOGY
- B.Sc. IN OPERATION THEATRE TECHNOLOGY
- DIPLOMA IN GENERAL NURSING (GNM)
- B.Sc. NURSING (BASIC) ● P.C. B.Sc. NURSING
- M.Sc. NURSING - MEDICAL SURGICAL, OBG, PSYCHIATRY, PAEDIATRIC & COMMUNITY

For details contact office between 9 a.m. and 5 p.m. on all working days

Students who have completed Xth or XIth & XIIth in Arts / Commerce stream willing to pursue allied health courses may contact the office

Rev. Sr. Flora D'Souza, Director, Nursing Education Mob: +918105771552	Eric C. Lebo, Chairman Mob: +919845105181
--	---

Estd: 1993 **LOBO TEACHERS FOUNDATION** Regd: 2009

Jee Villa, D. No. 15-13-785, Kadri Coconut Garden Road, Mangalore - 575 002
Ph: 0824 - 2215488 Mobile: +91 9900254888

સુલેમાન નામે (હાલનું નામ મારિયો બોસેફ) એક ઈસ્લામ ધર્મના વિદ્વાન મોલવી જેમની ઉંમર હાલમાં ૩૫ની આસપાસ છે. જેને ઈસ્લામ ધર્મનું ઘણું જ બહોળું તથા ઊંડું જ્ઞાન પ્રાપ્ત હતું. અને તે ઘણાં જ ભારતપૂર્વક તથા ઝનૂનથી લોકોને ઉપદેશ આપતા હતા કે “ઈસુ ભગવાન નથી” તે પ્રભુ ઈસુના દૈવત્વને પડકારતા હતા. પરંતુ આજે તે જ મોલવી કેરાલા રાજ્યના ડિવાઈન રીટ્રીટ સેન્ટરમાં ખ્રિસ્તી ધર્મનો ઉપદેશ તથા રીટ્રીટ એટલાં જ ઝનૂનથી આપે છે. તથા પ્રભુ ઈસુ જ સાચા મુક્તિદાતા છે તેવી જાહેરમાં ઘોષણા કરે છે. જે સ્થળને આપણે પોટ્ટાના (કેરાલામાં) નામે ઓળખીએ છીએ તેની નજીકમાં જ ડીવાઈન રીટ્રીટ સેન્ટર છે. આપણાંમાના ઘણા લોકો ત્યાં રીટ્રીટ માટે ગયા હશે અને મારિયોની રીટ્રીટ તથા સાક્ષીનો અનુભવ કર્યો હશે.

હું પણ ગયા મે મહિનામાં (૨૦૧૩) તે જ સ્થળે રીટ્રીટ ગ્રહણ કરવા માટે ગયો હતો. તે દરમિયાન હું મારિયોના સંપર્કમાં આવ્યો હતો. મેં તેમના ઘરે મુલાકાત પણ લીધી હતી. તેમણે મને એક અંગ્રેજી પુસ્તક પણ આપ્યું જે તેમણે પોતે જ લખ્યું છે. પુસ્તકનું નામ છે. “In Search of you” એટલે કે પ્રભુ ઈસુ તમારી ખોજમાં આ પુસ્તકને કેરાલાના ચાર ધર્મધ્યક્ષ સાહેબોએ તથા ડિવાઈન રીટ્રીટ સેન્ટરના ડાયરેક્ટર ફા. અગુસ્તિન વલ્લુરને માન્યતા તથા આશીર્વાદ આપ્યા છે. તથા મારિયોએ મને તેમના આ પુસ્તકના આધારે દૂતમાં લેખ લખવા માટે મૌખિક મંજૂરી પણ આપી છે. આ પુસ્તકમાં સુલેમાને પોતાના જીવનની આપવિતી જણાવી છે, ખાસ તો તેમનામાં આ આધ્યાત્મિક પરિવર્તન કઈ રીતે આવ્યું તે, ઈસુખ્રિસ્તને અનુસરવા માટે તેમને પ્રેરણા ક્યાંથી મળી, કેટલી મુશ્કેલીઓનો સામનો કરવો પડ્યો, ભોગ આપવો પડ્યો, ગ્રાસ વેઠવો પડ્યો. પોતાના માતાપિતા, ભાઈ-બહેન, મિત્રો સગાંસંબંધી અને છેવટે તેમના સમાજે તેમનો સંપૂર્ણ બહિષ્કાર કર્યો. તેમને શારીરિક અને માનસિક ગ્રાસ આપવામાં આવ્યો. બાળપણથી લઈને જુવાની સુધીની આ સફર ઘણી જ કાંટાળી અને લોહિયાળ સાબિત થઈ. તેમ છતાં છેવટે તેમણે પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્તને સ્વીકારીને જ શ્વાસ લીધો. અને તેમની આ સફરમાં પવિત્રઆત્મા સતત તેમની પડખે પ્રેરકબળ તરીકે માર્ગદર્શન અને સમર્થન પૂરું પાડતા રહ્યાં.

સુલેમાનનો જન્મ ૧૯૭૮ની સાલમાં એક ઘણાં જ રૂઢિચુસ્ત મુસ્લિમ પરિવારમાં થયો હતો કે જે કુટુંબ કેરલ રાજ્યના વાયનાંદ જિલ્લામાં રહેતું હતું. આઠ વર્ષની ઉંમરે તેમને યરૂશાલેમ અરેબિક કોલેજમાં ઈસ્લામ ધર્મનું શિક્ષણ મેળવવા માટે મૂકવામાં આવ્યા હતા. અને ૧૩ વર્ષની ઉંમરે તો તેમણે ઈસ્લામ ધર્મનો ઉપદેશ લોકોને આપવાનું શરૂ કરી દીધું હતું. અભ્યાસમાં ઘણાં જ બુદ્ધિશાળી તથા તેજસ્વી હોવાના લીધે ઘણું જ ઊંડું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું, અને ૧૮ વર્ષની નાની ઉંમરે સુલેમાનને દુનિયાના એકમાત્ર સૌથી નાની ઉંમરના

મોલવી તરીકે દીક્ષા આપવામાં આવી હતી. પવિત્ર કુરાનના અભ્યાસ દરમિયાન તેમણે પ્રભુ ઈસુ વિશેની શોધખોળ ચાલુ રાખી હતી. અને આજ કુરાનમાંથી તેમને પ્રભુ ઈસુની દિવ્યતા અને દૈવી સ્વરૂપના દર્શન થયા. જેના ફળ સ્વરૂપે સુલેમાનથી મારિયો બોસેફ બનવાનો પાયો રચાયો.

“In Search of you” પુસ્તકમાં સુલેમાને પ્રગટ કર્યું છે કે પવિત્ર કુરાનમાં ખ્રિસ્તીધર્મ વિશે શું માન્યતાઓ છે. પ્રભુ ઈસુ તથા માતા મરિયમ વિશે કુરાન શું કહે છે. તથા આ બંને ધર્મો વચ્ચે કેટલી સામ્યતા અને વિરોધાભાસ છે તે દર્શાવ્યું છે.

ત્યારબાદ સુલેમાને પવિત્ર બાઈબલનો અભ્યાસ ભારતની ડિવાઈન બાઈબલ કોલેજ અને બેડેન્ડા બાઈબલ કોલેજમાંથી કર્યો, તેના પછી માસ્ટર ઓફ આર્ટ ઈન રિલિજિયન અને ફિલોસોફી મદુરાઈ કામરાજ યુનિ.માંથી પૂર્ણ કર્યું. એટલું જ નહીં આજે તેઓ ફિલોસોફીના શિક્ષક પણ છે. અને કેરલમાં મેરી માર્થા મેજર સેમિનારીમાં ભણાવે છે. અને છેલ્લે તેમણે ખ્રિસ્તી કન્યા સાથે લગ્ન પણ કર્યા અને બે સુંદર બાળકીઓના પિતા છે.

સુલેમાન તેમના પુસ્તકમાં લખે છે કે જ્યારે તેઓ જન્મ પહેલાં તેમની માતાના ગર્ભમાં હતા તે દરમિયાન તેમની માતાને પ્રસૂતિને લગતી ઘણી જ ગંભીર શારીરિક મુશ્કેલી પેદા થઈ હતી. ડોક્ટરે નિદાન કર્યું હતું કે ગર્ભમાં બાળકની બચવાની બિલ્કુલ શક્યતા નથી. અને તેથી તે વખતે તેમની માતાએ અલ્લાહ સમક્ષ માનતા માની હતી કે “હે અલ્લાહ જો આ મારું બાળક ગર્ભમાં છે, તે બચી જશે તો હું જરૂર તને અર્પણ કરી દઈશ, એટલે કે મોલવી બનાવીશ.” અને આખરે બાળક બચી ગયું અને સુલેમાનનો જન્મ થયો. અને એ જ માતાની માનતા અનુસાર બાળકને ગળથુથીમાંથી જ ઈસ્લામ ધર્મના સંસ્કાર પ્રાપ્ત થાય તે હેતુથી તેને આઠ વર્ષની કાચી ઉંમરે અરેબિક કોલેજમાં ઈસ્લામ ધર્મનો અભ્યાસ કરવા મોકલી દેવામાં આવ્યો. અને ૧૮ વર્ષની ઉંમરે મોલવી તરીકે દીક્ષા આપવામાં આવી. અને તેના થકી જ તેઓ પવિત્ર કુરાનમાંથી પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્તના દૈવી સ્વરૂપને ઓળખી શક્યા. આજે તેઓ દૃઢપણે માને છે કે તેમનો જન્મ કોઈ અકસ્માત નહોતો. તે તો પરમેશ્વરે અગાઉથી જ તેમના માટે ઘડેલી યોજના હતી. કેમકે જો તેઓ તેમની માતા દ્વારા અલ્લાહને અર્પણ ન થયા હોત તો મોલવી ન બની શક્યા હોત અને પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્તના દૈવી સ્વરૂપને કુરાનમાંથી ન ઓળખી શક્યા હોત. માટે જ આજે તેઓ સ્વીકારે છે કે તેમનો જન્મ કોઈ વિશેષ કાર્ય માટે થયો છે. અને ખ્રિસ્તીધર્મ એ જ સાચો ધર્મ છે. અને પ્રભુ ઈસુ એ જ આપણા તારણહાર છે, મુક્તિદાતા છે. વાંચો બાઈબલની કલમ ઈર્મિયા ૧:૫ ક.

“તને ગર્ભમાં ઘડ્યો તે પહેલા મેં તને પસંદ કર્યો હતો, તુ જન્મ્યો તે પહેલા મેં તને આ કામ માટે નક્કી કર્યો હતો. મેં તને પ્રજાઓના પયગંબર તરીકે નીમ્યો હતો.”

વધુમાં સુલેમાન તેમના પુસ્તકમાં લખે છે કે પવિત્ર કુરાનમાં લખ્યું છે કે, Jesus is the word and Spirit of God. અર્થાત્ પ્રભુ ઈસુ પરમેશ્વર પિતાનો શબ્દ અને પવિત્ર આત્મા છે. જ્યારે સુલેમાન ઈસ્લામિક સ્કૂલમાં પવિત્ર કુરાનનો અભ્યાસ કરતા હતા ત્યારે તેમણે

તેમના શિક્ષકને પ્રશ્ન કર્યો કે કુટુંબમાં સ્પષ્ટ રીતે લખ્યું છે કે કાર્ડસ્ટ (ઈસુ)એ અલ્લાહનો શબ્દ છે અને જો એ સાચુ હોય તો પછી અલ્લાહના એ શબ્દનું સ્થાન, પદ કે મોભો કે નામ શું છે? તે કોણ છે? સૃષ્ટિના સર્જનહાર છે કે પછી કોઈ જીવ, માણસ કે પ્રાણી છે? તેમના શિક્ષક મુશ્કેલીમાં મૂકાયા. પ્રમાણિક્તાથી જવાબ ન આપી શક્યા.

ફક્ત એટલું જ કહ્યું, Word is neither creature nor creator. 'શબ્દ'એ નથી કોઈ સર્જનહાર કે નથી કોઈ જીવ કે પ્રાણી.

થોડી વાર પછી ફરીથી સુલેમાને પ્રશ્ન કર્યો.

તો પછી હું અલ્લાહના આ શબ્દને તેમના પુત્ર (ઈસુ) તરીકે સંબોધન કરી શકુ છું? સ્વીકારી શકુ છું?

આ પ્રશ્નના જવાબમાં શિક્ષકે સામો પ્રશ્ન કર્યો કે અલ્લાહને જો પુત્ર ખોઈતો હોત તો તેમને પત્ની ના હોત?

સુલેમાને ફરીથી પ્રશ્ન કર્યો, અલ્લાહને આંખો છે?

શિક્ષકે કહ્યું, ના. સુલેમાને કહ્યું અલ્લાહ ખોઈ શકે છે?

શિક્ષકે કહ્યું, હા.

સુલેમાને કહ્યું, આંખો વગર જો અલ્લાહ ખોઈ શકતા હોય તો પછી પત્ની વગર તેમને પુત્ર કેમ ના હોઈ શકે?

વધુમાં સુલેમાન કહે છે, અને જો એ સાચુ હોય તો પછી શા માટે હું મસિહાને (ઈસુ) પરમેશ્વર પિતાના પુત્ર તરીકે ન સ્વીકારું?

Semson V. Damesa
99799 32999

Prathna

ALUMINIUM SECTION

એલ્યુમિનિયમની બારી, ઓફીસ પાર્ટીશન તેમજ બાલ્કની પેક તેમજ કિચન ડ્રોવરનાં સ્પેશ્યાલીસ્ટ.

30, Navijyoti Society, Opp. S.B.B.I. Bank,
Laxinaaryan Cross Road, Maninagar (East)
Ahmedabad

આવી દલીલોને વાતલાપના આધારે સુલેમાનના મનમાંથી પ્રભુ ઈસુ વિશેની શંકાઓ ધીમે ધીમે દૂર થવા લાગી. તેમ છતાં તેઓ પોતાની ધાર્મિક માન્યતાઓ પ્રત્યે અસ્પષ્ટ હતા. સાચા ભગવાન કોણ છે ઈસુ કે પછી અને આ સત્યની ખોજમાં તેમને પવિત્રઆત્માની દોરવણી સતત મળતી રહી. (પુસ્તક 'ઈન સર્ચ ઓફ યુ'ના આધારે)

લગ્ન વિષયક

*Gujarati RC girl, 5'3", d.o.b. 11-8-1982, MBA, native of Anand fluent in English, Hindi, Gujarati. Job in real estate company at Bombay. Looking for suitable match. Father retired from Air Force, Mother home maker. Sibling - 1 elder sister married.

Contact: Kirit Mahida 09428153484

*ગુજરાતી કેથોલિક યુવતી, ઉંમર ૩૦ વર્ષ, ઊંચાઈ ૫'૨". અભ્યાસ: B.Sc. ફીઝીક્સ, M.Sc. નેનો ટેકનોલોજી, B.Ed. (અંગ્રેજી માધ્યમમાં અભ્યાસ), પ્રતિષ્ઠિત ટ્રસ્ટ સંચાલિત સ્કૂલમાં ટીચર તરીકે જોબ કરતી યુવતી માટે યોગ્ય યુવકના વાલીઓએ સંપર્ક કરવો. યોગ્ય પસંદગી માટે જાહેરાત આપેલ છે.

સંપર્ક: ૯૩૨૭૧ ૩૩૮૧૬, ૯૩૨૭૫ ૧૪૨૧૪

*ગુજરાતી કેથોલિક યુવક, ઉંમર ૨૮ વર્ષ, ઘઉંવર્ણા, અમદાવાદમાં સારી કંપનીમાં જોબ ધરાવતા MCA યુવક માટે યોગ્ય જીવનસાથી પસંદગી હેતુસર સુંદર, સુશીલ, ધાર્મિક, સંસ્કારી કન્યા, MCA, Comp. Engineer, Comp. Scienceના વાલીઓએ સંપર્ક કરવો.

સંપર્ક: ૯૬૦૧૦ ૮૦૯૩૬

*આણંદમાં રહેતા, ગુજરાત સરકારનાં શિક્ષણ વિભાગમાં ઈન્ફોર્મેશન સિસ્ટમ પર કામ કરતા તથા કોમ્પ્યુટર જોબ વર્કનું પોતાનું સેન્ટર ચલાવતા યુવક માટે યુવતીઓનાં માતાપિતા તરફથી મેરેજ માટેની પ્રપોઝલ આવકાર્ય છે. ગોરવર્ણા, ઊંચાઈ ૫'૫", વજન ૫૬ કિ.ગ્રા., ઉંમર ૩૨, અભ્યાસ MCA, પગાર ૧૬,૦૦૦ રૂ.

સંપર્ક: ૮૧૪૦૨ ૦૭૧૨૭

Email: kumarroy219@gmail.com

*ગુજરાતી કેથોલિક યુવક, ઉં. ૩૩ વર્ષ, ઊંચાઈ ૫'૬", ઘઉંવર્ણા માટે સુંદર, સુશીલ, સંસ્કારી યુવતીઓના વાલીઓએ સંપર્ક કરવો.

મો. ૯૭૨૬૫ ૩૩૨૪૮

હાર્દિક નિમંત્રણ...

પધારો અમારે આંગણે ...

વડતાલમાં...

ઈસુના પૂજ્ય હૃદયની ૧૬મી સામૂહિક યાત્રા

“હે અંતઃકરણ ઈસુના, હે જીવંત છલક્યાં વારિ,
તૃષિત અમારાં હૈયાં લઈને, અમે બધાંયે જલ પીવાને આવ્યાં પાસ તમારી.”

“ઈસુ-આત્મા સભર જીવંત રોટી, માતા મરિયમનો દીકરો, અમારો રાજા.”

નવસંધ્યા ભક્તિ: તા. ૦૧-૧૧-૨૦૧૩ થી ૦૯-૧૧-૨૦૧૩ રોજ સાંજે ૫.૩૦ કલાકે

પર્વ દિન: ૧૦ નવેમ્બર ૨૦૧૩, રવિવાર

સવારે ૯.૩૦ કલાકે ભવ્ય સરઘસ (વડતાલ ચોકડીથી કેથોલિક ચર્ચ સુધી)
પરમયજ્ઞ સવારે ૧૦.૩૦ કલાકે (માનનીય બિશપ થોમસ મેકવાનના વરદ્ હસ્તે)

લિ. ફાધરો, સિસ્ટરો, સર્વ શ્રદ્ધાળુઓ

અગ્નેલ ધામ, કેથોલિક ચર્ચ, વડતાલ

નોંધ: ખ્રિસ્તયજ્ઞ પછી સ્નેહ ભોજનની વ્યવસ્થા કરેલી છે.

ક્રિશોરમિત્ર

નવેમ્બર, ૨૦૧૩

બાળકોના પ્યારા - ચાચા નહેરૂ

૧૪ નવેમ્બર-બાલદિન: જવાહર નહેરૂનો જન્મદિન

પરિવર્તન:

સ્ટીવ અને સ્ટેફીની એકલોતું સંતાન એટલે એમની દીકરી વ્લેસી. સ્ટીવભાઈ સરકારી શાળામાં અને સ્ટેફીબેન મિશનરી સ્કૂલમાં શિક્ષક હતાં. વર્ષોના શિક્ષણકાર્યના અનુભવને લીધે બાળકોની ધમાલ-મસ્તીથી બંને સુપેરે પરિચિત હતા. તેથી જ બધી સમસ્યાનો તેઓ ધીરજપૂર્વક ઉકેલ લાવતા.

વ્લેસી પણ ખૂબ મસ્તીખોર, પોતાનું ધાર્યું જ કરવામાં માનતી. તેના માતા-પિતા બંનેને વ્લેસીના આવા જક્કી વલણની ખૂબ ચિંતા રહેતી.

એક દિવસ એક ઘટના બની. શાળાએથી છૂટીને વ્લેસીએ ઘર તરફ દોટ મૂકી. ઘેર પહોંચતા જ જે રૂમમાં તેના માતા-પિતા હતાં ત્યાં જઈ બે હાથ જોડીને તે ઊભી રહી ગઈ. માતા-પિતા તરફ હાથ જોડી, આંખો બંધ કરી, માથું નમાવીને ભૂતકાળમાં કરેલી બધી ભૂલો બદલ બ્લેલીએ માફી માંગી. વ્લેસીના વ્યવહારમાં આવેલ પરિવર્તન જોઈ સ્ટીવભાઈ અને સ્ટેફીબેનને અચંબો થયો. સ્ટેફીબેને પૂછ્યું, “સાચે જ આ તો ચમત્કાર જેવું લાગે છે!! મારી વ્હાલી દીકરી તારાં વર્તનમાં આટલો બધો બદલાવ શાથી આવ્યો?”

“મમ્મીપપ્પા; આજે અમારા ક્લાસ ટીચરે તેમના બાળપણના સ્મરણો વાગોળ્યા હતા. મસ્તીખોર સ્વભાવને લીધે બાળપણમાં તેમણે તેમના માતા-પિતાને ખૂબ રંબાડ્યા હતા. તેનો તેમને હજુ સુધી રંબા રહ્યા કરે છે. તેમની શેતાનીથી તેમની માતા અત્યંત દુઃખી રહેતા. અમારા શિક્ષકની આ વાતથી મને મારી ભૂલ સમજાઈ. મેં પણ મારા તોછડાઈભર્યા વર્તનથી તમને બંનેને ખૂબ જ દુઃખ પહોંચાડ્યું છે. મમ્મી-પપ્પા મને માફ કરી દો. હવેથી હું આજ્ઞાકિત બાળક બનીશ.” આટલું બોલીને ક્ષમા માંગતા વ્લેસીને લાગ્યું કે તેના માથેથી ભૂલનો બોજ ઊતરી ગયો છે. તેનું હૃદય હળવા ફૂલ જેવું બની ગયું સ્ટીવભાઈ અને સ્ટેફીબેન આનંદવિભોર થઈ વ્લેસીના માથે વ્હાલનો હાથ પ્રસારવી તેને જોઈ રહ્યાં.

સાર: બાળમિત્રો પોતાની ભૂલનો સ્વીકાર કરી. ફરીથી ભૂલ ન કરવાનું નક્કી કરતાં એક આદર્શ વ્યક્તિ બની શકશો.

કામગીરી કીડી:

એલોય અને એન્સી આઠમા ઘોરણમાં ભણતા હતા. બંને વચ્ચે સારી મિત્રતા પણ હતી.

એલોય ખૂબ જ વાતોડિયો. કામ વગર ક્લાકોના ક્લાકો ગપ્પાં મારી સમય પસાર કરવો તેને ખૂબ જ ગમતું. જ્યારે એન્સી ધીરગંભીર પ્રકૃતિની હતી. અભ્યાસમાં પણ તે મન પરોવીને ભણતી. સાથે સાથે એલોયની મસ્તી-મજાકમાં ભાગ લેવાનું પણ તેને કદીક મન થઈ આવતું.

અર્ધવાર્ષિક પરીક્ષાનો સમય નજીક હતો. શાળામાં પરીક્ષાની તૈયારીરૂપે રજા હતી. બંને સાથે બેસી અભ્યાસ કરતાં હતાં. આદત મુજબ એલોયે ટીપળ કરવાનું શરૂ કર્યું. અને સમય અરબાદ કરવા લાગ્યો. એન્સી વિચારવા લાગી કે કેમ કરીને એલોયની શાન ઠેકાણે લાવવી, તેની નજરે દિવાલ પાસે જતી કીડીઓના એક લાઈન પર પડી. બધી જ કીડીઓ ઝડપભેર દિવાલ ઉપર એક ધારી ગતિએ ચડી રહી હતી. એન્સીને પોતાની મુંઝવણનો જવાબ મળી ગયો.

“જો... જો... એલોય. આ બધી કીડીઓ કેવી ઝડપથી ભાગે છે. વળી દરેકના મોં માં નાનો દાણો પણ છે. ચોમાસાની ઋતુ માટે પોતાના ઘરમાં અનાજ એકઠું કરી રહી છે. જેથી વરસાદના મુશ્કેલીભર્યા દિવસોમાં ખોરાકની કોઈ અછત ન પડે. કીડીઓની જેમ આપણે પણ અભ્યાસમાં એકાગ્ર થવું જોઈએ. જેથી પરીક્ષાના સમયે કોઈ મુશ્કેલી ન પડે. એન્સી ઉમંગભેર બોલી ઊઠી. એલોયે પણ તેની વાત સમજી અભ્યાસમાં ધ્યાન પરોવી લીધું.”

સંત સ્તાનિસલાઉસ કોસ્તકા:

સ્તાનિસલાઉસ કોસ્તકા પોલેન્ડ દેશના અત્યંત ધનિક પરિવારના હતા. તેમનો ઉછેર રાજ-દરબારમાં થયો હતો. દરબારમાં જમતી વેળાએ કોઈક વખત ઘણી અણછાજતી ટીપ્પણી થતી રહેતી. આવી નિમ્ન કક્ષાની ટીપ્પણી સાંભળી સ્તાનિસલાઉસ દુઃખી થતા.

સ્તાનિસલાઉસે પોતાના મોટાભાઈ સાથે શાળાએ જવાનું શરૂ કર્યું, પણ તેમનો મોટો ભાઈ એટલે આફતનું પડીકું. અનેક રીતે તે સ્તાનિસલાઉસને પજવતો. એક દિવસ સ્તાનિસલાઉસે શાળા છોડી ભાગી નીકળ્યા. તેમનો ભાઈ ઘોડા પર બેસી પાછળ પડ્યો. પણ તેને કયાંય સ્તાનિસલાઉસ દેખાયો નહીં.

રસ્તામાં સ્તાનિસલાઉસે એક દેવળ જોયું. દેવળમાં કોઈ હાજર ન હતું. તેમને પવિત્ર ખ્રિસ્તપ્રસાદ લેવાની ઈચ્છા થઈ. પરંતુ તેને કોઈ પુરોહિત દેખાયા નહીં. ખ્રિસ્તપ્રસાદ કેમ કરીને મેળવી શકાય એમ તે વિચારવા લાગ્યા. ઈશ્વરે સ્તાનિસલાઉસની ઈચ્છા પૂરી કરી. સ્વર્ગના દેવદૂતો તેમના માટે ખ્રિસ્તપ્રસાદ લઈને હાજર થયા.

વિયેનાથી રોમ સુધીનો લાંબો પથ સ્તાનિસલાઉસે પગપાળા પૂરો કર્યો. પોતાની રોજીંદી જરૂરિયાતો તેઓ ભિક્ષા માંગીને મેળવી લેતા. માતા મરિયમે તેમને દર્શન દીધાં અને જણાવ્યું કે તેઓ સ્તાનિસલાઉસની જરૂરિયાતો પૂરી પાડશે. સ્તાનિસલાઉસ સંન્યસ્ત સંઘના ઉમેદવાર તરીકે ઈસુસંઘમાં જોડાયા. આરંભથી જ તેઓ એક સંત જેવું જીવન જીવ્યાં. નિર્મળ અને પવિત્ર હૃદયના સ્તાનિસલાઉસને પ્રાર્થના કરવી ખૂબ ગમતી.

માતા મરિયમે તેમના આ પનોતા પુત્ર સ્તાનિસલાઉસને સ્વર્ગારોહણના તહેવારના શુભ દિવસે જ પોતાની પાસે બોલાવી લીધા.

ધર્મસભા ૧૩ નવેમ્બરના દિવસે સંત સ્તાનિસલાઉસનું પર્વ ઉજવે છે.

અનોખો મિત્ર:

તોબરો ચઢાવી, ભારે પગલે, દુઃખી હૃદયે ડેવિડ રસોડામાં દાખલ થયો. તેની માતા રસોઈ કરી રહી હતી. “મારા વ્હાલા દીકરાને શું થયું?” માએ પૂછ્યું, “કાંઈ નહીં.” ગુસ્સા અને નિરાસાભર્યા સૂરે ડેવિડે જવાબ દીધો.

ડેવિડને દુઃખી જોઈ તેની માતા તેને રસોડાની બહાર લઈ આવી. પોતાની પાસે બેસાડી તેની પીઠ પસરાવતાં તેણે પૂછ્યું, “હવે મને જણાવ ડેવિડ. તને શી તકલીફ છે?”

“મારે કોઈ મિત્ર નથી. કોઈ મને તેમની સાથે રમાડતું નથી. બધાં મને એકલો પાડી દે છે. મારે દોસ્તદાર જોઈએ છે.” રડમસ થઈ ડેવિડ બોલી ઉઠ્યો.

“અચ્છા, આટલી જ તકલીફ છે? ચાલ તને એક ઉમદા, દયાળુ, પ્રેમાળ, ભરોસામંદ, બળવાન, ક્ષમાય પૈસાદાર પણ એવા એક મિત્ર સાથે તારી ઓળખાણ કરાવી આપું.”

માના શબ્દો સાંભળી ડેવિડની ખૂશીનો પાર ન રહ્યો. તે

બોલી ઉઠ્યો, “આવો સારો મિત્ર કોણ હશે? જલદીથી મને તેની ઓળખાણ કરાવી આપ.”

“ચોક્કસ, તું એને મળી શકીશ. તેનો હાથ પકડી તેની સાથે રમી શકીશ. તારી બધી મુશ્કેલીઓ એને જણાવી શકીશ. આવો ઉત્તમ મિત્ર એટલે પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્ત. તે હંમેશા તારી સાથે જ છે.” ડેવિડની માતાએ સમજાવ્યું.

બધાંને સરખો હિસ્સો:

એક ગામમાં એક વૃદ્ધ ખેડૂત રહેતો હતો. વૃદ્ધાવસ્થાને લીધે તે મરણ પથારીએ હતો. પોતાના ચાર પુત્રોને પાસે બોલાવી તેણે જણાવ્યું. “ગામને પાદરે આવેલ વડ નીચે સોનાના સિક્કા ભરેલો ચરૂ મેં દાટી રાખ્યો છે, મારા મૃત્યુ પછી તમે ચારે જણ સરખે હિસ્સે વહેંચી લેજો.”

ખેડૂતના મૃત્યુના થોડા દિવસ પછી સૌથી મોટા પુત્રે બીજા ભાઈઓને જણાવ્યા વિના પેલો ચરૂ ખોટી કાઢ્યો. કળશમાં સોનાના સિક્કા ભરેલા હતા. તેણે સિક્કાના ચાર સરખા ભાગ પાડ્યા. એક ભાગ પોતાની પાસે રાખી લીધો. બાકીના સિક્કા કળશમાં ભરીને કળશ પાછો જેમ પહેલાં હતો તેમ દાટી દીધો.

થોડા દિવસો પછી બીજા નંબરના ભાઈએ કોઈને જણાવ્યા વગર પેલો કળશ બહાર કાઢ્યો. તેણે કળશમાંના સિક્કાના ચાર ભાગ કર્યા. અને એક ભાગ અને વધારાનો એક સિક્કો પોતાની પાસે રાખી લઈ બાકીના સિક્કા સાથે કળશ પાછો દાટી દીધો.

ત્રીજા થોડા દિવસ પછી ત્રીજા ભાઈએ છાના માના બીજા બીજા ભાઈઓની જાણ વિના પેલો કળશ બહાર કાઢ્યો. તેણે સિક્કાના ચાર સરખા ભાગ કર્યા. એક ભાગ વત્તા વધારાના બે સિક્કા પોતાની પાસે રાખી લીધા. અને કળશ પાછો જમીનમાં દાટી દીધો.

થોડા દિવસ પછી સૌથી નાનો ભાઈ આવ્યો. તેણે કળશ બહાર કાઢ્યો. તેની ઈચ્છા બીજા ભાઈઓને કશું જ આપવાની ન હતી. તેથી કળશ સાથે બધાં સિક્કા લઈ તે ચાલ્યો ગયો.

બે-એક વર્ષ પછી એક કૌટુંબિક પ્રસંગે ચારે ભાઈઓ ભેગાં મળ્યાં. વાત વાતમાં તેમણે કળશ અને સોનાના સિક્કાની વાત કાઢી. તેમના આશ્ચર્ય વચ્ચે જાણવાં મળ્યું કે ચારેય ભાઈઓને સરખે હિસ્સે-એટલે કે દરેક જણ ને ચાર-ચાર સોનાના સિક્કા મળ્યા હતા.

ભાઈબલ કવીઝ: (ઉત્પત્તિનો ગ્રંથ: અધ્યાય ૨૧ થી ૪૦)

૧) હાગાર ક્યાં ભટકવા લાગી?

૨) રિબકાના પિતાનું નામ જણાવો.

- ૩) લાબાન કોનો ભાઈ હતો?
- ૪) કઈ ઉંમરે આબ્રાહામ અવસાન પામ્યો?
- ૫) ચૂપચાપ - ચોરી છૂપીથી કોણે પિતાના આશીર્વાદ મેળવ્યા?
- ૬) 'સ્વપ્નનો અર્થ બતાવનાર' તરીકે કોણ ઓળખાતો?
- ૭) યાકોબે સીડીવાળુ સ્વપ્ન ક્યાં જોયું?
- ૮) લાબાનની કઈ દીકરીઓ સાથે યાકોબ પરણ્યો?
- ૯) યોસેફ પ્રત્યે તેના ભાઈઓનો દ્રેષ શાથી વધ્યો?
- ૧૦) કોનું નામ 'ઈસ્રાયલ' તરીકે બદલવામાં આવ્યું?

વિજયોત્સવ:

જિલ્લામાં જિલ્લા સ્તરીય ખેલ મહાકુંભની જાહેરાત થઈ. એક શાળાએ બધી જ રમતોમાં ભાગ લેવાનું નક્કી કર્યું. શાળાના આચાર્ય અને રમત શિક્ષકે તૈયારી શરૂ કરાવી. ભાગ લેનાર બધાં ખેલાડીઓએ તનતોડ મહેનત કરી. દરેક વિદ્યાર્થીની આકરી તાલીમ અને શિક્ષકોના માર્ગદર્શન હેઠળ બધાં ખેલાડીઓ આખરી મુકાબલા માટે તૈયાર હતા.

ખેલ મહાકુંભનો આરંભ થયો. ઘણી બધી સ્પર્ધાઓમાં આ શાળાના બાળકોએ શાનદાર દેખાવ કર્યો. અને શ્રેષ્ઠ શાળા તરીકેની ટ્રોફી જીતી લીધી.

શાળામાં જ્યારે આ શુભ સમાચાર પહોંચ્યા તો બધાં બાળકો ખૂશીથી નાચી ઉઠ્યા. શાળામાં ઉલ્લાસનો માહોલ રચાઈ ગયો.

સાચે જ, સહિયારી જીતનો આનંદ અનેરો હોય.....

નવેમ્બર માસના મહત્વના દિવસો:

- ૭ નવેમ્બર - વિશ્વ શિશુ સુરક્ષા દિન
- ૧૨ નવેમ્બર - રાષ્ટ્રીય પક્ષીદિન
- ૧૪ નવેમ્બર - બાળદિન
- ૧૬ નવેમ્બર - રાષ્ટ્રીય પત્રકાર દિન
- ૧૮ નવેમ્બર - N.C.C ડે
- ૨૦ નવેમ્બર - બાળ અધિકાર દિન
- ૨૪ નવેમ્બર - આંતર રાષ્ટ્રીય સ્વૈચ્છિક રક્તદાન દિન
- ૨૬ નવેમ્બર - રાષ્ટ્રીય બંધારણ દિન

ધર્મસભાના મહત્વના દિવસો:

- ૧ નવેમ્બર - સર્વ સંતોનું પર્વ
- ૨ નવેમ્બર - સર્વ સદ્ગત ભક્તોની સ્મૃતિ દિન
- ૪ નવેમ્બર - સંત ચાર્લ્સ બોરોમિયો
- ૧૭ નવેમ્બર - કમ્યુનિકેશન સન્ડે
- ૧૮ નવેમ્બર - સંત પીટર અને પાઉલના મહામંદિરનું પ્રતિષ્ઠાપન
- ૨૧ નવેમ્બર - કુમારી મરિયમનું મંદિરમાં સમર્પણ
- ૨૪ નવેમ્બર - રાજરાજેશ્વરનું પર્વ
- ૨૬ નવેમ્બર - સંત જોન બર્કમન્સ - વેદી સેવકોના રક્ષક સંત
- ૩૦ નવેમ્બર - સંત આંદ્રિયા

વ્હાલા ક્રિશોરમિત્રો,
આપના જવાબ ૧૫ ડિસેમ્બર
પહેલાં 'દૂત'ના સરનામે
મોકલી આપો. આપના જવાબ
rajesh.christian@
yahoo.co.in

પર ઈમેલ પણ કરી શકો
છો. એક વિજેતાને 'દૂત'
તરફથી ઈનામ આપવામાં
આવશે.

— રાજેશ ક્રિશ્ચિયન
rajesh.christian@yahoo.co.in
(94265 84028)

આપણી શાળા

સેન્ટ ઝેવિયર્સ સ્કૂલ મીરઝાપુર, અમદાવાદ

સેન્ટ ઝેવિયર્સ, મીરઝાપુર એટલે ૧૯૩૪થી અવિરતપણે સંસ્કાર, વાત્સલ્ય અને જ્ઞાનનો પ્રકાશપુંજ પાથરી સર્વ વિદ્યાર્થીઓની કારકીર્દીને ઝળહળતી બનાવતું વિદ્યામંદિર. અમદાવાદ સ્થિત બિશપ હાઉસના પ્રાંગણમાં ઈશ્વરના આશીર્વાદ થકી વિદ્યાભ્યાસનો ભવ્ય વારસો લઈને બિરાજમાન સંસ્થા. વિદ્યાર્થીને સ્વયં-શિસ્તનો આદર્શ શીખવી, સદ્ગુણ - સંસ્કારનું પાન ફરાવી, ચારિત્ર્ય ઘડતર કરી, ઉત્તમ ગુરુઓ થકી રમત-ગમત જ્ઞાનનું સિંચન કરી જીવન જીવવાની સાચી કલા શીખવનાર સંસ્થા એટલે સેન્ટ ઝેવિયર્સ સ્કૂલ મીરઝાપુર. — કમલેશ પરમાર

“ઈસુ રાજાનો તહેવાર”

“રાજા” એટલે કેવી ભવ્યતા! કેવી જહોજલાલી પ્રભુ ઈસુ જે સમસ્ત જગતનાં રાજા હતા. તેમણે પોતાના માટે ઉચ્ચારાયેલી પયગંબરી વાણી સાચી પડાવવા આ દુનિયાના રાજા નમ્ર વેશે જનમ્યાં. તેમજ પવિત્ર નગરી યરૂશાલેમમાં પ્રવેશ કરતી વખતે કોઈ સુંદર વિશાળ હાથી કે અશ્વ પર સવારી કરવાને બદલે તે એક ગઘેડી પર બેસીને યરૂશાલેમમાં પ્રવેશ કરે છે. ઈસુની નમ્રતા પર લોકો ઓવારી જાય છે. તેમના માટે જમીન ખૂરીથના પાનથી ચોખ્ખી કરે છે. પાણીનાં છાંટડા કરે છે, વસ્ત્રો પાથરે છે અને ઈસુના નામના, દાવિદના વંશજનો જયજયકાર કરે છે અને સરઘસ કાઢે છે. તેથી આજે પણ આપણે ઈસુરાજાની સવારી યાદ કરીને ઈસુરાજાનાં તહેવાર વખતે સરઘસમાં ફરીએ છીએ. જેને સુંદર ભજનરૂપે પણ ગવાય છે.

“ઈસુ રાજાની સ્વારી યરૂશાલેમ જાય,
યરૂશાલેમ જાય એમના શિષ્યો હરખાય,
સ્વારી યરૂશાલેમ જાય...”

— મેકવાન નિસર્ગ નિલેશ (ધોરણ - ૮)

Best Friends

She usually sits in her chair
and thinks of them.
Even while plaiting her hair
thinking of them.
She forgets to wear her sandals
with care would she handle them
for, they are very dear to her heart
Never would she think to part.

with the ones who are near to her heart
For, they are the ones
with whom she shares
Her joys and sorrows
And even plans her tomorrows
can you guess who they are?
They are our dear friends

BOOKS

Rachel F. Colaco
Std. XII

THE LIFE OF A GIRL

The life of a girl,
Is like, life in a prison
Always denied freedom
and always within four walls.
She tries to forget her sorrows
And keep smiling always
to keep the world smiling
and make it a better place.

When she tries to make amends,
They pass comments
And make her life hell,
That she would like to cast a spell
On the world so bad and mean
But still she is very keen
To make the world a better place.

— Karen D'souza - Std. XI

TRUE COLOURS OF NATURE

There comes a time
When the land is thirsty,
And looks dehydrated
Yes
It is the end of Summer
And the onset of Monsoon
When comes the first rain
The sizzling water
Is hungrily absorbed by the thirsty sand,
Dusty leaves go green,
and the mind gets enriched.

After the rain,
The peacock dances
The birds sing
And the frog croaks,
As the vehicles pass by

Monsoon gives
A new fresh look
To the tired and thirsty nature
That we can see
The Nature in its true colours.

— Riya Fernandes
Std - XI

My Jesus Stands For :

J - Brings Joy
E - Gives Energy
S - Supports
U - Understands
S - Saves me from all trouble

— Jinoy Wilson
std - X

25
Years

મેરેજ એનેવસરી

લગ્ન તારીખ: ૧૩-૧૧-૧૯૮૮
થી
૨૫ વર્ષ પૂર્ણ: ૧૩-૧૧-૨૦૧૩

તા. ૨૫-૧૨-૨૦૦૬

સન્માન સમારંભ (માતા) સોનાબેન
(જોસેફભાઈ મેકવાન તથા ઈમાનુએલ, મંજુલા,
ફાધર આલ્બર્ટ એસ.જે.)

ઋત્વી ઈમાનુએલ

P.T.C., B.A. (English Teacher)
(માણેજવાલા સ્કૂલ, આણંદ)

કૃપાલી ઈમાનુએલ

B.E. (E/c) Passed 86.8%

સચીન આઈ. મેકવાન

B.E. (Computer)
ત્રીજુ વર્ષ ચાલુ

મંજુલાબેન ઈમાનુએલ મેકવાન (આચાર્યા: શાળા નં. ૨૪) આણંદ નગર પ્રાથમિક સમિતિ

ઈમાનુએલ B.S.N.L. Anand

૯-બી, નવજીવન કોલોની, આણંદ (ગામ: વલાસણ)
(ફોન: ૦૨૬૮૨-૨૫૮૦૨૫)

આલ્બર્ટ એ દિવસે બહારગામ હતો. વિડિયો-શુટિંગમાં વ્યસ્ત હતો ને સમાચાર આવ્યા ને પાછળ વાઘ પડ્યો હોય એમ દોડતો આવી ગયો. કલાકો જ પસાર થયા હતા અને.....

આલ્બર્ટ આઘાતથી શૂન્ન થઈ ગયો. ચારેબાજુ દોડાદોડી, રડારોડ... જ્યાં નજર નાંખો ત્યાં કેવળ કાટમાળનો ઢગલો, ઘસી પડેલી ભીંતો, લટકતી દીવાલો, લાશો..... જીવનમરણ વચ્ચેની પાતળી દોરી વૂટું વૂટું થતી હોય એવી સ્થિતિમાં પડેલાં અનેક માનવીઓ... ક્યાંક દેખાઈ જતાં હાથ, દબાઈ દટાઈ ગયેલાં શરીર બહાર લટકતું માથું, માત્ર દેખાતાં પગ.... કાટમાળમાંથી સંભળાતી ચીસો!

આલ્બર્ટ ઘર શોધ્યું.

એક ક્ષણમાં આંખ સામે ખડકાયેલા આ કાટમાળમાં, એની આંખ શોધતી હતી- પત્ની અને બે બાળકોને.... પણ ઘર જ ક્યાં છે? ક્યાં હતું? એ કઈ જગા? અહીં? અહીં તો લીમડો હતો! હા, એ તો આ શું મૂળસોતો ઉખેડાઈને પડ્યો છે ને! ને સામે ઘર? ક્યાં? આલ્બર્ટને થયું ભયાનક અંધકારમાં એ અથડાઈ રહ્યો છે. રસ્તો જડતો જ નથી, કેવળ ચિત્કારો જ સંભળાય છે.

એ ઘસી ગયો કાટમાળમાં, અનેક લોકોએ એને પકડી રાખ્યો, છતાં એ ઝાલ્યો ના ઝલાયો, ગયો જ. બેસી પડ્યો. કાટમાળમાં માથું પછાડ્યું...

આલ્બર્ટ એકાદ કલાકે ભાનમાં આવ્યો, એ ક્ષણે એણે વળી વળીને કાટમાળ જ જોયો... કોઈકે કહ્યું: 'આલ્બર્ટ તું ત્યાં બેહોશ થઈને ઢળી પડેલો. ત્યાંથી તને અહીં લાવ્યા છીએ. લે, જરા પાણી પી લે, પછી ચા અને બેત્રણ બિસ્કીટ ખાઈ લે...'

આલ્બર્ટ શૂન્ન આંખે જોઈ રહ્યો. બે દિવસને અંતે પત્ની અને બે બાળકોની લાશો જડી. આલ્બર્ટ જોતો રહ્યો, રડતો રહ્યો, પાછળ દોડતો રહ્યો પરંતુ એ લાશો ગઈ જ. બધી લાશો ભેગી ગઈ. આલ્બર્ટ ઊભો રહી ગયો. લાશો શોધી. વળી ઢળી પડ્યો...

કલાકો પછી એ ભાનમાં આવ્યો. જોયું તો પાસે ફાધર ડિસોઝા ઊભા હતા. જરાક વારમાં જ ફાધર જાણે આંખ સામેથી ખસી ગયા ને કાટમાળ... લાશો... પત્ની બાળકો... ચીસાચીસ...

ફાધર ડિસોઝા આલ્બર્ટને દેવળમાં લઈ ગયા. મીણબત્તીના આછા પ્રકાશમાં ઈસુની તસ્વીર, જે કોસે જડાયેલી હતી, એ ચમકી

રહી હતી. ફાધરે કહ્યું: 'જો, આલ્બર્ટ ઈસુને જો! આ ભૂકંપ એ તારા-મારા હાથની વાત નહોતી. જે થયું છે, એ ભયાનક છે. પરંતુ હવે શું? તું નિરાધાર નથી. ભગવાન ઈસુ તારી સાથે છે. એ શ્રદ્ધાનું જ રૂપ છે. સ્નેહ શ્રદ્ધા છે. સ્નેહ જીવન છે. તે પત્ની અને બાળકો ગુમાવ્યાં છે. તારા જેવા અનેક છે. એમણે પણ સ્વજનોને ગુમાવ્યા છે. કેટલાંક બાળકો છે, એમણે માતાપિતા ગુમાવ્યાં છે. એ બધાં જ છે. હવે એ બધાં તરફ તું વળ!'

ફાધર ચૂપ થઈ ગયા. મૌન તોળાઈ રહ્યું. આલ્બર્ટ ઈસુની મૂર્તિને જોઈ રહ્યો. આંખો છલકાઈ ઊઠી, પછી મોટેથી રડવાનું શરૂ થયું. ફાધરે એને રડવા દીધો. એ જાતે જ ચૂપ થઈ ગયો.

ફાધરે એના ખભા પર હાથ મૂક્યો. 'આલ્બર્ટ! તું ચિત્રકાર છે. કવિ છે. કુશળ કેમેરામેન છે. યાદ રાખ જીવનમાં ક્યારેક આવાં ભયાવહ ચિત્રો પણ દોરવાં પડે છે. આવી ભયાનક ઘટનાઓને કેમેરામાં ઝડપી લેવી પણ પડે છે. વેદના જ અગત્યની છે, એજ જીવનનો ચહેરો જોતાં શીખવે છે. તારી પાસે સ્ટુડિયો છે. એ બચી જ ગયો છે. તારા ખભે હજુય જોને કેમેરા લટકે જ છે. એ કેમેરા જ તને પડકારે છે કે પડી ભાંગીશ નહીં, ઊઠ ને ઊભો થા. જીવનનો સ્વીકાર એ જ ખરી

શ્રદ્ધા છે. એ શ્રદ્ધા જ તમારામાં ભગવાન માટેની શ્રદ્ધાનું નિર્માણ કરે છે. જીવન પ્રત્યેની શ્રદ્ધા એટલે આ આખાય જીવનને ચાહવું! માનવને ખરા દિલથી ચાહવો! એ સ્નેહ જ ભગવાન ભણી વાળે છે. માનવ હૈયામાંથી ભગવાન તરફ જવાનો રસ્તો નીકળે છે. એ યાત્રા જ શ્રદ્ધાની યાત્રા છે. એ ના હોય તો બધું જ વ્યર્થ! જે જીવનનો સ્વીકાર કરતો નથી, એ જીવનને ચાહી શકતો નથી ને જે જીવનને ચાહતો નથી એ ભગવાનને પણ ચાહતો નથી. ચાહત એ જ શ્રદ્ધા છે આલ્બર્ટ...'

ફાધર મૌન થઈ ગયા.

દુઃખના તાપમાં તપેલાં દેહ પર અને અસહ્ય વેદનામાં તવાયેલા હૈયામાં જાણે ફાધરની વાણી શીતળ ઝરણાની જેમ ફેલાઈ ગઈ. એને બહુ સારુ લાગ્યું.

બંને દેવળમાંથી બહાર આવ્યા.

આલ્બર્ટની આંખ સામે કાટમાળ તો આવ્યો જ પરંતુ એમાંથી જ એણે જીવનનું પરોટ ફૂટવું જોયું.

ટેબલ પર કોફીનો કપ હતો. ફાધરે એને આપ્યો. બીજો કપ પોતે લીધો. કોફી પીતાં પીતાં ફાધરે કહ્યું: ‘આલ્બર્ટ હમણાં તો તું અહીં જ રહે....’ આલ્બર્ટ ચૂપ થઈ ગયો. જરાવાર કંઈ જ ના બોલ્યો જાણે ઊંડા વિચારમાં ગરકાવ થઈ ગયો. એકદમ જ ઝબકી ગયો હોય એવી મુદ્રા સાથે એ બોલ્યો: ‘ફાધર! તમારો આભાર. અહીં અવારનવાર આવીશ. દેવળમાં પ્રાર્થના માટે બેસીશ, પણ અહીં નથી રહેવું. ત્યાં છાવણીમાં જ રહીશ. મારા જેવા અનેક છે, એમની સાથે રહીશ. જેમ મને એમ એમને મારી જરૂર છે. એમને ચાહવામાં જ મને જીવન જીવવા જેવું લાગશે...’

એ આટલું બોલી મૌન થઈ ગયો. ફાધરે એના ખભે હાથ મૂક્યો. એ ચોધાર આંસુએ રડી પડ્યો. ચૂપ પણ થઈ ગયો. ફાધરના હાથમાં હાથ મિલાવી, એણે વિદાય લીધી. છાવણી ભણી એ વળ્યો...

ફાધર ડિસોઝા આલ્બર્ટને જતો જોઈ રહ્યા. એમને ખૂબ આનંદ થયો કે ભાંગી પડેલું હૈયું બેઠું થયું ને સક્રિય બન્યું.

છાવણીમાં જે દૃશ્યો આલ્બર્ટ જોયાં, એ હૈયાને તોડી નાંખે એવાં હતાં, પરંતુ આલ્બર્ટને પળે પળે ફાધરની વાણી યાદ આવતી હતી. અર્ધ પાગલ જેવાં માનવીઓ, સતત રડતાં બાળકો, બબડાટ કરતો ને પછી ચીસો પાડતો પ્રોટ, કાટમાળ ભણી જ આંખ વાળીને જોઈ રહેલી એ સ્ત્રી, ‘નહીં ખાઉં, નહીં પાણીય પીઉં, જાઓ અહીંથી...’ એવા બરાડા પાડતો એ કન્યા... રડી રડીને ઊંઘી ગયેલાં એ બે બાળકો - ભાઈ-બહેન! આલ્બર્ટને પોતાનાં બંને બાળકો યાદ આવ્યાં, અલબત્ત એ ક્યાં ભૂલ્યો જ હતો! બંને પાસે એ બેસી પડ્યો. બંને સાથે સૂઈ ગયો. બંનેના માથે હાથ પસવારતો રહ્યો. થોડીવાર પછી પેલી પાગલ જેવી સ્ત્રી પાસે એ ગયો, હજુ પાસે જાય એ પહેલાં તો એ જ સ્ત્રી નજીક આવી ગઈ. આલ્બર્ટને વળગી પડી ને ઘુસકે ઘુસકે રડવા લાગી. આલ્બર્ટ ઢાણાર્થ હેબતાર્થ ગયો, પછી સ્વસ્થ થઈ ગયો. એ અજાણી સ્ત્રીના માથા પર હાથ મૂકીને, એને આધાર આપ્યો. એ રડતી બંધ થઈ ને જાતે જ આલ્બર્ટના ખભેથી માથું લઈ લીધું ત્યારે આલ્બર્ટ એના બંને હાથ પકડી લીધા ને રડતાં રડતાં કહ્યું: ‘વેદના જ વેદનાને સમજી શકે છે મારી નાની વહાલસોઈ બહેન... ના રડીશ. જો હું પણ નથી રડતો. મૃત્યુના ઘા આપણને નિરાધાર કરી મૂકે છે પણ જે ઢાણે આપણે છલકાતા હૈયે, ભગવાન પર શ્રદ્ધા રાખીને એનું સ્મરણ કરીએ છીએ, એ ઢાણથી આપણે નિરાધાર નથી હોતા! એવી શ્રદ્ધાની ઢાણો જ માનવને માનવ ભણી વાળે છે, જોને, તું અને હું ક્યાં એકમેકને ઓળખતા હતા! પણ હવે એમ નથી...’

આલ્બર્ટ જોયું કે એ સ્ત્રી થોડી સ્વસ્થ થઈ હતી. આલ્બર્ટ પછી તો અનેકવાર એને મળ્યો. પતિ અને બાળકોને એણે ગુમાવ્યાં હતાં. આલ્બર્ટનો આખો દિવસ આમ આ છાવણીના માણસોની વચ્ચે પસાર થઈ જતો. રાત આકરી કસોટી કરતી.

એક રાતે એ છાવણીથી દૂર નીકળી ગયો. ઉપર આકાશ ને નીચે કાટમાળ ને છાવણી... આકાશમાં ચંદ્રનું ચોથિયું ચમકતું હતું. ચારે બાજુ અંધકાર! આલ્બર્ટના કાને રડવાનો અવાજ આવ્યો, અવાજ ભણી એ વળ્યો. નજીક ગયો. પથ્થરો અને લાકડાના ઢગલા

પાસે બે બાળકો કશુંક શોધતા હતા. આલ્બર્ટ બંનેને વળગી પડ્યો. રડતાં રડતાં બંને કહે: ‘મમ્મી-પપ્પાને બહાર કાઢીએ છીએ...’ એ સ્તબ્ધ રાત્રિમાં ત્રણેયના રુદનને ચંદ્ર સાંભળતો રહ્યો. આલ્બર્ટ બંને બાળકોને છાવણીમાં લઈ આવ્યો.

ખાસ્સો સમય પસાર થઈ ગયો. ધીરે ધીરે કાચા ઘર બંધાતા ગયા. છાવણી વિખેરાતી ગઈ. બધાં ગોઠવાતાં ગયાં.....

આલ્બર્ટ પણ સ્ટુડિયો ખોલ્યો. બધું સરખું ગોઠવ્યું. પેલાં બે બાળકો જે રસ્તેથી જડ્યાં હતાં અને પેલાં બે બાળકો જે છાવણીમાં હતાં- એ ચારેય માટે આલ્બર્ટ, ફાધર ડિસોઝાના આગ્રહથી, ફાધરની બોર્ડિંગમાં જ રહેવાની વ્યવસ્થા કરી. પેલી અજાણી સ્ત્રી પણ છેક લગી છાવણીમાં એકલી રહી, હવે એ એકદમ સ્વસ્થ થઈ ગઈ હતી. એક દિવસ આલ્બર્ટ એના માટે પણ ફાધરને વાત કરી અને કહ્યું: ‘ફાધર આ ચારેય બાળકોને એણે માનો સ્નેહ આપ્યો છે. એ ચારેય એનાથી છૂટા પડવા માંગતા નહોતા. મેં સમજાવ્યાં છે કે તમારી આ મા તમારી સાથે રહેશે....’ ફાધરે હસતાં હસતાં કહ્યું: ‘આલ્બર્ટ! અહીં બોર્ડિંગના રસોડાને સંભાળવા માટે એક સ્ત્રીની જરૂર છે જ, એ આ કામ કરશે. અહીં એક ઓરડી પણ છે જ, ત્યાં રહેશે. ને તું એનો ભાઈ નજીકમાં જ છે, પછી મને શી ચિંતા!’

આલ્બર્ટ એ સ્ત્રીને બોર્ડિંગમાં લઈ ગયો. બધી વાત કરી. એ રાજી થઈ ગઈ. ચારેય બાળકો વચ્ચે રહેવાના વિચારથી એ બહુ પ્રસન્ન થઈ ગઈ. ચારેયને જોતાંવેત એ દોડી ગઈ ને વળગી પડી, રડી પડી.

પ્રખર ઉનાળાના તાપમાંયે એક પંખી ગાતું હતું જાણે ગાતું એ જ એની શ્રદ્ધા! આલ્બર્ટ શાંતચિત્તે એ પંખીને સાંભળ્યું. વૃક્ષ તળે ગયો. ખભે લટકતાં કેમેરાને લાંબા સમય પછી ખોલ્યો ને ઘટામાં એક પાતળી ડાળે બેઠેલા પંખીની તસ્વીર ખૂબ કાળજીથી ખેંચી લીધી! જરાવાર થઈને પંખી તો ઊડી ગયું પણ આલ્બર્ટના હૈયે એનું ગીત ગૂંજતું રહ્યું ને આંખમાં એની રૂપાળી છબી છલકાતી રહી..... ●

WANTED

Looking for an Assistant Operations for a 3-year project of leadership formation. Skills required: Capacity to conceptualise and write reports in English. Capacity to plan and programme activities. Education: At least an M. Phil in Social Sciences, preferably a Ph.D. Minimum experience of 3 years. Working in Ahmedabad and some travelling in Gujarat. Remuneration: Commensurate to experience, competencies and education qualification of the candidate. Please apply to XAVIER KELAVNI MANDAL with your bio-data before 10 November 2013. Send your application by email at the following address:

ildp.coord@gmail.com

એક અનોખો અવતાર શ્રદ્ધા અને પ્રેમનો સમન્વય

સિસ્ટર રેશ્મા મેન્યુઅલ મેકવાન

સૃષ્ટિના મંડાણથી આદમ અને હેવાની વંશાવળીથી લઈને આજના આધુનિક યુગ સુધી સૃષ્ટિના સર્જનહારે દરેક માનવીને પવિત્ર અને અતિ મહામૂલ્ય જીવનની ભેટ આપીને, દરેક જીવને સૃષ્ટિના અન્ય વનજીવોથી અલગ તારવ્યો છે. પૃથ્વી ઉપર વસવાટ કરી રહેલ દરેક માનવજીવ, પોતાની આગવી અને વિશિષ્ટ જીવનશૈલીથી, પરમેશ્વરની પ્રતિમૂર્તિરૂપ, પોતાનામાં રહેલ આંતરિક શક્તિઓ દ્વારા હંમેશા અનોખો તરી આવે છે. ઇતિહાસ પર નજર નાંખતા જણાશે કે ઇતિહાસમાં જીવી ગયેલી કંઈ કેટલીયે આવી મહાન વિભૂતીઓ કાંઈક નોખા પ્રકારે જ જીવન જીવી ગઈ અને હંમેશને માટે ઇતિહાસમાં અમર બની ગઈ.

અહીં એવી જ એક અનોખી મહાન વિભૂતીની વાત છે, તે છે સંત આન્ના મંડળના સ્થાપિકા સુધન્ય મારીઆ રાફોલ્સ. પ્રેમ, સાહસ અને શૌર્યની આ મહાન વિરાંગનાનો જન્મ, ૫મી નવેમ્બર, ૧૭૮૧માં વિલ્યાન્ડા દેલ પેનાદેશમાં, સ્પેન દેશમાં થયો હતો. મારીઆ ક્રિસ્ટોફર રાફોલ્સ અને માતા માગરિટ જેવા પવિત્ર અને મહેનતું પરિવારનું આ છઠ્ઠું સંતાન હતી. સંત આન્ના સાધ્વી મંડળમાં પાંચમી નવેમ્બરે, મારીઆ રાફોલ્સના જન્મદિનને હર્ષોલ્લાસથી, ઉજવવામાં આવે છે.

૭ નવેમ્બરના રોજ, ૧૭૮૧માં આ નાની મારીઆને, વિલ્યાન્ડામાં આવેલ, સેંટ મેરીસ ચર્ચમાં બાપ્તિસ્મા સંસ્કાર આપવામાં આવ્યો હતો. બાળપણથી જ મારીઆ, સ્વભાવે નમ્ર તથા મૃદુ હતી. પિતા ક્રિસ્ટોફર રાફોલ્સ અનાજ પીસવાની ચક્કી તથા ખેતરના કામમાં વ્યસ્ત રહેતાં હતાં, માતા માગરિટ, બાળકોની દેખભાળમાં વ્યસ્ત રહેતાં. દરરોજ સાંજે એ પવિત્ર કુટુંબમાં નાની મારીઆ રોસાળ બોલાવતી, તદ્ઉપરાંત દરેક ધાર્મિક વિધિઓમાં પોતાનાં માતાપિતાની સાથે પૂરી શ્રદ્ધા અને ભક્તિથી ભાગ લેતી હતી. માતાપિતાના એ પવિત્ર સંસ્કારોનાં સિંચનથી, આ નાની બાળા મારીઆમાં પ્રભુ તથા ગરીબો પ્રત્યે અખોડ પ્રેમ જાગ્યો.

તેર જ વર્ષની નાની વયે મારીઆએ પોતાના વ્હાલસોયા પિતાની છત્રછાયા ગુમાવી. આ સાથે જ કુટુંબની સઘળી જવાબદારી માતાને શિરે આવી પડી, પણ એ તેમણે બખૂબી નિભાવી. માતાના નીતિમૂલ્યોનાં સંસ્કારોનું સિંચન, પ્રભુમાં અતૂટ વિશ્વાસ તથા ગરીબજનની સેવા, એ હવે મારીઆનો જીવન ઉદ્દેશ બની ચૂક્યો હતો.

ઈશ્વરની સેવા અર્થે જીવન સમર્પિત કરવા માટે મારીઆએ સેવામય નવજીવનના પગરણ માંડ્યાં. પવિત્ર આત્માની પ્રેરણાથી પ્રેરાર્થને તથા ફાધર બોન બોનાલની આગેવાની હેઠળ ઈ.સ. ૧૮૦૪માં મારીઆ રાફોલ્સ તથા તેમની સાથે ૧૨ સિસ્ટરો પણ પોતાનું સર્વસ્વ છોડીને ‘અવર લેડી ઓફ ગ્રેસ’ના દવાખાનામાં માંદાઓની સારસંભાળ માટે આગળ આવી પહોંચ્યા. આ દવાખાનામાં સિસ્ટરોએ પોતાની જાતની પણ પરવા કર્યા વગર ભયંકર રોગોમાં સપડાયેલાં તથા યુદ્ધમાં ઘવાયેલાંઓની માવજત લેવામાં કોઈ જ કચાશ ના છોડી. તેમના સંપર્કમાં આવેલ દરેક જણને સિસ્ટરોની નમ્રતા તથા દયાભાવથી કચેલી સારવારનો મમતાભર્યો સ્પર્શનો અનુભવ થતો. દવાખાનાનાં પ્રત્યેક વોર્ડની ઝીણવટભરી

સફાઈ, સિસ્ટરોની ખડેપગે સેવા તથા તેમની આત્મસમર્પણની ભાવના, આ બધામાં તેમને ઈશ્વરનાં દર્શન થતાં. માનવ સેવાની જ્યોતને જીવંત રાખવા તથા અસંખ્ય એવા પીડિતો-શોષિતોનાં હામી બનવા મારીઆ રાફોલ્સે સાધ્વી સંઘની સ્થાપના કરી. નમ્રતા, અપરિગ્રહતા, આજ્ઞાધીનતા તથા ગરીબાઈનાં આભૂષણો ગ્રહણ કરીને મારીઆ રાફોલ્સે પોતાના સિસ્ટરોની સાથે ભૂલ્યાં ભટક્યા સહુ કોઈની સેવા કરવા માટે આજીવન વ્રત ગ્રહણ કર્યાં. ઘઉંનો દાણો જ્યાં સુધી જમીનમાં પડીને મરી જતો નથી, ત્યાં સુધી એ મબલક પાક પેદા કરતો નથી. મારીઆ રાફોલ્સે પણ અસહ્ય વિટંબણાઓ, અડચણો તથા ફ્રેન્ય સત્તાના વિરોધીઓની વચ્ચે પણ નિઃસ્વાર્થપણે દર્દીઓની, અનાથ ભૂલકાંઓની સેવા કરવામાં દિવસ-રાત એક

કરી નાંખ્યા. ફેવ્ય યુદ્ધનાં સમયે મારીઆ રાફોલ્સ પ્રેમ તથા દયાની દેવી બનીને સૈનિકોની છાવણીમાં ભરી બંદૂકોનાં નિશાન વચ્ચે પણ ગરીબ દર્દીઓની સારવાર માટે જરૂરી ખાદ્ય સામગ્રીની વહેંચણી કરતાં પણ અચકાયા ન હતાં. અનાથ ભૂલકાઓને મારીઆ રાફોલ્સ માની મમતાની અનુભૂતિ કરાવતા. પ્રેમ અને સહિષ્ણુતાની પ્રતિમૂર્તિરૂપ મારીઆ રાફોલ્સે પોતાનું જીવન સંપૂર્ણપણે પ્રભુને સમર્પિત કર્યું હોઈને, ધીરજ અને ખંતથી, તેમણે પ્રભુએ આપેલી દરેક જવાબદારીઓને પૂરેપૂરી નિષ્ઠાથી અદા કરીને, પ્રેમની એ વીરાંગનાએ ઓગષ્ટ ૩૦, ઈ.સ. ૧૮૫૩માં પોતાના એ આત્માને પ્રભુના હાથમાં સોંપી દીધો. પ્રભુએ આપેલી મહા અણમોલ જીંદગીને મારીઆ રાફોલ્સે ફક્ત જનસેવા માટે ભરપટે જીવી જાણી.

પ્રભુની નજરમાં સંતોના જીવન ખરેખર વિરાગી અને ઉમદા ગણાય છે, કારણ કે સંતોના જીવનમાં પ્રેમ, શ્રદ્ધા તથા દીનદુઃખીયાની સેવાનો ગાઢ સમન્વય જોવા મળે છે એટલે જ કહેવાય છે કે પ્રભુના પસંદ કરાયેલાં આ સંતો સાધારણ જીવનની ભેટને અસાધારણ રૂપે જીવીને પ્રભુની નજરમાં ઉચ્ચ સ્થાન પ્રાપ્ત કરે છે. આવા ઉચ્ચ અને પવિત્ર જીવનને બિરદાવવા માટે પ્રભુ પોતે જ શરૂઆત કરે છે. મારીઆ રાફોલ્સના આ શ્રદ્ધા, પ્રેમ અને સાહસના કાર્યો તથા દીનદુઃખીયાની સેવાની સરાહનાને અનુરૂપ, તથા પ્રાર્થના દ્વારા તેમની મધ્યસ્થીની હાજરી, એ સઘળું ધ્યાનમાં લઈને પોપ બોન પોલ

બીજાએ મારીઆ રાફોલ્સને સુધવ્યની પદવીમાં મૂક્યાં. આજે સુધવ્ય મારીઆ રાફોલ્સના ચીંધેલાં રાહ પર માનવજાતની સેવા માટે દુનિયાની તમામ સીમાઓને ઓળંગીને પ્રેમ, શ્રદ્ધા તથા સેવાની એ જ્યોતને જલતી રાખવા, તેમના સાધવી બહેનો તેમના પગલે ચાલીને વિવિધ સેવાઓને યોગ્ય વ્યાય આપી રહ્યાં છે. સ્પેનથી આ સાધવી બહેનોએ સૌ પ્રથમ ઈ.સ. ૧૯૫૧માં ભારતની ભૂમિને તેમના આગમનથી પાવન કરી હતી. આમ, ભારતમાં કોઈક ખૂણે વાવેલું સેવાનું એ બીજ, ઈશ્વરના આશીર્વાદ અને સાધવીબહેનોના અથાગ પરિશ્રમથી આજે એક ઘટાઘોર વટવૃક્ષ બનીને કંઈ કેટલાંયે એવાં ભૂલ્યાં-ભટક્યાને વિસામો આપી રહ્યું છે. બાળકોનું શિક્ષણ, માંદાઓની સારવાર, વૃદ્ધોની કાળજી, એઈડ્સ પીડિત જનોને સહારો, જેલવાસીઓની કાયમી મુલાકાત, મંદબુદ્ધિ ધરાવતાં બાળકોની સારસંભાળ, ગ્રામ્ય મહિલા વિકાસ કાર્યક્રમો, રક્તપીડિતોની સંભાળ, અનાથ ભૂલકાઓ તથા નવજાત શિશુ ઉછેર અને ગ્રામ્ય કન્યા કેળવણીના વિકાસ જેવી વિવિધ સેવાઓની મ્હેંક આજે સુધવ્ય મારીઆ રાફોલ્સની મધ્યસ્થી દ્વારા ચોમેર પ્રસરી રહી છે.

સુધવ્ય મારીઆ રાફોલ્સ, એક સામાન્ય વ્યક્તિ હોવા છતાં પ્રભુએ આપેલાં એ દિવ્ય તેડાને ઈશ્વર પરની અતૂટ શ્રદ્ધા, પ્રેમ અને સેવા દ્વારા અસામાન્ય વ્યક્તિ તરીકે એક અનોખું જીવન જીવીને પોતાના એ અમૂલ્ય જીવનની ભેટને અનોખા અવતાર રૂપે જીવી ગયાં. ●

અરવિંદભાઈ (જિંટોડિયાવાળા)

મો. ૯૮૭૯૩ ૪૧૪૭૬

જલારામ કેટરર્સ

ગુજરાતી, પંજાબી, ચાઈનીઝ, સાઉથ ઈન્ડિયન તથા કાઠિયાવાડી જમવાનું ઓર્ડરથી બનાવી આપવામાં આવશે. લગ્ન તથા શુભ પ્રસંગે નાસ્તો, રસોઈ તથા મંડપ, ખુરશી, ગાદલાં અને લાઈટીંગ ડેકોરેશનની વ્યવસ્થા કરી આપવામાં આવશે.

લેબરવર્કથી પણ કામ કરી આપવામાં આવશે. નોનવેજ પણ ઓર્ડરથી લેવામાં આવશે.

એ

આણંદ ઓફિસ: દુકાન નં. ૬, ત્રિક્ષા હાઈટ્સ, ઉમાભવનની કચ્છીવાડીની પાછળ, બોરસદ ચોકડી, આણંદ

સ

પેટલાદ ઓફિસ: દુકાન નં. ૧૯, ૨૦, સુણાવ રોડ, પેટલાદ

સ

ઘર: ૨૨, ઓમ બંગ્લોઝ, સાંગોડપુરા રોડ, જિંટોડિયા રોડ, આણંદ

‘जातस्य हि ध्रुवं मृत्युः’ (જે જન્મ છે તેનું મૃત્યુ નિશ્ચિત છે.)

ઈન્દુ રાવ

ધર્મસભા ૧લી નવેમ્બરે ‘સર્વ સંતોનું પર્વ’ અને ૨જી નવેમ્બરે ‘સર્વ સદ્ગત ભક્તોની સ્મૃતિ પર્વ’ તરીકે ઉજવે છે. બંને પર્વોનો મહિમા પરસ્પર અવલંબિત છે.

‘સર્વ સંતોના પર્વ’ની ઉજવણીનો હેતુ એ છે કે આપણે સર્વ શ્રદ્ધાળુઓ ‘મુક્તિને વરેલાંઓ, જેઓ મોક્ષ પ્રાપ્ત કરીને ઈશ્વરના સાંનિધ્યમાં પરમાનંદ અને પરમ શાંતિ અનુભવે છે તે સર્વ સંતોનું સ્મરણ કરતાં રહીએ તથા ઈહલોકની તેમની જીવનયાત્રામાંથી પ્રેરણા લઈને તેમણે ચીંધેલા સન્માર્ગે ચાલીએ. એના પછીના બીજા જ દિવસે ઉજવાતું સર્વ મૂએલાં શ્રદ્ધાળુઓનું પર્વ એટલે કે ‘સર્વ સદ્ગત ભક્તોનું સ્મૃતિ પર્વ’નો હેતુ એ છે કે ‘સર્વ સદ્ગત આત્માઓ જે પૂર્ણ મુક્તિની રાહ જોઈ રહ્યા છે, તેઓને મુક્તિ મળે અર્થાત તેમને મોક્ષ પ્રાપ્તિ થાય એ માટે પ્રભુને સતત પ્રાર્થના કરતાં રહીએ.

આપણને દૃઢ શ્રદ્ધા છે કે, “પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્ત મોતને શરણે થયા, કબરે દટાયા, મૃત્યુલોકમાં ઊતર્યા, ત્રીજે દિવસે ફરી સજીવ ઊઠ્યા, ને સ્વર્ગે સિધાવ્યા.” તેમ આપણે સર્વ મૃત્યુમાંથી સજીવન થવાનાં જ છીએ, આપણું પુનરુત્થાન થવાનું જ છે. આપણી આ શ્રદ્ધાને વધુને વધુ દૃઢ કરવા, મજબૂત બનાવવા આપણે રોજેરોજ આપણી પ્રાર્થનાઓમાં ‘શ્રદ્ધાઘોષણા’ કરતાં રહીએ છીએ. ધર્મસભા ‘સદ્ગત ભક્તોના સ્મૃતિ પર્વ’ને શોક કરવા માટેનું નહીં પરંતુ ‘પુનરુત્થાનની પ્રભાતે આપણે ફરી મળવાનાં છીએ’ એવી અમર આશા અને દૃઢ શ્રદ્ધાના પર્વ તરીકે મનાવવા આપણને ખાસ અનુરોધ કરે છે.

આ પર્વ દિને શ્રદ્ધાળુઓ પોતાનાં મૃત સ્વજનોને આદરપૂર્વક યાદ કરતાં કબ્રસ્તાનમાં જઈ તેમની કબરે પુષ્પાંજલિ અર્પણ કરીને, મીઠાબોલીઓ પેટાવી, ઘૂંપસળીની સુવાસથી વાતાવરણને પ્રાર્થના-પવિત્રતાથી મધમધતું કરે છે. પુરોહિત દ્વારા ખ્રિસ્તયજ્ઞ ચઢાવાય છે તથા સર્વ કબરોને આશીર્વાદિત કરાય છે. કબ્રસ્તાન આપણે પણ એક દિવસ માટીમાં ભળી જવાના એની યાદ અપાવે છે. આ દિવસ સિવાય પણ આપણા માટે કબ્રસ્તાને જવાના પ્રસંગો બુદી બુદી રીતે ઊભા થતા હોય છે. અન્યની દફનવિધિમાં હાજરી આપવા કબ્રસ્તાને જવું એમાં અને સ્વજનની, પોતીકાંની દફનવિધિમાં કબ્રસ્તાને જવું

એમાં આત્મ-જમીનનો તફાવત પડી જાય છે. પોતીકાંને, કાળજના ટૂકડાને કફળ ઓઢાડીને, કબરમાં દાટી દેવો એની જે વેદના છે, પીડા છે એને શબ્દ દેહે વારા આપવી અતિ દુષ્કર છે. સ્વજનનું મૃત્યુ એ વરવી વાસ્તવિકતા છે. એમાંય અકાળે, અચાનક, અકસ્માતે અવસાન પામતાં દીકરો-દીકરી, માતા-પિતા કે પતિ-પત્નીના મૃત્યુનો ઘા જીરવવો વસમો થઈ પડે છે. જેમને મૃત્યુના જંગ સામે છેલ્લી ઘડી સુધી ઝઝૂમતા જોઈએ, જેઓ જીવન-મૃત્યુ વચ્ચે ઝોલાં ખાઈ રહ્યાં હોય અને આપણે એમના જીવન માટે પ્રભુને કાકલૂદીભરી પ્રાર્થના કરતાં કરતાં વધસ્તંભે જડાયેલા પ્રભુઈસુને જોઈ રહેલાં માતા મરિચમની અસહ્ય વેદનાને યાદ કરીએ તો પણ આપણું મન-હૃદય સ્વજનના અકાળે આવેલા મૃત્યુને સ્વીકારવા હરગીજ તૈયાર થતું નથી.

સામે છેડે વૃદ્ધાવસ્થાએ પહોંચેલ સ્વજન મૃત્યુ પામે ત્યારે આપણે આપણા મનને ભારે દુઃખના આઘાતમાંથી એ રીતે વાળી લઈએ છીએ કે “હે પ્રભુ! તારી અપાર કૃપાથી તેઓને તે ભરપૂરું જીવન માણી લેવા દીધું. હવે તેઓ તમારા સાંનિધ્યમાં પરમશાંતિ અને શાશ્વત આનંદમય જીવન પામે.” પરંતુ યુવાવયે પહોંચેલ દીકરો કે દીકરી હજી તો એમનું જીવન પાંગરી રહ્યું હોય, જિંદગી જીવવાનાં અનેરાં સ્વપ્નો, અરમાનો સખાવ્યાં હોય... ને ત્યાં અકાળે મૃત્યુના મુખમાં હોમાઈ જાય, કાળનો કોળિયો બની જાય ત્યારે સર્વધર્મની ફિલસૂફી ‘જાતસ્ય હિ ધ્રુવં મૃત્યુઃ’ ‘જે જન્મ છે તેનું મૃત્યુ નિશ્ચિત છે.’ તથા ‘શરીર નાશવંત છે અને આત્મા અમર છે’ એ રહસ્ય સમજવું અઘરું થઈ પડે છે. પ્રભુ પર ગુસ્સો આવે અને ઝઘડવાનું મન થાય કે,

‘પ્રભુ તેં અમારી સાથે જ આવું કેમ કર્યું? અમને શા માટે આવી ભયંકર સજા આપી? અમારાથી એવી કઈ મોટી ભૂલ થઈ ગઈ કે તેં અમને જીવતે જીવ મારી નાંખ્યાં? પરંતુ વિધિની વક્તા આગળ આપણે સૌ લાચાર છીએ. બનવાકાળ બધું બન્યું જ જાય છે. પ્રભુની યોજનાનો તાગ કાઢવો અતિ મુશ્કેલ છે. કઠોપનિષદ (હિંદુ ધર્મગ્રંથ) જીવન વિશેની ફિલસૂફી સમજાવતાં કહે છે: “પરમાત્મા જે થઈ રહ્યું છે, થઈ ગયું છે અને થવાનું છે તેના નિયામક છે. દેહધારીઓના જન્મ પહેલાંની, જન્મ પછીની કે મૃત્યુ પછીની બધી ગતિવિધિઓનો દોરી સંચાર પરમાત્માને આધીન હોય છે” (૪/૧૨). ઉપદેશમાળાનાં ગ્રંથમાં કહ્યું છે, “મૃત્યુ તો નિશ્ચિત છે. એનાથી ડરીશ નહીં; તારી

પહેલાં થઈ ગયેલા અને તારી પાછળ આવનારાઓનો વિચાર કર. સૌ જીવોને માટે પ્રભુનું એ નિર્માણ છે; તો પછી પરાત્પરની ઈચ્છાનો વિરોધ શા માટે કરવો?” (૪૧:૩-૪) એજ રીતે તત્ત્વદર્શીના ગ્રંથમાં કહ્યું છે, “ઈશ્વર બધું નિયત સમયે અને યોગ્ય રીતે કરે છે, પણ તેણે માણસના ચિત્તમાં અજ્ઞાન મૂક્યું છે; તેથી આદિથી તે અંત સુધી ઈશ્વરે જે કર્યું છે તેનો માણસ પાર પામી શકતો નથી. (૩:૧૧)

પ્રત્યેક શ્રદ્ધાળુએ પ્રભુનાં વચનો પર દૃઢ શ્રદ્ધા રાખવી રહી તેવું સમજવા છતાં શાસ્ત્રીય ગ્રંથોની તત્ત્વજ્ઞાનથી ભરેલી વાતો આપણને સામાન્ય જનને સમજવી-પચાવવી અઘૂરી થઈ પડે છે. તેમાં જ્યાં આપણો એકનો એક વંશ જ (પિતાનો જન્મદિન પુત્રના મૃત્યુનું નિમિત્ત બનીને) અચાનક, અકસ્માત આપણો પૂર્વજ બનીને છબીમાં મટાઈ જાય એના જેવી કરમની કઠણાઈ બીજી કઈ હોઈ શકે? તે સમયે અન્યના આશ્વાસનના શબ્દોય ઠાલા પડી જાય છે. વળી પ્રભુનો અને માતા મરિયમનો પરમ ભક્ત માતા મરિયમના જન્મદિને ‘દેવલોક’ પામે ત્યારે જ્ઞાનવાણીના ગ્રંથના પ્રભુના આ વચનો આપણને મોટું આશ્વાસન પૂરું પાડે છે: ‘તરુણવયમાં તરી ગયા’ પણ ‘ધર્મભીરુ માણસ વહેલો મરણ પામે તોયે શાંતિ અનુભવશે, કારણ વૃદ્ધત્વનું સન્માન થાય છે તે લાંબા સમયને કારણે નથી થતું, વર્ષોની સંખ્યાથી એ નથી મપાતું; પણ સમજદારી આવે એ જ પળિયાં આવ્યા બરાબર છે, અને નિષ્કલંક જીવન એ જ સાચું વૃદ્ધત્વ છે’... “એના જીવનથી ઈશ્વર પ્રસન્ન હતો એટલે દુષ્ટતામાંથી તેને વહેલો ઉપાડી લીધો... ઈશ્વરની કરુણા અને દયા તે જેમને પસંદ કરે છે તેમના ઉપર ઊતરે છે અને પોતાના ભક્તોનું તે ધ્યાન રાખે છે.” (જ્ઞાનવાણી ૪:૭-૯, ૧૪-૧૫)

પ્રભુના વચનો આપણા હૃદયમાં ઘર કરી ગયેલા શોકને સંતાપને દૂર કરવા સક્ષમ, સમર્થ છે. આપણે જાણીએ છીએ કે આ દુનિયામાં કોઈપણ વ્યક્તિ અમરપદ્ધો લખાવીને જન્મ લેતી નથી. પ્રભુ પરમેશ્વરના આપણા માટેની યોજના અગમ્ય, અકળ છે. આપણી પાસેથી કંઈ લે તે પહેલાં આપણને ‘પ્રભુ બધું પુરું પાડશે’ તથા ‘તમારી ઈચ્છા પૂરી થાવ.’ એવી શ્રદ્ધાનું દૃઢીકરણ કરાવીને જીવન જીવવાની શક્તિ બક્ષે છે, હામ આપે છે. આ મર્ત્યલોકમાંથી આપણે બધાંએ એક ને એક દિવસ ઈચ્છા-અનિચ્છાએ (કારણ કોઈને મૃત્યુ ગમતું નથી કે મૃત્યુનો ડર લાગે છે) પરલોકે સીધાવવાનું છે. પ્રભુ મૃત્યુ પાછળ શોક ન કરવાનું કહેતાં કહે છે: “શોક મૃત્યુમાં પરિણમે છે; હૃદયનો શોક શક્તિને શોષી લે છે. અંત્યેષ્ટિ પતી એટલે શોક પૂર થયો; દુ:ખમય જીવન હૃદયને બોજાંરૂપ થઈ પડે છે. આખો વખત શોક કર્યા ન કરવો; પોતાના અંતનો વિચાર કરી શોક દૂર કરવો. એટલું ન ભૂલવું કે ગયેલું પાછું આવતું નથી; શોક કરવાથી મરનારને કશો લાભ નથી ને તને એથી નુકસાન છે.” (ઉપદેશમાળા ૩૮:૧૮-૨૨)

આપણે સહુ પ્રભુ ઈસુમાં એકરૂપ થવાનાં છીએ એવી દૃઢ શ્રદ્ધા હોવા છતાં આપણને મૃત્યુનો શોક થાય છે તથા મૃત્યુનો ડર પણ લાગે છે તે સ્વાભાવિક છે. પાર્થિવ દુનિયામાં જન્મ લેતી દરેક વ્યક્તિ સામે સ્વર્ગ અને નર્ક બે આત્મિક છેડાનો સાચો ખ્યાલ બંધાતો જાય છે.

પરિણામે જીવાતા જીવનમાં મૃત્યુ પછી સ્વર્ગે જવાની ઈચ્છા મનુષ્યને નર્ક તરફ જતાં દુમાર્ગથી અટકાવી દઈને સન્માર્ગે દોરી જાય છે, પરમાર્થે જીવન જીવતાં શીખવાડે છે. એ જ પ્રમાણે વ્યક્તિને મૃત્યુની વિભાવના સમજાય છે ખરી પણ અકાળે થતાં મૃત્યુની વિભાવના સમજવી અઘરી થઈ પડે છે. તેમ છતાં કવિ નરસિંહરાવ દિવેટિયાની જેમ હૃદય ભક્તિભાવભર્યા વિનમ્રભાવે પ્રભુને પ્રાર્થે છે:

“મંગલ મંદિર ખોલો,
દયામય! મંગલ મંદિર ખોલો.
જીવનવન અતિ વેગે વટાવ્યું,
દ્વાર ઊભો શિશુ ભોળો.
તિમિર ગચ્છું ને જ્યોતિ પ્રકાશ્યો,
શિશુને ઉરમાં લો, લો.”

જ્યાં પ્રભુ સદ્ગત ભક્તોને પરમશાંતિ બક્ષે છે.

પ્રભુ ઈસુ કહે છે: “હું જ પુનરુત્થાન છું અને હું જ જીવન છું. જેને મારામાં શ્રદ્ધા છે તેનું મૃત્યુ થાય તો પણ તે જીવતો થશે.” (યોહાન ૧૧:૨૫) પ્રભુ ઈસુના વચનો પરની દૃઢ શ્રદ્ધા આપણા સદ્ગત ભક્તો માટે સારી શ્રદ્ધાંજલિ બની રહો. ●

મકાન વેચવાનું છે (ફક્ત ૨૮ લાખ)

રો-હાઉસની કિંમતમાં, બે માળનું સ્વતંત્ર ટેનામેન્ટ, ટોટલ ક્ષેત્રફળ ૧૬૧૦.૮૩” sq. ft. બાંધકામ ક્ષેત્રફળ ૧૨૭૨.૪૩” sq. ft. સંપૂર્ણ સુવિધાવાળું. ચર્ચ, સ્કૂલ તથા સ્ટેશનની તદ્દન નજીકમાં, પાધરિયા વિસ્તારમાં.

સંપર્ક: ૮૫૧૧૧ ૦૭૦૫૦, ૮૫૧૧૧ ૦૬૦૭૦

ટ્વીન્સ મકાન વેચવાનું છે

ચાવડાપુરા, સેન્ટ ઝેવિયર્સ સ્કૂલની પાસે, આણંદ ટ્વીન્સ મકાન વેચવાનું છે.

પરમાર શશીકાન્ત એન.
બી-૧૦, સિયોન પાર્ક સોસાયટી, ચાવડાપુરા

ફોન્ટેક્ટ: ૯૯૨૪૮ ૧૧૭૫૧

મકાન વેચવાનું છે

આણંદ ખાતે જિંટોડીયા રોડ પર આવેલ ચાવડાપુરા ક્રિશ્ચિયન કેથોલિક વિસ્તારમાં આવેલ 1BHK બે માળનું મકાન કિંમત: ૧૪ લાખ.

મો. ૯૯૭૯૧ ૭૫૧૫૨, ૯૯૯૮૦ ૫૪૮૩૮

પુરોહિત : આત્મ બલિદાન દ્વારા અન્યને જીવનદાન આપનાર (નવેમ્બર મહિનાનો પ્રાર્થનાનો હેતુ)

✍️ બ્રધર પાઉલરાજ

ગુજરાતની ધર્મસભાની વિકાસમાં પુરોહિતોએ અમૂલ્ય ફાળો આપ્યો છે. ધર્મને ખાતર, શુભસંદેશ ફેલાવવા માટે પુરોહિતોએ ઘણી બધી મુશ્કેલીઓનો સામનો કરવો પડ્યો હતો. કટ્ટરવાદીઓ દ્વારા ઘણી વખત એમના પર અત્યાચારો ગુજારવામાં આવ્યા. તેમ છતાં, બધું સહન કરીને ગુજરાતના ખૂણે ખૂણે જઈને પુરોહિતોએ પ્રભુ ઈસુની ખાણકારી આપી છે. ૧૯૯૯માં ગુજરાતના ડાંગ જિલ્લામાં થયેલ ખ્રિસ્તીઓ પરના અત્યાચારમાં ખાસ કરીને પુરોહિતો પર હુમલો કરવામાં આવ્યો. પુરોહિતોનાં રહેઠાણો પર અને ત્યાંની સાધનસંપત્તિઓનો નાશ કરવામાં આવ્યો. આવી બીજી ઘટનામાં ઓરિસ્સાના કન્ધમાલ જિલ્લામાં થયેલાં ખ્રિસ્તીઓ પરના હુમલામાં પણ એવું જ બન્યું. બીજી જગ્યાએ એક પુરોહિતને નિવસ્ત્ર કરીને બહેરમાં ચાલવાની ફરજ પાડવામાં આવી હતી. હજી આજે પણ પુરોહિતોની નિંદા કરનાર લોકોને આપણી મધ્યે જોઈ શકીએ છીએ. પુરોહિતો પર થયેલા અત્યાચારના આવા ઘણા બધા ઉદાહરણ આપી શકાય. આમ મુશ્કેલીઓ વેઠી રહેલા પુરોહિતો માટે પ્રાર્થના કરવા નામદાર વડાધર્મગુરુ આપણને વિનંતી કરે છે. મુશ્કેલીઓ વેઠી રહેલા પુરોહિતો, તેઓના દુઃખોમાં દિલાસો મેળવે, શંકાના સમયે આશાવાન બને અને તેઓની શ્રદ્ધામાં મજબૂત બને એમ વડાધર્મગુરુ સાથે આપણે પણ પુરોહિત માટે પ્રાર્થના કરીએ.

પ્રભુની હાકલ સાંભળીને શુભસંદેશનો ફેલાવો કરી અને લોકોની સેવામાં પુરોહિતો તત્પર રહે છે. આ ધ્યેયને સિદ્ધ કરવા માટે તેઓ ઘણી બધી મુશ્કેલીઓનો સામનો કરી રહ્યા છે. શુભસંદેશને ખાતર અમુક વિસ્તારોમાં એકલવાયું જીવન જીવવું પડે છે. તેઓ ખ્રિસ્તીઓના આગેવાન તરીકે છે એટલે એમને ખલેલ પહોંચાડવામાં આવે છે. લોકોની વિરુદ્ધ થતા અન્યાય સામે ન્યાય મેળવવા માટે પુરોહિતો લડે છે. એના માટે એમને આ પ્રકારનો બદલો આપવામાં આવે છે. બીમારી, લોકોની ગેરસમજ, સરકાર દ્વારા દબાણ, કટ્ટરવાદીઓની વિરુદ્ધ અમૂક જગ્યાઓમાં વાતાવરણનો ફેરફાર આવાં વિવિધ પ્રકારનાં દુઃખો તેઓએ સહન કરવાં પડે છે. એક નવું મિશન ઊભું કરવામાં તેઓને ઘણું બધું સહન કરવું પડે છે. આમ, પુરોહિતોનું જીવન પડકાર રૂપ છે.

પુરોહિતોને કષ્ટ વેઠવાનું કારણ શું હોઈ શકે? શું, તેઓ પોતાના જીવનમાં આગળ વધવા માટે કષ્ટ વેઠે છે? દુઃખ વેઠી રહેલા પુરોહિતો વિશે આપણે મનનચિંતન કરીએ તો આપણને સમજણ પડે કે તેઓ પોતાના માટે નહિ પણ બીજાઓને માટે અને ધર્મને ખાતર

વેઠતાં હોય છે. તેમને મળેલી હાકલ એવી હોય છે. આ હકીકતને સમજવા સંત મેક્સીમિલયન કોલબેનો દાખલો મદદરૂપ થશે. તેઓ એક પુરોહિત હતા. તેઓએ આખું જીવન પ્રભુની સેવામાં ગાળ્યું. બીજા વિશ્વયુદ્ધ સમયે યહૂદી લોકો સામે થયેલ અત્યાચારમાં જ્યારે યહૂદીઓને કેદખાનામાં પૂરીને એક પછી એકને મારી નાખવામાં આવ્યા ત્યારે મેક્સીમિલયન કોલબે પણ ધર્મને ખાતર કેદખાનામાં હતા. સજા માટે એક સંસારી માણસનો વારો આવ્યો. એની કરુણ પરિસ્થિતિ જોઈને, પોતાના કુટુંબ માટે તેનો પોકાર સાંભળીને એના બદલે મેક્સીમિલયન કોલબે પોતાનો પ્રાણ આપ્યો હું એક કેથોલિક પુરોહિત છું. આ માણસના બદલે હું મરી જવા તૈયાર છું એમ જણાવીને બીજાના માટે પોતાના પ્રાણ પણ આપવા તૈયાર હતા. આ સારી ઘટનામાં આપણે જોઈ શકીએ છીએ કે એક પુરોહિતે પોતાના માટે નહિ પણ બીજાના માટે દુઃખ વેઠ્યું. આમ, ધર્મને ખાતર દુઃખ વેઠેલા ઘણા પુરોહિતોના દાખલા આપી શકાય.

મુશ્કેલીઓ વેઠી રહેલા પુરોહિતોના જીવન સાથે સંત પાઉલના જીવનને સરખાવી શકાય. પ્રેષિતોના ચરિતોમાં સંત પાઉલના ઉપદેશ કાર્યો વિશે વાંચીએ છીએ. શુભસંદેશ ફેલાવવા માટે તેમને અલગ અલગ જગ્યાએ જવું પડ્યું. વિવિધ જગ્યાઓના પ્રવાસ દરમ્યાન તેમણે અસંખ્ય કષ્ટ વેઠ્યા હતા. વિદર્શી લોકો દ્વારા સંત પાઉલને અપાર ખલેલ પહોંચાડવામાં આવી. એટલું જ નહિ પોતાના યહૂદી લોકોનો પણ સામનો કરવો પડ્યો. ઉદાહરણ માટે પ્રેષિતોના ચરિતોમાંથી અમુક કલમની ચર્ચા કરીએ. અંત્યોક અને ઈફોનીયાથી યહૂદીઓ ત્યાં આવી ચડ્યા અને તેમણે લોકોનાં ટોળાનાં મન ફેરવી નાખી પાઉલ ઉપર પથ્થરમારો ચલાવ્યો, અને તે મરી ગયો છે એમ માનીને, તેને ઘસડીને શહેર બહાર નાખી આવ્યા; સખત માર માર્યા પછી તેઓએ તેમને જેલખાનામાં નાખ્યા; પાઉલની વાત સાંભળીને કેટલાકોએ હાંસી ઉડાવી; યહૂદીઓએ સંતલસ કરી પાઉલનો જીવ લીધા વગર અન્નજળ ના લેવાના કસમ ખાધા. પણ સંત પાઉલની માન્યતા હતી કે અનેક સંકટોમાં થઈને આપણે ઈશ્વરના રાજ્યમાં પહોંચવાનું છે (જુઓ પ્રેષિતોના ચરિતો ૧૪:૧૭). એટલા બધા સંકટો સંત પાઉલને શુભસંદેશને ફેલાવવામાંથી અટકાવી ન શક્યા. અંતમાં ધર્મને ખાતર પોતાનો પ્રાણ પણ આપ્યો. મારામાં બળ પ્રેરનારને પ્રતાપે હું સર્વ કાંઈ કરી શકું છું એવા સંત પાઉલના શબ્દો પ્રેરણાદાયક છે. સંત પાઉલ દુઃખી થતાં પુરોહિતો માટે એક ઉત્તમ આદર્શ છે.

મુશ્કેલીઓ વેઠી રહેલા પુરોહિતો કેવી રીતે દિલાસો મેળવી

શકે? બે રીતે દિલાસો પ્રાપ્ત કરી શકે. પોતાની પાસેથી અને બીજાની પાસેથી. પોતાની પાસેથી એટલે પોતાની પ્રાર્થના અને પ્રભુની વાણી વિશે મનનચિંતન દ્વારા. પુરોહિતોનું જીવન પ્રાર્થનામય જીવન હોય છે. પ્રાર્થના પ્રભુમય જીવન જીવવાનો પાયો છે. પ્રાર્થનાની શક્તિ દ્વારા ઘણા પુરોહિતો મુશ્કેલીઓનો સામનો કરે છે. પ્રભુ ઈસુની જેમ કષ્ટ વેઠી રહેલા પુરોહિતોએ સંકટ સમયે પરમપિતા પાસે શક્તિ માંગવી જોઈએ. મારી ઈચ્છા નહિ પણ તારી ઈચ્છા પૂર્ણ થાવ એમ પ્રાર્થાને પરમપિતાનો આશરો લેવો જોઈએ. પોતાનો ક્રૂસ ઉપાડીને આપણને દાખલો બેસાડનાર પ્રભુ ઈસુના પગલે મુશ્કેલી વેઠી રહેલા પુરોહિતોએ ચાલવું જોઈએ. પ્રાર્થનાની જેમ પ્રભુની વાણી પણ દુઃખ વેઠી રહેલાઓને આશ્વાસન આપે છે. અનેક રીતે પ્રભુની વાણી દુઃખીઓને સબળ બનાવે છે. ઓ થાકેલાઓ, મારી પાસે આવો, હું તમને આરામ આપીશ એવા પ્રભુ ઈસુના શબ્દો ખરેખર દુઃખીઓને આશ્વાસન આપે છે. બીજાની પાસેથી પણ પુરોહિતો દિલાસો મેળવી શકે. ખાસ કરીને અવ્ય પુરોહિતોએ જે પુરોહિતો કષ્ટ વેઠે છે એમને આશ્વાસન આપવું જોઈએ, એમને હિંમત આપવી જોઈએ. એમની પડખે રહીને એમને સાથ સહકાર આપવો જોઈએ. ધર્મજનાએ પણ દુઃખ વેઠતા પુરોહિતોને સાથ આપવો જોઈએ. **પુરોહિતો પોતાના માટે નહિ પણ તેમના લોકો માટે, ધર્મસભા માટે કષ્ટ વેઠે છે એમ સમજીને પુરોહિતોને બધી રીતે મદદરૂપ બનવું જોઈએ. કોઈપણ પુરોહિત માટે આપણે એક ઉત્તમ સેવા કરી શકીએ છીએ. એમના માટે**

પ્રાર્થના કરવી. પુરોહિતો આપણા માટે છે. આપણી ભલાઈ માટે તેઓ પ્રાર્થના કરે છે. આપણી અને ઈશ્વર વચ્ચે પુરોહિતો એક પુલ તરીકે છે. આપણામાંથી જ અમુકને પુરોહિત બનવા હાકલ મળે છે. આપણી સેવા માટે તેઓ પોતાની જાતને અર્પણ કરે છે. હિબ્રુઓ પરના પત્રમાં આપણે જોઈએ છીએ કે કોઈ માણસને પુરોહિતનું પદ પોતાની પસંદગીથી મળતું નથી. પણ ઈશ્વરની તે પુરોહિત બને છે. એવી વ્યક્તિઓને મદદ કરવા, એમના દુઃખોમાં ભાગીદાર બનવા આપણે હમેશાં તૈયાર રહેવું જોઈએ. કોઈપણ સંબંધમાં તેઓ શ્રદ્ધામાં મક્કમ રહે અને એમના પવિત્ર જીવન દ્વારા આપણને વધુને વધુ ઈશ્વરની કૃપા મળે એ માટે પ્રાર્થના કરીએ. વડાધર્મગુરુ સાથે આપણે પણ મુશ્કેલીઓ વેઠી રહેલા પુરોહિતો તેઓના દુઃખોમાં દિલાસો મેળવે, શંકાના સમયે આશાવાન બને અને તેઓની શ્રદ્ધા મજબૂત બને એ માટે પ્રાર્થના કરીએ. ●

બ્રાઈડ એન્ડ બ્રાઈડલ્સ

બ્રાઈડલ સેટ, કમ્યુનિયન સેટ, બેપ્ટિસમ સેટ,
આર્ટીફિસીયલ જવેલરી સેટ

પારૂલ જે. મેકવાન (ડિઝાઈનર)
ફોન: (૦૨૬૯૨) ૨૫૦૫૯૫
૯૮૭૯૮ ૫૭૭૯૭, ૯૭૨૭૭ ૦૪૧૨૫

ચંદ્રનિલય, સૂર્યનગર સોસાયટી, પુષ્પવિહાર સામે, આણંદ - ૩૮૮ ૦૦૧

પ્રથમ પુણ્યતિથિએ શ્રદ્ધાંજલિ

સ્વ. મગનભાઈ ગોપીલાલ નાવલીવાળા
જન્મ: ૧૮-૧૨-૧૯૨૮ ● અવસાન: ૦૪-૦૧-૨૦૦૮

સ્વ. મરિયમબેન મગનભાઈ નાવલીવાળા
જન્મ: ૦૮-૦૮-૧૯૩૧ ● અવસાન: ૧૫-૧૧-૨૦૧૨

“મા મરિયમ તું સવાર છે ને ઝળહળ સૂરજ તે ઈસુ રે...”

‘મા’ તારી વિદાયને એક વર્ષ પૂર્ણ થયું. જ્યારે ‘બાપુ’ની વિદાયને પાંચ વર્ષ પૂર્ણ થશે. દિવસો તો રેતીની જેમ સરી જાય છે. યાદો પણ સમય સાથે સરી જાય છે. છતાં તમારા પ્રેમના બંધનો એવા ને એવા જ તરો-તાજા રહી જાય છે. આપની બંનેની વિદાય પછી ઘર ખાલી લાગે છે. પણ સજીવન થયેલા પ્રભુ ઈસુએ ખાલીપાને જરૂર ભરી દેશે. એ જ શ્રદ્ધા સાથે પ્રભુ તમારા બંનેના આત્માને ચિરશાંતિ બક્ષે એ જ પ્રાર્થના સહ, આપના સ્વજન

આપના પરિવારના દીકરા-દીકરીઓ

પાંચમી પુણ્યતિથિએ શ્રદ્ધાંજલિ

સ્વ. કાતરીના (કુંબુબેન) સિમોનભાઈ
(ચતુરભાઈ) ખ્રિસ્તી
જન્મ: ૨૫-૦૧-૧૯૪૧
અવસાન: ૧૦-૧૧-૨૦૦૮

“ધૂપસળી અમ કુટુંબની, એકાએક બુઝાઈ ગઈ, જાતે જલાવી જાતને, મહેંક આપી બુઝાઈ ગઈ, યાદ આવતાં તમારી, રડતી અમારી આંખડી.”
બીજું તો શું મમ્મી (મા) ફક્ત એક જ ફરિયાદ છે, તમારી યાદ ખૂબ આવે છે, તમારી ખોટ હરઘડી ચાલે છે.
“પ્રભુ તમારા આત્માને ચિર શાંતિ આપે, એ જ અમ સર્વની પ્રાર્થના.”

લિ. સિમોનભાઈ (ચતુરભાઈ) હેનરીકભાઈ (શનાભાઈ) ખ્રિસ્તી
રજનીકાન્ત રિન્સી
મંજુલા રિચાર્ડ (રોની)
તથા સમસ્ત પરિવાર
ડી-૫૬, મેઘધનુષ સોસાયટી, ટી.પી.૧૩, વડોદરા

સંત સ્તાનિસલાઉસ કોસ્ટકા (૧૫૫૦-૧૫૬૮)

(ઈસુસંઘી નોવિસોના (Novices) રક્ષક સંત)

રમણ દલવી

૧૩ મી નવેમ્બરના રોજ ઈસુસંઘ તેના એક યુવાન સંત, સંત સ્તાનિસલાઉસ કોસ્ટકાનો તહેવાર ઉજવે છે. તેમનો જન્મ ઈ.સ. ૧૫૫૦માં પોલેન્ડ દેશના એક ઉમરાવ કુટુંબમાં થયો હતો. સાત સંતાનોમાં તેમનો ક્રમ બીજો હતો.

સ્તાનિસલાઉસ ગંભીર અને શાંત સ્વભાવના હતા. અભ્યાસની બાબતમાં તેઓ ખૂબ જ ખંતીલા હતા. ઉમરાવ કુટુંબમાંથી આવતા હોવા છતાં તેઓ સાદગીભર્યું જીવન જીવતા. આ ઉપરાંત તેઓ ઘણો સમય અંગત પ્રાર્થનામાં ગાળતા. એથી ઉલટું એમના મોટાભાઈ પાઉલનો સ્વભાવ કંઈક જુદો જ હતો. તેમનું જીવન સ્વચ્છંદી હતું. બંનેની જીવનદૃષ્ટિ અને મૂલ્યો જુદા હોવાથી પાઉલને સ્તાનિસલાઉસ પ્રત્યે હંમેશા અણગમો રહેતો, અને તેઓ તેમને ઘણીવાર હેરાન કરતા હતા.

એકવાર સ્તાનિસલાઉસ ગંભીર માંદગીમાં સપડાયા. એમની માંદગી એટલી ગંભીર હતી કે તેઓ મરવાની અણી પર હતા. સ્થાનિક ડોક્ટરોએ એમને સાજા કરવા ઘણાં પ્રયત્નો કર્યા, પણ તેઓ સફળ થયા નહીં. આવી ગંભીર બીમારીમાં સ્તાનિસલાઉસને માતા મરિયમના ખોળામાં બાળઈસુના દર્શન થયા. તેમણે સ્તાનિસલાઉસને ઈસુસંઘમાં જોડાવવા જણાવ્યું. એજ સમયે તેઓ ચમત્કારિક રીતે સાજા થયા. આ દિવ્યદર્શનના કારણે તેમને ઈસુસંઘમાં જોડાવવાની પ્રબળ ઈચ્છા જાગી.

ઈસુસંઘમાં જોડાવવા માટે એમના પિતાશ્રીનો સખત વિરોધ હતો. આનો સામનો કરવા છેક પોલેન્ડથી જર્મની સુધીની ૬૦૦ કિલોમીટરની કઠીન પદયાત્રા કરી. સુસવાટાભર્યા પવન, બરફ અને જબરદસ્ત ઠંડીની તેમણે પરવાહ કરી નહીં. જર્મનીમાં તે સમયના પ્રખ્યાત સંત પીટર કનિયસે એમને ઈસુસંઘમાં પ્રવેશ આપ્યો. અને ઈસુસંઘ જીવનની શરૂઆત તેમણે રોમમાં કરી. આમ આ યુવાન સંતે ઈસુસંઘમાં જોડાવવા માટે લગભગ ૧૫૦૦ કિલોમીટર પદયાત્રા કરી. આ બતાવે છે ભગવાન ઈસુ માટેનો તેમનો ઊંડો પ્રેમ અને દૃઢ મનોબળ.

નોવિશિયેટમાં (જેસુઈટ પ્રવેશધર) એમના ભક્તિમય અને પ્રાર્થનામય જીવન તેમજ નમ્રતાથી એમણે પોતાના સાથીઓને ખૂબ જ પ્રભાવિત કર્યા હતા. જ્યારે પણ એમને તક મળતી ત્યારે તેઓ તુચ્છ કામો કરવાનું પસંદ કરતા. હંમેશા બીજાઓનો વિચાર કરતા, બીજાઓને સારું આપતા અને પોતા માટે ઓછું સારું રાખતા (ખાવાની બાબતમાં). એમના જીવનનું એક સૂત્ર હતું. 'Do Ordinary Things In An Extraordinary Way' —સામાન્ય વસ્તુઓ અસાધારણ રીતે કરો.

સ્તાનિસલાઉસને માતા મરિયમ પ્રત્યે ખૂબ જ પ્રેમ હતો. માતા મરિયમની પ્રશંસા કરવામાં તેમનું હૃદય કદી થાકતું નહીં. જે કોઈને તેઓ મળતાં તેમને તેઓ માતા મરિયમની વાતોથી પ્રભાવિત કરતા. માતા મરિયમ પ્રત્યે તેમણે એક જાણીતો પત્ર લખ્યો હતો. “હે મા તું મને સ્વર્ગમાં લઈ લે જેથી કરીને હું સ્વર્ગરોહણનું પર્વ સ્વર્ગમાં ઉજવી શકું.”

૧૦મી ઓગસ્ટના રોજ જ્યારે સ્તાનિસલાઉસ બીમાર પડ્યા ત્યારે આ પત્ર એમના ખિસ્સામાં હતો. ૧૫મી ઓગસ્ટના માતા મરિયમના સ્વર્ગરોહણના તહેવારના દિવસે મેલેરિયા તાવના કારણે આ યુવાન સંત, સ્વર્ગલોક પામ્યા. એમના અંતિમ શબ્દો હતા. ‘મારું હૈયું તૈયાર છે પ્રભુ, મારું હૈયું તૈયાર છે.’

સંત સ્તાનિસલાઉસ ભરત્યુવાનીમાં ગુજરી ગયા. નાની ઉંમરમાં એમણે આધ્યાત્મિક શિખરો સર કર્યા. આપણા સૌ માટે એમનું પવિત્ર જીવન, પવિત્રમય જીવવા માટે પડકારરૂપ છે. ●

“BACK with BLAST”

Olivia Creation

અંજનાબેન અમેરિકાથી
વેડીંગ ગાઉન
ઓલ્ટરેશનનો કોર્સ
કરીને પરત આવેલ છે.
સર્વ કોડીલી કન્યાઓને
ભાવભીનું આમંત્રણ.

૧૧, આશીર્વાદ કોલોની,
સેંટ ઝેવિયર્સ રોડ,
પાધરિયા, આણંદ

મો. ૯૮૭૯૧ ૮૧૩૪૮

સહુ ચાલીએ સંતોને પગલે...!

નિશપ થોમસ મેકવાન

ઈસ. ૧૬૦૦ની સાલથી અને વડાધર્મગુરુ ચોહાન પાઉલ બીજાએ ૧૯૭૯માં જવાબદારી લીધી હતી. એ સમયગાળા વચ્ચે માત્ર ૩૦૦ નવા સંતો જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા. પરંતુ વડાધર્મગુરુ ચોહાન પાઉલ બીજાના સમય દરમિયાન ૪૮૨ સંતો તથા ૧૩૪૫ પુનિતજનો જાહેર કરવામાં આવ્યા છે.

મોટા ભાગે સંવ્યસ્તવર્ગમાંથી જ સંતોની જાહેરાત કરવામાં આવતી. પણ વડાધર્મગુરુ ચોહાન પાઉલ બીજાના સમયગાળામાં ઘણાં ધર્મજનોને પણ આ પવિત્ર શ્રેણીમાં પસંદ કરવામાં આવ્યા છે. વડાધર્મગુરુ ચોહાન પાઉલ બીજા આપણને કંઈક સંદેશો આપવા માંગે છે. તેઓ કહેવા માંગે છે કે આપણે પણ સંત બની શકીએ છીએ. સંત બનવા માટે મહાન વ્યક્તિ કે મહાન હોદ્દાની જરૂર નથી. જે કોઈ પરમેશ્વર અને માનવબંધુ પ્રત્યે પ્રેમ વ્યક્ત કરી છે તેને માટે સ્વર્ગનાં દ્વાર ખુલ્લાં છે.

સૌને સંત બનવાની હાકલ મળેલી છે! તેનો આધાર પવિત્ર બાઈબલ છે. પ્રભુએ મોશને કહ્યું, “ઈસ્રાયેલીઓના આખા સમાજને

આ પ્રમાણે કહે: પવિત્ર રહો, કારણ હું તમારો ઈશ્વર પ્રભુ પવિત્ર છું” (કર્મકાંડ ૧૯:૨). આ બાબત પાંચ વખત કર્મકાંડના પુસ્તકમાં ઉચ્ચારવામાં આવી છે. સંત પાઉલ લખે છે: “ઈશ્વરની તો એવી ઈચ્છા છે કે, તમે પવિત્ર થાઓ.” (૧ થેસ્સલોનીકા ૪:૩)

૧લી નવેમ્બર, એ સર્વ સંતોનો તહેવાર છે. માતા ધર્મસભા સ્વર્ગમાં પહોંચેલા તમામ સંત આત્માઓને યાદ કરે છે. જેઓનું જીવન પવિત્ર હતું તેમને માતા ધર્મસભાએ સંતો તથા પુનિત જાહેર કર્યા જ છે. તેમની સંખ્યા તો નાનકડી છે. તેમને વિનંતી અને ભક્તિ કરી શકાય છે. પરંતુ એવા પણ આત્માઓ છે જેઓ પવિત્ર જીવન જીવી ગયા છે છતાં એમની નોંધ લેવામાં આવી નથી. આવા દાખલાઓ અનેક છે. એમાં આપણા સ્નેહીજનો પણ આવી જાય છે!

જ્યારે ઘરનો વડીલ ઘરની જવાબદારી માથે લઈને રોજ રોજ મહેનત કરે છે અને ઘરની જરૂરિયાતો પૂર્ણ કરે છે; જ્યારે પતિ-પત્ની એકબીજાને જેવા છે તેવા સ્વીકારે છે. અને પ્રેમભર્યું જીવન જીવે છે; જ્યારે બાળકો આજ્ઞાપાલનભર્યું જીવન જીવે છે; જ્યારે માબાપ ઘરની બધી જવાબદારી સાથે બાળકોને સારા નમૂનાથી સ્વર્ગ તરફ દોરે છે; જ્યારે સંવ્યસ્ત વર્ગ પ્રભુને વફાદાર રહીને પોતાની જવાબદારી નિષ્ઠાપૂર્વક નિભાવતા રહે છે ત્યારે ત્યારે સંતો પેદા થાય છે! અદનામાં અદનો માણસ સંત બની શકે છે. સંત બનવાની આ હાકલને જવાબ આપીએ. ●

ખહેરત

“માણસ એકલો રહે તે સારું નથી.” (ઉત્પત્તિ ૨:૧૮)

દેશ વિદેશમાં ઘેર બેઠાં પ્રત્યક્ષ માહિતી આપવું

ખ્રિસ્તી સમાજના બધા મિશનો માટેનું

ઈન્ટરનેશનલ જીવનસાથી પસંદગી કેન્દ્ર

સમય: (સોમથી શનિ) ૯.૩૦ થી સાંજના ૬.૩૦ • (રવિવારે) ૧૦.૩૦ થી સાંજના ૬.૩૦ (એપોઈન્ટમેન્ટ લઈને મળવું.)

૧. રજીસ્ટ્રેશન ફી: રૂ. ૫૦/-, ૧૦૦/- વિનામૂલ્યે તથા યોગ્યતાના ધોરણે લેવામાં આવશે.
૨. રજીસ્ટ્રેશન ફી સિવાય લગ્ન પહેલા કે લગ્ન પછી કોઈપણ જાતની ફી કે નાણાં લેવામાં આવતાં નથી.
૩. આર્થિક રીતે નબળા, વિધવા કે બેરોજગાર યુવતીઓ પાસેથી રજીસ્ટ્રેશન ફી લેવામાં આવતી નથી. તેમજ વધુમાં વધુ રૂ. ૩૦/- ભાડુ એક વખતનું આપવામાં આવશે.
૪. લગ્નોત્સુક યુવતીઓ ફૂલસાઈઝના ફોટા સાથેનો બાયોડેટા પોસ્ટથી મોકલી શકશે.
૫. ફુંવારા, વિધવા, વિધુર, હેન્ડીકેપ્ટ, ૪૦ વર્ષની ઉપરના તથા પેન્શનર સિનીયર સીટીઝન પાત્ર મળશે.
૬. તમારો બાયોડેટા ગુર્જર સમય (પાક્ષિક) પેપર મારફતે જાહેરાતમાં તેમજ વેબસાઈટ ઉપર મૂકવામાં આવશે.
૭. ગર્વમેન્ટ રજીસ્ટર લગ્ન જરૂરિયાતવાળાને વિનામૂલ્યે કરી આપવામાં આવશે. તથા સમૂહલગ્ન માટેની વ્યવસ્થા મળી શકશે.
૮. ખ્રિસ્તી સમાજના તમામ મેગેઝીનો તથા પાક્ષિક “ગુર્જર સમય” જરૂરિયાતવાળાને વિનામૂલ્યે મળશે.

ડાયરેક્ટર: **ભાઈલાલભાઈ એસ. ટેલર**

પાર્ક સ્ટ્રીટ, મેથોડિસ્ટ નર્સીંગ સ્કૂલ સામે, મિશન રોડ, નડીઆદ - ૩૮૭૦૦૨

મો. ૯૮૯૯૩ ૧૮૬૮૫, ૯૭૧૪૫ ૧૮૩૬૭

પ્રથમ પુણ્યતિથિએ શ્રદ્ધાંજલિ

સ્વ. દિનેશભાઈ એફ. મેકવાન (ચક્ષુદાતા)

જન્મ: ૨૨-૦૪-૧૯૫૨

અવસાન: ૨૩-૧૧-૨૦૧૨

બ્લાલસોયા દિનેશ,

“અંજલિ આપતાં શબ્દો ખૂટે છે
શ્રદ્ધાંજલિ આપતાં પુષ્પો ખૂટે છે.”
તમને ક્યાં શબ્દોમાં શ્રદ્ધાંજલિ આપવી?

સમયના વહેણમાં, આંખનાં પલકારામાં, એક વર્ષ પસાર થઈ ગયું. કલ્પી ન શકાય તેવી આપની અણધારી વિદાય, અમ સૌનાં કાળજી કંપાવી ગઈ. મન માનતું નથી તમારી હાજરી નથી.

આપનો પ્રેમાળ સ્વભાવ, ધાર્મિક જાગૃતિ, હંમેશાં અન્યોને મદદરૂપ થવાની ઉચ્ચ ભાવના કેમ ભૂલાય?

આપ પ્રભુ ઈસુના સાંનિધ્યમાં હશો જ. અમ સૌ સ્નેહીજનો માટે પ્રભુને વિનંતી કરતા રહેજો.

પ્રભુ, આપના આત્માને પરમશાંતિ બક્ષો.

૧૪/એ, પ્રેસકોલોની
આણંદ

પુનરુત્થાનની પ્રભાતે મળવાની પ્રતિશ્વામાં
વિમળાબેન સ્ટેની જયપાલ તથા પરિવાર

નવેમ્બર – ડિસેમ્બર મહિનાના શાસ્ત્રપાઠો

ગુજરાત વિદ્યાદીપ, સેવાસી

સામાન્ય કાળનો ૩૩મો રવિવાર (કમ્યુનિકેશન રવિવાર)

(મલાખી ૩:૧૯-૨૦; સ્તોત્ર ૯૮; ૨ થેસ ૩:૭-૧૨;

લૂક ૨૧:૫-૧૯)

“મક્કમપણે ઈસુમય જીવન જીવીએ”

આજે ધર્મસભા “કમ્યુનિકેશન સન્ડે” ઊજવી રહી છે. ૧૯૯૭માં પોપશ્રી પાઉલ છઠ્ઠાએ આ ઉજવણીની શરૂઆત કરી હતી. આજના આધુનિક યુગમાં ટેકનોલોજીને લીધે એકબીજા સાથે સંપર્ક સાધવાનું સહેલું બની ગયું છે. એના માધ્યમથી આપણે એકબીજાની વધુ નજીક આવી શકીએ છીએ. એ આપણને જુના વિચારો છોડી નવા વિચારો પ્રદાન કરવામાં મદદ કરે છે. શુભસંદેશના ફેલાવવામાં પણ એ ઘણું ઉપયોગી થઈ શકે છે. છતાં જ્યારે આપણે ટેકનોલોજીનો ઉપયોગ કરીએ ત્યારે ખૂબ જ સાવધાન રહેવાની જરૂર છે, કારણ કે એનો સહેલાઈથી દુરુપયોગ થઈ શકે છે.

પ્રથમ શાસ્ત્રપાઠ પચગંબર મલાખીના ગ્રંથમાંથી લીધેલો છે. મલાખીનો અર્થ ‘મારો સંદેશો લઈ જનાર’ થાય છે. આપણે જાણીએ છીએ કે બધા પચગંબરો ઈશ્વરના સંદેશવાહકો છે. એ દૃષ્ટિએ “કમ્યુનિકેશન સન્ડે” આપણને પચગંબરો થઈને ઈશ્વરની વાણીને ફેલાવવા આમંત્રણ આપે છે. પચગંબર મલાખીના સમયમાં ઈસ્રાયેલના કેટલાક આગેવાનો ભ્રષ્ટ જીવન ગાળતા હતા. મંદિરોમાં પણ ઉપાસના થતી ના હતી એવી પરિસ્થિતિ ઊભી થઈ હતી. પૈસાદાર લોકોએ ફરીવાર ગરીબોનું શોષણ કરવાનું શરૂ કર્યું હતું. લોકો મામૂલી ને ખોડખાંપણવાળા બલિઓ ચડાવીને પોતાની જાતને, એકબીજાને અને ઈશ્વરને પણ છેતરતા હતા. આવા સંદર્ભોમાં પચગંબર મલાખી દ્વારા ઈશ્વર કહે છે: “દિવસો આવી રહ્યા છે, જ્યારે બધા તુમાખીખોરો અને દુષ્કૃત્ય કરનારાઓ તરણાંની જેમ બળી જશે. અને ઈશ્વરના નામથી ડરીને ચાલનાર લોકો માટે મુક્તિનો સૂર્ય ઉદય પામશે.” આ વાણી આપણને ઈશ્વરના નામથી ડરીને સારું જીવન જીવવા પ્રેરણા આપે છે.

બીજા શાસ્ત્રપાઠમાં સંત પાઉલ થેસલોનિકાના ધર્મસંઘને કહે છે, “જે કામ ના કરે તેને ખાવા ના મળે.” ત્યાંના કેટલાક લોકોએ પ્રભુના પુનરાગમન વિશેની ખોટી અફવાઓના લીધે કામ કરવાનું બંધ કરી દીધું અને તેઓ પારકાઓને આધારે જીવવા માંડ્યા. સંત પાઉલ પોતાના ઉદાહરણ દ્વારા લોકોને સમજાવે છે ને કહે છે કે પ્રભુના આગમનની રાહ જેતાં જેતાં બધાં શાંતિથી કામ કરતા રહે.

શુભસંદેશમાં ઈસુ વિનાશ અને ઈશ્વરના રાજ્યની સ્થાપનાની આગાહી કરે છે અને ઈસુના અનુયાયીઓને માટે આવી પડનારી કસોટીઓ સામે મક્કમ રહેવાનું કહે છે. જ્યારે આપણે ઈશ્વરનું

રાજ્ય ફેલાવીએ ત્યારે ઘણા પડકારોનો સામનો કરવો પડે છે. પણ એ બધું ઈશ્વર પ્રત્યે આપણી શ્રદ્ધા વ્યક્ત કરવાની તક છે. ગમે તેવી પરિસ્થિતિમાં ઈશ્વર સાક્ષી થવા આપણને વિનંતી કરે છે.

ટૂંકમાં, સ્તોત્રસંહિતાના બધા જ શાસ્ત્રપાઠોમાં ઈસુના બીજા આગમનની વાત કરવામાં આવી છે. આપણને યોગ્ય જીવન જીવીને તે દિવસ માટે તૈયાર થવા એલાન કરે છે. વિનાશની વાત તો થાય છે. પણ વાંચનોનો હેતુ લોકોમાં ડર કે નિરાશા પેદા કરવાનો નથી પણ ગમે તેવી વિકટ પરિસ્થિતિમાં અડગ રહીને ઈસુમય જીવન જીવવાનું છે. ઈસુ ખાતર મરનાર સંત પ્રેષિતો અને શ્રદ્ધાળુઓ આપણા માટે પ્રેરણારૂપ છે.

“નીચી બોરડીને સૌ કોઈ ઝૂંડે” કહેવત મુજબ જો આપણે ઈસુ ખાતર નમીને રહીએ તો લોકો સહેલાઈથી આપણી ભોળાઈનો ગેરલાભ ઉઠાવશે. છતાં આપણે ઈશ્વરના રાજ્ય ખાતર, એનાં આગમન કે સ્થાપના ખાતર નમ્ર અને પરોપકારી રહેવું જોઈએ. જ્યારે આપણે સારું કામ કરીએ ત્યારે લોકો ફાયદો ઉઠાવશે અથવા વિરોધ કરશે. છતાં આપણે મક્કમતાથી આપણું કામ કરતા રહેવું જોઈએ.

— બ્રધર એ. મોઈસન

સામાન્યકાળનો ૩૪મો રવિવાર (રાજરાજેશ્વરનું પર્વ)

(૨ શમુએલ ૫:૧-૩, સ્તોત્ર ૧૨૧:૧-૫, કલોસ્સા ૧:૧૨-૨૦,

લૂક ૨૩:૩૫-૪૩)

સાચો આગેવાન એ સૌ પ્રથમ સાચો સેવક - રોબર્ટ ગ્રીનલીફ

આ વિશ્વમાં રાષ્ટ્રવાદ અને ધર્મનિરપેક્ષતા વિનાશકારી જંગલી આગની પેઠે ફેલાતા સમયે વડાધર્મગુરુ સંત ૧૧મા પિયુસે ધર્મસભામાં ખ્રિસ્ત રાજાનો તહેવાર ભવ્ય રીતે ને વિધિપૂર્વક ઉજવવાનો આગ્રહ કર્યો હતો. આજે આખા વિશ્વમાં આ તહેવાર વધુ ગંભીરતાથી કેથોલિકોમાં ઉજવાય છે.

આજનું પ્રથમ વાંચન રાજા દાવિદના રાજાભિષેક વિશે છે. રાજા શાઉલના મૃત્યુ પછી ઈસ્રાયેલના આગેવાનો દાવિદ પાસે હેબ્રોન આવ્યા અને દાવિદનો ઈસ્રાયેલના રાજા તરીકે અભિષેક કર્યો. બીજા વાંચનમાં પાઉલ ઈસુને સમગ્ર સૃષ્ટિના અધિશ્વર તરીકે ચિત્રે છે. સંત લૂક કૃત શુભસંદેશ ઈસુના જાહેર જીવનની અંતિમ ઘડીએ થયેલી એક ઘટનાનું વર્ણન કરે છે. ઈસુ બે ગુનેગારો વચ્ચે ફૂસે જડાયેલા છે. “જો તું ચહુદીઓનો રાજા અને ઈશ્વરનો અભિષેક હોય, તો પોતાની જાતને બચાવ.” એમ કહી આગેવાનો અને સિપાઈઓ ઈસુની હાંસી ઉડાવે છે. ઈસુ ફૂસ પર ત્રણ ત્રણ કલાક સુધી વેદના ભોગવે છે પણ પોતાની જાતને બચાવવાનો પ્રયત્ન નથી કરતા. અંતિમ ઘડીએ

પણ શત્રુઓ માટે પ્રાર્થના કરે છે અને એક ગુનેગારને પુણ્યલોકની ખાતરી આપે છે. એટલે ત્રણે શાસ્ત્રપાઠોમાં રાજાની વાત થાય છે.

પરંતુ ઈસુ પોતે પરમેશ્વર હોવા છતાં પોતાની જાતને શૂન્યવત બનાવી ગરીબ હાલતમાં ગભાણમાં જન્મ લે છે. દાસનું સ્વરૂપ ધારણ કરે છે, અને માણસ જેવા માણસ બને છે. એટલુ જ નહિ, પોતે નિષ્પાપ હોવા છતાં પાપીઓ સાથે પણ એકરૂપ થઈ ચર્ચન નદીમાં ચોહાનને હસ્તે સ્નાનસંસ્કાર સ્વીકારે છે. પોતે ગુરુ હોવા છતાં શિષ્યોના પગ ધુવે છે. નિષ્કલંક હોવા છતાં મોટામાં મોટો ગુનેગારો માટેની સજા સ્વીકારે છે. એવા ઈસુ છે આપના રાજાધિરાજા. ટૂંકમાં ઈસુ ‘રાજા’ માટે એક નવી વ્યાખ્યા આપે છે. જુના કરારમાં દાવિદ રાજા પરદેશીઓના હાથમાંથી ઈસ્રાયેલને બચાવે છે. એટલે લોકો તેને પોતાનો રાજા બનાવે છે. નવા કરારમાં દાવિદ પુત્ર ઈસુ સમસ્ત માનવ જાતને પાપમાંથી મુક્ત કરી ઈશ્વરના રાજ્ય માટે લાયક બનાવી સમસ્ત સૃષ્ટિના રાજા બને છે. દાવિદ રાજાની પેઠે ઈસુ પાસે નહોતો દરબાર કે નહોતી રાજધાની, કોઈ ઘોડા કે સૈનિકો પણ નથી. છતાં પોતે જ સત્ય, માર્ગ અને જીવન હોવાથી એમનામાં દુનિયાના સૌથી મહાન ક્રાંતિકાર, સારામાં સારા આગેવાન કે જ્ઞાની ને શ્રેષ્ઠ ન્યાયાધીશનાં ગુણ જોવા મળે છે.

આજની પરિસ્થિતિમાં આપણે રાજાની જગ્યાએ આગેવાન (લીડર/લીડરશીપ)ની વાત કરીએ છીએ. ધર્મસભામાં આજે ‘Servant Leadership’ વિષે ખૂબ જ સાંભળવા મળે છે. આ નવા પ્રકારની આગેવાની યા નેતૃત્વનો ૨૦૦૦ વરસો પહેલાં પ્રચાર કરનાર અને પોતાના જીવન દ્વારા એને માટે આદર્શ પૂરો પાડનાર વ્યક્તિ તે ભગવાન ઈસુ જ છે. ચોહાન ૧૩:૫માં ગુરુ પોતાના શિષ્યોના પગ ધોઈને આ નવી લીડરશીપનો દાખલો બેસાડે છે અને એ રીતે સદીઓ પહેલાં યશાયાએ ભાખેલી પ્રભુના સેવક વિશેની ભવિષ્યવાણીને (૪૨:૧-૪) સાર્થક બનાવે છે.

આજે આપણે આપણા સમાજમાં નજર નાખીએ તો ભાગ્યે જ કોઈ ઈમાનદાર નેતા કે આગેવાન આપણને જોવા મળે છે. હકીકતમાં દરેક પરિસ્થિતિમાં દરેક સ્થળે (કુટુંબ, સમાજ, શાળા, ખ્રિસ્તીસંઘ વ.) આગેવાન/સેવક/રાજાની આજે જરૂર પડે છે ને એવી જવાબદારી હાથ ધરવા આપણને પુષ્કળ તક પણ મળે છે. તો આજે રાજરાજેશ્વરનો (સેવક ઈસુનો) તહેવાર ઉજવતી વેળાએ રાષ્ટ્રવાદ, આતંકવાદ, ધર્મનિરપેક્ષતા, લાલચ, સદાચારોનો અભાવ આદી અણગમતી વસ્તુઓ ફૂલતી ફાલતી દુનિયામાં આપણે પ્રભુ ઈસુએ જે અનોખું જીવન જીવી બતાવ્યું તેનું અનુકરણ કરીએ અને આપણે એકબીજા પ્રત્યે ખ્રિસ્ત ઈસુમાં હતી તેવી ભાવના રાખીએ.

— બ્રધર અજુસ

મા મરિયમનું નિષ્કલંક ગર્ભધારણનું પર્વ

(ઉત્પત્તિ ૩:૯-૧૫, ૨૦; સ્તોત્ર ૯૮; એફેસસ ૧:૩-૬, ૧૧-૧૨;

લૂક ૧:૨૬-૩૮)

પવિત્રતા પરમેશ્વરને પ્રિય

એક ચિત્રકાર પોતાની માનું ચિત્ર દોરે તો, તે કઈ રીતે દોરે? હા, પોતાનું મન સંપૂર્ણપણે ચિત્રકલામાં પરોવીને ચિત્રમાં કોઈપણ

જાતની ઉણપ કે ખામી ના આવે તે ધ્યાનમાં રાખીને ચિત્ર દોરશે. એક સામાન્ય ચિત્રકાર પોતાની માનું ચિત્ર દોરવામાં આટલી બધી કાળજી લેતો હોય, તો ઈશ્વરે જે સ્ત્રી પોતાના પુત્રની મા બનવાની હતી તેના સર્જનમાં કેટલું ધ્યાન આપ્યું હશે! તેને કલંકિત અને પાપથી મલીન રાખે ખરા?

આજે ધર્મસભા મા મરિયમનું નિષ્કલંક ગર્ભધારણનું પર્વ ઉજવી રહી છે. શાસ્ત્રમાં તો મરિયમ તેમના ગર્ભધારણની પ્રથમ ઘડીથી જ પાપના કલંકથી મુક્ત હતા એ વાત કહેવામાં આવી નથી. આ સત્ય તો ધર્મસભાનું ભક્તિમય મનનચિંતનનું ફળ છે, અને એમ એક પરંપરા પણ છે.

સાલ ૧૮૫૪ ડિસેમ્બર ૮મી તારીખે પોપ પિયુસ ૧૨માએ મા મરિયમનું નિષ્કલંક ગર્ભધારણ (લેટિનમાં ‘Ineffabilis Deus’)નું પર્વ જાહેર કર્યું હતું. ત્યારથી આખી કેથોલિક ધર્મસભા આ ઉજવણી ઉજવતી આવી છે. પણ પ્રોટેસ્ટન્ટ અને આર્થોડોક્સ લોકો આનો વિરોધ કરતા આવ્યા છે.

આજના વાંચનો આપણને સ્પષ્ટ કરે છે કે જેમ માનવ જાતના પતન માટે એક સ્ત્રી કારણરૂપ બની. તેમ એના કલ્યાણ માટે પણ એક સ્ત્રી જ કારણરૂપ બને છે. પહેલા વાંચનમાં આદમ અને હેવા ઈશ્વરપિતાના શબ્દોને નજરઅંદાજ કરી શેતાનની લાલચમાં આવે છે ને પોતે ઈશ્વરનું સ્થાન લેવા માંગે છે. એને કારણે તેઓ ઈશ્વર પ્રેમથી વંચિત, કલંકિત અને કલુષિત થાય છે ને નરકના વારસ બને છે. બીજું વાંચન પહેલા વાંચનથી વિપરીત છે. એમાં કહેવામાં આવે છે કે, ઈસુએ આપણને ધન્ય કર્યા છે, જેથી આપણે ઈશ્વરની સમક્ષ પવિત્ર અને નિર્મળ રહીએ. પોતાના પ્રેમનાં સંતાનો બનવાની કૃપા ઈશ્વરે પોતાના પ્રિય પુત્ર ઈસુ દ્વારા આપણને બક્ષી છે. ઈસુ ખ્રિસ્ત મારફતે આપણને ઈશ્વરે સ્વર્ગદામમાં પ્રવેશવાનું સૌભાગ્ય આપ્યું છે. શુભસંદેશમાં ઈશ્વર તરફથી ઈસુ ખ્રિસ્તના મા થવાની મરિયમને હાકલ થાય છે અને તેમને જરૂરી હિંમત પણ આપવામાં આવે છે. છેવટે મરિયમ સંપૂર્ણ રાજી-ખુશીથી ઈશ્વરની હાકલને વધાવી લે છે.

આજના વાંચનોને સૂક્ષ્મ રીતે અને ઊંડાણથી જોવાથી એવા કેટલાક મુદ્દાઓ નજરે આવે છે, જેના પર આપણે જરૂર મનોમંથન કરવું પડે છે. આપણે પાપીઓ, શ્રદ્ધાહીન અને અહંકારી હોવા છતાં ઈશ્વરે મા મરિયમ દ્વારા મુક્તિદાતાને મોકલી આપી આપણને સ્વર્ગને લાયક બનાવ્યાં છે; તેમના પ્રેમનું ઝરણું આપણા અંતરમાં વહાવી આપણને તેમનાં સંતાનો તરીકે સ્વીકારી લીધા છે. પણ શું આપણે ઈશ્વરનાં આ બધાં વરદાનોને લાયક છીએ? શું આપણે આપણા પાપોની કિંમત ચૂકવી છે ખરી? નહીં. ઈશ્વરને ખબર છે કે આપણે આપણી મહેનતથી કે કાર્યોથી સ્વર્ગે પહોંચી શકવાના નથી. છતાં એમના અસીમ પ્રેમને લીધે આપણને ઉચ્ચ દરજ્જો મળેલ છે.

નિષ્કલંક મરિયમનું પર્વ ઉજવતા આપણે આ અનેરા અવસર પર માતા મરિયમના જીવનમાંથી કશું સારું અપનાવીએ તો આ પર્વની શોભા વધશે અને આપણું જીવન પણ ધન્ય બનશે. આજે આપણે

મરિચમનાં પવિત્રતા અને નિર્મળતાનું ખાસ સ્મરણ કરીએ છીએ. તેઓએ શરૂઆતથી અંત સુધી પવિત્ર જીવન જીવ્યું હતું. તેમણે પોતાને મળેલી હાકલને છાજે તેવું જીવન જીવ્યું હતું. બાળઈસુને તેમના ઉદરમાં આવકારવા માટે તેમણે વિશુદ્ધ જીવન જીવ્યું. આપણે પણ આગમનશ્રદ્ધામાં ઈસુને મનમાં અને ઘરમાં આવકારવા તૈયારી કરી રહ્યાં છીએ. તો આવતા દિવસો દરમિયાન આપણે આપણાં જીવન અને હૃદયને શુદ્ધ અને નિષ્કલંક રાખવા નિષ્ઠાપૂર્વક પ્રયત્નો કરીએ.

— બ્રધર પ્રદીપ

આગમનશ્રદ્ધાનો પહેલો રવિવાર
યશાયા ૨:૧-૪; સ્તોત્ર ૧૨૨; રોમ ૧૩:૧૧-૧૪;
માથ્થી ૨૪:૩૭-૪૪
શાંતિના રાજ્યની અપેક્ષા

આગમનશ્રદ્ધાના પહેલા રવિવારથી ધર્મસભાનું નવું વરસ શરૂ થાય છે. આગમનશ્રદ્ધામાં ધર્મસભા આગ્રહ કરે છે કે ઈસુની પદચરમણીની અપેક્ષા રાખતાં આપણે એને માટેની તૈયારી કરવી જોઈએ. ૨૧મી સદીમાં દરરોજના છાપાં કે મેગેઝીનોમાં આપણને વાંચવા મળે છે કે વિષાદ (depression) એક વ્યાપક ને ગંભીર બીમારી થઈ ગઈ છે. વિલાસપ્રિયતાને કારણે આપણા જીવનમાં ઘણા ફેરફારો ઝડપથી થઈ રહ્યા છે. બોજો વધતો જાય છે. છેલ્લે આપણે ભાંગી પડીએ છીએ. જીવન પોતે અઘરું બની જાય છે.

દિવસે દિવસે બાળકોનો બોજો પણ વધે છે. તેમને પોતાના મા-બાપ સાથે રહેવાનો સમય ભાગ્યે જ મળે છે. યુવાનો ને યુવતીઓ પ્રગતિના નામે ધંધાકીય દુનિયામાં ડૂબી જાય છે ને અણધારી આપત્તિઓના બલિ બની જાય છે. પતિ-પત્ની પાસે ધંધાને કારણે એકબીજા માટે સમય હોતો નથી. પરિણામે તેમની વચ્ચે શંકા, ગેરસમજ ને ઝઘડા ઉદ્ભવે છે. આપણા સમાજમાં દહેજ, ખૂન, બળાત્કાર, ભ્રષ્ટાચાર ને આતંકવાદ વધતાં જાય છે. આ બધું આધુનિક દુનિયાની રોજિંદા જીવનની સમસ્યાઓ છે.

આવી પરિસ્થિતિમાં પ્રભુના રાજ્યમાં કેટલી શાંતિ હશે તેની વાત પ્રથમ શાસ્ત્રપાઠમાં યશાયા કરે છે. મહાસામ્રાજ્ય અસુરનું લશ્કર ઉત્તર ઈસ્રાયેલ પર આક્રમણ કરી પ્રજાને દેશવટે લઈ ગયું. તે પરિસ્થિતિમાં દક્ષિણ વાસીઓને (યહુદાના લોકોને) અન્યાય, અધર્મ અને જુલમનો રસ્તો છોડીને પ્રભુ તરફ વળવા હાકલ કરે છે. જેઓ પોતાનાં પાપને વળગી રહેશે, તો તેના ઉપર વિનાશ ઉતરશે. યશાયા ફક્ત ધમકી નથી આપતો, પરંતુ આશા પણ આપે છે કે જેઓ જીવનમાં પરિવર્તન લાવશે તેઓ પ્રભુના રાજ્યમાં શાંતિ અને ન્યાયનો અનુભવ કરશે.

યશાયાના મત પ્રમાણે પુણ્યનગરી યરૂશાલેમ, જે ઈશ્વરના રાજ્યનું પ્રતીક છે તે, આખા જગતનું આધ્યાત્મિક કેન્દ્ર બનશે ને ઈશ્વરનાં દર્શન કરવા દૂરદૂરના લોકો ત્યાં ઉમટી આવશે અને શાંતિ પામશે (જુઓ આજનું સ્તોત્ર ૧૨૨). જે પ્રજા અંધકારમાં આથડે છે તેને મહાજ્યોતિનાં દર્શન થશે; ઘનઘોર તિમિરના પ્રદેશમાં

વસનારાઓ આગળ પ્રકાશ પ્રગટશે (યશાયા ૯:૧). પ્રભુ ગરીબોનો પ્રમાણિકપણે ન્યાય કરશે, અને દેશમાં દુઃખીયાંનો સચ્ચાઈથી ઈન્સાફ કરશે (યશાયા ૧૧:૩). પરિણામે બધાં શાંતિ પામશે, છેલ્લે યશાયા આપણને પ્રભુની પુણ્યનગરીએ જવા પ્રેરણા આપે છે.

સંત પાઉલ પોતાના પત્રમાં આપણને ઊંઘમાંથી જાગી પ્રકાશના શસ્ત્રો સજી લેવા સલાહ આપે છે. આપણું અવળી રીતનું જીવન વિનાશ તરફ લઈ જાય છે. પ્રભુના રાજ્યની પ્રતીક્ષા કરનાર આપણને એ રાજ્યના નાગરિકો બનવા માટે જીવનમાં કૂચલી, નશાબાજી, વ્યભિચાર, ઝઘડા અને ઈર્ષા વગેરેને બદલે સતત સારાં કામો કરવા પાઉલ સલાહ આપે છે.

શુભસંદેશમાં ઈસુ પોતાના સમયને નૂહના સમય સાથે સરખાવે છે. જે જળપ્રલય થયો હતો એનો ઉલ્લેખ કરીને પોતાના પુનરાગમન માટે હરઘડી તૈયાર રહેવા આમંત્રણ આપે છે. ચાલો, આપણે દુષ્કર્મો છોડી પ્રભુના પંથે ચાલીએ, દુનિયા અને સમાજની સાથે આપણા સંબંધો મજબૂત બનાવીએ. કે જેથી શાંતિ અને ન્યાયનું રાજ્ય દુનિયાભરમાં ફેલાઈ રહે.

— બ્રધર વિયો સ્ટિફન

આગમનશ્રદ્ધાનો બીજો રવિવાર
યશાયા ૧૧:૧-૧૦; સ્તોત્ર ૭૩; રોમ ૧૫:૪-૯;
માથ્થી ૩:૧-૧૨
ન્યાય-શાંતિના રાજ્ય માટેની તૈયારી

આગમનશ્રદ્ધા એટલે ઈસુ મસીહની પ્રતીક્ષાની શ્રદ્ધા. આજના શાસ્ત્રપાઠોથી આપણે ખૂબ પરિચિત છીએ. સરળ ભાષામાં છે પણ એમનો અર્થ ખૂબ જ વિશાળ ને ઊંડો છે. પહેલો પાઠ ને સ્તોત્ર આવનાર રાજા ને રાજ્યનું વર્ણન કરે છે. તો બીજા બે પાઠો એવા રાજ્યમાં પ્રવેશ કરવા માટે અથવા એવા રાજાની પદચરમણી માટે આપણે કેવી તૈયારી કરવી જોઈએ એની વાત કરે છે. વાસ્તવિકતા એ છે કે ઈ.પૂ. ૮મી સદીમાં યશાયાના સમયગાળામાં જે રાજાઓ પાક્યા હતા તેમનાથી પ્રજા કંટાળી ગઈ હતી. એમના શાસનમાં પ્રજાને, ખાસ કરીને ગરીબો, વિધવાઓ ને અનાથો જેવા વંચિતોને ન્યાય મળતો નહોતો અને રાજાઓ પોતાની જ પ્રજાને લગભગ ગુલામની જેમ રાખતા. અધર્મ ને ભેદભાવ ભરેલા શાસનને લીધે દેશમાં અંધાધૂંધી વ્યાપી ગઈ હતી.

એવી પરિસ્થિતિમાં લોકોને આશા આપવા ન્યાય-શાંતિનું શાસન સ્થાપવા આવનાર રાજા વિષે યશાયા પોતાની કલ્પના શક્તિનો પૂરેપૂરો ઉપયોગ કરીને એક સુંદર કવિતા રચે છે જે આજનો પહેલો શાસ્ત્રપાઠ છે. આજનું સ્તોત્ર ૭૩ રાજાને માટે પ્રજાની પ્રાર્થના છે જેમાં લોકો પ્રભુ પાસેથી કૃપા ચારે છે કે એમનો રાજા દીન-દલિતો, નિરાધારો, ગરીબગુરુના વગેરેને ધ્યાનમાં રાખી ન્યાય-ધર્મનું રાજ્ય સ્થાપે. યશાયાનું ગીત તથા સ્તોત્ર ૭૩ બંનેનો ખ્રિસ્તી પરંપરામાં પ્રારંભથી જ ઈસુ ખ્રિસ્તના અનુસંધાનમાં અર્થઘટન કરવામાં આવ્યું છે. એટલે કે સંપૂર્ણ કે અખંડ ન્યાય-ધર્મને શાંતિનું રાજ્ય સ્થાપી વંચિતોને સંતોષનાર તો ઈસુ મસીહ જ છે. તેથી જ આજના બીજા

વાંચનમાં શરૂઆતમાં જ પાઉલ કહે છે કે પૂર્વના કાળમાં જે કાંઈ લખાયેલું છે તે આપણા માટે જ છે ને આપણને પ્રોત્સાહન તથા આશા પૂરાં પાડે છે.

યશાયાના વર્ણન પ્રમાણે આવનાર રાજા, એનું શાસન અને એના રાજ્યનાં મૂલ્યો આ પ્રમાણે હશે. રાજા: તે દાવિદના વંશના કૂળમાંથી આવશે; તેનામાં પ્રભુનું જ્ઞાન, શાણપણ, વિવેક અને વીરતા દેનાર પ્રાણ હશે; તે અફવાઓને માન્યા વગર યોગ્ય તપાસ કરીને જ નિર્ણયો લેશે; ખાસ ગરીબો તથા વંચિતોને સચ્ચાઈથી ને પ્રમાણિકપણે ન્યાય આપશે. રાજ્ય: તેમાં માણસોથી માંડીને પશુઓ સુધી બધાં સંપૂર્ણ શાંતિનો અનુભવ કરશે; બધાં પ્રભુના જ્ઞાન (શ્રદ્ધા)થી ભરપૂર હશે; કોઈ કોઈનું બૂરું નહિ કરે.

આપણને વિશ્વાસ છે કે આવા રાજ્યની સ્થાપના કરવા માટે જ ઈસુ આ જગતમાં આવ્યા હતા. આવીને એનો પ્રારંભ કરીને ગયા છે ને ફરીથી એનું કામ પૂરું કરવા આવનાર છે. એવા રાજ્યના

નાગરિકો થવા માટે આપણે શું કરવું જોઈએ અથવા એને માટેની લાયકાત શી છે? આ પ્રશ્નનો જવાબ આપણને આજના વાચનો વડે માથી અને પાઉલ આપે છે. શુભસંદેશમાં કેટલાક શબ્દો આપણું ધ્યાન દોરે છે જેમ કે હૃદયપલટો (૩ વાર), પાપોની કબૂલાત (૧ વાર), સ્નાનસંસ્કાર (૪ વાર). એનો અર્થ એ છે કે ઈશ્વરના રાજ્યમાં દાખલ થવા માટે સૌ પ્રથમ આપણે પાપોની કબૂલાત કરી આપણા જીવનમાં પરિવર્તન લાવવાની જરૂર છે. જીવનમાં પરિવર્તન લાવવું એટલે સંત પાઉલના શબ્દોમાં ‘એકબીજાને અપનાવી લેવા’, ‘એકબીજા સાથે હળીમળીને રહેવું’, અને ‘એક મનથી એક કંઠે પરમેશ્વરની સ્તુતિ કરવી.’

શું આગમનશ્રદ્ધા દરમિયાન આવી આધ્યાત્મિક તૈયારી કરવા ને એ રીતે ઈસુને આવકારવા આપણે કટિબદ્ધ છીએ?

— ફાધર કુમાર

આઠમી પુણ્યતિથિ

સ્વ. માર્થાબેન પાઉલભાઈ મહિડા
 જન્મ: ૧૮-૦૩-૧૯૩૬
 અવસાન: ૩૦-૧૧-૨૦૦૫

“અંતરના દીન પરમસુખી છે ઈશ્વરનું રાજ્ય તેમનું છે.” (માથી પ:૩)
 વિ. તમારા બાળકો: લુસિયા, થેરેસ્યા, નિર્મળા અને જોકીમ તથા કુટુંબીજનો
 બિગ ક્રિશ્ચિયન સ્ટ્રીટ, જૂના દેવળ પાસે, આંકલાવ

પ્રથમ પુણ્યતિથિ

સ્વ. રેગીનાબેન મેશાકભાઈ
 જન્મ: ૧૨-૦૩-૧૯૩૫
 અવસાન: ૦૮-૧૧-૨૦૧૨

પુનરુત્થાનની પ્રભાતે ફરી મળીશું.
 કૃતજ્ઞાભર્યા હૃદયે તમારા બાળકો:
 અશોક, શીલા, મર્સી, રીટા, નિહારીકા અને સમગ્ર પરિવાર
 ૩૦૭, હાલ્લેલુયા ફ્લેટ, પેન્સનપુરા-ગેલાની પેટ્રોલપંપ
 પાછળ, નિઝામપુરા રોડ, વડોદરા - ૨

૨૮મી પુણ્યતિથિ

સ્વ. જોસેફ પાઉલભાઈ મહિડા
 જન્મ: ૧૫-૦૬-૧૯૬૩
 અવસાન: ૧૪-૧૨-૧૯૮૫

“પુનરુત્થાનની પ્રભાતે ફરી મળીશું.”
 વિ. તમારા બાળકો: લુસિયા, થેરેસ્યા, નિર્મળા અને જોકીમ તથા કુટુંબીજનો
 બિગ ક્રિશ્ચિયન સ્ટ્રીટ, જૂના દેવળ પાસે, આંકલાવ

શ્રદ્ધાંજલિ

સ્વ. વિક્ટોરિયાબેન પિયુષભાઈ
 અવસાન: ૧૧-૧૧-૨૦૦૫

પુનરુત્થાનની પ્રભાતે ફરી મળીશું.
 વિ. મર્સી શાબાસ ક્રિશ્ચિયન
 ૬, ઉત્કર્ષ વિજય ફ્લેટ, મ્યુ. સ્નાનાગારની સામે,
 પટેલવાડી, ખોખરા, મણિનગર-પૂર્વ

સાતમી પુણ્યતિથિ

સ્વ. કાન્તીભાઈ લલ્લુભાઈ મેકવાન
 જન્મ: ૨૮-૦૨-૧૯૪૫
 અવસાન: ૧૫-૧૧-૨૦૦૬

પુનરુત્થાનની પ્રભાતે ફરી મળીશું.
 વિ. રેગીનાબેન કે. મેકવાન તથા પરિવાર
 ઉત્તરસંડા

પાંચમી પુણ્યતિથિ

સ્વ. કાંતિલાલ પાઉલભાઈ ભરૂચવાલા
 જન્મ: ૧૮-૦૬-૧૯૪૭
 અવસાન: ૦૩-૧૧-૨૦૦૮

પુનરુત્થાનની પ્રભાતે ફરી મળીશું.
 તમારો સમગ્ર પરિવાર
 તેમજ માર્થાબેન કાંતિલાલ ભરૂચવાલા - ભરૂચ

નવમી પુણ્યતિથિએ શ્રદ્ધાંજલિ

ઈસુએ કહ્યું, “હું જ પુનરુત્થાન અને હું જ જીવન છું, જેને મારામાં શ્રદ્ધા છે તેનું મૃત્યુ થાય તો પણ તે જીવતો થશે. (યોહાન ૧૧:૨૫)

જન્મ

૨૬-૦૧-૧૯૩૦

અવસાન

૦૭-૧૧-૨૦૦૪

સ્વ. ડૉ. કે. એસ. પરમાર

વ્હાલા પપ્પા,

નવેમ્બર મહિનાની શરૂઆત થાય અને અમને અહેસાસ થાય છે કે અમારા પપ્પા આ વિશ્વમાં નથી. ત્યાં સુધીમાં તો આપ અમને અદૃશ્ય રીતે પ્રેરણા આપી આપની ગેરહાજરીનો અહેસાસ થવા દેતા નથી. શૂન્યમાંથી સર્જન કરનાર પપ્પા આપના સિદ્ધાંતો ‘ખોટું કદી કરશો નહિ ને ઈશ્વરથી ડરીને ચાલો’ એ સિદ્ધાંતને અમલી બનાવી આપના આ સાતે બાળકો ખૂબ જ સુખ-સમૃદ્ધિથી તરબતર થઈને ફૂલ્યા ફાલ્યા છે અને આપની આ વિશાળ ઘેઘૂર, લીલીછમ વાડીના પુષ્પોને ખીલતી રાખવા આપની પત્ની અમારી મમ્મી ‘શાંતા’ પણ અથાક પ્રયત્નો કરી રહી છે. પપ્પા અધૂરી જવાબદારીઓ મમ્મી પૂરી તો કરે છે પણ આપના વગર તે હવે સંતાનો હોવા છતાં એકલતાનો અહેસાસ કરે છે અને ક્યારેક તે આંખમાં અશ્રુસો સાથે તેના મુખમાંથી શબ્દો સરી પડે છે જે અમે સાંભળ્યા છે કે તારા પપ્પા હોત તો... બસ ફક્ત આટલું જ બોલીને એક લાંબો નિસાસો નાંખે છે. મમ્મી ને તમારી સાથે આવતા અમે ‘મા મરીયમ અને દિવ્યદયા’ને પ્રાર્થનાઓ દ્વારા રોકી રાખીએ છીએ. પપ્પા આપતો ગયા પછી અમારું કોણ? સમાજમાં એક આગવું વ્યક્તિત્વ ધરાવનાર મોભાદાર અમારા પપ્પા પુનરુત્થાનને પ્રભાતે ફરી મળીશું. પપ્પા આવજો...

૧૬, આરાધના સોસાયટી

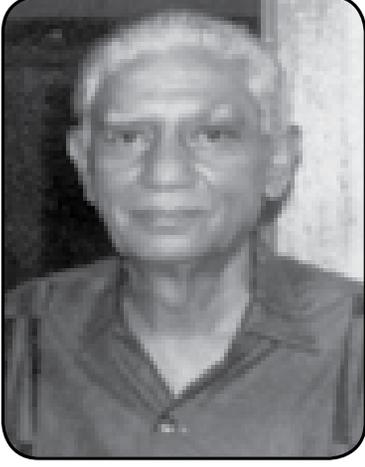
નડીઆદ

મો. ૭૬૯૮૪ ૯૨૦૦૫, ઘર: ૦૨૬૮-૨૫૩૨૦૭૧, ડૉ. રાજ: ૯૪૨૬૮ ૫૮૧૭૧

લિ. આપના બાળકો તથા શાંતા

પરમાર પરિવાર

રપમી પુણ્યતિથિએ શ્રદ્ધાંજલિ

સ્વ. પાઉલભાઈ જેનાભાઈ પરમાર

જન્મ: ૦૭-૦૭-૧૯૨૧

અવસાન: ૦૬-૧૧-૧૯૮૮

આપની વિદાય જોતજોતામાં પચ્ચીસ વર્ષ વિતી ગયાં. પળનો વિલંબ વિના તમે પહોંચી ગયા પ્રભુની પાસે. મન માનતું નથી. સમયની સાથે સાથે અમારી યાદોમાં તમે જીવી રહ્યા છો. આપે આખી જિંદગી પરિશ્રમ કર્યો. કર્તવ્યનિષ્ઠા, વ્યવહાર કુશળતા અને કુટુંબ પ્રત્યેનો અપાર સ્નેહ આપના દ્વારા સાંપડ્યો. આપના સદ્ગુણો અમારો આદર્શ બની રહે એજ પ્રભુપ્રાર્થના.

દોડતો સમય અહીં શૂન્ય થઈ ગયો
ને અખંડ પરમશાંતિ આત્માને મળી.
પુનરુત્થાનની પ્રભાતે ફરી મળીશું
ચિરનિદ્રા ત્યાં સુધી આત્માને મળે.

લિ. આપનાં ધર્મપત્ની પુષ્પાબેન તથા પરિવાર
લાંબવેલ

પ્રભુ પાસેનો જવાનો સમય એક સત્ય છે. આટલી વહેલી વિદાય અમો અપાર દુઃખમાં સરી પડ્યા. આખું જીવન હસતો રહ્યો, અન્યોને હસાવતો રહ્યો પરંતુ શરીરે તું દુઃખી ને દુઃખી. જ્યાં ગયો ત્યાં તારા પ્રેમની સુવાસ ફેલાવતો રહ્યો. જેમ તે લોકોની સેવા માટે તારા દિલના દ્વાર હંમેશાં ખુલ્લાં રહેતા એવી રીતે તારા માટે પણ લોકોએ બનતી બધી જ સેવા આપી, સહકાર આપ્યો. કદાચ તારા જેવું જીવન અમો જીવીએ એજ પ્રભુને પ્રાર્થના.

સમય જિંદગીનો ઓછો હશે, એ ક્યાં ખબર હતી. વિદાય તમારી અણધારી હશે, એ ક્યાં ખબર હતી.

પ્રભુ આપના આત્માને ચિર શાંતિ આપે.

લિ. માતા તેમજ બાળકો અને પરિવાર
લાંબવેલ

પ્રથમ પુણ્યતિથિએ શ્રદ્ધાંજલિ

સ્વ. રજનીકાન્ત પાઉલભાઈ પરમાર

જન્મ: ૧૨-૦૧-૧૯૬૯

અવસાન: ૧૫-૧૧-૨૦૧૨

તૃતીય પુણ્યતિથિએ શ્રદ્ધાંજલિ

સ્વ. ઈગ્નાશ એમ. મેકવાન

જન્મ: ૦૪-૦૬-૧૯૨૯

અવસાન: ૨૭-૧૧-૨૦૧૦

“એનો આવરદા પહેલેથી નક્કી થઈ ચૂક્યો હોય છે, એ કેટલું જીવશે એ તેં નક્કી કરી નાખ્યું હોય છે. તે જે મર્યાદા બાંધી હોય છે એમાં એ કશો ફેરફાર કરી શકતો નથી.”
(યોબ ૧૪:૫)

આપને ગયાને ત્રણ વર્ષ પૂરા થયા છતાં અમારી આંખોના આંસુ સુકાતા નથી. વાર-તહેવારે આપની ગેરહાજરી, અમારા મનને હજુ પણ ઉદાસ બનાવી દે છે. તમે પ્રેમાળ પિતા, દાદા, મિત્ર, પતિ, નાના બનીને જીવનના સઘળા રંગો જીવી ગયા. હજુ તો તમારી ખોટ પુરાઈ નહોતી અને તમારા દીકરા અને જમાઈને છીનવી અમારા ઘરના આધાર સ્તંભો છીનવાઈ ગયા. પરંતુ પ્રભુની જેવી ઈચ્છા, એટલી જ પ્રાર્થના છે.

પુનરુત્થાનની પ્રભાતે ફરી મળીશું.

લિ. આપના ધર્મપત્ની જોસ્ફીન (મણીબેન)
તથા દુઃખી બાળકો

૩૪, જયેશ કોલોની, ફતેહગંજ, વડોદરા - ૨

૧૦મી પુણ્યતિથિએ શ્રદ્ધાસુમન

સ્વ. ઉષાબેન નરોત્તમભાઈ પરમાર

જન્મ: ૨૫-૦૫-૧૯૬૯

અવસાન: ૨૫-૦૨-૨૦૦૩

વ્હાલી ઉષા, તારી વિદાયને જોત જોતામાં અગિયાર વર્ષ પૂરાં થઈ ગયાં. છતાં મન માનતું નથી કે તું અમારી સાથે નથી. વાર-તહેવારે તારી હાજરી ન હોવાથી અમે દુઃખી થઈ જઈએ છીએ. હૃદયમાં દુઃખ અને મુખ પર સદાય હાસ્ય સાથે તું પ્રભુને પ્યારી થઈ ગઈ. બહેનની જોડ છોડી દઈ, તું ચાલી ગઈ. બાળકો તને બહુ પ્યારાં હતાં. સૌરભ, હેલી અને આર્યનને રમાડી ન શકી. બંટી અને મેઘાના લગ્ન પણ થઈ ગયાં. જે જોવા પણ તું ના રહી. દુનિયા છોડી પ્રભુની પાસે પહોંચી ગઈ. પ્રભુને જે ગમ્યું તે ખરું. પ્રભુ તારા આત્માને શાંતિ આપે એ જ પ્રાર્થના.

મુ. ગંગાપુર
તા. નડીઆદ

લિ. તારી મમ્મી તથા
સ્વ. નરોત્તમભાઈનો સહ પરિવાર

પાંચમી પુણ્યતિથિએ શ્રદ્ધાંજલિ

સ્વ. નરોત્તમભાઈ વી. પરમાર

જન્મ: ૧૬-૦૧-૧૯૪૧

અવસાન: ૨૫-૧૧-૨૦૦૮

આપની ઓચિંતી વિદાયને પાંચ વર્ષ પૂરાં થયાં. ધૂપસળી જેવું જીવન જીવી ગયા. તમને બંટી અને મેઘાના લગ્નનાં અરમાનો બહુ હતાં. પણ તે બધો ભાર દીકરાઓને સોંપી તમે પ્રભુને પ્યારા થઈ ગયા. તમારી કુટુંબ અને સમાજ પ્રત્યેની ભાવના અને લાગણીને અમો આજે પણ યાદ કરીને આંસુ સારીએ છીએ. પ્રભુ આપના આત્માને ચિરકાળ શાંતિ આપે તેવું સદા ઈચ્છનાર તમારી પત્ની તથા સમગ્ર પરિવાર.

ખ્રિસ્તી મહોલ્લો, મુ. ગંગાપુર
તા. નડીઆદ, જિ. ખેડા

લિ. તમારી પત્ની તથા
સમગ્ર પરિવાર

દ્વિતીય પુણ્યતિથિએ પુષ્પાંજલિ

સ્વ. સુમિત (B2) અનિલ મેકવાન

જન્મ: ૦૬-૦૮-૧૯૮૪

અવસાન: ૧૫-૧૧-૨૦૧૧

હૃદયનો ઘા ક્યારેય સુજાશે નહિ,
આંખના અશ્રુ ક્યારેય સુકાશે નહિ,
સદાય માયાળુ આપતો ચહેરો ભુલાશે નહિ,
પરમકૃપાળુ પરમાત્મા આપના દિવ્ય આત્માને
શાંતિ અર્પે એજ અમારી હૃદયપૂર્વક પ્રાર્થના.

૧૩, સફલકુંજ સોસાયટી
હાર્ટ હોસ્પિટલ પાછળ
પવનચક્કી રોડ, નડીઆદ
જિ. ખેડા ૩૮૭૦૦૨
મો. ૯૪૨૬૭ ૩૮૩૧૭

લિ. મમ્મી, પપ્પા
સોનિયા અનિલ મેકવાન
તથા
દુઃખી કુટુંબીજનો

૧૧મી પુણ્યતિથિએ શ્રદ્ધાંજલિ

સ્વ. સતીષકુમાર મોહનભાઈ પરમાર

જન્મ: ૩૦-૧૦-૧૯૭૮

અવસાન: ૦૬-૧૧-૨૦૦૨

અનંત યાત્રાએ તુ એકાએક ચાલ્યો ગયો
આજે અગિયાર વર્ષ પછી પણ રોજ
તારી વારતા ઘરમાં મંડાય છે.
અને
પૂરી થતાં જ આંસુ છલકાય છે.
પુષ્પોની મીઠી સુવાસ થઈને
તું મહેંકી ગયો અમારાં હૈયામાં...
પ્રભુ તારા આત્માને ચિર શાંતિ બક્ષે.

મોહનભાઈ ધુળાભાઈ પરમાર
'પ્રભુકૃપા',
એવિયરપુરા - પેટલાદ

લિ. તારાં મમ્મી-પપ્પા
ભાઈ, ભાભી, ભત્રીજી
તથા બેન, બનેવી, તેમજ કુટુંબ

છઠ્ઠી પુણ્યતિથિએ પુષ્પાંજલિ

સ્વ. રામજીભાઈ જે. ડાભી (માસ્તર)

અવસાન: ૨૮-૧૧-૨૦૦૭

“ના ચિઠ્ઠીના ના કોઈ સંદેશ ન જાને વો
કૌન સા દેશ જહાં તુમ ચલે ગયે.”

તા. ૨૮મી નવેમ્બર, ૨૦૦૭. આ તો કેવો ઈશ્વર નિર્મિત યોગાનુયોગ! આ મારી જન્મ તારીખ. એ જ મારા પિતાજીની અવસાન તારીખ. આ દિવસને યાદ કરીને હું મારા સ્વ. પિતાજીને પુષ્પાંજલિ અર્પું છું.

પિતાજીનું જીવનમાં સ્થાન સબરસ (મીઠું) સમું મીઠાની હાજરીનાં આપણે ક્યારેય વખાણ નથી કરતાં. વાહ! આજે શાકમાં સરસ મીઠું નાખ્યું છે, એવું નથી કહેતાં. પરંતુ શાકમાં મીઠું જ ન હોય તો, તે ફિક્કુ લાગે છે. ભાવતાં ભોજનમાં આપણે સ્વાદનાં વખાણ કરીએ છીએ. પણ ક્યારેય મીઠાની હાજરીની નોંધ નથી લેતાં. પરંતુ એ જ ભાવતાં ભોજનમાં મીઠાની ગેરહાજરીએ ભોજનને બે સ્વાદ બનાવી દે છે. પિતાની હુંફ અને હાજરીથી જ ઘર ભર્યું ભર્યું રહે છે. પિતાજી જ જીવનનું ખરું લૂણ છે. આવા મારા પિતાજીને નતમસ્તકે શત્ શત્ પ્રણામ...!!

‘મળે છે દેહ માટીમાં, માનવીનું નામ જીવે છે,
મરે છે માનવી પોતે, માનવીનું કર્મ જીવે છે.

‘સંકલ્પ’, ‘ઉર્મિકુંજ’
ન્યુ સ્ટ્રીટ, મિશન રોડ
નડીઆદ

લિ. અદકેરા ભાવથી તમારી દીકરી
કું. કાંતાબેન આર. ડાભી
તથા તમારો બહોળો ડાભી પરિવાર

પનોતા પુત્રો સ્વ. ઈગ્નાશ અને સ્વ. પ્રતિકને

સ્વ. ઈગ્નાશ

જન્મ: ૨૭-૦૪-૧૯૭૯
અવસાન: ૧૬-૧૧-૨૦૧૨

સ્વ. પ્રતિક

જન્મ: ૦૪-૦૫-૧૯૮૩
અવસાન: ૦૮-૧૧-૨૦૧૨

સ્વ : ‘સ્વ’ની સાચી ઓળખ હતી તમે
ઈ : ઈશ્વરીય સાનિધ્યમાં પહોંચ્યા તમે
ગ : ગમગીન બનાવી ગયા તમે અમને
ના : નામના હતી તમારી સર્વત્ર
શ : શરમાળ પ્રકૃતિ હતી તમારી
અ : અશ્રુ આપી પરલોકે સિધાવ્યા તમે
ને : નૈતિક મૂલ્યો જાળવ્યા હતા તમે
સ્વ : સ્વર્ગવાસી થયા તમે
પ્ર : પ્રતિભાશાળી ઘણા હતા તમે
તિ : તિલાંજલિ આપી આ દુનિયાને તમે
ક : ‘કંઈક’ બનવાનું સ્વપ્ન અધુરું રહ્યું તમારું
ને : ‘ને’ છતાં આબરૂ દિપાવી દીધી તમે
ભા : ભાવના હતી સર્વ પ્રત્યે તમને
વાં : વાણીમાં નમ્રતા હતી તમારામાં
જ : જગતને અલવિદ્યા ઘણી વહેલી કહી તમોએ
લિ : ‘લિટલ’ જીવન જીવ્યા તમો બંને

લિ.
શનાભાઈ નારણભાઈ
તથા
નટુભાઈ નારણભાઈ વાઘેલા
પરિવાર
હમીદપુરા, તા. ઉમેરડ,
જિ. આણંદ

શ્રદ્ધાંજલિ

સ્વ. પરસોત્તમ જી. મેકવાન
વિદાય: ૯-૭-૨૦૦૫

સ્વ. રોબર્ટ ચૌહાણ
વિદાય: ૩૦-૧૧-૧૯૮૮

સ્વ. શેરાબેન મેકવાન
વિદાય: ૨૪-૧૨-૨૦૦૧

“માનવીનું મૃત્યુ તેના નવજીવનની શરૂઆત છે,
તેનો જીવન સંદેશ તેના કાર્યોની રજૂઆત છે.”

હાલા બાપુ, બા, રોબર્ટ,

તમારી શીતળ છત્રછાયા ગુમાવ્યે વર્ષો વિતી ગયા. હે વત્સલપિતા, અમારા જીવનની હરપળ તમારી ગણેલી છે. આ જીવન સફરમાં તમારા તરફથી આવી પડેલ મૃત્યુની પળને કોઈ પિછાની શક્યું નથી, તેથી જ તમારી દરેક યોજનાને શિરોમાન્ય ગણી પુનરુત્થાનની પ્રભાતે ફરી મળવાના વિશ્વાસ સાથે અમે આપને ભાવભિની શ્રદ્ધાંજલિ અર્પિએ છીએ.

‘પ્રભુ આપ સૌના આત્માને દિવંગત શાંતિ આપો.’

બી/પ/એ, વેટીકન સોસાયટી
વટવા

લિ.
જાસિંતા રોબર્ટ ચૌહાણ

પ્રથમ પુણ્યતિથિએ શ્રદ્ધાંજલિ

સ્વ. વિલ્યમભાઈ એન. મેકવાન

જન્મ: ૦૭-૦૩-૧૯૩૦

અવસાન: ૦૯-૧૧-૨૦૧૨

હાલા બાપુ,

આપની વિદાયને આજે એક વર્ષ પૂર્ણ થયું.

આપે શૂન્યમાંથી સર્જન કરી તમારા બાળકોને

સત્ય અને શ્રદ્ધાના પાઠ શીખવતા ગયા.

પ્રાર્થના અને મહેનત જેવા તમારા

મૂલ્યો અમે અમારા જીવનમાં લાવી

હંમેશાં તમને જીવંત રાખીશું.

આપના આશીર્વાદ હંમેશાં તમારા પરિવાર પર રાખજો.

લિ. ફિલિપભાઈ મેકવાન તથા જોનભાઈ મેકવાન

અને સમસ્ત પરિવાર

“ઈશ્વરેચ્છા”, ધૂમતલાવડી પાસે, વેદનિવાસ સોસાયટી, ગામડી

શ્રદ્ધાંજલિ

સ્વ. ગંગાબેન આશીર્વાદભાઈ ક્રિશ્ચિયન

જન્મ: ૨૫-૦૮-૧૯૨૭

અવસાન: ૨૬-૦૯-૨૦૧૩

“હું જ પુનરુત્થાન છું અને હું જ જીવન છું.
જેને મારા શ્રદ્ધા છે, તેનું મૃત્યુ થાય તો પણ તે જીવતો થશે.”

“જીવન એક સફર છે, મૃત્યુ પણ અફર છે!

મોક્ષનો માર્ગ છે મૃત્યુ,

જીવન પ્રાપ્તિનું પ્રથમ ચરણ છે મૃત્યુ.

પુનરુત્થાન માટે અનિવાર્ય છે મૃત્યુ.

પરમ તેજે લઈ જનાર છે મૃત્યુ.

આ આપણી શ્રદ્ધા છે.

પુનરુત્થાનની પ્રભાતે ફરી મળીશું.”

પ્રભુ તમારા આત્માને ચિર શાંતિ અર્પે એજ પ્રાર્થના.

પારૂલ ટેનામેન્ટ
જશોદાનગર
મણિનગર, અમદાવાદ

લિ. જુલિયાબેન આશીર્વાદભાઈ ક્રિશ્ચિયન
નિર્મળાબેન આશીર્વાદભાઈ ક્રિશ્ચિયન
તથા દુ:ખી પરિવાર

શ્રદ્ધાંજલિ

માં

સ્વ. સોનાબેન જોસેફભાઈ રાઠોડ

અવસાન: ૨૧-૧૧-૨૦૧૨

જીવન એવું જીવી ગયાં કે જોનારાં જોયાં કરે,

સદાય કર્મ એવાં કર્યાં કે હૃદયમાં ગૂંજયા કરે,

ધર્મ કદી ભૂલ્યા નહીં,

વ્યવહાર કદી ચૂક્યાં નહીં,

સુખ-દુ:ખમાં સદાય હસતાં રહ્યાં અને

સૌના હૃદયમાં વસી ગયા,

સજીવન થનાર ઈસુ

તમારા આત્માને શાંતિ અર્પે એજ પ્રાર્થના.

પુનરુત્થાનની પ્રભાતે ફરી મળીશું.

નીરૂબેન વિક્ટરભાઈ ડાભી
સરોજબેન એસ. રાઠોડ

જીગ્નેશ અનિલ રાઠોડ
મયુર અનિલ રાઠોડ

ધર્મવસુદા

પાકિસ્તાનમાં ચર્ચ પર આતંકવાદી હુમલો

રમી સપ્ટેમ્બરના રોજ પેશાવરના ઓલ સેન્ટર્સ ચર્ચ ખાતે રવિવારની પરમપૂજના સમયે આતંકવાદીઓ દ્વારા બે સુસાઈડ એટેક થયાં હતાં; જેમાં ૮૩ વ્યક્તિઓએ જીવ ગુમાવ્યાં હતાં, તેમાં સાત બાળકો હતાં. કરાંચીના આર્ચબિશપ બેસન્ટ કાઉન્ટ્રી આ હુમલાને વખોડી કાઢતાં જણાવ્યું હતું કે, ‘આ હિચકારા હુમલાને હું વખોડી કાઢું છું અને ભવિષ્યમાં પાકિસ્તાનમાં રહેતી ખ્રિસ્તી લઘુમતી પર આવા હુમલા ન થાય તે માટે પાકિસ્તાનની સરકારે પગલાં લેવાની અને ખ્રિસ્તીઓને સંપૂર્ણતઃ સલામતી આપવાની માંગણી કરું છું. આ ઘેરા શોકના કારણે અમારી શૈક્ષણિક સંસ્થાઓ ત્રણ દિવસ માટે બંધ રહેશે. હું બધાં જ ખ્રિસ્તીઓને શાંત રહેવા માટે અને પ્રાર્થના કરવા માટે અપીલ કરું છું.’

પેશાવરના એટેકને પોપ ફ્રાન્સિસે પણ વખોડી કાઢ્યો હતો. પોતાની કાગલીયારી શહેરની એક દિવસની ટ્રીપને તેમણે કેન્સલ કરી દીધી હતી. પોપે જણાવ્યું હતું કે, ‘સખત ધિક્કારની ભાવનાને કારણે, ખોટી પસંદગીને કારણે, યુદ્ધને કારણે પાકિસ્તાનમાં ચર્ચમાં ખ્રિસ્તીઓ પરના હુમલાનો આ બનાવ બન્યો છે.’

તા. ૨૩-૦૯-૨૦૧૩ના રોજ લાહોરના બિશપ સેબાસ્ટીન શાહે સેક્રેડ હાર્ટ કેથેડ્રલ ખાતેથી શાંત રેલી કાઢી હતી. તેમણે જણાવ્યું હતું કે, ‘અમે ખ્રિસ્તીઓ પાકિસ્તાની છીએ, અમે પાકિસ્તાનના વિકાસ માટે ઘણું મોટું યોગદાન આપીએ છીએ. જેમાં મુખ્યત્વે શિક્ષણ, આરોગ્ય સામાજિક કાર્યોમાં અમારું પ્રદાન પાકિસ્તાનમાં ખૂબ મોટું છે. અમારાં હૃદય વેદનાગ્રસ્ત છે. હવે અમે ખૂબ જ ગંભીર રીતે અમારાં ખ્રિસ્તી ભાઈ-બહેનોની અને અમારાં બધાં જ ચર્ચની

સલામતી માટેના જરૂરી પગલાં લઈશું’ પેશાવર ચર્ચ પરના હુમલા અંગે આશ્વાસન આપતા પાકિસ્તાનના વડાપ્રધાન નવાજ શરીફે કહ્યું હતું કે આતંકવાદીઓનો કોઈ ધર્મ હોતો નથી. નિર્દોષ પર ત્રાટકવું એ ઈસ્લામની વિરુદ્ધમાં છે. ચર્ચ પરના હુમલાને વખોડતાં તેમણે જણાવ્યું હતું કે આ ક્રિસ્તો આતંકવાદીઓની અમાનવીય વિચારધારા દર્શાવે છે.

(MATTERSINDIA.COM દ્વારા)

નોબેલ પારિતોષિક વિજેતા ડો. માર્ટિન લ્યુથર કિંગ જુનિયરની ઐતિહાસિક સ્પીચ ‘આઈ હેવ અ ડ્રીમ’ને ૫૦ વર્ષ પૂર્ણ થયાં

સને ૨૦૧૩નું શાંતિ માટેનું નોબેલ પારિતોષિક નેધરલેન્ડના ઓપીસીડબલ્યુ (ઓર્ગનાઇઝેશન ફોર ધ પ્રિવેન્શન ઓફ કેમિકલ વેપન્સ)ને મળ્યું. શાંતિ માટેનું નોબેલ ઈનામ નોર્વેના ઓસ્લો શહેરમાં અપાય છે અને તેની પસંદગી નોર્વિજિયન નોબેલ કમીટી કરે છે. જ્યારે અન્ય નોબેલ ઈનામો સ્વીડનના સ્ટોકહોમ શહેરમાં અપાય છે. તેની પસંદગી સ્વીડિશ કમીટી કરે છે. આ ઈનામો માટે કોઈ સીધી અરજી કરી શકવું નથી, કોઈએ નોમિનેટ કરવાનું હોય છે. દર વર્ષે ૨૦૦થી વધુ નોમિનેશન્સ આવે છે.

આજે આપણે ૧૯૬૪માં શાંતિ માટેનું નોબેલ પારિતોષિક જીતનાર ડો. માર્ટિન લ્યુથર કિંગ જુનિયર અને તેમની પ્રસિદ્ધ ‘આઈ હેવ અ ડ્રીમ’ સ્પીચની વાત કરવાની છે. ૧૯૬૩માં અપાયેલી આ ઐતિહાસિક સ્પીચને ૨૦૧૩ના ઓગસ્ટ મહિનામાં ૫૦ વર્ષ પૂરા થયા છે. પરંતુ એ પહેલાં આપણે નોબેલ પારિતોષિક વિષે થોડુંક સમજી લઈએ. ૧૯૦૧માં વિવિધ ક્ષેત્રની પ્રતિભાઓને સાંસ્કૃતિક કે વૈજ્ઞાનિક આવિષ્કારો બદલ નોબેલ ઈનામ આપવાની શરૂઆત થઈ ત્યારે ફિઝિક્સ, કેમેસ્ટ્રી, ફિઝિયોલોજી-મેડિસીન, લિટરેચર અને પીસ (શાંતિ) આ પાંચ ઈનામો અપાતાં હતાં. ૧૯૬૮થી અર્થશાસ્ત્ર વિષય ઉમેરાયો ત્યારથી છ ક્ષેત્રમાં નોબેલ

ઈનામ આપવામાં આવે છે. ૧૯૦૧થી ૨૦૧૨ સુધીમાં ૮૬૩ વ્યક્તિઓ/સંસ્થાઓને નોબેલ પારિતોષિક આપવામાં આવ્યાં છે. અમુકને એકથી વધુ વાર ઈનામ મળ્યાં છે તે બેતાં કુલ ૮૩૫ વ્યક્તિઓ અને ૨૧ સંસ્થાઓને નોબેલ પ્રાઈઝ મળ્યાં છે. આમાં, સ્ત્રીઓની સંખ્યા ફક્ત ૪૩ છે. તેમાંની ૧૫ને શાંતિ માટે, ૧૨ને લિટરેચર માટે અને ૧૦ને ફિઝિયોલોજી-મેડિસીન માટે નોબેલ પ્રાઈઝ મળ્યાં છે. નોબેલ ઈનામમાં ગોલ્ડ મેડલ, ડિપ્લોમા અને ૮ લાખ સેક (સ્વીડિશ ક્રુન્સ), જેનું મૂલ્ય લગભગ બાર લાખ ડોલર થાય છે) આપવામાં આવે છે.

નોબેલ પ્રાઈઝ સાથે ઘણી રસપ્રદ વાતો બેડાયેલી છે. મહાત્મા ગાંધીના અહિંસક પ્રતિકાર વગેરે મૂલ્યોને લઈને શાંતિ અને સમાનતા માટે સંઘર્ષ કરનાર ડો. માર્ટિન લ્યુથર કિંગ જુનિયરને ૧૯૬૪માં, સૂ-કીને ૧૯૯૧માં, નેલ્સન મેડેલા - ફેફ્રીક ડી ક્લાર્કને ૧૯૯૩માં અને ૨૦૧૧માં એલિન સર્લિફ, લિમાહ ગ્બોવી અને તવક્કુલ કરમાનને શાંતિ માટેના નોબેલ પારિતોષિકો મળ્યાં હતાં; પરંતુ મહાત્મા ગાંધીને પાંચ વખત નોમિનેટ થવા છતાં નોબેલ પીસ પ્રાઈઝ મળ્યું ન હતું. તેનો પસ્તાવો નોબેલ કમીટીએ ૧૯૮૯માં દલાઈ લામાને નોબેલ પીસ પ્રાઈઝ આપતી વખતે જાહેરમાં વ્યક્ત કર્યો હતો. મેરી ક્યુરી નોબેલ પ્રાઈઝ જીતનારી વિશ્વની પ્રથમ મહિલા હતી. ૧૯૦૩માં તેને અને તેના પતિ પિયરી ક્યુરીને ફિઝિક્સ માટે સંયુક્તપણે નોબેલ પ્રાઈઝ મળ્યું હતું. પતિ-પતિને સંયુક્તપણે ઈનામ મળ્યું હોય તેવો આ પ્રથમ કિસ્સો હતો. મેરી ક્યુરીને ૧૯૧૧માં કેમેસ્ટ્રી માટે પણ નોબેલ પ્રાઈઝ મળ્યું હતું. ૧૯૩૫માં ક્યુરી દંપતીના દીકરી-જમાઈને કેમેસ્ટ્રી માટે અને ૧૯૬૫માં તેમના જમાઈને શાંતિ માટે નોબેલ પ્રાઈઝ મળ્યાં હતાં.

આપણે વાત કરી રહ્યાં છીએ ડો. માર્ટિન લ્યુથર કિંગ જુનિયરની, તેમની ઐતિહાસિક સ્પીચની જેને ૫૦ વર્ષ પૂરાં થયાં છે. તેઓ ઉત્તમ વક્તા હતા. નોબેલ પ્રાઈઝ સ્વીકારતી વખતે ‘આઈ હેવ અ ડ્રીમ’ તેમણે આપેલી સ્પીચ આજે વિશ્વવિખ્યાત છે. તે

ઉપરાંત, એબ્નેઝર બાપ્ટિસ્ટ ચર્ચમાં આપેલો છેલ્લો ઉપદેશ અને મેક્સિસમાં આપેલું અંતિમ વક્તવ્ય પણ ખૂબ જ પ્રસિદ્ધ છે.

માર્ટિન લ્યુથર કિંગ જુનિયરનો જન્મ ૧૯૨૯માં આટલાન્ટાના એક શ્યામ પરિવારમાં થયો હતો. પિતા માર્ટિન લ્યુથર કિંગ (સિનિયર) પાદરી હતા. માર્ટિન લ્યુથર (જુનિયર) પણ પાદરી થયાં હતાં. તેમણે ગરીબ અને શ્યામ પ્રજામાં ગરિમા અને સાર્થકતાની લાગણી જગાડી. સમાજમાં બુદ્ધિપૂર્વકનું રચનાત્મક પરિવર્તન લાવવું તે તેમની નેમ હતી. ગરીબ અને શ્યામ પ્રજામાં સાર્થકતાની લાગણી તેમના શબ્દોએ જગાડી હતી. સમાજમાં બુદ્ધિપૂર્વકનું અને સર્જનાત્મક પરિવર્તન આવે તેવી તેમની ખાસ ઈચ્છા હતી. તે વખતે અમેરિકાના શ્યામ નાગરિકો રંગભેદનો ભોગ બનેલાં હતાં. ખાસ કરીને, દક્ષિણ અમેરિકામાં કાયદા એવાં હતાં કે શ્વેત નાગરિકોને વધુ અધિકાર મળતાં. શ્યામ નાગરિકો વિરોધ કે સામનો કરતાં તો તેમના પર મરણતોલ આક્રમણો થતાં. તેમનાં ચર્ચ અને વસાહતો પર બોમ્બમારો પણ થતો. ૧૯૬૩માં તેની વિરુદ્ધ અને સ્વતંત્રતા તથા કામની તકની માંગણી માટે વોશિંગ્ટનમાં વિરાટ સરઘસ નીકળ્યું. જેની આગેવાની માર્ટિન લ્યુથર કિંગ, જુનિયરે લીધી હતી. તેઓ પ્રમાણમાં નવા હતા, પણ સ્પષ્ટ વિચારો અને તેજસ્વી પ્રતિભાને લીધે રાષ્ટ્રભરમાં આદરપત્ર બની ગયા હતા. આની પહેલાં બર્મિંગહામમાં શાંતિપૂર્ણ સરઘસ નીકળ્યું હતું પણ તેને બર્બરતાથી વિખેરી નાખવામાં આવ્યું હતું.

‘આઈ હેવ અ ડ્રીમ ઘેટ માય ફોર ચિલ્ડ્રન વિલ વન ડે લીવ ઈન અ નેશન વ્હેર ઘે વિલ નોટ બી જર્જૂડ બાય ઇ કલર ઓફ ઘેર સ્કીન બટ બાય ઇ કલર ઓફ ઇ કૅરેક્ટર... જો બધાને ઈશ્વરના સંતાન માનવામાં નહીં આવે તો અમેરિકા સાચું સ્વાતંત્ર્ય, સાચી મહત્તા પામશે નહીં... આપણો વિરોધ સર્જનાત્મક છે. તેને હિંસા વડે ખરડવાનો નથી.’, ‘આજે આપણે તકલીફમાં છીએ, કદાચ આવતીકાલે પણ હોઈશું તેમ છતાં મારું આ સ્વપ્ન છે કે એક દિવસ આ રાષ્ટ્ર ઊંચે ચડશે અને પોતે

જેમાં માને છે તે સમાનતાના સ્વયંપ્રમાણિત સિદ્ધાંતને સાચા અર્થમાં જીવશે. એક દિવસ ગુલામો અને માલિકોના બાળકો એક સાથે આ ભૂમિ પર બંધુભાવે ખેલશે.’

કલેરેન્સ લી જોન્સે લખેલી આ સ્પીચની ડો. કિંગે કરેલી અભિવ્યક્તિ પણ એટલી સુંદર હતી કે તે પૂરી થયા પછીની ક્ષણો એક અદ્ભૂત ચેતનાથી અલૌકિક થઈ ગઈ હતી. શ્વેત લિબરલ્સથી માંડીને કંગાળ અશ્વેતો સુધી અને સમગ્ર વિશ્વ સુધી સિવિલ રાઈટ્સ મુવમેન્ટ પહોંચી. રંગભેદના શાંતિમય વિરોધની વાતથી આખી દુનિયા પ્રભાવિત થઈ ગઈ. ૧૯૬૪માં તેમને નોબેલ ઈનામ મળ્યું. તે જ વર્ષે નાગરિક અધિકારનો ખરડો પસાર થયો. ૧૯૬૭માં તેમણે વિયેટનામ યુદ્ધ વિરોધી પ્રખ્યાત સ્પીચ આપી. ૪થી એપ્રિલ, ૧૯૬૭ના દિવસે ફક્ત ૩૯ વર્ષની ઉંમરે જ તેમની હત્યા થઈ હતી.

મૃત્યુ પહેલાંનું તેમનું છેલ્લું અભિયાન ગરીબી વિરુદ્ધનું હતું કારણ કે ગરીબી શ્વેત કરતાં અશ્વેતો પર વધુ હાવી થયેલી હતી. છેલ્લા વર્ષમાં તેમણે પોતાના સ્વપ્નને દુઃસ્વપ્નમાં પલટાવું જોયું કેમ કે બંને પક્ષે પુષ્કળ હિંસા આચરાર્થ. તેમની હત્યા પછી તેમની મૂડીની યોગ્ય વહેંચણી અને વિયેટનામ યુદ્ધ વિરોધનો સંદેશો ઝડપથી ભૂલાઈ ગયો પણ શાંતિનો સંદેશ અમર થઈ ગયો. તેમને સામાજિક શાંતિ તોડનાર અને સમસ્યાઓ સર્જનાર માનનાર શ્વેત કોન્ઝર્વેટીવ વર્ગ પણ તેમની વાતોમાં સચ્ચાઈ જોતો થઈ ગયો હતો. ૧૯૮૪માં આ સ્પીચની ટાઈપ કરેલી, તેમના હસ્તાક્ષરમાં નોંધ લખાયેલી નકલ મળી આવી હતી.

તેમની પત્ની કોરેટો સ્કોટ કિંગ પણ માનવ અધિકારની લડત આપનારાં કર્મશીલ હતાં. પતિના મૃત્યુ પછી ચળવળનું નેતૃત્વ તેમણે સંભાળ્યું હતું. માર્ટિન લ્યુથર કહેતા, ‘કેરેટાના પ્રેમ અને આધાર વગર હું અધૂરો હોત’. ફક્ત ૩૫ વર્ષની ઉંમરે જ નોબેલ પ્રાઈઝ મેળવીને તેઓ વિશ્વના સૌથી નાના નોબેલ પ્રાઈઝ વિજેતા બન્યા હતા. દુનિયાની વીસ જેટલી યુનિવર્સિટીઓએ તેમને ડોક્ટરેટની ડિગ્રી આપી હતી.

તેમણે કહેલું, ‘સ્વભાવમાં વણાઈ ગયેલાં અજ્ઞાન અને જડતા જેવું જોખમી વિશ્વમાં બીજું કશું નથી’. ‘ઊડી ન શકો તો દોડો. દોડી ન શકો તો ચાલો. ચાલી ન શકો તો ઘસડાઓ, પણ આગળ વધતા રહો.’ અને ‘અંધકાર, અંધકારને દૂર કરી શકતો નથી, તે કામ પ્રકાશ જ કરી શકે છે. ઘિસ્કારને ઘિસ્કાર વડે નહીં, પ્રેમ વડે જ ખતમ કરી શકાય છે.’ તેઓ મહાત્મા ગાંધીથી પ્રભાવિત હતા. નોબેલ ઈનામનો સ્વીકાર કરતી વખતે તેમણે ગાંધીજીની ‘સત્ય, આત્મબળ, અહિંસા અને નિર્ભયતાનાં શસ્ત્રો વડે લડાયેલી લડત’ની પ્રશંસા કરી હતી. અને પોતાની ભારત દેશની મુલાકાતે કચડાયેલાં લોકો માટે અહિંસક પ્રતિકાર સૌથી સબળ શસ્ત્ર હોવાની પ્રતીતિને દૃઢ કરી હોવાનું કહ્યું હતું. ગાંધીજી, ટોલ્સટોય અને થોરોથી પ્રેરિત માર્ટિન લ્યુથર કિંગ જુનિયરનું જ્ઞાન શબ્દો, કાર્યો, નિષ્ઠા અને સ્વપ્નો આજે પણ જીવનને એક નવા પ્રકાશથી આલોકિત કરવા સમર્થ છે.

(FROM VARIOUS WEBSITES દ્વારા)

ધર્મભારતી

મધ્યપ્રદેશના સાગરમાં બની ભારતની સૌથી ઊંચી પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્તની પ્રતિમા ‘દયાસાગર’

તા. ૩૦મી સપ્ટેમ્બર, ૨૦૧૩ના રોજ ભારતમાં, સાગર (મ.પ્ર.)માં આવેલ સૌથી ઊંચી પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્તની પ્રતિમાને સિરો માલાબાર કેથોલિક ચર્ચના વડા કાર્ડિનલ જ્યોર્જ એલેનરોરીએ આશીર્વાદ આપ્યા હતા. આ સમયે ૨૦થી પણ વધારે બિશપો તથા અમેરિકા, કેનેડા, ફ્રાન્સ, જર્મની, ઈટાલીના યાત્રાળુઓ અને ભારત દેશના હજારો શ્રદ્ધાળુઓ અને વિશ્વાસ ઘરાવતાં બિનખ્રિસ્તી ભાઈ-બહેનો ઉપસ્થિત રહ્યાં હતાં. આ બધાં જ ડિવાઈન મર્સીના ભક્તો હતાં. આ ૪૩ ફૂટ ઊંચી પ્રતિમા એ આહલેક જગવે છે કે પ્રભુના આશરે, તેની છપ્પાયામાં સાચી શ્રદ્ધાથી જે કોઈ આવે છે તેને દયાળુ પ્રભુ કદાપિ નિરાશ કરતો નથી.

આ પ્રતિમાને સ્થાનિક લોકો 'દયાસાગર'ના નામે ઓળખે છે. નેશનલ હાઈવે નંબર ર૬ના ઉત્તર-દક્ષિણ કોરીડોર ખાતે, 'સાગર' શહેરથી ૧૫ કિ.મી. દૂર 'ખજુરીયા ગુરુ' નામના ગામ પાસે, આ 'દયાસાગર' પ્રતિમા પ્રસ્થાપિત કરવામાં આવી છે.

પ્રથમ, આ 'દયાસાગર' પ્રતિમાનો આખો વિચાર બિશપ એન્થોની ચિરીયાથ પમી ઓક્ટોબર, ૨૦૦૭ના રોજ જ્યારે અમેરિકાના સાન ફ્રાન્સીસ્કો શહેરમાં હતાં ત્યારે તેમને ડિવાઈન મર્સી શ્રાઈનનું સંદર્શન થયું હતું ત્યારે આવ્યો હતો. તેમના આત્માનો અવાજ તેમને કહેતો હતો કે 'સાગર'માં દયાસાગરની એક ભવ્ય પ્રતિમા બનાવ કે જેથી હજારો શ્રદ્ધાળુઓ દયાળુ પ્રભુના આશરે આવી શકે અને પ્રભુ પ્રત્યેકને પોતાના આશીર્વાદોથી ભરપૂર કરે. પહેલા તો તેમણે પ્રભુના આ સંદેશાને ગંભીરતાથી લીધો નહોતો, પરંતુ બીજા દિવસે તેમને એ વાતની ખબર પડી કે તેમને જેવું સંદર્શન થયું છે, તેવું જ સંદર્શન બીજા બે વ્યક્તિઓને પમી ઓક્ટોબર, ૨૦૦૭ના દિવસે જ ત્યાં થયું છે. આ બન્ને વ્યક્તિઓ તેમને ઓળખતી પણ નહોતી અને આ બન્ને વ્યક્તિઓ અલગ અલગ દેશ હતી. આ બન્ને વ્યક્તિઓ ભારતની કે એશિયા ખંડની પણ નહોતી.

તા. ૩૧મી ઓક્ટોબર, ૨૦૦૮ના રોજ બિશપે દયાસાગર ચર્ચની સ્થાપના કરી, જેમાં સેંટ મારીયા કાઉસ્ટીનાનું રેલિક પોલેન્ડના સિસ્ટર ઓફ મર્સીફૂલ જુસસ સંઘના સુપરિયર જનરલે ૧લી મે, ૨૦૧૧ના રોજ ભેટમાં આપ્યું હતું, તેને પણ ત્યાં પ્રસ્થાપિત કરવામાં આવ્યું હતું.

હાલમાં ત્યાં સરસ રીન્યુલ સેન્ટર ચાલી રહ્યું છે, પચાસ વ્યક્તિઓ માટે ખૂબ આરામદાયક રહેવાની-જમવાની સુંદર વ્યવસ્થા છે. આ દેવળમાં આવીને પ્રાર્થના, ધ્યાન અને ભક્તિ કરી શકે છે. દૂર દૂરથી શ્રદ્ધાળુઓ આધ્યાત્મિક રીટ્રીટ માટે આવે છે. ત્યાં સાજાપણાની પ્રાર્થનાઓ પણ થાય છે. ખરેખર, સાગરમાં એક ખૂબ જ સારું આધ્યાત્મિક સેન્ટર ઊભું થઈ ગયું છે. આપ ક્યારે પધારો છો! (પ્રેસ રીલીઝ દ્વારા)

ધર્મગુર્જરી

બાકરોલ કોઈનોનીયા પ્રેમકુટીર

મધ્યપ્રદેશના જામ્બુઆ ધર્મપ્રાંત દ્વારા સ્થપાયેલ "કોઈનોનીયા પ્રેમકુટીર" બાકરોલ ખાતે તા. ૨૧-૦૯-૨૦૧૩ના રોજ ભવિષ્યમાં બંધાનાર આધ્યાત્મિક સંકુલના ભાવી સ્વપ્નને સાકાર કરવા બાકરોલ પવિત્ર ભૂમિ નિરખવા અને શ્રદ્ધાળુ સાથે વિચારવિમર્શ કરી તેમને આધ્યાત્મિક ભાથું પિરસવા રોમથી સુપીરીયર ફા. અલવારો તથા તેમના મદદનીશ રેવ. ફા. ગ્રેગોરિ અહીં પધાર્યા હતાં. આથી તેમનાં અભિવાદનનો કાર્યક્રમ રાખવામાં આવ્યો હતો.

આ પ્રસંગે મણિનગર આરાધના સેન્ટરના ઉમદા ભક્તજનો, મણિનગર ચર્ચના શ્રદ્ધાળુઓ અને બાકરોલ-આણંદની આજુબાજુના ગામના ભક્તજનો દ્વારા ફા. અલવારો, ફા. ધર ગ્રેગોરિ અને અતિથિવિશેષ બિશપ થોમસને બગીમાં બેસાડીને બેન્ડવાજ સાથે સામૈયું કાઢીને વાજતે-ગાજતે તેઓને બાકરોલ ચર્ચ સુધી પૂરા સન્માનથી લાવવામાં આવ્યાં હતાં. ચર્ચ પર તેમનું પ્રથમ ફૂલહારથી અને ત્યારબાદ શ્રી અનિલભાઈ દ્વારા શબ્દોથી સ્વાગત કરવામાં આવ્યું હતું.

શ્રીમતી નિર્મળાબેન ડેવિડ શાહે બિશપ સાહેબનું તથા ફા. ધર અલવારોનું સ્વાગત શ્રીમતી કાન્તાબેન રમણભાઈએ ફૂલહારથી કર્યું હતું. અન્ય મહાનુભવોમાં ફા. ધર ગ્રેગોરિ તથા ફા. ધર વેલી કરમસદના પેરીશ પ્રિસ્ટનું તથા બ્રધર નવિન તથા મણિનગર ચર્ચના સિસ્ટર ઈન્દુ તથા સિસ્ટર આસુન્દ્રાનું પણ સ્વાગત કરવામાં આવ્યું હતું.

માનનીય બિશપ સાહેબે તેમના આવકાર પ્રવચનમાં જણાવ્યું હતું કે બાકરોલની વિશાળ ભૂમિ માટે સ્કૂલ, હોસ્પિટલ કે સેમિનરી બનાવવાનું સ્વપ્ન વિચારેલ પરંતુ ઈશ્વરનું સ્વપ્ન જુદું એટલે આધ્યાત્મિક ભૂખ લોકોની સંતોષવા કંઈક જુદું બનાવવાની હોવાથી ફા. રાજન મેથ્યુ દ્વારા અહીં પવિત્ર આત્માના યાત્રાધામ કમ

રીટ્રીટ હાઉસ બનાવવાનું નક્કી થયું. આ માટે ફા. રાજન મેથ્યુ નિયમિત જામ્બુઆથી બાકરોલ વારંવાર મુલાકાત લઈને આ સ્વપ્નને સાકાર કરવાના સઘન પ્રયત્ન કરી રહેલ છે તેની સરાહના કરવામાં આવી હતી.

ફા. અલવારો અહીંનું ભક્તિમય વાતાવરણ જોઈ ઘણા આનંદિત થયા હતા. તેમના પ્રવચનમાં તેમણે 'કોઈનોનીયાનો' અર્થ સમજાવતા જણાવ્યું કે સાથે રહેવું તેવો થાય છે તે વાત દૃષ્ટાંત દ્વારા સમજાવી તથા સંત પીટરનો દાખલો આપી પ્રભુની વાણી એટલે દરરોજ એક વચન વાંચી ચિંતન મનન કરવા જણાવ્યું તથા પસ્તાવા ઉપર ભાર મૂક્યો હતો. પવિત્ર મારિયા તથા ચોસેફનું સ્વપ્ન શું હશે અને પ્રભુએ એ સ્વપ્નને વાસ્તવિક રૂપ આપીને પવિત્ર મારીઆને સમગ્ર વિશ્વના મા બનાવ્યાં.

બપોરે ફા. ધર વેલીના હસ્તે પવિત્ર ખ્રિસ્તચક્ર અર્પણ કરવામાં આવ્યો ત્યારબાદ સુરુચિ ભોજન પીરસવામાં આવ્યું. ભોજન બાદ આરાધના તથા સાજાપણાની પ્રાર્થના રાખવામાં આવેલ હતી, જેમાં પ્રભુએ જેમને રોગમુક્ત કર્યા તેની સાક્ષી આપવામાં આવી અને ઘણાને સાજાપણું મળ્યું હતું. જેના કારણે એક બહેનને કેન્સર મુક્ત થયાં તેની પણ સાક્ષી તેમણે આપી હતી.

છેલ્લે બાકરોલ ખાતે થતી આધ્યાત્મિક પ્રવૃત્તિ સાજાપણાની તથા ઘેર ઘેર યોજાતી કૌટુંબિક પ્રાર્થનાનો સુંદર ચિતાર ડેવિડભાઈ શાહે આપ્યો હતો.

અગાઉ દૂહી જાન્યુઆરી, ૨૦૧૩ના રોજ પધારેલ ફા. ધર રીગોર્ડા (રોમ) દ્વારા નિસંતાન દંપતિઓ માટે કરવામાં આવેલ પ્રાર્થના તથા આશીર્વાદને પ્રતાપે પાંચ નિસંતાન દંપતિને બાળકો થયેલાં તેની સાક્ષી શ્રીમતિ નિર્મળાબેન ડેવિડભાઈએ આપી હતી. સમગ્ર કાર્યક્રમનું શ્રેય ફા. ધર રાજન મેથ્યુ તથા બ્રધર, સિસ્ટરો તથા મણિનગર આરાધના સેન્ટરના શ્રી ડેવિડભાઈ શાહ, નિર્મળાબેન શાહ તથા અનિલભાઈ અને કાન્તાબેનને જાય છે કેમ કે તેમના તરફથી દરમાસના ચોથા શનિવારે બાકરોલ ખાતે

આરાધના શરૂ કરવામાં આવી છે. આ સમગ્ર પ્રોગ્રામની તૈયારી કરી તેને સાંગોપાંગ પાર પાડવામાં શ્રી ડેવિડભાઈ શાહ, શ્રીમતિ નિર્મળાબેન શાહ, શ્રી અનિલભાઈ મેકવાન, શ્રીમતિ કાન્તાબેન તથા સમગ્ર આરાધના સેન્ટર મણિનગરના શ્રદ્ધાળુ ભાઈ-બહેનોએ ઘણી મહેનત કરી હતી તે બદલ ફાઇર રાજન મેથ્યુએ આ તમામનો છેલ્લે આભાર માન્યો હતો, અને બાકરોલ ખાતે દર ચોથા રવિવારે સવારે નવ વાગ્યાથી બપોરે ચાર વાગ્યા સુધી આરાધના સ્તુતિ અને પવિત્ર ખ્રિસ્તયજ્ઞનું આયોજન થાય છે તેમ જણાવ્યું હતું અને તેમણે દરેક શ્રદ્ધાળુને અહીં આવવા માટેનું પ્રેમભર્યું આમંત્રણ પાઠવ્યું હતું.

(કિરીટ એસ. પીજકર દ્વારા)

વિવિધ જગ્યાએ માતા મરિયમની જયંતિની ઉજવણીના સમાચાર

ઈશાનંદ સો.ના અવર લેડી ઓફ લુર્ડસ પ્રેચર હોલ ખાતે પ્રથમવાર નવ દિવસની નોવેના અલગ અલગ ફાઇરો દ્વારા કરવામાં આવી હતી. તા. ૦૮-૦૯-૨૦૧૩ના રોજ ફા. પેટ્રીકે ખ્રિસ્તયજ્ઞ અર્પણ કર્યો હતો. ત્યારબાદ, ફા. પેટ્રીકનું સન્માન ફા. જેશુકાનીએ શાલ ઓટાડીને કર્યું હતું. આ વિસ્તારના સિનિયર સિટીઝન મહિલા શ્રીમતિ એલિઝાબેથ મેકવાનના હસ્તે કેક કાપવામાં આવી હતી. ૪૦ તેજસ્વી તારલાઓ એવા બાળકોને ભેટ આપવામાં આવી હતી. આ ઉજવણીમાં ધર્મજનો મોટી સંખ્યામાં પૂરા ભક્તિભાવથી જોડાયાં હતાં.

(પોલ મેકવાન દ્વારા)

દાહોદ

દાહોદના સંત જોસેફ ચર્ચમાં ‘મા’ મરિયમ જયંતિના શુભારંભે તા. ૩૦-૦૮-૨૦૧૩ના રોજ ફા. પીટર કરાડી SVD વિકાર જનરલ, ઝાંબુઆ ડાયોસીસના શુભહસ્તે ધ્વજારોપણ કરવામાં આવ્યું હતું. નવ સંઘ્યભક્તિ દરમ્યાન અન્ય પેરીશના આમંત્રિત પુરોહિતો દ્વારા ખ્રિસ્તયજ્ઞ દરમ્યાન માતા મરિયમનું ઉદ્ગ્રહણ, પાપીઓનું શરણું, નિષ્કલંક જીવદારણ, આજ્ઞાદિનતા, દયાની રાણી, પવિત્ર ગુલાબમાળાની રાણી,

આશાનું કિરણ વગેરે ધાર્મિક-ગૂઢ મુદ્દાઓ પર પુરોહિતોએ શ્રદ્ધાળુઓને એક અનેરી આધ્યાત્મિક દૃષ્ટિથી સમજણ આપી હતી.

તા. ૦૮-૦૯-૨૦૧૩ના રોજ ફા. મુથ્યુ સેલ્વમ્ SVD સહિત પાંચ પુરોહિતોએ ખ્રિસ્તયજ્ઞ અર્પણ કર્યો હતો. જ્યારે સભાપુરોહિત ફા. સ્વીવેયાહ, SVDએ આભારવિધિ કરી હતી. તાજેતરમાં જ યાજ્ઞિકદીક્ષા પ્રાપ્ત કરેલ ફા. મુથ્યુ સેલ્વમ્ SVD કે જેઓ ગોધરા ધર્મપ્રાંતના પુરોહિત છે તેમનું ફૂલહાર તેમજ શાલ ઓટાડીને સન્માન કરવામાં આવ્યું હતું.

દેવળમાંથી સરઘસાકારે ગુલાબમાળાની ભક્તિ કરતાં કરતાં ટેકરી ઉપર પહોંચીને ફા. સેલ્વમે ધજા ઊતારી પૂર્ણાહુતિ પ્રસંગે કેક કાપીને મા મરિયમની હેપી બર્થ ડે ઉજવી હતી. (સેમ્યુલ બોન પરમાર દ્વારા)

વડોદરા

વડોદરા રોઝરી ચર્ચ ખાતે માતા મરિયમનાં પર્વની ઉજવણી દુહી ઓક્ટોબર, ૨૦૧૩ના નવ દિવસની ભક્તિ દ્વારા કરવામાં આવી હતી. મહાયજ્ઞ વડોદરાના બિશપ ગોડફ્રી રોઝારીયો, અને અન્ય ફાઇરો દ્વારા અર્પણ કરવામાં આવ્યો હતો. વિશેષમાં પરમપૂજા દરમ્યાન પ્રભુભોજનની વહેંચણી માટે ફ્લેટહોંગ ધર્મપ્રાંતના છ ધર્મજનોનો પવિત્ર ખ્રિસ્તપ્રસાદ આપવાનો અધિકાર, અધિકાર વિધિ દ્વારા, ધર્મધ્યક્ષના આશીર્વાદથી આપવામાં આવ્યો હતો; અલબત્ત આ અધિકાર એ તેમનો હક્ક નથી.

મેજર વર્ગીસ તથા તેમનું પરિવાર અતિથિ વિશેષ તરીકે સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમમાં હાજર રહ્યું હતું. ધર્મશિક્ષણ લેનાર ધોરણ ૧ થી ૧૦ના બાળકોને ઈનામો આપવામાં આવ્યાં હતાં. ત્યારબાદ ભવ્ય સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ રાખવામાં આવ્યો હતો, જેમાં નાના ભૂલકાંઓ દ્વારા અભિનય-પ્રાર્થનાગીત, ઈલોરાપાર્કના જુવાનો દ્વારા નાટિકા, વાઘોડિયા વિસ્તાર યુથે અભિનય ડાન્સ અને શમા વિસ્તારના યુવકે બ્રેકડાન્સ તથા અકોટા વિસ્તારની બાળાઓએ જુદાં જુદાં પશું-

પક્ષીઓનાં રૂપ ધારણ કરીને ઈશ્વરપિતાનો આભાર માન્યો હતો. સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમના અંતે ફા. વિલીએ મુખ્ય મહેમાનો બિશપશ્રી, ફાઇરો-સિસ્ટરો, સેવાસમિતિ, ધર્મજનો અને ગાયકવૃંદો (અંગ્રેજી-ગુજરાતી) એમ સહુનો આભાર માન્યો હતો. છેલ્લે સહુએ સાથે સ્નેહભોજન આરોગ્યું હતું.

(રાજબંધુ જયંત એમ. પરમાર દ્વારા)

નડિયાદ

શ્રદ્ધાવર્ષની ઉજવણી નિમિત્તે નવસંઘ્યા ભક્તિનું આયોજન આ વર્ષે દેવાલયમાં કરવાને બદલે દરેક સોસાયટીમાં કરવાનું નક્કી કરવામાં આવેલ આની પાછળનો હેતુ સામાજિક સંગઠીતતા મજબૂત કરવાનો અને શ્રદ્ધા વધુ ગાઢ કરવાનો હતો. ફાઇરે સોંપેલ કાર્યક્રમ મુજબ યશોદા બંગ્લોઝ નિત્યાનંદનગર, સોહમપાર્ક, શાંતિવન, એંજલપાર્ક, ઈલોસપાર્ક તેમજ સોસા.ના ભક્તજનો દ્વારા તા. ૩૦-૦૯-૨૦૧૩ થી ૦૯-૦૯-૨૦૧૩ સુધી દરરોજ સાંજે ૮.૩૦ કલાકે બાળકો સહીત મોટી સંખ્યામાં નવસંઘ્યા ભક્તિ માટે એકઠાં થયાં હતાં. ખાસ બાળકો દ્વારા જ આ ભક્તિ કરાવવામાં આવતી હતી. અંતમાં દાતાઓ દ્વારા ચોકલેટ વહેંચવામાં આવતી.

મુખ્યસભા યાજ્ઞિક ફા. મેરી જોસેફના આયોજન મુજબ તા. ૦૪-૦૯-૨૦૧૩ બુધવારના રોજ રાત્રે ૮.૩૦ કલાકે ખ્રિસ્તયજ્ઞ રાખવામાં આવેલ. ખ્રિસ્તયજ્ઞની શરૂઆત પહેલાં માતા મરિયમની ભક્તિ તેમજ પ્રાર્થના કરવામાં આવી હતી. ફા. સિરીલ દ્વારા ખ્રિસ્તયજ્ઞ અર્પણ કરવામાં આવ્યો હતો. ફા. સિરીલે માતા મરિયમના ઉદાહરણ દ્વારા આપણી શ્રદ્ધા ટકાવી રાખવાનો સંદેશ આપ્યો હતો. ખ્રિસ્તયજ્ઞની પૂર્વ તૈયારી રૂપે એસ.એમ.આઈ. સિ. મીનાએ અગાઉથી કિર્તનસાગરના ભજનોની પ્રેક્ટીસ કરાવી હતી. સેંટ જોસેફ સેમીનરીના બ્રધરોએ વાર્ષિક સાથે ઉપસ્થિત રહી ભક્તિસભર સંગીત રેલાવ્યું હતું.

ઉપરોક્ત તમામ સોસાયટીઓના સિનિયર સીટીજન ભક્તોનું પુષ્પગુચ્છથી

૧૯૫૮માં વેલોરમાં થયો હતો. તેમની માતૃભાષા તમિલ છે પરંતુ તેઓ અંગ્રેજી, હિન્દી તેમજ ગુજરાતી ભાષાનું જ્ઞાન ધરાવે છે. પુરોહિત બનવા માટે તેઓ ૧૯૭૭માં રાંચી મુકામે સેન્ટ ચાર્લ્સ સેમીનરીમાં દાખલ થયા હતા. તેઓ ઈન્દોરથી B.A. અને તામિલનાડુથી B.Ed. થયા હતા. ૧૯૮૨માં કેથોલિક આશ્રમ, ખુર્દા ખાતે તેમણે પ્રથમ વ્રત લીધાં બાદ તા. ૧૨-૦૬-૧૯૮૭ના રોજ પૂના ખાતે ડિવાઈન વર્ડ સેમીનરીમાં તેમણે ફાઈનલ વ્રત ધારણ કર્યાં હતાં. તા. ૨૯-૦૫-૧૯૮૮ના રોજ બિશપ થોમસના વરદ્દહસ્તે ટ્રીચી મુકામે યાજ્ઞિક દીક્ષા પ્રાપ્ત કરી હતી. તેઓ સંગીતમાં ઘણો રસ ધરાવે છે. દાહોદની સેન્ટ સ્ટીફન હાઈસ્કૂલ ખાતે તેઓએ પ્રથમ પાંચ વર્ષ સુધી શિક્ષક તરીકે સેવા બજાવ્યા બાદ, હાલમાં તેઓ આ જ હાઈસ્કૂલ પ્રિન્સીપાલ તરીકે પોતાની સેવાઓ આપી રહેલ છે.

જા. વિન્સેન્ટ ટોપનો, SVD, હાલમાં કડાણા ખાતે સભાપુરોહિત તરીકે પોતાની સેવાઓ આપી રહેલ છે. તેમનો જન્મ તા. ૧૮-૦૬-૧૯૫૯ના રોજ રાંચી મુકામે થયો હતો. તા. ૦૧-૦૭-૧૯૭૨માં તેઓ સેન્ટ થોમસ સેમીનરી, મહુ ખાતે જોડાયા હતા. તા. ૦૯-૦૬-૧૯૮૨ના રોજ કેથોલિક આશ્રમ ખુર્દા મુકામે તેમણે તેમના પ્રથમ વ્રત ધારણ કર્યાં હતાં. તા. ૧૨-૦૬-૧૯૮૭ના રોજ ડિવાઈન વર્ડ સેમીનરી, પૂના ખાતે તેમણે તેમના ફાઈનલ વ્રત ધારણ કર્યાં હતાં. રાંચી મુકામે બિશપ સ્વામી ટોપ્પોના વરદ્દહસ્તે તેમણે યાજ્ઞિક દીક્ષા પ્રાપ્ત કરી હતી. તેઓએ સહાયક પુરોહિત તરીકે મુવાલીયા, દેવગઢ બારીયા, પીપરી વગેરે મિશનમાં પોતાની સેવાઓ આપેલ છે ૨૦૧૦થી તેઓ કડાણા મુકામે સભાપુરોહિત તરીકે પોતાની સેવાઓ આપી રહેલ છે.

દાહોદના સભાપુરોહિત જા. સ્લીવેયાહના માર્ગદર્શન હેઠળ આ બન્ને પુરોહિતોનું પેરીશ કાઉન્સિલના સભ્યો દ્વારા તેમનું ફૂલહારથી અને શાલ ઓટાડીને બહુમાન કરવામાં આવ્યું હતું. શ્રદ્ધાળુ ભાઈ-બહેનોએ પણ ફૂલહારથી જ્ઞાંતરોનું સન્માન કર્યું હતું.

આભારવિધિ બાદ સહુ સમૂહ ભોજનમાં જોડાયાં હતાં.

(સેમ્યુલ બેન પરમાર દ્વારા)

વડોદરા ખાતે વિધવા મહિલાઓનો સન્માન સમારંભ

રચના ખાદી ગ્રામોદ્યોગ સેવાસદન દ્વારા તા. ૨૯-૯-૨૦૧૩ના રોજ વડોદરાના સંત જોસેફ શાળાના સભાગૃહમાં સમાજની વિધવા બહેનોનો સત્કાર સમારંભનો કાર્યક્રમ યોજવામાં આવ્યો હતો. જેમાં નાની વયે વેધવ્ય મેળવ્યા બાદ, પોતાના સંતાનો અને પરિવારના અનેક સંઘર્ષો વચ્ચે પરવરીશ કરનાર અને સંતાનોને ઉચ્ચત મસ્તકે જીવન જીવવાની પ્રેરણા બક્ષનાર દરેક વયજૂથની માતાઓ સહભાગી બની હતી. આ કાર્યક્રમના પ્રેરણાસ્ત્રોત ‘એન્જિનિયર્સ ઈન્ડિયા લિમિટેડ’માં કાર્યપાલક ઈજનેર તરીકે ફરજ બજાવતા શ્રી દેવેન્દ્રભાઈ પરમારે જણાવ્યું હતું કે, રચના ખાદી ગ્રામોદ્યોગ સેવાસદન આ પ્રકારના કાર્યક્રમો યોજીને સમાજમાં ઉત્તમ દાખલો પૂરો પાડે છે.

સમારોહમાં મ.સ. યુનિવર્સિટીના સોશ્યલ વર્ક વિભાગના પ્રાધ્યાપિકા ડો. ઈલાબેન રાવલ, સભાપુરોહિત જ્ઞાંતર જયંત એસ.જે., સંત જોસેફ શાળાના પ્રિન્સિપાલ જ્ઞાંતર લુકાસ એસ.જે. તથા શ્રી દેવેન્દ્રભાઈ પરમાર ઉપસ્થિત રહ્યાં હતાં. ઉપસ્થિત મહાનુભાવોના વરદ્દહસ્તે વિધવા બહેનોને તેઓના બલિદાન તથા સેવાની કદરૂપે શ્રી દેવેન્દ્રભાઈ પરમાર તરફથી ભેટ તથા સંસ્થા તરફથી શિલ્ડ એનાયત કરવામાં આવ્યાં હતાં તથા મહાનુભાવોનું શિલ્ડ આપીને સન્માન કરવામાં આવ્યું હતું. ઉપસ્થિત બંને ધર્મગુરુઓએ પોતાના પિતાની છબ્રણયા ગુમાવ્યા બાદ, માતાએ ભજવેલી ભૂમિકાને યાદ કરતાં, વિધવા બહેનોને તમામ પડકારોનો સામનો કરવા પ્રેરણા આપી હતી. આ પ્રસંગે પ્રેરણાદાયી વિડીઓ ક્લીપીંગ્સનું નિદર્શન કરવામાં આવ્યું હતું. સંસ્થાના પ્રમુખ શ્રીમતી સ્મિતા મેકવાને પોતાના વક્તવ્યમાં વિદ્યુર પુરુષની સરખામણીએ,

વિધવા મહિલાઓના બલિદાનને યથાથ ઠેરવતાં જણાવ્યું હતું કે પુરુષ વિદ્યુર બન્યા પછી, મહદ્ અંશના કિસ્સાઓમાં પુર્નલગ્ન કરતો હોય છે; જ્યારે મહિલાઓ સંતાનોના ઉછેર માટે પોતાનું સમગ્ર જીવન કુરબાન કરી દે છે. વધુમાં, તેઓએ સંસ્થાની વિવિધ કલ્યાણલક્ષી પ્રવૃત્તિઓનો ચિતાર આપ્યો હતો.

— બકુલ મેકવાન દ્વારા

ગુજરાત કેથોલિક ધર્મસભાની ૧૨૧મી જન્મજયંતીની મોગરી ગામે ઉજવણી

૧૨૦ વર્ષ પહેલાં મોગરી ગામે અટાર ધર્મજનોને જ્ઞાંતર મેન્ચુએલ ઝેવિયરે સ્નાનસંસ્કાર આપીને ગુજરાતમાં કેથોલિક ધર્મસભાના બીજા વાલ્યાં હતાં. તેના અનુસંધાને ગુજરાત કેથોલિક ધર્મસભાની ૧૨૧મી જન્મજયંતીની ઉજવણીના ભાગરૂપે તા. ૬-૧૦-૨૦૧૩ના રોજ બિશપ થોમસ મેકવાનની ઉપસ્થિતિમાં આ પ્રસંગની ઉજવણી મોગરી ગામે કરવામાં આવી હતી. ખ્રિસ્તી મહોલ્લામાં બિશપશ્રીનું ફૂલહારથી સ્વાગત કર્યા બાદ, તેમને બગીમાં બિરાજમાન કરીને બેન્ડવાજ સાથે તેમનું ભવ્ય સામૈયું કાઢવામાં આવ્યું હતું. બિશપશ્રીએ સાત ધર્મગુરુઓ સાથે ખ્રિસ્તયજ્ઞ અર્પણ કર્યો તે પૂર્વે તેમના અભિવાદનમાં નાનીબાળાઓ અને યુવતીઓ દ્વારા સ્વાગતગીત અને પ્રાર્થનાગીત રજૂ કરવામાં આવ્યું હતું. મહેમાનોનું સન્માન કરવામાં આવ્યું હતું. બિશપશ્રીનું ઈગ્નાસભાઈએ સ્મૃતિચિહ્ન અર્પણ કરીને અને જશુભાઈએ શાલ ઓટાડીને સન્માન કર્યું હતું. મંબુલાબેનના હસ્તે બિશપશ્રીને દાન આપવામાં આવ્યું હતું.

આ અવસરને રળિયામણો બનાવવા માટે જ્ઞાંતર ટાઈટસ અને યુવક મંડળના યુવાનોની છેલ્લા એક મહિનાની મહેનત કાબિલેતારીફ હતી. મહિલામંડળની બહેનોએ પણ ઘણો સારી સાથ-સહકાર આપ્યો હતો.

(કનુ પરમાર દ્વારા)

ફાધર પરીઝાના પુરોહિતપદની ૮૦મી જયંતિની ઉજવણી

સંત પુષ્પાવતીના જન્મદિને ઈસુસંઘમાં ખેડાચેલાં પૂજ્ય ફાધર પરીઝા ભગવાનનાં માણસ છે. તેઓ જ્યાં જાય છે, ત્યાં પ્રભુની હાજરીનો અનુભવ થાય છે. તેમણે ગુજરાતના ઘણા ધર્મવિભાગના લોકોને પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્ત આપ્યાં છે. આજુબાજુનાં ગામડાંના લોકોની શ્રદ્ધા મજબૂત બનાવી છે. તેઓ નીતિનિયમોનાં જાણકાર બન્યાં છે અને પ્રભુમય છે તેનો જશ ફાધર પરીઝાને જાય છે. ઉપરોક્ત શબ્દો મિશપ થોમસ મેકવાને ઉચ્ચાર્યા છે.

ગામડી સેન્ટ ઝેવિયર્સ હાઈસ્કૂલ કંપાઉન્ડમાં તા. ૧ ઓક્ટોબરનાં રોજ સંવ્યસ્ત જીવનનાં ૮૦ વર્ષ પૂર્ણ કરનાર ફાધર પરીઝાનો સન્માન સમારોહ યોજાયો હતો. આ પ્રસંગે ખ્રિસ્તયજ્ઞમાં મિશપ થોમસ મેકવાને કહ્યું, “જ્યારે માર્ગો ધૂળીયાં હતાં. અવરજવરનાં સાધનો નહોતાં તે વખતે ટાટ કે ટડકો કે વરસાદ વગેરેની પરવા કર્યા વિના તેઓ સાચકલ લઈને ગામે ગામ ફરતાં પરિવારોની મુલાકાત લેતાં. તેમની પાસે હૃદય હતું, ઘગશ હતી એટલે પ્રભુએ એમનાં દ્વારા કામ કરાવ્યું. તેમના માટે એક જ શબ્દમાં કહેવું હોય તો કહેવાય કે તેઓ ભલા ગોવાળ છે.”

“પ્રાયશ્ચિત માટે લોકો નથી આવતા તેની તેમને ચિંતા છે. બધાંના સુખ દુઃખનો ખ્યાલ રાખે છે. પણ પોતાની તબિયતની સહેજ પણ પરવા કરતાં નથી. સાચા અર્થમાં તેઓ ઈશ્વરની ઈચ્છા પ્રમાણે ચાલી રહ્યાં છે. દરરોજ છ કલાક તેઓ પ્રાર્થના કરે છે. અને પછી છ કલાક લોકોની મુલાકાત કરે છે. ફાધરો માટે તેઓ રોલ મોડલ છે. આટલી મોટી ઉંમરે પણ તેઓ પોતાની ફરજો બજાવી રહ્યા છે. તેમનાં જીવનનું આપણે અનુકરણ કરીએ.”

વડોદરા ધર્મપ્રાંતના મિશપ ગોડફ્રી રોઝારીયાએ ફૂલમાળા અને શાલ ઓઢાડી ફાધર પરીઝાનું સન્માન કરતાં જણાવ્યું હતું કે, “જ્ઞાતિમા ખાતે માતા મરિયમે ત્રણ ભરવાડોને દર્શન આપ્યાં એ જ દિવસે તા. ૧૩ મે ૧૯૧૭નાં રોજ તેમનો જન્મ થયો હતો. તેઓ માતા મરિયમનાં અનન્ય ભક્ત છે. તેઓ ઉમરાવ પરિવારનાં હતાં ભણવામાં અત્યંત તેજસ્વી હતા. યુદ્ધ ફાટી નીકળતા તેમણે લોકોની ખૂબ સેવા કરી હતી. તે વખતે ઈસુસંઘી ફાધરો સાથે સંપર્કમાં આવ્યા અને તેમનો રાહ બદલાઈ ગયો. પ્રભુની સાથે તેમને ઊંડો સંબંધ છે. જે માણસ પાસે મિશન હોય તે જ આગળ વધી શકે. ફાધર પરીઝા પાસે મિશન છે.”

પ્રાંતપતિ ફાધર ચંગનાચેરીએ ફાધર પરીઝાના સન્માન સમારોહ નિમિત્તે ઈસુસંઘના વડાનો રોમથી આવેલા પત્રને વાંચી સંભળાવી જણાવ્યું હતું કે, “તેઓ ખરેખર દાદા છે. તેમને દરેકની

મુલાકાતમાં રસ છે. આજનો દિવસ ફાધર પરીઝાનો જ નહિ આપણા બધાનો છે. તેમના દ્વારા પ્રભુ તમારા ઘરે આવે છે. તેમને પ્રશ્ન પૂછનાર ફાધર પરીઝાના નથી પ્રભુ છે. લોકોનાં સુખ દુઃખમાં તેઓ ભાગીદાર થવા માંગે છે. આપણાં બધાને માટે તેમનું જીવન નમૂનેદાર છે.”

ખ્રિસ્તયજ્ઞની શરૂઆતમાં આણંદના રેક્ટર ફાધર જેરી સિક્વેરાએ જણાવ્યું હતું કે, “તેમની ઉપર ઈશ્વરની કૃપા છે. સ્નેહમાં ઈસુસંઘી ફાધરો ન હોય તેઓ બેલ્ગ્રુયમ દેશમાં જઈ નોવેશિયેટમાં ખેડાયા આજનાં દિવસે ૧૯૪૬માં તેમની પુરોહિતની દીક્ષાવિધી હતી. ૬૩ વર્ષથી તેઓ ગુજરાતમાં છે. અત્યારે તેમનું ૯૭મું વર્ષ ચાલી રહ્યું છે. તેમને કોઈ બીમારી નથી. ઘૂંટણમાં સામાન્ય દુઃખે છે. એ સિવાય તેઓ બિલકુલ તંદુરસ્ત છે. ફાધરના જીવનમાં ચાર ચમત્કાર થયાં છે. અને પાંચમો થનાર છે.”

૧. પવિત્ર મારિયાએ જે દિવસે બાળકોને દર્શન દીધાં તે દિવસે તેમનો જન્મ થયો.
૨. ૯૭ વર્ષ સુધી જીવીત છે.
૩. આજે પણ તેમના શરીરમાં કોઈ રોગ નથી, તંદુરસ્ત અને નિરામય જીવન જીવે છે.
૪. સંવ્યસ્ત જીવનનાં ૮૦ વર્ષ પૂર્ણ કર્યા. અને પાંચમો ચમત્કાર થશે તા. ૧૩-૦૫-૨૦૧૭ના રોજ. ૧૦૦ વર્ષના આયુષ્યની ઉજવણી.

પરમચક્ષુ બાદ ફાધર પરીઝાનો સન્માન સમારોહ હતો. જેમાં અમદાવાદ અને વડોદરા ધર્મપ્રાંતના બંને મિશપો, પ્રાંતપતિ ફાધર ચંગનાચેરી, સભાયાજ્ઞિક ફાધર આલ્બર્ટ, બ્રધર એબ્રિલ તેમજ અન્ય ધર્મજનોએ તેમને શાલ અને ફૂલમાળા અર્પણ કરી હતી. આખા કાર્યક્રમનું સંચાલન ફાધર જીતુ ડીમેન્ટોએ કર્યું હતું.

પોતાના સંસ્મરણોને વર્ણવી ફાધર પરીઝાએ સન્માનનાં પ્રત્યુત્તરમાં જણાવ્યું હતું, “મને ખબર નથી આ સમયે મારે શું કહેવું, આ ક્ષણે હું તમારા સૌનો આભાર માનું છું. તમે મને પ્રેમ કર્યો છે. તમે સુખેથી રહો. પ્રભુના દીકરા-દીકરી તરીકે રહેજો. અત્યારે શેતાનનું રાજ્ય છે. પરંતુ પ્રભુ છે જ તેને વફાદાર રહેજો, હું તમારા બધા માટે પ્રાર્થના કરીશ.”

જાગતા રહેજો, શ્રદ્ધામાં ટૂંક રહેજો, ખમીર બતાવજો.

(૧ કલ્ચિય ૧૬:૨૩)

(રાજુભાઈ ફોટોગ્રાફર દ્વારા)

‘દૂત’ સ્નેહસંમેલનમાં પધારવા હાર્દિક આમંત્રણ

પાવન હૃદય ‘દૂત’ના સ્વયંસેવકો, લેખકો, પત્ર લેખકો અને કવિમિત્રો, આપના સહકાર બદલ ‘દૂત’ પરિવાર આપની કદર કરે છે અને આભાર કરે છે. આપણે સૌ સાથે મળી ‘દૂત’ને વધુ ઊંચાઈએ લઈ જવા સહિયારા પ્રયાસો આદરીએ. આ માટે સ્નેહસંમેલનનું આયોજન કરવામાં આવેલું છે. જેમાં આપને પધારવા હાર્દિક નિમંત્રણ.

તારીખ: ૧૭-૧૧-૨૦૧૩, રવિવાર

સમય: સવારે ૧૦.૦૦ કલાકે

સ્થળ: સેન્ટર ફોર યુથ એન્ડ સિનિયર સિટીઝન, કોમ્યુનિટી હોલ, કેથોલિક ચર્ચ, ગામડી-આણંદ

-: કાર્યસૂચિ :-

- ૧૦.૦૦ પ્રથમ સેસન ‘દૂત’ સ્વયંસેવક
- ૧૨.૦૦ બીજું સેસન ‘દૂત’ લેખક, પત્ર લેખક અને કવિમિત્રો
- ૦૪.૧૫ આભાર અને વિદાય

આપની હાજરી અમારા સૌના પ્રોત્સાહન માટે અત્યંત આવશ્યક છે. જેની નોંધ લેવા વિનંતી.

બપોરે ૧૨.૩૦ કલાકે પ્રિતી ભોજન રાખેલ છે જેથી અમારી વ્યવસ્થામાં સહકાર આપવા આપના આગમનની જાણ ૧૧-૧૧-૨૦૧૩ સુધીમાં અવશ્ય કરશો.

ફોન નંબર: ૦૨૬૯૨-૨૪૦૧૬૧ / ૨૪૧૫૭૮, મોબાઈલ: ૯૪૦૮૪ ૨૦૮૪૭

ફાધર જેરી સિક્વેરા એસ.જે. પ્રકાશક
ગુજરાત સાહિત્ય પ્રકાશ, આણંદ

લવાજમ/જાહેરાતની રકમના નાણાં ભરવા બાબત

‘દૂત’ ગ્રાહકો/જાહેરાતદાતાઓ, આપ સમય અને નાણાંનો વ્યય કર્યા વગર સીધાં જ લવાજમ/જાહેરાતની રકમ અમારા બેંક ખાતામાં જમા કરાવી શકો છો. જેની વિગત આ પ્રમાણે છે.

A/c Name: Gujarat Sahitya Prakash
Name of the Bank: ICICI Bank,
V.V. Nagar 388120

Account No.: 008501008925
IFS Code: ICICI 0000085

રકમ બેંકમાં જમા કરાવ્યા પછી ઈમેઈલ/ફોન કે પત્ર દ્વારા અમને જણાવવા વિનંતી.

‘પાવન હૃદય દૂત’ ગુજરાત સાહિત્ય પ્રકાશ,
પ્રેસ કોલોની, સેન્ટ ઝેવિયર્સ રોડ, આણંદ - ૩૮૮૦૦૧

Ph. (Office) : (02692) 241578 / 240161
Mob. 94084 20847 e-mail : phdoot@gmail.com

‘પાવન હૃદય દૂત’ને મળેલ દાન

બેન એમ. કિસ્ટી	મુંબઈ	૫૦૦
સ્વ. હસમુખભાઈ મૂળજીભાઈ રજવાડી	વડોદરા	૪૦૦
ગુલિયાબેન આશીર્વાદ કિશ્ચિયન	અમદાવાદ	૨૫૧
એન્જેલીનાનાં જન્મદિન નિમિત્તે		૨૦૧
સ્વ. હાબેલ વી. મેકવાન	ગાંધીનગર	૧૫૧
લિનુસ પરેરા	અમદાવાદ	૧૫૦
દીનાબેન મેકવાન	ચિખોદરા	૧૦૦
ઈસબ મોજીસભાઈ કિશ્ચિયન	મણીનગર(પૂર્વ)	૧૦૦
સ્વ. મરિયમબેન આશીર્વાદ	મણીનગર (પૂર્વ)	૧૦૦
સાયમન ડી. મેવકાન	મણીનગર (પૂર્વ)	૧૦૦
ક્લેમેન્ટ એફ. મેન્ડોન્સા	મણીનગર (પૂર્વ)	૧૦૦
સ્વ. સુશીલાબેન	મણીનગર (પૂર્વ)	૧૦૦
જયંતી હિલાર્યોન મેકવાન	નડિયાદ	૧૦૦

HAPPY BIRTHDAY BAPU

મેકવાન આંદ્રીઆસભાઈ ફિલિપભાઈ

જન્મ: ૧૦-૧૧-૧૯૨૮

૮૫ વર્ષે અડગ

ઈશ્વરની અસીમ કૃપાથી આપે ૮૫ વર્ષ સુખરૂપ અને આનંદરૂપ પૂર્ણ કર્યા. આ મહાન આશીર્વાદ માટે હૃદયના ઊંડાણથી અમો ઈશ્વરપિતાનો આભાર માનીએ છીએ. એક વિશાળ કુટુંબને, આપની સંભાળમાં મૂકીને, પ્રભુએ આપનામાં વિશ્વાસ મૂક્યો હતો જે આપે પૂરી નિષ્ઠાથી ઉજળો કર્યો.

કુટુંબને હંમેશા કિલ્લોલતું રાખ્યું, ઘરની શાંતિ અને આનંદ ખંડિત ન થાય તે માટે એકલે હાથે દરેકને પ્રસન્ન રાખવા ભારે જહેમત ઉઠાવી. આપની છત્રછાયામાં આપના સંતાનો કોઈ બોજ કે દબાણ વિના ફૂલની જેમ ખીલ્યા અને સંગીતની જેમ સંવાદી બન્યા. જીવનના દરેક તબક્કામાં અમારા સાચા માર્ગદર્શક બની, આપે અમારું જીવન ઉજ્જવળ અને આશીર્વાદિત બનાવ્યું છે. જીવનમાં સંઘર્ષ કરી આપે અમને સૌને ભણાવ્યા, સદાચારથી વિવેકપૂર્ણ જીવન જીવવાની કળા શીખવી. આ દરેક માટે માત્ર એક જ શબ્દ સૂઝે છે. “બાપુ આભાર”

આપના જીવનના ૮૫ વર્ષ સાર્થક બન્યા છે. આપે હંમેશા અમારા જીવનને નવી દિશા બતાવી છે.

અડગ મનથી શરીરને પણ અડગ રાખ્યું છે.

જોમ-જુસ્સાથી ભરેલું આપનું જીવન હજી લાંબી આવરદા પામે,
તેવી અમારા સૌના હૃદયની શુભેચ્છા.

‘બાપુ જન્મદિન મુબારક’

(બહી મા આપની સાથે જ છે)

લિ. આપનો બહોળો પરિવાર

દીકરાઓ:

જયંતિ-સુશાના	સ્વ. આનંદ-ઉષા	સુનિલ-સુમન	રાજુ-લીના	મધુકાંત-મીનાક્ષી
મેહલ-મમતા	મયુર	શેરીન-આશિષ	ઋત્વીક	આદિત્ય
મિહિર-રીનલ	રાહુલ-અલ્પા	મિષ્કાન	ઈશાની	
	એન્જલીના	સ્તુતિ		
	મેઘા-અલ્કેશ	સેમ્યુલ		
	આરોન			

દીકરીઓ:

સુશીલા-સ્વ. એન્થની	કુમારી પુષ્પા	નીરુ-આલ્બર્ટ	માનસી-વિજય
અમી, મિલિ, નીલ		રોયસ્ટન, ડૉ. એન્સન	કિશ(દિપુ), અનુજ

બી-૨, પ્રેસકોલોની, આણંદ

નવેમ્બર, ૨૦૧૩

અનંત યાત્રાના પ્રવાસી

જેકબ એસ. પ્રવાસી

૦૧-૧૦-૧૯૩૧

૦૬-૧૦-૨૦૧૩

કુમુદિની જે. પ્રવાસી

૦૬-૦૪-૧૯૩૩

૨૬-૧૦-૨૦૦૮

જન્મ તારીખ

પ્રભુમાં ઊંઘી ગયા તારીખ

- ઈશ્વર પરની અતૂટ શ્રદ્ધા.
- કેવળ શબ્દો કરતાં નક્કર કર્મની મહેંક અવિનાશી તથા ચિરસ્મરણીય હોય છે.
- આપવાના આનંદમાં જ ઈશ્વર પાસેથી અપાર અને અદ્ભૂત આશીર્વાદ પામવાની ચાવી છે.
- ધર્મ, સમાજ અને કુટુંબ પ્રત્યેની સમર્પિત કટિબદ્ધતા. (ગુજરાતી કેથલિક સમાજની સ્થાપનામાં જ્ઞાનો - પ્રથમ મહામંત્રી, હાલના મણિનગર કેથલિક ચર્ચની જમીન માટે યોગદાન)
- સ્પષ્ટ વક્તા, સત્યનિષ્ઠા, કર્તવ્ય પરાયણતા તથા નિઃસ્વાર્થ સેવાભાવના.
- પરસ્પર પ્રેમ, ક્ષમા અને પ્રાર્થના દ્વારા સામર્થ્ય.

પ્રવાસી પરિવાર

ગ્રીન ફાઉન્ટેન સોસાયટી, મણિનગર, અમદાવાદ

નવેમ્બર, ૨૦૧૩

સુંદર મજાનું સપનાનું ઘર

ખાસ ખુશ ખબર... તદ્દન વ્યાજબી ભાવે

મિલ્ક સીટી આણંદના સાનિધ્યમાં આકાર લઈ રહેલ નયનરમ્ય ટાઉનશીપ એટલે..

સમર્પણ પાર્ક

પ્લોટ અને 3BHKનું
બુકીંગ ચાલુ છે

2-BHK અને 3-BHK રેસીડન્સ

શહેરના ઘોંઘાટ અને પ્રદૂષણથી દૂર, ખુલ્લી જગ્યામાં કુદરતના સાનિધ્યમાં બાગ-બગીચા સહિતનું આયોજન. કુલ ૪૧ બંગલોજ જેમાં ૨ બેડરૂમ અને ૩ બેડરૂમના રેસીડન્સ, લેન્ડસ્કેપ ગાર્ડન્સ, સિનિયર સિટિંગ્સ સીટીંગ, પેલ્ડ પાથવેજ, વોકવેજ વગેરે જીવન જરૂરી સુવિધાઓ સાથે સુંદર રીતે વણી લેવામાં આવેલ છે. “સમર્પણ પાર્ક” સૌથી ઝડપથી વિકસી રહેલ જીટોડીયા રોડ પર કોઈપણ હાઈરાઈઝ બિલ્ડીંગ સિવાયના વિસ્તારમાં અને આપની રોજીંદી જરૂરિયાતોથી તદ્દન નજીક.

સુવિધાઓ:

- (૧) સોસાયટીની ફરતે કમ્પાઉન્ડ વોલ (૨) બે કોમન પ્લોટ
- (૩) દરેક મકાનને અલાયદી ૧૦૦૦ લીટરની સીન્ટેક્સ-રેનો પાણીની ટાંકી
- (૪) કોમન બોરવેલ (૫) દરેક મકાનને ડ્રેનેજ ખાણકૂવો
- (૬) ગેસ લાઈનની સુવિધા (૭) લોન પેપર ઉપલબ્ધ (૮) દરેક મકાનને કમ્પાઉન્ડ વોલ
- (૯) સોસાયટીના અંદરના રોડ પેવર બ્લોક ફીટીંગ સાથે.
- (૧૦) સોસાયટીનો આકર્ષણ મેઈન ગેટ.

સેમ્પલ હાઉસ તૈયાર છે
બુકીંગ પૂરજોશમાં ચાલું છે

—: સ્થળ :—

સમર્પણ પાર્ક

આઘસકાંત સોસાયટી સામે,
પ્રકૃતિપાર્કની બાજુમાં, ચાવડાપુરા
આણંદ

—: સંપર્ક :—

રવિન્દ્ર એસ. પરમાર

૯૭૧૨૯ ૭૯૭૪૮

કમલેશ જાદવ (સાઈટ સુપરવાઈઝર)

૭૩૫૯૬ ૬૪૧૪૨

શ્રદ્ધાંજલિ

સ્વ. પીયુષભાઈ ફિલીપભાઈ મેકવાન (નાવલી)

જન્મ: ૧૮-૦૭-૧૯૪૪

અવસાન: ૨૧-૧૧-૨૦૦૩

વહાલા પપ્પા,

તમારા પ્રભુ પાસે ચાલ્યા ગયાને દસ વર્ષ વીતી ગયા છે. પરંતુ “પપ્પા” શબ્દ મનમાં રટાયા જ કરે છે. ભલે તમે દૈહિક રીતે અમારી સાથે નથી પરંતુ અમારા સમગ્ર અસ્તિત્વમાં ‘પપ્પા’ તમે છો જ. અમે તમને સતત અમારી સાથે અનુભવીએ છીએ.

શૂન્યમાંથી સર્જન કર્યું. દુઃખથી કદી ડર્યા નહીં, વ્યવહાર કદી ચૂક્યાં નહીં ઘેઘૂર વડલો બની છવાયેલાં હતા કુટુંબને શીતળ છાયામાં રાખતાં હતાં. આપે પાથરેલી શીતળ છાયામાં જીવીએ છીએ, તમારી યાદ આવતા અમે સહુ દ્રવી ઉઠીએ છીએ. દિલ અમારું તમારાં સ્મરણમાં, છતાંય તમારું વાત્સલ્ય આપે છે. સાંત્વના અમને-આપનો માયાળુ, ઉદાર લાગણીભર્યો હસમુખો સ્વભાવ, વ્યવહાર કુશળતા, બીજાઓને મદદરૂપ થવાની ઉચ્ચભાવના, સુવિચારી સદ્ગુણો-સંસ્કાર અને આત્મબળ આ સર્વે ગુણોનો સંગમ અમારા હૃદયમાં જીવંત રહેશે. પ્રભુઈસુ આપના દિવ્ય આત્માને શાંતિ અર્પે એ જ અમારા સૌની પ્રાર્થના.

લિ. આપનાં ધર્મપત્ની દિનાબેન પીયુષભાઈ મેકવાન તથા વહાલસોયા બાબકો

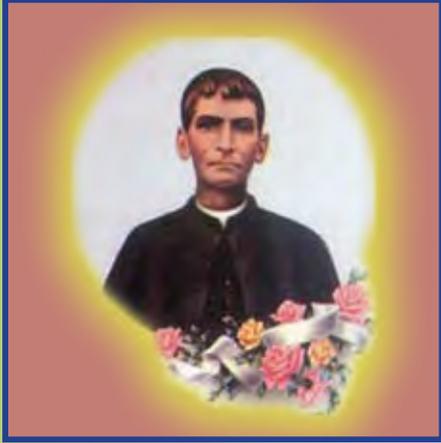
રાકેશ
સુચિતા
રોઝર, પર્લ

અલ્પેશ
અર્પિતા
ઝીલ, ઝરા

મનીષા
નવીન
વેલ્સ, વેલેન્સી

૨૫, પ્રેરણા પાર્ક, ચાવડાપુરા, આણંદ

અગ્નેલ બાબાની ૮૬મી પુણ્યતિથિ (૧૭ નવેમ્બર, ૨૦૧૩, રવિવાર) નિમિત્તે અગ્નેલધામ (કેથલિક ચર્ચ) વડતાલમાં પધારો...

નોવેનાની ભક્તિ

તા. ૧૪, ૧૫, ૧૬ (સાંજના ૫.૩૦ કલાકે)

વિશેષ પરમચક્ર

તા. ૧૭-૧૧-૨૦૧૩ (બપોરે ૩.૦૦ વાગ્યે)

વહાલા અગ્નેલ ભક્તો,

ચાલુ સાલે અગ્નેલબાબાની ૮૬મી પુણ્યતિથિ તા. ૨૦-૧૧-૨૦૧૩ને બુધવારના રોજ આવે છે. જાહેર રજા ન હોવાને કારણે અગ્નેલ ભક્તો ભક્તિમાં ભાગ ન લઈ શકે, પરંતુ સૌ ભક્તો સાથે મળી ૮૬મી પુણ્યતિથિ ઉજવી શકીએ એ હેતુથી તા. ૧૭-૧૧-૨૦૧૩ને રવિવારના રોજ બપોરના ૩ વાગ્યે નોવેના ભક્તિ તથા પરમચક્ર દ્વારા ઉજવણી કરવા આયોજન કરેલ છે. સૌ ભક્તોને આ ઉજવણીમાં ભાગ લેવા હાર્દિક આમંત્રણ.

નોંધ: દર રવિવારે બપોરના ૩ વાગ્યે અગ્નેલ ધામ વડતાલ ખાતે અગ્નેલબાબાની નોવેનાની ભક્તિ તથા પ્રિસ્તચક્ર કરવામાં આવે છે.

લિ. ફાધરો, સિસ્ટરો, સર્વ શ્રદ્ધાળુઓ
અગ્નેલધામ, કેથોલિક ચર્ચ, વડતાલ

- આવો આપણે સૌ સાથે મળી અગ્નેલબાબા મારફતે ઈશ્વરનો આભાર માનીએ અને અગ્નેલબાબાને સંતની પંક્તિમાં સ્થાન પ્રાપ્ત થાય તે માટે ઈશ્વરને પ્રાર્થીએ.
- અગ્નેલ ભક્તોને આ ઉજવણીમાં ભાગ લેવા અને ખાસ પ્રાર્થના કરવા, આભાર માનવા, હાર્દિક આમંત્રણ.

અગ્નેલબાબાનાં અમૃત વચનો

- સ્વર્ગની શાંતિ પ્રાપ્ત કરવા માટે તપસ્યા અને સહનશક્તિ અનિવાર્ય રીતે જરૂરી છે.
- આપણા પર પડતાં દરેક દુઃખ પાછળ પણ છેવટે તો પરમપિતાએ આપણું ભલું જ નિર્ધાર્યું હોય છે.
- ભક્તિ કરવાની પ્રેરણા, સારું કામ કરવાની તમન્ના અને ગુણવાન બનવાની આકાંક્ષા ઈશ્વરની કૃપાથી જ સંભવે છે.

Vincent Farnand 50th Anniversary

On the 9 of November, 1963 a young courageous man called Vincent Farnand from Bharuch borrowed 2000.00 rupees and bought a plane ticket. Vincent Settled on a plane from sunny Bombay India to Manchester England. With 1 suitcase and £3.00 in his pocket he landed at Manchester airport. In the midst of winter the air was so cold that the chill travelled up his feet and into his whole body.

With nowhere to go he sat on a seat at the airport when a Asian gentleman started to talk to him and asked where he was staying. Vincent knew nobody in England and had nowhere to stay, this kind gentleman decided that he would him and took him to his house in Bolton.

Whilst in Bolton Vincent worked hard to save money for a little house so that his wife and 2 sons could join him 4 years later. In the following years they had 3 more children. Vincent taught his children to work hard to achieve their goals.

50 Years later Vincent is a well respective man in his community and by his children and grand children who also appreciate that his struggles have given them a better life.

We thank you.

We thank God.

*From: Wife Stella
Joseph, Helen, Yasmin and Joshua Farnand.
James and Vivienne Farnand.
Anita and Joseph Casserly
Steven and Charlotte Farnand
Sandra, Michael, Francesca and Abigail Cain.*

